

Euroopan unionin virallinen lehti

L 140

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

5. kesäkuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 443/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivin 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta ⁽¹⁾ 16
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi ⁽¹⁾ 63
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/30/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 98/70/EY muuttamisesta bensiinin, dieselin ja kaasuöljyn laatuvaatimusten osalta sekä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitetun mekanismin käyttöönoton osalta, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta sisävesialusten käyttämien polttoaineiden laatuvaatimusten osalta ja direktiivin 93/12/ETY kumoamisesta ⁽¹⁾ 88
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 26 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihaalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELTYLLÄ TEKEMÄT
PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 136

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 443/2009,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tämän asetuksen tavoitteena on asettaa päästönormit yhteisössä rekisteröitäville uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, samalla kun varmistetaan sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

(2) Ilmastomuutosta koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimus, joka on hyväksytty Euroopan yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽³⁾, edellyttää, että kaikki osapuolet laativat ja panevat täytäntöön kansallisia

ja tarvittaessa alueellisia ohjelmia, jotka sisältävät ilmastomuutosta lieventäviä toimia. Tältä osin komissio ehdotti tammikuussa 2007, että Euroopan unionin olisi pyrittävä kansainvälisissä neuvotteluissa asettamaan tavoitteeksi kehittyneiden maiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä (verrattuna vuoden 1990 tasoon) ja että unionin olisi itse sitouduttava vakaasti ja itsenäisesti vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä ainakin 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä (verrattuna vuoden 1990 tasoon) muiden kehittyneiden maiden saavuttamista vähennyksistä riippumatta. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet tämän tavoitteen.

(3) Näistä sitoumuksista seuraa muun muassa, että kaikkien jäsenvaltioiden on tarpeen vähentää henkilöautojen päästöjä huomattavasti. Jotta saataisiin aikaan nämä tarvittavat laajat päästövähennykset, jäsenvaltioiden ja yhteisön olisi toteutettava politiikkoja ja toimenpiteitä teollisuuden ja energia-alan lisäksi myös muilla yhteisön talouden aloilla. Tieliiikenne on toiseksi suurin kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttava ala unionissa, ja sen päästöt lisääntyvät edelleen. Jos tieliikenteen ilmastomuutosvaikutukset lisääntyvät entisestään, ne heikentävät huomattavasti niiden vähennysten merkitystä, joita muilla aloilla saadaan aikaan ilmastomuutoksen torjumiseksi.

(4) Yhteisön laajuiset uusia henkilöautoja koskevat tavoitteet antavat valmistajille enemmän suunnitteluvarmuutta ja joustavuutta hiilidioksidin vähentämistä koskevien vaatimusten täyttämisen suhteen kuin erilliset kansalliset vähennystavoitteet tarjoaisivat. Päästönormeja asetettaessa on tärkeää ottaa huomioon, miten ne vaikuttavat markkinoihin ja valmistajien kilpailukykyyn, mitä suoria ja välillisiä kustannuksia niistä aiheutuu elinkeinolle ja mitä etuja niistä saadaan, kun vauhditetaan innovointia ja energiankulutuksen vähentämistä.

⁽¹⁾ EUVL C 77, 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (5) Tämä asetus perustuu vakiintuneeseen menettelytapaan, jolla mitataan ja seurataan yhteisössä rekisteröityjen ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä uusien henkilöautojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen seurantarjestelmästä 22 päivänä kesäkuuta 2000 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1753/2000/EY ⁽¹⁾ mukaisesti. Hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevat vaatimukset on tärkeää asettaa niin, että ajoneuvojen valmistajille taataan edelleen ennustettavuus ja suunnitteluvarmuus kaikkialla yhteisössä koko niiden uuden autokannan osalta.
- (6) Komissio hyväksyi vuonna 1995 autojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan yhteisön strategian. Strategia perustui kolmeen pilariin: autoteollisuuden vapaaehtoiset sitoumukset päästöjen vähentämiseksi, kuluttajavalistuksen parantaminen ja polttoainetehokkaiden autojen edistäminen verotoimenpitein.
- (7) Vuonna 1998 Euroopan autonvalmistajien liitto (ACEA) sitoutui vähentämään uusien autojen keskimääräisiä päästöjä niin, että ne saadaan tasolle 140 g CO₂/km vuoteen 2008 mennessä, ja vuonna 1999 Japanin autonvalmistajien liitto (JAMA) sekä Etelä-Korean autonvalmistajien liitto (KAMA) sitoutuivat saavuttamaan saman tason vuoteen 2009 mennessä. Komissio tunnusti nämä sitoumukset seuraavissa henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä antamissaan suosituksissa: 1999/125/EY ⁽²⁾ (ACEA), annettu 5 päivänä helmikuuta 1999, 2000/303/EY ⁽³⁾ (KAMA), annettu 13 päivänä huhtikuuta 2000, ja 2000/304/EY ⁽⁴⁾ (JAMA), annettu 13 päivänä huhtikuuta 2000.
- (8) Komissio antoi 7 päivänä helmikuuta 2007 kaksi rinnakkaista tiedonantoa: tiedonanto ”Yhteisön strategia henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi: uudelleentarkastelun tulokset” ja tiedonanto kilpailukykyisen autoteollisuuden sääntelykehystä 2000-lukua varten (CARS 21 -aloite). Tiedonannoissa korostetaan, että on lähennytty tavoitetta, joka on 2008/2009 mennessä 140 g CO₂/km, mutta että yhteisön tavoitetta 120 g CO₂/km ei saavutettaisi vuoteen 2012 mennessä, jollei toteuteta lisätoimenpiteitä.
- (9) Tiedonannoissa ehdotettiin kokonaisvaltaista lähestymistapaa yhteisön tavoitteen 120 g CO₂/km saavuttamiseksi vuoteen 2012 mennessä ja ilmoitettiin, että komissio tekisi ehdotuksen sääntelykehykseksi, jonka tarkoituksena on yhteisön tavoitteen saavuttaminen keskittymällä hiilidioksidipäästöjen pakollisiin vähennyksiin, jotta saavutetaan uuden autokannan keskimääräisten päästöjen tavoite 130 g CO₂/km parantamalla ajoneuvojen moottorien teknologiaa. Valmistajien vapaaehtoisissa sitoumuksissa omaksutun lähestymistavan mukaisesti tämä kattaa seikat, jotka otetaan huomioon henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen mittaamisessa moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20 päivänä kesäkuuta 2007 annetun asetuksen (EY) N:o 715/2007 ⁽⁵⁾ mukaisesti. Lisävähennys 10 g CO₂/km tai vastaavansuuruinen vaikutus, jos se on teknisesti tarpeen, saavutetaan muilla teknisillä parannuksilla ja lisäämällä kestävien biopolttoaineiden käyttöä.
- (10) Sääntelykehyksellä, jolla pyritään saavuttamaan uuden autokannan keskimääräisten päästöjen tavoite, olisi varmistettava, että päästöjen vähentämistavoitteet ovat kilpailun kannalta puolueettomia sekä sosiaalisesti oikeudenmukaisia ja kestäviä sekä sellaisia, että niissä otetaan huomioon eurooppalaisten ajoneuvojen valmistajien moninaisuus ja vältetään perusteettomasi vääristämästä niiden välistä kilpailua. Sääntelykehys olisi oltava sellainen, että yhteisö voi saavuttaa Kioton pöytäkirjan mukaiset tavoitteensa, ja sitä olisi täydennettävä muilla läheisemmin käyttöön liittyvillä välineillä, kuten eriytetyllä auto- ja energiaverotuksella.
- (11) Olisi varmistettava Euroopan unionin yleisestä talousarvioista saatava asianmukainen rahoitus, jolla edistetään sellaisen teknologian kehittämistä, jolla on tarkoitus vähentää huomattavasti maantieajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä.
- (12) Jotta automarkkinoiden monimuotoisuus ja kyky vastata erilaisiin kuluttajien tarpeisiin säilyisi, henkilöautojen hiilidioksiditavoitteet olisi määriteltävä lineaarisessa suhteessa autojen tarjoamaan hyötyyn. Tarkoituksenmukainen parametri tämän hyödyn kuvaamiseksi on auton massa, joka korreloi tämänhetkisten päästöjen kanssa ja johtaa näin ollen todenmukaisempiin ja kilpailun kannalta puolueettomiin tavoitteisiin. Lisäksi massaa koskevat tiedot ovat helposti saatavilla. Tietoja olisi kerättävä myös vaihtoehtoisista hyötyparametreista, kuten ”jalanjäljestä” (raideväli kertaa akseliväli), jotta voidaan helpottaa pitkän aikavälin arvioiden tekemistä hyötyperusteisesta lähestymistavasta. Komission olisi vuoteen 2014 mennessä arvioitava tietojen saatavuutta ja tarvittaessa tehtävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotus hyötyparametrin mukauttamisesta.
- (13) Tämän asetuksen tavoitteena on luoda autoteollisuudelle kannustimia investoida uusiin teknologioihin. Asetuksella edistetään aktiivisesti ekoinnovointia, ja siinä otetaan huomioon tuleva tekninen kehitys. Erityisesti olisi edistettävä innovatiivisten käyttövoimatekniikoiden kehittämistä, sillä niiden aiheuttamat päästöt ovat tavanomaisten henkilöautojen aiheuttamia merkittävästi alhaisemmat. Näin edistetään Euroopan teollisuuden pitkän aikavälin kilpailukykyä ja luodaan lisää korkeatasoisia työpaikkoja. Komission olisi arvioitava mahdollisuutta sisällyttää ekoinnovointitoimia asetuksen (EY) N:o 715/2007 14 artiklan 3 kohdan nojalla tapahtuvaan testimenettelyjen tarkistamiseen ottamalla huomioon tällaisen sisällyttämisen tekniset ja taloudelliset vaikutukset.

⁽¹⁾ EYVL L 202, 10.8.2000, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 40, 13.2.1999, s. 49.⁽³⁾ EYVL L 100, 20.4.2000, s. 55.⁽⁴⁾ EYVL L 100, 20.4.2000, s. 57.⁽⁵⁾ EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1.

- (14) Ottaen huomioon asetuksen voimaantulon jälkeen markkinoille tuotavien, erittäin vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien ajoneuvotekniikkojen varhaisten sukupolvien huomattavan korkeat tutkimus- ja kehitys- sekä yksikkötuotantokustannukset, tässä asetuksessa pyritään väliaikaisesti nopeuttamaan ja helpottamaan äärimmäisen vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien autojen yhteisön markkinoille saattamista niiden kaupallistamisen alkuvaiheessa.
- (15) Tiettyjen vaihtoehtoisten polttoaineiden käyttö voi vähentää elinkaarenaikaisia ("well-to-wheel") hiilidioksidipäästöjä merkittävästi. Tämä asetus sisältää sen vuoksi erityisiä säännöksiä, joilla pyritään edistämään tiettyjä vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen käytön lisäämistä yhteisön markkinoilla.
- (16) Jotta oltaisiin johdonmukaisia komission laatimassa autojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevassa yhteisön strategiassa omaksutun lähestymistavan ja erityisesti autonvalmistajien liittojen tekemien vapaaehtoisten sitoumusten kanssa, tavoitetta olisi sovellettava yhteisössä ensimmäistä kertaa rekisteröitäviin uusiin henkilöautoihin, joita ei, väärinkäytösten välttämiseksi rajoitettua aikaa lukuun ottamatta, ole aiemmin rekisteröity yhteisön ulkopuolella.
- (17) Puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/46/EY ⁽¹⁾ luodaan yhdenmukaistetut puitteet, joihin kuuluvat kaikkien direktiivin soveltamisalaan kuuluvien uusien ajoneuvojen hyväksyntää koskevat hallinnolliset säännökset ja yleiset tekniset vaatimukset. Tämän asetuksen noudattamisesta olisi oltava vastuussa saman tahon, joka mainitun direktiivin mukaisesti vastaa tyyppihyväksyntämenettelyn kaikista näkökohdista samoin kuin tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta.
- (18) Erityiskäyttöön tarkoitettuihin ajoneuvoihin, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2007/46/EY liitteessä II, sovelletaan tyyppihyväksynnän osalta erityisiä vaatimuksia, ja ne olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Ajoneuvot, jotka on hyväksytty M₁-luokkaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa, jotka on valmistettu erityisesti kaupallisiin tarkoituksiin pyörätuolin käytön mahdollistamiseksi ajoneuvon sisällä ja jotka ovat direktiivin 2007/46/EY liitteessä II esitetyn erityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvon määritelmän mukaisia, olisi myös jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle yhteisön vammaisten auttamiseen pyrkivän politiikan mukaisesti.
- (19) Valmistajilla olisi oltava liikkumavaraa sen suhteen, miten ne aikovat saavuttaa tämän asetuksen mukaiset tavoitteensa, ja niiden olisi voitava keskiarvottaa päästöt koko uudelle autokannalleen sen sijaan, että kunkin yksittäisen auton olisi täytettävä hiilidioksidipäästötavoitteet. Valmistajia olisi siksi vaadittava varmistamaan, että kaikkien niiden uusien autojen keskimääräiset päästöt, jotka rekisteröidään yhteisössä ja joista valmistajat ovat vastuussa, eivät ylitä näille autoille asetettuja keskimääräisiä päästötavoitteita. Tämä vaatimus olisi siirtymisen helpottamiseksi otettava käyttöön asteittain vuosien 2012 ja 2015 välisenä aikana.
- (20) Ei ole tarkoituksenmukaista käyttää samaa menetelmää päästövähennystavoitteiden määrittämiseksi suurten valmistajien ja sellaisten pienimuotoista tuotantoa harjoittavien valmistajien osalta, joita pidetään tässä asetuksessa määritettyjen arviointiperusteiden nojalla riippumattomina. Tällaisilla pienimuotoista tuotantoa harjoittavilla valmistajilla olisi oltava vaihtoehtoiset päästövähennystavoitteet, jotka liittyvät tietyn valmistajan ajoneuvoja koskeviin teknisiin mahdollisuuksiin vähentää hiilidioksidipäästöjään ja jotka vastaavat kyseisten markkinasegmenttien ominaispiirteitä. Tämä poikkeus olisi otettava huomioon liitteen I sisältämiä päästötavoitteita koskevassa uudelleentarkastelussa, joka on määrä saattaa päätökseen viimeistään vuoden 2013 alkuun mennessä.
- (21) Pienimuotoista tuotantoa harjoittavien valmistajien olisi voitava hyötyä vaihtoehtoisesta tavoitteesta, joka on 25 prosenttia alempi kuin niiden keskimääräiset hiilidioksidipäästöt vuonna 2007. Vastaava tavoite olisi määriteltävä tapauksissa, joissa valmistajan keskimääräisiä päästöjä koskevia tietoja ei ole olemassa vuodelta 2007. Tämä poikkeus olisi otettava huomioon liitteen I sisältämien päästötavoitteiden uudelleentarkastelussa, joka on saatettava päätökseen viimeistään vuoden 2013 alkuun mennessä.
- (22) Määritettäessä kaikkien niiden uusien autojen keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä, jotka rekisteröidään yhteisössä ja joista valmistajat ovat vastuussa, olisi otettava huomioon kaikki autot riippumatta niiden massasta tai muista ominaispiirteistä. Vaikka henkilöautot, joiden vertailumassa ylittää 2 610 kg ja joihin ei ole ulotettu tyyppihyväksyntää asetuksen (EY) N:o 715/2007 2 artiklan a kohdan mukaisesti, eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 715/2007 soveltamisalaan, näiden autojen päästöt olisi mitattava saman mittausmenettelyn mukaisesti kuin se, joka asetuksessa (EY) N:o 692/2008 ⁽²⁾ on säädetty henkilöautoja varten. Tulokseksi saadut hiilidioksidipäästöjen arvot olisi kirjattava ajoneuvon vaatimustenmukaisuustodistukseen, jotta ne voidaan sisällyttää seurantajärjestelmään.
- (23) Jotta valmistajat voisivat saada liikkumavaraa tämän asetuksen mukaisten tavoitteidensa saavuttamisessa, ne voivat halutessaan muodostaa yhteenliittymiä avoimelta ja syrjimättömältä pohjalta. Yhteenliittymän muodostamista koskeva sopimuksen kesto saisi olla enintään viisi vuotta, mutta se voidaan uusida. Yhteenliittymään kuuluvien valmistajien olisi katsottava saavuttaneen tämän asetuksen mukaiset tavoitteensa, kun koko yhteenliittymän keskimääräiset päästöt eivät ylitä yhteenliittymälle asetettuja päästötavoitteita.

⁽¹⁾ EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 692/2008, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 täytäntöönpanosta ja muuttamisesta (EUVL L 199, 28.7.2008, s. 1).

- (24) Tämän asetuksen mukaisten tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi on otettava käyttöön tehokas valvontamekanismi, jolla säännösten noudattamista valvotaan.
- (25) Uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöt mitataan yhteisössä yhdenmukaistetulla menetelmällä, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 715/2007. Tästä asetuksesta koituvan hallinnollisen taakan saattamiseksi mahdollisimman vähäiseksi olisi sen noudattamista arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka koskevat uusien autojen rekisteröintejä yhteisössä ja jotka jäsenvaltiot ovat keränneet ja ilmoittaneet komissiolle. Jotta voidaan varmistaa noudattamisen arviointiin käytettävien tietojen johdonmukaisuus, tietojen keräämistä ja ilmoittamista koskevat säännöt olisi yhdenmukaistettava mahdollisimman pitkälle.
- (26) Direktiivissä 2007/46/EY säädetään, että valmistajien on annettava vaatimustenmukaisuustodistus, jonka on seurattava kunkin uuden henkilöauton mukana, ja että jäsenvaltiot saavat rekisteröidä uuden ajoneuvon ja sallia sen käyttöönoton ainoastaan, jos sillä on voimassa oleva vaatimustenmukaisuustodistus. Jäsenvaltioiden keräämien tietojen olisi yhdenmukaisia valmistajan henkilöautolle antaman vaatimustenmukaisuustodistuksen kanssa ja perustuttava ainoastaan siihen. Jos jäsenvaltiot perusteluista syistä eivät käytä rekisteröintiprosessin loppuunsaattamiseen ja uuden henkilöauton käyttöönottoon vaatimuksenmukaisuustodistusta, niiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan seurantamenettelyn asianmukainen täsmällisyys. Vaatimustenmukaisuustodistusten tietoja varten olisi oltava yhteisön standarditietokanta. Sitä olisi käytettävä yhteisenä referenssinä, jonka avulla jäsenvaltiot voivat pitää helpommin yllä rekisteröintitietojen ajoneuvojen ensirekisteröinnin yhteydessä.
- (27) Sitä, miten hyvin valmistajat saavuttavat tässä asetuksessa määritellyt tavoitteet, olisi arvioitava yhteisön tasolla. Valmistajien, joiden keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät tämän asetuksen mukaisesti sallitut, olisi maksettava liikapäästömaksu kultakin kalenterivuodelta vuodesta 2012 alkaen. Maksun suuruuden olisi määräydyttävä sen mukaisesti, missä määrin valmistaja ei ole saavuttanut tavoitettaan. Maksun olisi noustava kuluneen ajan mukaisesti. Maksussa olisi otettava huomioon teknologiakustannukset, jotta se kannustaa riittävän tehokkaasti vähentämään henkilöautojen hiilidioksidipäästöjä. Liikapäästömaksuista kertyviä määriä olisi pidettävä Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otettavina tuloina.
- (28) Kansallisissa toimenpiteissä, joita jäsenvaltiot mahdollisesti pitävät voimassa tai ottavat käyttöön perustamissopimuksen 176 artiklan mukaisesti, ei olisi, kun otetaan huomioon tämän asetuksen tavoite ja siinä säädetty menettely, määrättävä lisäseuraamuksia tai ankarampia seuraamuksia valmistajille, jotka eivät täytä tämän asetuksen mukaisia tavoitteitaan.
- (29) Tämä asetus ei saisi rajoittaa yhteisön kilpailusääntöjen täysimääräistä soveltamista.
- (30) Komission olisi harkittava uusia menettelytapoja pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi, erityisesti käyrän jyrkkyyttä, hyötöparametria ja liikapäästömaksujen järjestelmää.
- (31) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (32) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tämän asetuksen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella seuranta- ja ilmoitusvaatimuksia, hyväksyä menettelyjä liikapäästömaksujen keräämiseksi, antaa yksityiskohtaisia säännöksiä tietyistä valmistajia koskevasta poikkeuksesta ja mukauttaa liitettä I, jotta voidaan ottaa huomioon yhteisössä rekisteröitävien uusien henkilöautojen massan kehitys ja hiilidioksidipäästöjen mittaamisessa käytettävään sääntömääräiseen testausmenettelyyn tehdyt muutokset. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (33) Yksinkertaistamisen ja oikeudellisen selkeyden vuoksi päätös N:o 1753/2000/EY olisi kumottava.
- (34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta, joka on uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjä koskevien vaatimusten asettaminen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi ja kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevan unionin yleisen tavoitteen saavuttamiseksi, vaan se voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja tavoitteet

Tässä asetuksessa vahvistetaan uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjä koskevat vaatimukset, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta ja saavuttaa Euroopan

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

yhteisön yleinen tavoite saada uuden autokannan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt tasolle 120 g CO₂/km. Asetuksessa vahvistetaan uusien henkilöautojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen, jota mitataan asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden sekä innovatiivisten teknologioiden mukaisesti, tasoksi 130 g CO₂/km, joka saavutetaan parantamalla ajoneuvojen moottoriteknologiaa.

Tässä asetuksessa asetetaan tavoite, jonka mukaan vuodesta 2020 alkaen uuden autokannan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen taso on 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti 95 g CO₂/km.

Tätä asetusta täydennetään osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa lisätoimenpiteillä, jotka vastaavat 10:n g CO₂/km vähennystä.

2 artikla

Sovellettamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määriteltyihin M₁-luokan moottoriajoneuvoihin, jäljempänä "henkilöautot", jotka rekisteröidään yhteisössä ensimmäistä kertaa ja joita ei ole aiemmin rekisteröity yhteisön ulkopuolella, jäljempänä "uudet henkilöautot".

2. Aiempaa rekisteröintiä, joka on tehty yhteisön ulkopuolella alle kolme kuukautta ennen yhteisössä tehtyä rekisteröintiä, ei oteta huomioon..

3. Tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2007/46/EY liitteessä II olevan A osan 5 kohdassa määriteltyihin erikoiskäyttöön tarkoitettuihin ajoneuvoihin.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "keskimääräisillä hiilidioksidipäästöillä" kaikkien tietyn valmistajan valmistamien uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen keskiarvoa;
- b) "vaatimustenmukaisuustodistuksella" direktiivin 2007/46/EY 18 artiklassa tarkoitettua todistusta;
- c) "valmistajalla" henkilöä tai tahoa, joka vastaa hyväksyntäviranomaiselle kaikista EY:n tyyppihyväksyntämenettelyyn liittyvistä seikoista direktiivin 2007/46/EY mukaisesti samoin kuin tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta;
- d) "massalla" korilla varustetun ajokuntoisen auton massaa vaatimustenmukaisuustodistuksen mukaisena ja direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.6 kohdassa määriteltynä;
- e) "jalanjäljellä" auton raideväliä kerrottuna akselivälillä vaatimustenmukaisuustodistuksen mukaisena ja direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.1 ja 2.3 jaksossa määriteltynä;

f) "hiilidioksidipäästöillä" henkilöauton hiilidioksidipäästöjä, jotka on mitattu asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti ja määritelty vaatimustenmukaisuustodistuksessa CO₂-päästöjen massaksi (yhdistetty). Sellaisten henkilöautojen osalta, joita ei ole tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti, "hiilidioksidipäästöillä" tarkoitetaan hiilidioksidipäästöjä, jotka on mitattu asetuksessa (EY) N:o 692/2008 henkilöautoja varten määritetyn mittausmenetelmän mukaisesti tai tällaisten henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen määrittämistä koskevien komission hyväksymien menettelyjen mukaisesti;

g) "päästötavoitteella" kaikkien tietyn valmistajan valmistamien uusien henkilöautojen liitteen I mukaisesti sallittujen hiilidioksidipäästöjen keskiarvoa tai, jos valmistajalle on myönnetty 11 artiklan mukainen poikkeus, tämän poikkeuksen mukaisesti määritettyä päästötavoitetta.

2. Tässä asetuksessa: "sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmällä" tarkoitetaan valmistajaa ja siihen sidossuhteessa olevia yrityksiä. Valmistajien osalta "sidossuhteessa olevalla yrityksellä" tarkoitetaan:

- a) yrityksiä, jossa valmistajalla on suoraan tai välillisesti:
 - valtuudet käyttää yli puolta äänimäärästä,
 - valtuudet nimittää yli puolet hallintoneuvoston, hallituksen tai yritystä lain mukaan edustavien elinten jäsenistä, tai
 - oikeus johtaa yrityksen liiketoimintaa;
- b) yrityksiä, joilla on suoraan tai välillisesti a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet valmistajaan nähden;
- c) yrityksiä, joissa b alakohdassa tarkoitettulla yrityksellä on suoraan tai välillisesti a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet;
- d) yrityksiä, joissa valmistajalla on yhden tai useamman a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen yritysten kanssa a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet taikka joissa kahdella tai useammalla a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista yrityksistä on yhteisesti tällaiset oikeudet tai valtuudet;
- e) yrityksiä, joissa a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet ovat yhteisesti valmistajan tai yhden tai useamman siihen sidossuhteessa olevan a–d alakohdassa tarkoitettujen yritysten ja yhden tai useamman kolmannen osapuolen hallussa.

4 artikla

Päästötavoitteet

Kunkin henkilöautojen valmistajan on varmistettava, etteivät sen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylitä 1 päivänä tammikuuta 2012 alkavana kalenterivuonna ja kunakin seuraavana kalenterivuonna päästötavoitetta, joka sille on määritelty liitteen I

mukaisesti tai, jos valmistajalle on myönnetty 11 artiklan nojalla poikkeus, tämän poikkeuksen mukaisesti.

Kunkin valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen määrittämiseksi otetaan huomioon seuraavat prosentuaaliset osuudet asianomaisena vuonna rekisteröidyistä kunkin valmistajan uusista henkilöautoista:

- 65 prosenttia vuonna 2012,
- 75 prosenttia vuonna 2013,
- 80 prosenttia vuonna 2014,
- 100 prosenttia vuodesta 2015 alkaen.

5 artikla

Superbonukset

Laskettaessa keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä kukin uusi henkilöauto, jonka hiilidioksidipäästöt ovat alle 50 g CO₂/km, vastaa

- 3,5:tä autoa vuonna 2012,
- 3,5:tä autoa vuonna 2013,
- 2,5:tä autoa vuonna 2014,
- 1,5:tä autoa vuonna 2015,
- yhtä autoa vuonna 2016.

6 artikla

Vaihtoehtoista polttoainetta käyttävien ajoneuvojen päästötavoitteet

Jotta voidaan määrittää, noudattaako valmistaja 4 artiklassa tarkoitettuja päästötavoitteitaan, on kunkin asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön tai eurooppalaisten teknisten standardien mukaista bensiinisekoitusta, jonka etanolipitoisuus on 85 prosenttia ("E85"), käyttävän ajoneuvon hiilidioksidipäästöjä alennettava viidellä prosentilla 31 päivään joulukuuta 2015 ulottuvalla kaudella ottaen huomioon biopolttoaineita käyttämällä saavutettavat paremmat tekniset ja päästöjen vähentämisvalmiudet. Tätä alennusta sovelletaan ainoastaan, jos vähintään 30 prosenttia siinä jäsenvaltiossa olevista huoltoasemista, jossa ajoneuvo on rekisteröity, tarjoaa tämältyypistä vaihtoehtoista polttoainetta, joka täyttää biopolttoaineille asianomaisessa yhteisön lainsäädännössä asetetut kestävyyttä koskevat arviointiperusteet.

7 artikla

Yhteenliittymien muodostaminen

1. Valmistajat, joille ei ole myönnetty 11 artiklan mukaista poikkeusta, voivat muodostaa yhteenliittymän täyttääkseen 4 artiklan mukaiset velvoitteensa.

2. Sopimus yhteenliittymän muodostamisesta voi koskea yhtä tai useampaa kalenterivuotta, mutta kunkin sopimuksen kokonaiskesto ei kuitenkaan saa ylittää viittä kalenterivuotta. Sopimus on tehtävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta ensimmäisenä kalenterivuonna, jolta päästöt on tarkoitus yhdistää. Valmistajien, jotka muodostavat yhteenliittymän, on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

- a) valmistajat, jotka kuuluvat yhteenliittymään;
- b) valmistaja, joka on nimetty yhteenliittymän johtajaksi, ja joka toimii yhteenliittymän yhteystahona ja vastaa kaikkien niiden liikapäästömaksujen suorittamisesta, jotka yhteenliittymälle asetetaan 9 artiklan mukaisesti; ja
- c) selvitys siitä, että yhteenliittymän johtaja pystyy täyttämään b alakohdan mukaiset velvoitteensa.

3. Jos ehdotettu yhteenliittymän johtaja ei pysty täyttämään vaatimusta, joka koskee yhteenliittymälle 9 artiklan mukaisesti asetetun liikapäästömaksun suorittamista, komissio ilmoittaa tästä valmistajille.

4. Jos yhteenliittymän johtaja vaihtuu tai johtajan taloudellisessa tilanteessa tapahtuu muutoksia, jotka voivat vaikuttaa johtajan kykyyn täyttää vaatimus, joka koskee yhteenliittymälle 9 artiklan mukaisesti asetetun liikapäästömaksun suorittamista, sekä jos yhteenliittymän kokoonpanossa tapahtuu muutos ja yhteenliittymä purkautuu, yhteenliittymään kuuluvien valmistajien on yhdessä ilmoitettava tästä komissiolle.

5. Valmistajat voivat sopia yhteenliittymää koskevista järjestelyistä edellyttäen, että ne ovat perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisia ja että ne sallivat jokaisen yhteenliittymän jäseneksi hakevan valmistajan avoimen ja syrjimättömän osallistumisen yhteenliittymään kaupallisesti kohtuullisin ehdoin. Rajoittamatta yhteisön kilpailusääntöjen yleistä soveltamista tällaisiin yhteenliittymiin, yhteenliittymän kaikkien jäsenten on huolehdittava erityisesti siitä, ettei niiden sopiman yhteenliittymää koskevan järjestelyn yhteydessä tapahdu mitään tietojen jakoa eikä vaihtoa, lukuun ottamatta seuraavia tietoja:

- a) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;
- b) päästötavoite;
- c) rekisteröityjen ajoneuvojen kokonaismäärä.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa ei sovelleta, jos kaikki yhteenliittymässä mukana olevat valmistajat kuuluvat samaan sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään.

7. Edellä olevan 4 artiklan mukaisten valmistajille kuuluvien velvoitteiden täyttämiseksi valmistajia, jotka kuuluvat yhteenliittymään, josta komissiolle on toimitettu tietoja, pidetään yhtenä ainoana valmistajana, paitsi jos ilmoitus on tehty 3 kohdan nojalla. Yksittäisiä valmistajia ja yhteenliittymiä koskevat seuranta- ja ilmoitustiedot kirjataan, niistä ilmoitetaan ja ne asetetaan saataville 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa keskusrekisterissä.

8 artikla

Keskimääräisten päästöjen seuranta ja ilmoittaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on 1 päivänä tammikuuta 2010 alka-valta kalenterivuodelta ja kultakin seuraavalta kalenterivuodelta kerättävä tiedot kustakin alueellaan rekisteröidystä uudesta henkilöautosta liitteessä II olevan A osan mukaisesti. Nämä tiedot on annettava kussakin jäsenvaltiossa olevien valmistajien ja niiden nimeämien maahantuojien tai edustajien saataville. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikkiin keinoin varmistamaan, että ilmoituksen tekevät elimet toimivat avoimesti. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sellaisten henkilöautojen, joita ei ole tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti, hiilidioksidipäästöt mitataan ja kirjataan vaatimustenmukaisuustodistukseen.

2. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2011 alkaen kunakin vuonna viimeistään 28 päivänä helmikuuta määriteltävä liitteessä II olevassa B osassa luetellut tiedot edelliseltä kalenterivuodelta ja toimitettava ne komissiolle. Tiedot on toimitettava liitteessä II olevassa C osassa tarkemmin määrättyssä muodossa.

3. Komission pyynnöstä jäsenvaltioiden on toimitettava myös kaikki 1 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot.

4. Komissio pitää keskusrekisteriä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti ilmoittamista tiedoista, ja se suorittaa vuodesta 2011 alkaen kunakin vuonna viimeistään 30 päivänä kesäkuuta kunkin valmistajan osalta seuraavia seikkoja koskevan alustavan laskelman:

- a) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt edellisenä kalenterivuonna;
- b) päästötavoitteet edellisenä kalenterivuonna; ja
- c) valmistajan edellisen vuoden keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen ja sen kyseisen vuoden päästötavoitteen välinen ero.

Komissio ilmoittaa kullekin valmistajalle tätä koskevan alustavan laskelmansa. Ilmoitus sisältää kunkin jäsenvaltion osalta tiedot uusien rekisteröityjen henkilöautojen lukumäärästä ja niiden hiilidioksidipäästöistä.

Keskusrekisterin tiedot ovat julkisesti saatavilla.

5. Valmistajat voivat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu 4 kohdassa tarkoitettu alustava laskelma, ilmoittaa komissiolle tiedoissa mahdollisesti olevista virheistä mainiten sen jäsenvaltion, jossa se katsoo virheen syntyneen.

Komissio tutkii valmistajien tekemät ilmoitukset ja 31 päivään lokakuuta mennessä joko vahvistaa 4 kohdan mukaiset alustavat laskelmat tai muuttaa niitä.

6. Jos komissio 5 kohdan mukaisten laskelmien perusteella katsoo, että valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt kalenterivuonna 2010 tai 2011 ylittävät valmistajalle kyseiseksi vuodeksi asetetun päästötavoitteen, se ilmoittaa tästä valmistajalle.

7. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka kerää ja toimittaa seurantatiedot tämän asetuksen mukaisesti, ja ilmoitettava nimeämänsä toimivaltainen viranomainen komissiolle viimeistään 8 päivänä joulukuuta 2009. Komissio ilmoittaa tästä sen jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

8. Kunkin kalenterivuoden osalta, jona 6 artiklaa sovelletaan, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot mainitussa artiklassa tarkoitettua huoltoasemien osuudesta ja kestävyuden arviointia koskevista perusteista E85:ien osalta.

9. Komissio voi hyväksyä yksityiskohtaisia sääntöjä tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen seurannasta ja ilmoittamisesta sekä liitteen II soveltamisesta 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

Komissio voi muuttaa liitettä II tämän asetuksen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9 artikla

Liikapäästömaksu

1. Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät kalenterivuonna 2012 tai sitä seuraavina kalenterivuosina valmistajan asianomaisen vuoden päästötavoitteen, komissio määrää valmistajalle tai, kun on kyse yhteenliittymästä, sen johtajalle liikapäästömaksun.

2. Edellä 1 kohdan mukainen liikapäästömaksu lasketaan seuraavia kaavoja käyttäen:

a) Vuosina 2012–2018:

- i) Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät sen hiilidioksidipäästötavoitteen yli 3 g CO₂/km:

$$((\text{Päästöylitys} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uusien henkilöautojen lukumäärä}.$$

- ii) Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät sen hiilidioksidipäästötavoitteen yli 2 g CO₂/km mutta enintään 3 g CO₂/km:

$$((\text{Päästöylitys} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uusien henkilöautojen lukumäärä.}$$

- iii) Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät sen hiilidioksidipäästötavoitteen yli 1 g CO₂/km mutta enintään 2 g CO₂/km:

$$((\text{Päästöylitys} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uusien henkilöautojen lukumäärä.}$$

- iv) Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät sen hiilidioksidipäästötavoitteen enintään 1 g CO₂/km:

$$(\text{Päästöylitys} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uusien henkilöautojen lukumäärä.}$$

- b) Vuodesta 2019 alkaen:

$$(\text{Päästöylitys} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uusien henkilöautojen lukumäärä.}$$

Tässä artiklassa tarkoitetaan "päästöylityksellä", joka määräytyy 4 artiklan mukaisesti, sitä positiivista grammojen määrää kilometriä kohden, jolla valmistajan keskimääräiset päästöt – kun otetaan huomioon hyväksyttyjen innovatiivisten teknologioiden ansiosta saavutetut hiilidioksidipäästöjen vähennykset – ylittävät sille kyseiseksi kalenterivuodeksi asetetun päästötavoitteen, pyöristettynä lähimpään kolmeen desimaaliin; ja "uusien henkilöautojen lukumäärällä" valmistajan valmistamien ja kyseisenä vuonna 4 artiklassa säädettyjen vaiheittaisten käyttöönottokriteerien mukaisesti rekisteröityjen uusien henkilöautojen lukumäärää.

3. Komissio vahvistaa menetelmät, joilla 1 kohdassa tarkoitettu liikapäästömaksu kerätään.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Liikapäästömaksusta kertyviä määriä pidetään Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otettavina tuloina.

10 artikla

Valmistajien suoritustason julkaiseminen

1. Komissio julkaisee vuodesta 2011 alkaen kunakin vuonna viimeistään 31 päivänä lokakuuta luettelon, joka sisältää kustakin valmistajasta seuraavat tiedot:

- a) sen edellisen kalenterivuoden päästötavoite;

- b) sen edellisen kalenterivuoden keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;

- c) sen edellisen vuoden keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen ja kyseisen vuoden päästötavoitteen välinen ero;

- d) kaikkien uusien henkilöautojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt yhteisössä edellisenä kalenterivuonna; ja

- e) kaikkien uusien henkilöautojen keskimääräinen massa yhteisössä edellisenä kalenterivuonna.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti julkaistussa luettelossa on 31 päivästä lokakuuta 2013 alkaen ilmoitettava myös, onko valmistaja täyttänyt 4 artiklan mukaiset säädetty vaatimukset edellisenä kalenterivuonna.

11 artikla

Tietyille valmistajille myönnettävät poikkeukset

1. Valmistaja voi hakea poikkeusta liitteen I mukaisesti laske-
tusta päästötavoitteesta, jos valmistaja vastaa alle 10 000 uudesta yhteisössä rekisteröitävästä henkilöautosta kalenterivuotta kohden ja:

- a) se ei kuulu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään; tai
- b) se kuuluu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään, joka vastaa yhteensä alle 10 000 uudesta yhteisössä rekisteröitävästä henkilöautosta kalenterivuotta kohden; tai
- c) se kuuluu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään, mutta sillä on omat tuotantolaitokset ja suunnittelukeskus.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti haettu poikkeus voidaan myöntää enintään viideksi kalenterivuodeksi. Hakemus on tehtävä komissiolle, ja siinä on oltava seuraavat seikat:

- a) valmistajan ja sen yhteystahon nimi;
- b) selvitys siitä, että valmistajalle voidaan myöntää 1 kohdan mukainen poikkeus;

- c) yksityiskohtaiset tiedot valmistajan valmistamista henkilöautoista, myös niiden massasta ja hiilidioksidipäästöistä; ja

- d) päästötavoite, joka on valmistajan vähennysvalmiuksien mukainen, mukaan luettuina taloudelliset ja tekniset mahdollisuudet vähentää valmistajan hiilidioksidipäästöjä, ja jossa otetaan huomioon valmistetun ajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet.

3. Jos komissio katsoo, että valmistajalle voidaan myöntää 1 kohdan mukaisesti haettu poikkeus ja että valmistajan esittämä päästötavoite on valmistajan vähennysvalmiuksien mukainen, mukaan luettuina taloudelliset ja tekniset mahdollisuudet vähentää valmistajan hiilidioksidipäästöjä, ja ottaen huomioon valmistetun ajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet, komissio myöntää valmistajalle poikkeuksen. Poikkeus on voimassa sitä vuotta, jona poikkeus myönnettiin, seuraavan vuoden tammi-kuun 1 päivästä.

4. Valmistaja, joka kaikkien siihen sidossuhteessa olevien yritysten kanssa vastaa 10 000–300 000 uudesta yhteisössä rekisteröityvästä henkilöautosta kalenterivuotta kohden, voi hakea poikkeusta liitteen I mukaisesti lasketusta päästötavoitteesta.

Valmistaja voi tehdä tällaisen hakemuksen itsensä tai itsensä ja siihen sidossuhteessa olevia yrityksiä varten. Hakemus on tehtävä komissiolle, ja siinä on oltava seuraavat seikat:

- a) kaikki edellä 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot, mukaan lukien tarvittaessa tiedot myös siihen sidossuhteessa olevista yrityksistä;
- b) tavoite, joka on joko 25 prosentin vähennys vuoden 2007 keskimääräisistä hiilidioksidipäästöistä tai, kun useamman sidossuhteessa olevan yrityksen osalta tehdään yhteinen hakemus, 25 prosentin vähennys kyseisten yritysten vuonna 2007 tuottamien keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen keskimäärästä.

Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt vuodelta 2007 eivät ole tiedossa, komissio määrittää vastaavan suuruisen vähennystavoitteen, joka perustuu parhaaseen saatavissa olevaan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen tarkoitettuun teknologiaan, jota on kehitetty massaltaan vastaavia henkilöautoja varten ja jossa on otettu huomioon valmistetun ajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet. Hakija käyttää tätä tavoitetta b alakohdan soveltamiseksi.

Komissio myöntää valmistajalle poikkeuksen, jos on osoitettu, että tässä kohdassa tarkoitettujen poikkeuksen myöntämistä koskevat arviointiperusteet ovat olemassa.

5. Valmistajan, jolle on myönnetty tämän artiklan mukainen poikkeus, on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat tai voivat vaikuttaa valmistajan kelpoisuuteen kuulua poikkeuksen piiriin.

6. Jos komissio 5 kohdan mukaisen ilmoituksen perusteella tai muusta syystä katsoo, ettei valmistaja ole enää kelpoinen kuulumaan poikkeuksen piiriin, se kumoaa poikkeuksen seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä alkaen ja ilmoittaa tästä valmistajalle.

7. Jollei valmistaja saavuta päästötavoitettaan, komissio määrittää sille 9 artiklassa säädetyn liikapäästömaksun.

8. Komissio voi hyväksyä 1–7 kohtaa koskevia yksityiskohtaisia soveltamissäännöksiä muun muassa poikkeuskelpoisuuden arviointiperusteiden tulkinnasta, hakemusten sisällöstä sekä hiilidioksidipäästöjen vähentämishajelmien sisällöstä ja arvioinnista.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9. Poikkeushakemukset, mukaan lukien niitä tukevat tiedot, 5 kohdan mukaiset ilmoitukset, 6 kohdan mukaiset kumoamiset ja 7 kohdan mukaan määrätty liikapäästömaksut sekä 8 kohdan nojalla hyväksytyt toimenpiteet on annettava yleisön saataville, jollei Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ muuta johdu.

12 artikla

Ekoinnovointi

1. Innovatiivisten teknologioiden avulla saavutettujen hiilidioksidipäästöjen otetaan huomioon laitetoimittajan tai valmistajan hakemuksesta. Näiden teknologioiden avulla saavutettu osuus valmistajan päästötavoitteen alentumiseen voi olla korkeintaan 7 g CO₂/km.

2. Komissio hyväksyy vuoteen 2010 mennessä tällaisten innovatiivisten teknologioiden hyväksymistä koskevaan menettelyyn sovellettavat yksityiskohtaiset säännökset 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännökset pohjautuvat seuraaviin innovatiivisia teknologioita koskeviin perusteisiin:

- a) laitetoimittajan tai valmistajan on oltava vastuussa siitä, että innovatiivisten teknologioiden käytöllä päästään hiilidioksidin vähentämiseen;
- b) innovatiivisilla teknologioilla on oltava todennettava osuus hiilidioksidin vähentämiseen;
- c) innovatiiviset teknologiat eivät saa kuulua hiilidioksidimittauksen standarditestisyklin piiriin, eivätkä ne saa olla sellaisten pakottavien säännösten alaisia, jotka johtuvat 1 artiklassa tarkoitetuista täydentävistä lisätoimenpiteistä, jotka vastaavat 10 g:n CO₂/km vähennystä, eivätkä ne saa olla pakottavia muiden yhteisön oikeuden säännösten nojalla.

3. Laitetoimittajan tai valmistajan, joka pyytää, että jokin toimenpide hyväksytään innovatiiviseksi teknologiaksi, on toimitettava komissiolle selvitys, johon sisältyy riippumattoman, sertifioitun elimen laatima todentamiskertomus. Jos toimenpiteellä ja toisella jo hyväksytyllä innovatiivisella teknologialla on mahdollisesti vuorovaikutusta, selvityksessä on oltava maininta tästä vuorovaikutuksesta, ja todentamiskertomuksessa on arvioitava, missä määrin tämä vuorovaikutus muuttaa kullakin toimenpiteellä saavutettua vähennystä.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Komissio hyväksyy saavutetun vähennyksen 2 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla.

13 artikla

Tarkastelu ja kertomukset

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuonna 2010 kertomuksen, jossa tarkastellaan sitä, miten kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan yhteisön kokonaisvaltaisen lähestymistavan täytäntöönpanossa on edistytty.

2. 31 päivään lokakuuta 2014 mennessä sekä sen jälkeen joka kolmas vuosi hyväksytään toimenpiteitä liitteen I muuttamiseksi siinä tarkoitettun luvun M₀ mukauttamiseksi uusien henkilöautojen kolmen edeltävän kalenterivuoden keskimääräiseen massaan.

Nämä toimenpiteet tulevat ensimmäisen kerran voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016 sekä sen jälkeen joka kolmas vuosi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio aloittaa vuonna 2012 vaikutusten arvioinnin tarkistaakseen vuoteen 2014 mennessä asetuksen (EY) N:o 715/2007 14 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti mainitussa asetuksessa säädettyjä hiilidioksidipäästöjen mittaamenetelmiä. Komissio tekee erityisesti aiheellisia ehdotuksia mukauttaakseen näitä menettelyjä siten, että ne kuvastavat riittävästi ajoneuvojen todellisia hiilidioksidipäästöjä, ja sisällyttääkseen niihin sellaiset 12 artiklassa määritetyt hyväksytyt innovatiiviset teknologiat, jotka saattavat vaikuttaa testisykliin. Komissio varmistaa, että näitä menettelyjä tarkistetaan myöhemmin säännöllisesti.

Hiilidioksidipäästöjen tarkistetun mittausmenettelyn soveltamis-päivästä alkaen innovatiivisia teknologioita ei enää hyväksytä 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Komissio tarkistaa direktiiviä 2007/46/EY vuoteen 2010 mennessä siten, että kukin tyyppi/variantti/versio vastaa erityistä innovatiivisten teknologioiden kokonaisuutta.

5. Komissio saattaa 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä päätökseen liitteessä I säädettyjen hiilidioksidipäästötavoitteiden ja 11 artiklassa säädettyjen poikkeusten uudelleentarkastelun, jonka tavoitteena on määrittää:

- keinot, joiden avulla voidaan vuoteen 2020 mennessä saavuttaa pitkän aikavälin tavoitteena oleva taso 95 g CO₂/km kustannustehokkaalla tavalla ja
- tämän tavoitteen täytäntöönpanoon liittyvät näkökohdat, mukaan lukien liikapäästömaksu.

Tällaisen uudelleentarkastelun ja sitä koskevan vaikutustenarvioinnin, mihin sisältyy kokonaisarvio vaikutuksista autoteollisuuteen ja siihen liittyviin teollisuudenaloihin, perusteella komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta tavalla, joka on kilpailun kannalta mahdollisimman neutraali sekä sosiaalisesti oikeudenmukainen ja kestävä.

6. Tehtyään vaikutusten arvioinnin komissio julkaisee vuoteen 2014 mennessä kertomuksen, jossa käsitellään jalanjälkeä koskevien tietojen saatavuutta ja sen käyttöä hyötyparametrinä päästötavoitteiden määrittämisessä, ja tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen liitteen I muuttamisesta.

7. Tarvittavien mukautusten tekemiseksi liitteessä I esitettyihin kaavoihin hyväksytään toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset hiilidioksidipäästöjen mittaamisessa käytettävään sääntömääräiseen testausmenettelyyn tehdyt muutokset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa päätöksen N:o 280/2004/EY ⁽¹⁾ 9 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 1753/2000/EY 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.

Mainitun päätöksen 4, 9 ja 10 artiklaa sovelletaan kuitenkin edelleen, kunnes komissio on toimittanut Euroopan parlamentille kertomuksen seurantatiedoista kalenterivuodelta 2009.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 280/2004/EY, tehty 11 päivänä helmikuuta 2004, järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi (EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1).

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. NEČAS

LIITE I

PÄÄSTÖTAVOITTEET

1. Hiilidioksidipäästöt mitattuina grammoina kilometriä kohden määritellään tämän liitteen laskelmia varten kullekin uudelle henkilöautolle seuraavaa kaavaa käyttäen:

- a) Vuosina 2012–2015:

$$\text{Hiilidioksidipäästöt} = 130 + a \times (M - M_0)$$

jossa:

M = ajoneuvon massa kilogrammoina (kg)

M₀ = 1 372,0

a = 0,0457

- b) Vuodesta 2016 alkaen:

$$\text{Hiilidioksidipäästöt} = 130 + a \times (M - M_0),$$

jossa:

M = ajoneuvon massa kilogrammoina (kg)

M₀ = 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytty arvo

a = 0,0457

2. Valmistajan kalenterivuosi-kohtainen päästötavoite lasketaan sen valmistamien kyseisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen keskiarvona.
-

LIITE II

PÄÄSTÖJEN SEURANTA JA ILMOITTAMINEN

A OSA – Tietojen kerääminen uusista henkilöautoista ja hiilidioksidiseurantatietojen määrittely

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivänä tammikuuta 2010 alkavalta kalenterivuodelta ja kultakin seuraavalta kalenterivuodelta kerättävä alueellaan rekisteröidyistä uusista henkilöautoista seuraavat tiedot:
 - a) valmistaja;
 - b) tyyppi, variantti ja versio;
 - c) hiilidioksidipäästöt (g/km);
 - d) massa (kg);
 - e) akseliväli (mm); ja
 - f) raideväli (mm).
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on otettava asianomaisen henkilöauton vaatimustenmukaisuustodistuksesta. Jos vaatimustenmukaisuustodistuksessa ilmoitetaan sekä henkilöauton vähimmäis- että enimmäismassa, jäsenvaltioiden on tämän asetuksen soveltamiseksi käytettävä yksinomaan enimmäismassaa. Kun on kyse kahta polttoainetta (bensini/kaasu) käyttävistä ajoneuvoista, joiden vaatimustenmukaisuustodistuksessa on mainittu erityiset hiilidioksidipäästöluvut molempien polttoainetyyppien osalta, jäsenvaltioiden on käytettävä yksinomaan kaasun osalta mitattua arvoa.
3. Kunkin jäsenvaltion on 1 päivänä tammikuuta 2010 alkavalta kalenterivuodelta ja kultakin seuraavalta kalenterivuodelta määriteltävä B osassa kuvattujen menetelmien mukaisesti kunkin valmistajan osalta:
 - a) alueellaan rekisteröityjen uusien henkilöautojen kokonaismäärä;
 - b) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt tämän liitteen B osan 2 kohdan mukaisina;
 - c) keskimääräinen massa tämän liitteen B osan 3 kohdan mukaisena;
 - d) kunkin uuden henkilöautotyyppin kunkin variantin kunkin version osalta:
 - i) alueellaan rekisteröityjen uusien henkilöautojen kokonaismäärä tämän liitteen B osan 1 kohdan mukaisena;
 - ii) hiilidioksidipäästöt ja 12 artiklan mukaisten innovatiivisten teknologioiden tai 6 artiklan mukaisten vaihtoehtoista polttoainetta käyttävien ajoneuvojen avulla saavutettujen päästövähennysten osuus;
 - iii) massa;
 - iv) auton ”jalanjälki” tämän liitteen B osan 5 kohdan mukaisena.

B OSA – Uusien henkilöautojen hiilidioksidiseurantatietojen määrittelymenetelmät

Seurantatiedot, jotka jäsenvaltioiden on määriteltävä A osan 3 kohdan mukaisesti, määritellään tässä osassa esitettyjen menetelmien avulla.

1. Rekisteröityjen uusien henkilöautojen lukumäärä (N)

Jäsenvaltioiden on määriteltävä alueellaan asianomaisena seurantavuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen lukumäärä (N).

2. Uusien henkilöautojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt (S_{ave})

Jäsenvaltion alueella seurantavuonna ensirekisteröityjen uusien henkilöautojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt (S_{ave}) lasketaan jakamalla uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen summa (S) uusien henkilöautojen lukumäärällä (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Uusien henkilöautojen keskimääräinen massa

Jäsenvaltion alueella seurantavuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen keskimääräinen massa (M_{ave}) lasketaan jakamalla uusien henkilöautojen massan summa (M) uusien henkilöautojen lukumäärällä (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Uusien henkilöautojen jakautuminen versioittain

Kunkin uuden henkilöautotyyppin kunkin variantin version on kerättävä tiedot ensirekisteröityjen henkilöautojen lukumäärästä, ajoneuvojen massasta, hiilidioksidipäästöistä ja ”jalanjäljestä”.

5. ”Jalanjälki”

Auton ”jalanjälki” lasketaan kertomalla auton akseliväli auton raidevälillä.

C OSA – Tietojen toimittamisen muoto

Jäsenvaltioiden on vuosittain toimitettava A osan 3 kohdassa mainitut tiedot kunkin valmistajan osalta seuraavassa muodossa:

Yhdistetyt tiedot:

Vuosi:				
Valmistaja	Rekisteröityjen uusien henkilöautojen lukumäärä	Keskimääräiset hiilidioksidipäästöt (g/km)	Keskimääräinen massa (kg)	Keskimääräinen ”jalanjälki” (m ²)
(Valmistaja 1)	...	...	...	...
(Valmistaja 2)	...	...	...	...
...	...	...	...	...
Kaikki valmistajat yhteensä	...	...	...	...

Valmistajakohtaiset tiedot:

Vuosi	Valmistaja	Auton tyyppi	Variantti	Versio	Innovatiivinen teknologia (*) tai innovatiivisten teknologioiden ryhmä tai vaihtoehtoista polttoainetta käyttävä ajoneuvo (**)	Merkki	Kaupallinen nimi	Uudet rekisteröinnit yhteensä	Hiilidioksidipäästöt (g/km)	Massa (kg)	"Jalanjälki" (m ²)	Innovatiivisten teknologioiden (*) tai vaihtoehtoisen polttoaineen käytöllä saavutettu päästövähennys (**)
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 1)	(Varianttinnimi 1)	(Version nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 1)	(Variantin nimi 1)	(Version nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 1)	(Variantin nimi 2)	(Version nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 1)	(Variantin nimi 2)	(Version nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 2)	(Variantin nimi 1)	(Version nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 2)	(Variantin nimi 1)	(Version nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 2)	(Variantin nimi 2)	(Version nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	(Tyypin nimi 2)	(Variantin nimi 2)	(Version nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)			...		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)		...	...		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)			...		...	...	...	...	...	...	...
Vuosi 1	(Valmistajan nimi 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...

(*) 12 artiklan mukaisesti

(**) 6 artiklan mukaisesti.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/28/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan sekä tämän direktiivin 17, 18 ja 19 artiklan osalta perustamissopimuksen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Energiankulutuksen valvonta Euroopassa ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön lisääminen yhdessä energiasäästöjen ja lisätyn energiatehokkuuden kanssa ovat tärkeitä osia toimenpidekokonaisuutta, joka on tarpeen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ilmastomuutosta koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimukseen liitetyn Kioton pöytäkirjan sitoumusten noudattamiseksi sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien muiden yhteisön tasolla ja kansainvälisellä tasolla tehtyjen sitoumusten täyttämiseksi vuoden 2012 jälkeen. Näillä seikoilla on myös tärkeä tehtävä edistettäessä energiansaannin varmuutta, edistettäessä teknologian kehitystä ja innovaatioita sekä luotaessa työllistymis- ja aluekehitysmahdollisuuksia varsinkin maaseudulla ja eristyntyneillä alueilla.
- (2) Erityisesti lisääntyvät teknologiset parannukset, julkisen liikenteen käyttöä ja laajentamista koskevat kannusteet, energiatehokkaiden teknologioiden käyttö ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttö liikenteessä kuuluvat tehokkaimpiin tapoihin, joilla yhteisö voi vähentää

riippuvuuttaan tuontiöljystä liikenteen alalla, jossa energian toimitusvarmuusongelma on kaikkien ajankohtaisin, ja vaikuttaa liikenteen polttoainemarkkinoihin.

- (3) Mahdollisuudet vahvistaa taloudellista kasvua innovaatioiden sekä kestävä ja kilpailukykyisen energiapolitiikan avulla ovat tiedossa. Energian tuottaminen uusiutuvista lähteistä perustuu monissa tapauksissa paikallisten tai alueellisten pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) toimintaan. Kasvu- ja työllistämismahdollisuudet, joita investointi energian tuottamiseen uusiutuvista lähteistä alueellisella ja paikallisella tasolla saa aikaan jäsenvaltioissa ja niiden alueilla, ovat tärkeitä. Tästä syystä komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava näillä alueilla kansallisia ja alueellisia kehitystoimia, rohkaistava parhaiden käytänteiden vaihtoa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannossa paikallisten ja alueellisten kehitysaloitteiden välillä sekä edistettävä rakennerahastojen käyttöä tällä alalla.
- (4) Edistettäessä uusiutuvien energialähteiden markkinoiden kehittymistä on otettava huomioon ne myönteiset vaikutukset, jotka kohdistuvat alueellisiin ja paikallisiin kehittämismahdollisuuksiin, vientinäkymiin, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja työllistämismahdollisuuksiin erityisesti pk-yritysten ja itsenäisten energian tuottajien osalta.
- (5) Jotta voitaisiin vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä yhteisössä ja vähentää sen riippuvuutta energian tuonnista, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämisen ja energiatehokkuuden parantamisen olisi oltava tiiviissä yhteydessä toisiinsa.
- (6) On asianmukaista tukea hajautettujen uusiutuvaan energiaan liittyvien teknologioiden demonstrointi- ja kaupallistamisvaihetta. Siirtymisellä kohti hajautettua energiantuotantoa on monia etuja, mukaan lukien paikallisten energialähteiden käyttö, paikallisen energian tuotantovarmuuden lisääntyminen, lyhyemmät kuljetusmatkat ja pienemmät energiansiirtohäviöt. Tällainen hajauttaminen edistää myös yhteisöjen kehitystä ja yhteenkuuluvuutta tarjoamalla tulolähteitä ja luomalla paikallisia työpaikkoja.

⁽¹⁾ EUVL C 77, 31.3.2009, s. 43.

⁽²⁾ EUVL C 325, 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009.

- (7) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian eri tyyppit määritellään sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY ⁽¹⁾ ja liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/30/EY ⁽²⁾. Sähköalan yleiset määritelmät vahvistetaan sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/54/EY ⁽³⁾. Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi on asianmukaista käyttää samoja tai samankaltaisia määritelmiä myös tässä direktiivissä.
- (8) Tammikuuta 10 päivänä 2007 päivätty komission tiedonanto ”Uusiutuvia energialähteitä koskeva etenemissuunnitelma – Uusiutuvat energialähteet 2000-luvulla: kestävämmän tulevaisuuden rakentaminen” osoitti, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian 20 prosentin kokonaisuus ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian 10 prosentin osuus liikenteessä olisivat tarkoituksenmukaisia ja saavutettavissa olevia tavoitteita ja että pakollisia tavoitteita sisältävä järjestelmä tarjoaisi liikelämälle pitkän aikavälin vakautta, jota se tarvitsee voidakseen tehdä uusiutuvan energian alalla järkeviä ja kestäviä investointeja, jotka auttavat vähentämään riippuvuutta fossiilisista tuontipolttoaineista ja lisäämään uuden energiateknologian hyödyntämistä. Nämä tavoitteet liittyvät energiatehokkuuden parantamiseen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, mikä asetettiin tavoitteeksi 19 päivänä lokakuuta 2006 annetussa komission tiedonannossa ”Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen”, jonka maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi ja jota Euroopan parlamentti tuki tätä toimintasuunnitelmaa koskevassa 31 päivänä tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa.
- (9) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti yhteisön sitoutumisen yhteisön laajuiseen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämiseen vuoden 2010 jälkeenkin. Se hyväksyi pakolliseksi tavoitteeksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden nostamisen 20 prosenttiin energian kokonaiskulutuksesta yhteisössä vuoteen 2020 mennessä ja biopolttoaineiden osuuden nostamisen kustannustehokkaasti kaikissa jäsenvaltioissa vähintään 10 prosenttiin liikenteen bensiinin ja dieselöljyn kulutuksesta vuoteen 2020 mennessä. Se totesi, että biopolttoainetavoitteen sitovuus on perusteltua, kunhan tuotanto on kestävä kehityksen mukaista, toisen sukupolven biopolttoaineita tulee kaupallisesti saataville ja bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta 13 päivänä lokakuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/70/EY ⁽⁴⁾ muutetaan sopivien sekoitussuhteiden sallimiseksi. Maaliskuussa 2008 kokoontunut Eurooppa-neuvosto toisti, että on välttämätöntä kehittää ja täyttää biopolttoaineiden tiukat kestävyyskriteerit ja varmistaa toisen sukupolven biopolttoaineiden kaupallinen saatavuus. Kesäkuussa 2008 kokoontunut Eurooppa-neuvosto viittasi jälleen kestävyyskriteereihin ja toisen sukupolven biopolttoaineiden kehittämiseen sekä korosti tarvetta arvioida biopolttoaineiden tuotannon mahdollisia vaikutuksia elintarvikkeina käytettäviin maataloustuotteisiin ja ryhtyä tarvittaessa toimiin puutteiden korjaamiseksi. Eurooppa-neuvosto totesi lisäksi, että olisi arvioitava tarkemmin biopolttoaineiden tuotannon ja kulutuksen ympäristövaikutuksia ja sosiaalisia vaikutuksia.
- (10) Syyskuuta 25 päivänä 2007 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan etenemissuunnitelmasta uusiutuvia energiamuotoja varten ⁽⁵⁾ Euroopan parlamentti pyysi komissiolta vuoden 2007 loppuun mennessä ehdotusta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian sääntelypuitteista ja viittasi siihen, miten tärkeää on asettaa tavoitteet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudelle yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla.
- (11) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskemiseksi ja kyseisten lähteiden määrittelemiseksi on tarpeen määrittää läpinäkyvät ja yksiselitteiset säännöt. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon myös energia, jota merissä ja muissa vesistöissä on aaltojen, merivirtojen, vuoroveden, meren lämpöenergiagradienttien tai suolaisuusgradienttien muodossa.
- (12) Maataloustuotteiden kuten lannan, lietteen ja muiden eläimistä peräisin olevien jätteiden ja orgaanisten jätteiden käytöllä biokaasun tuotannossa on merkittäviä ympäristöhyötyjä kasvihuonekaasupäästöjen huomattavien vähentämismahdollisuuksien kannalta, kun tarkastellaan lämmön ja sähkön tuotantoa ja sen käyttöä biopolttoaineena. Biokaasulaitokset voivat hajautetun luonteensa ja alueellisen investointirakenteensa ansiosta merkittävästi edistää kestävä kehitystä maaseutualueilla ja tarjota maanviljelijöille uusia tulonsaantimahdollisuuksia.
- (13) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission kantojen valossa on asianmukaista asettaa pakollisiksi kansallisiksi tavoitteiksi, että Euroopan yhteisön energiankulutuksesta vuoteen 2020 mennessä on uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus 20 prosenttia ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus liikenteessä 10 prosenttia.
- (14) Pakollisten kansallisten tavoitteiden päätarkoituksena on luoda ennakoitavuutta investoijien näkökulmasta ja kannustaa sellaisten tekniikoiden jatkuvaa kehittämistä, joiden avulla tuotetaan energiaa kaikentyyppisistä uusiutuvista lähteistä. Tavoitteen pakollisuutta koskevan päätöksen lykkäminen johonkin tulevaan tapahtumaan saakka ei siten olisi tarkoituksenmukaista.

(1) EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.

(2) EUVL L 123, 17.5.2003, s. 42.

(3) EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

(4) EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

(5) EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

- (15) Lähtökohdat, uusiutuvan energian mahdollisuudet ja käytetyt energialähteet vaihtelevat jäsenvaltioittain. Näin ollen yhteisön 20 prosentin tavoite on muunnettava kunkin jäsenvaltion yksittäisiksi tavoitteiksi ottaen huomioon oikeudenmukainen ja sopiva jako, joka perustuu jäsenvaltioiden erilaisiin lähtökohtiin ja valmiuksiin sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja erilaisten energialähteiden käytön nykytasoon. Tämä on tarkoituksenmukaista tehdä jakamalla tarvittava uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön kokonaislisäys jäsenvaltioiden kesken niin, että kunkin jäsenvaltion osuutta lisätään samansuuruisella lisäyksellä painotettuna sen bruttokansantuotteella, mukautettuna jäsenvaltioiden lähtökohtien mukaan ja käyttäen laskennassa pohjana energian kokonaisloppukulutusta sekä ottaen huomioon jäsenvaltioiden aikaisemmat ponnistelut uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytössä.
- (16) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle liikenteessä asetettava 10 prosentin tavoite on puolestaan tarkoituksenmukaista asettaa samansuuruisena jokaiselle jäsenvaltiolle, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus liikenteen polttoaineiden laatuvaatimuksissa ja saatavuudessa. Koska liikenteen polttoaineilla on helppo käydä kauppaa, sellaiset jäsenvaltiot, joilla on heikot mahdollisuudet hyödyntää tarvittavia luonnonvaroja, voivat helposti hankkia biopolttoaineita muualta. Vaikka yhteisö teknisesti pystyisikin saavuttamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttötavoitteensa liikenteessä pelkästään oman tuotannon turvin, on sekä todennäköistä että toivottavaa, että tavoitteeseen päästään oman tuotannon ja tuonnin yhdistelmällä. Tätä varten komission olisi seurattava biopolttoaineiden tarjontaa yhteisön markkinoilla ja tarpeen mukaan ehdotettava asianmukaisia toimenpiteitä tasapainon saavuttamiseksi oman tuotannon ja tuonnin välillä niin, että huomioon otetaan muun muassa monenvälisten ja kahdenvälisten kauppaneuvottelujen edistyminen, ympäristöä koskevat, sosiaaliset ja taloudelliset tekijät sekä energiansaannin varmuus.
- (17) Energiatehokkuuden parantaminen on keskeinen tavoite yhteisölle, joka pyrkii parantamaan energiatehokkuutta 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Tämä tavoite yhdessä voimassa olevan ja tulevan lainsäädännön kanssa, johon kuuluvat muun muassa rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/91/EY ⁽¹⁾, energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/32/EY ⁽²⁾ sekä energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista 5 päivänä huhtikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/32/EY ⁽³⁾, on ratkaisevassa asemassa pyrittäessä varmistamaan ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttaminen mahdollisimman vähin kustannuksin, ja se voi myös tarjota uusia mahdollisuuksia Euroopan unionin taloudelle. Energiatehokkuus- ja energiansäästöpolitiikat kuuluvat jäsenvaltioiden tehokkaimpiin keinoihin lisätä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian prosentuaalista osuutta, ja jäsenvaltiot voivat näin helpommin saavuttaa tämän direktiivin mukaiset uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevan kansallisen kokonaistavoitteen sekä liikennettä koskevan tavoitteen.
- (18) Jäsenvaltioiden asiana on tehdä merkittäviä parannuksia energiatehokkuuteen kaikilla aloilla, jotta ne voivat helpommin saavuttaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevat tavoitteensa, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena energian kokonaisloppukulutuksesta. Energiatehokkuus on liikenteen alalla välttämätöntä, koska uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian pakollista prosentuaalista tavoitetta on luultavasti yhä vaikeampi saavuttaa kestäväällä tavalla, jos energian kokonaiskysyntä liikenteessä jatkaa kasvuaan. Jäsenvaltioiden pakolliseksi 10 prosentin tavoitteeksi liikenteessä olisi tämän vuoksi määritettävä se osuus energian loppukulutuksesta liikenteessä, joka saadaan uusiutuvista lähteistä kokonaisuudessaan eikä yksin biopolttoaineista.
- (19) Pakollisten kansallisten kokonaistavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi seurattava ohjeellista kehityspolkuja kohti lopullisia pakollisia tavoitteita. Niiden olisi laadittava tiedot alakohtaisista tavoitteista sisältävä kansallinen uusiutuvaa energiaa käsittelevä toimintasuunnitelma pitäen mielessä, että biomassalla on monia eri käyttökohteita ja että näin ollen käyttöön olisi välttämätöntä saada uusia biomassavaroja. Jäsenvaltioiden olisi myös säädettävä toimenpiteistä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Arvioidessaan odotettavissa olevaa energian kokonaisloppukulutustaan uusiutuvia energialähteitä käsittelevässä toimintasuunnitelmassaan kunkin jäsenvaltion olisi määritettävä energiatehokkuus- ja energiansäästötoimenpiteiden mahdollinen myötävaikutus kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon energiatehokkuutta lisäävien tekniikoiden ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian optimaalinen yhdistelmä.
- (20) Jotta teknologian kehitys ja mittakaavaedut saataisiin hyödynnettyä, ohjeellisessa kehityspolussa olisi otettava huomioon mahdollisuus, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön kasvu nopeutuu tulevaisuudessa. Näin voidaan kiinnittää erityistä huomiota sellaisiin aloihin, jotka kohtuuttomasti kärsivät teknologian kehityksen ja mittakaavaetujen puuttumisesta ja jotka sen vuoksi ovat alikehittyneitä, mutta jotka voivat tulevaisuudessa merkittävästi myötävaikuttaa vuoteen 2020 asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen.
- (21) Välitavoitteissa olisi lähtökohdaksi otettava vuosi 2005, koska se on viimeisin vuosi, jolta on saatavilla luotettavaa tietoa kansallisista uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuksista.

⁽¹⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽²⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽³⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (22) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että yhteisö ja jäsenvaltiot myöntävät huomattavia varoja uusiutuviin energialähteisiin liittyvien teknologioiden tutkimukseen ja kehittämiseen. Erityisesti Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin olisi asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi uusiutuviin energialähteisiin liittyvien teknologioiden tutkiminen ja kehittäminen.
- (23) Jäsenvaltiot voivat kannustaa paikallis- ja alueviranomaisia asettamaan tavoitteita, jotka ylittävät kansalliset tavoitteet, ja ottaa paikallis- ja alueviranomaiset mukaan kansallisten uusiutuvaa energiaa käsittelevien toimintasuunnitelmien laadintaan ja tietoisuuden lisäämiseen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian hyödyistä.
- (24) Jotta biomassan potentiaalia voitaisiin hyödyntää kaikilta osin, yhteisön ja jäsenvaltioiden olisi lisättävä olemassa olevien puuvarojen käyttöönottoa ja uusien metsänhoitojärjestelmien kehittämistä.
- (25) Jäsenvaltioiden voimavarat uusiutuvan energian alalla ovat eritasoisia, ja ne tukevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä kansallisella tasolla erilaisin tukijärjestelmin. Suurin osa jäsenvaltioista soveltaa tukijärjestelmiä, joista myönnetään tukea yksinomaan niiden alueella tuotetulle uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle. Kansallisten tukijärjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta on välttämätöntä, että jäsenvaltiot voivat säännellä kansallisten tukijärjestelmien vaikutuksia ja kustannuksia omien voimavarojensa mukaisesti. Yksi tärkeä keino tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi on taata direktiivin 2001/77/EY mukaisen kansallisten tukijärjestelmien moitteeton toiminta, jotta investoijien luottamus säilyisi ja jäsenvaltiot voisivat laatia tehokkaita kansallisia toimenpiteitä tavoitteiden täyttämiseksi. Tämän direktiivin tavoitteena on helpottaa rajat ylittävää tukea uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle tämän vaikuttamatta kansallisiin tukijärjestelmiin. Siinä otetaan käyttöön jäsenvaltioiden välisiä valinnaisia yhteistyömekanismeja, joiden puitteissa ne voivat sopia siitä, missä määrin jokin jäsenvaltio tukee energian tuotantoa toisessa jäsenvaltiossa ja missä määrin uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon tukeminen olisi otettava huomioon jommankumman jäsenvaltion kokonaistavoitteen täyttymisessä. Jotta varmistettaisiin kummankin tavoitteiden täyttymiseen tähtäävän toimenpiteen eli kansallisten tukijärjestelmien ja yhteistyömekanismien tehokkuus, jäsenvaltioiden on voitava päättää, sovelletaanko niiden kansallisia tukijärjestelmiä muissa jäsenvaltioissa uusiutuvista lähteistä tuotettuun energiaan ja missä määrin niitä sovelletaan, sekä sopia asiasta tässä direktiivissä säädettyjä yhteistyömekanismeja käyttäen.
- (26) On suotavaa, että energianhinnat heijastavat energiantuotannon ja kulutuksen ulkoisia kustannuksia, mukaan lukien tarvittaessa ympäristöä koskevat kustannukset, sosiaaliset kustannukset ja terveydenhuoltokustannukset.
- (27) Julkista tukea tarvitaan, jotta saavutetaan uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön lisäämiseen liittyvät yhteisön tavoitteet, varsinkin niin kauan kuin sähkön hinnat eivät sisämarkkinoilla vastaa käytettyjen energialähteiden ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia kokonaiskustannuksia ja hyötyjä.
- (28) Yhteisön ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä vähentämään energian kokonaiskulutusta liikenteessä ja lisäämään liikenteen energiatehokkuutta. Keskeisiä keinoja energian kulutuksen vähentämiseksi liikenteessä ovat liikennesuunnittelu, julkisen liikenteen tukeminen, sähköautojen osuuden lisääminen tuotannossa sekä energiatehokkaampien, kooltaan ja moottoritilavuudeltaan pienempien autojen valmistaminen.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä monipuolistamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian yhdistelmiä kaikilla liikenteen aloilla. Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 päivään kesäkuuta 2015 mennessä kertomus, jossa esitetään mahdollisuudet lisätä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä kulakin liikenteen alalla.
- (30) Laskettaessa vesivoiman ja tuulivoiman osuutta tätä direktiiviä sovellettaessa olisi ilmasto-olosuhteiden vaihtelun vaikutukset tasattava käyttämällä normalisointisääntöä. Lisäksi sähköä, joka tuotetaan pumppuvoimalaitoksissa, jotka käyttävät ylämäkeen aiemmin pumpattua vettä, ei pitäisi laskea uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi sähköksi.
- (31) Ilmalämpöä, geotermistä lämpöä tai hydrotermistä lämpöä käyttökelpoisella lämpötilatasolla käyttävät lämpöpumput tarvitsevat toimiakseen sähköä tai muuta lisäenergiaa. Tästä syystä lämpöpumppujen toimintaan käytettävä energia olisi vähennettävä käytettävästä kokonaislämmöstä. Huomioon olisi otettava ainoastaan lämpöpumput, joiden tuotanto ylittää huomattavalla tavalla niiden toimintaan tarvittavan primäärienergian määrän.
- (32) Passiivisissa energiajärjestelmissä energiaa otetaan hyödyksi rakennuksen tiettyjen suunnitteluratkaisujen avulla. Tämä katsotaan säästetyksi energiaksi. Tällä tavoin hyödyksi saatua energiaa ei kaksinkertaisen kirjaamisen välttämiseksi tulisi ottaa huomioon tätä direktiiviä sovellettaessa.
- (33) Tietyissä jäsenvaltioissa ilmailun osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on suuri. Kun otetaan huomioon nykyiset tekniset ja sääntelyä koskevat rajoitukset, jotka estävät biopolttoaineiden kaupallisen käytön ilmailussa, on asianmukaista säätää osittaisesta vapautuksesta näiden jäsenvaltioiden osalta siten, että laskettaessa niiden energian kokonaisloppukulutusta kansallisessa lentoliikenteessä jätetään ulkopuolelle määrä, jolla ne ylittävät puolitoistakertaisesti yhteisön keskiarvon energian kokonaisloppukulutuksessa ilmailussa vuonna 2005 Eurostatin arvion mukaan (eli 6,18 prosenttia). Kypros ja Malta ovat saarina ja syrjäisinä alueina riippuvaisia ilmailusta kansalaisten ja talouden kannalta välttämättömänä liikennemuotona. Tämän seurauksena kansallisen ilmaliikenteen osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on Kyproksella ja

Maltalla suhteettoman suuri ja ylittää kolminkertaisesti yhteisön keskitason vuonna 2005, ja nämä jäsenvaltiot joutuvat siten suhteettomalla tavalla nykyisten teknisten ja sääntelyä koskevien rajoitusten kohteeksi. Näiden jäsenvaltioiden osalta on siksi asianmukaista säätää, että kyseinen vapautus käsittää sen määrän, jolla ne ylittävät yhteisön keskiarvon energian kokonaisloppukulutuksessa ilmailussa vuonna 2005 Eurostatin arvion mukaan (eli 4,12 prosenttia).

- (34) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa tukevan energiamallin luomiseksi on tarpeen kannustaa jäsenvaltioiden väliseen strategiseen yhteistyöhön, johon alueet ja paikalliset viranomaiset tilanteen mukaan osallistuvat.
- (35) Jäsenvaltioita olisi kannustettava tämän direktiivin säännökset asianmukaisesti huomioon ottaen kaikkiin asianmukaisiin yhteistyömuotoihin tässä direktiivissä asetettuihin tavoitteisiin pääsemiseksi. Tällaista yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikilla tasoilla, kahden- tai monenvälisesti. Lukuun ottamatta tässä direktiivissä nimenomaisesti säädettyjä mekanismeja, jotka vaikuttavat tavoitteiden laskemiseen ja tavoitteita koskevien vaatimusten noudattamiseen, eli tilastollista siirtoa jäsenvaltioiden välillä, yhteishankkeita ja yhteisiä tukijärjestelmiä, yhteistyö voi olla esimerkiksi myös tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa, siten kuin siitä säädetään erityisesti tässä direktiivissä käyttöön otetun avoimuusfoorumin osalta, sekä kaikenlaisten tukijärjestelmien vapaaehtoista koordinoitua.
- (36) Jotta voidaan luoda mahdollisuuksia alentaa tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta aiheutuvia kustannuksia, on tarkoituksenmukaista sekä helpottaa uusiutuvista lähteistä jäsenvaltioissa tuotetun energian käyttöä muissa jäsenvaltioissa että antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa muissa jäsenvaltioissa kulutettu, uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia huomioon niiden omien kansallisten tavoitteidensa saavuttamisen osalta. Tästä syystä tarvitaan joustotoimenpiteitä, mutta ne pysyvät jäsenvaltioiden valvonnassa, jotta ei vaikuteta jäsenvaltioiden mahdollisuuksiin saavuttaa kansalliset tavoitteensa. Nämä joustotoimenpiteet toteutetaan tilastollisten siirtojen, jäsenvaltioiden välisten yhteishankkeiden tai yhteisten tukijärjestelmien muodossa.
- (37) Uusiutuvista energialähteistä yhteisön ulkopuolella tuotettu tuontisähkö olisi voitava ottaa huomioon jäsenvaltioiden tavoitteiden täyttämiseksi. Jotta välttyttäisiin kasvihuonekaasupäästöjen nettokasvulta, joka aiheutuisi nykyisten uusiutuvien energialähteiden monimuotoistumisesta ja niiden korvautumisesta kokonaan tai osittain perinteisillä energialähteillä, huomioon olisi otettava ainoastaan sähkö, joka on tuotettu sellaisissa uusiutuvan energian tuotantolaitoksissa, jotka otetaan käyttöön tämän direktiivin voimaantulon jälkeen, tai kyseisen päivämäärän jälkeen kunnostetun laitoksen kapasiteetin lisäyksellä. On syytä varmistaa tällaisen tuonnin luotettava jäljittäminen ja

määrittäminen, jotta taattaisiin, että perinteisen energian korvaamisella uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla yhteisössä ja kolmansissa maissa on riittävä vaikutus. Kolmansien maiden kanssa tullaan harkitsemaan sopimuksia tällaisesta uusiutuvista energialähteistä tuotetulla sähköllä käytävästä kaupasta. Jos energiayhteisön perustamissopimuksen ⁽¹⁾ sopimuspuolet tekevät päätöksen, joka velvoittaa ne noudattamaan tämän direktiivin asiaankuuluvia säännöksiä, niihin sovelletaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä koskevia tämän direktiivin mukaisia toimenpiteitä.

- (38) Jäsenvaltioiden toteuttaessa yhden tai useamman kolmannen maan kanssa yhteishankkeita, jotka koskevat sähkön tuottamista uusiutuvista energialähteistä, on asianmukaista, että nämä yhteishankkeet koskevat vain uusia laitoksia tai laitoksia, joiden kapasiteettia on askettain lisätty. Näin voidaan varmistaa, että uusiutuvista lähteistä tuotetun energian osuus kolmannen maan energian kokonaiskulutuksesta ei vähene sen johdosta, että yhteisöön tuodaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa. Lisäksi asianomaisten jäsenvaltioiden olisi edistettävä yhteishankkeeseen osallistuvien laitosten tuotannon tietyn osan käyttöä asianomaisessa kolmannessa maassa. Komission ja jäsenvaltioiden olisi myös kannustettava asianomaista kolmatta maata kehittämään uusiutuvaa energiaa koskevaa tavoitteellista politiikkaa.
- (39) Kun otetaan huomioon, että Välimeren aurinkoenergia-suunnitelman kaltaisten kolmansissa maissa toteutettavien Euroopan etua koskevien hankkeiden valmistelu saattaa viedä hyvin pitkän ajan ennen kuin verkot on täysin yhteenliitetty yhteisön alueeseen, on asianmukaista edistää niiden kehittämistä sallimalla jäsenvaltioiden ottaa huomioon kansallisissa tavoitteissaan rajoitettu määrä sähköä, joka on tuotettu tällaisilla hankkeilla verkkojen yhteenliittämisen aikana.
- (40) Uusiutuvan energian tuotantolaitosten valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupamenettelyjä valvovan hallinnon käyttämien menettelyjen olisi oltava objektiivisia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia, kun sääntöjä sovelletaan yksittäisiin hankkeisiin. On erityisesti vältettävä tarpeetonta rasitetta, joka saattaisi aiheutua luokiteltaessa uusiutuvan energian hankkeita terveydelle korkean riskin aiheuttaviksi laitoksiksi.
- (41) Sääntöjen epäselvyyden ja koordinoinnin puutteen eri lupaviranomaisten välillä on osoitettu vaikeuttavan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöönottoa. Näin ollen uusiutuvan energian alan erityisrakenne olisi otettava huomioon kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kehittäessä hallinnollisia menettelyjään, jotka koskevat lupia rakentaa ja käyttää laitoksia sekä liitännäisiä siirto- ja jakeluverkkojen infrastruktuureita, joissa uusiutuvista energialähteistä tuotetaan sähköä, lämpö- tai

⁽¹⁾ EUVL L 198, 20.7.2006, s. 18.

jäähdytysenergiaa tai liikenteen polttoaineita. Hallinnollisia lupamenettelyjä olisi sujuvoitettava asettamalla läpinäkyvät aikataulut uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa käyttäville laitoksille. Suunnittelumääräyksissä ja ohjeissa olisi otettava huomioon kustannustehokkaat ja ympäristöä hyödyttävät uusiutuvaa energiaa käyttävät lämmitys-, jäähdytys- ja sähkölaitteistot.

- (42) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian nopean käyttöönoton edistämiseksi ja niiden erittäin suuren kestävyuden ja ympäristöystävällisyyden vuoksi jäsenvaltioiden olisi soveltaessaan hallinnollisia sääntöjä, suunnittelurakenteita ja lainsäädäntöä, jotka on laadittu toimilupien myöntämiseksi laitoksille pilaantumisen vähentäminen ja teollisuuslaitosten valvonta huomioon ottaen, ilmansaastumisen ehkäisemiseksi ja vaarallisten aineiden ympäristöön päästämisen ehkäisemiseksi tai minimoimiseksi, otettava huomioon uusiutuvien energialähteiden vaikutus ympäristö- ja ilmastomuutostavoitteiden saavuttamiseen, varsinkin verrattuna muun kuin uusiutuvan energian tuotantolaitoksiin.
- (43) Jotta yksittäisiä kansalaisia kannustettaisiin osallistumaan tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseen, asiaankuuluvien viranomaisten olisi harkittava mahdollisuutta korvata luvat pelkällä ilmoituksella toimivaltaiselle elimelle silloin, kun kyse on pienten hajautettujen laitteistojen asentamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuottamiseksi.
- (44) Tämän direktiivin tavoitteiden ja yhteisön muun ympäristölainsäädännön tavoitteiden keskinäinen johdonmukaisuus olisi varmistettava. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti uusiutuvan energian tuotantolaitosten arviointi-, suunnittelu- tai toimilupamenettelyjen yhteydessä otettava huomioon yhteisön koko ympäristölainsäädäntö ja uusiutuvien energialähteiden vaikutus ympäristö- ja ilmastomuutostavoitteiden saavuttamiseen, varsinkin verrattuna muun kuin uusiutuvan energian tuotantolaitoksiin.
- (45) Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat kansalliset tekniset eritelmät ja muut vaatimukset, jotka liittyvät esimerkiksi laatutasoon, testausmenetelmiin tai käyttöolosuhteisiin, eivät saisi luoda kaupan esteitä uusiutuvaan energiaan liittyvien laitteiden ja järjestelmien alalla. Näin ollen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tukijärjestelmissä ei pitäisi määrätä kansallisia teknisiä eritelmiä, jotka poikkeavat olemassa olevista yhteisön standardeista, tai vaatia laitteiden tai järjestelmien sertifiointia tai testaamista tietyssä paikassa tai tietyn tahon toimesta.
- (46) Jäsenvaltioiden olisi harkittava keinoja, joiden avulla edistetään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian hyödyntämistä kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä.

- (47) Säännöt ja velvoitteet, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön vähimmäisvaatimuksia uusissa ja kunnostetuissa rakennuksissa, ovat kansallisella ja alueellisella tasolla lisänneet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä huomattavasti. Tällaisia toimenpiteitä olisi edistettävä laajemminkin yhteisössä samalla kun edistetään energiatehokkaampien uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian sovellusten käyttöä rakennussäännöksissä ja -määräyksissä.
- (48) Helpottaakseen ja nopeuttaakseen vähimmäisosuuksien asettamista uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytölle rakennuksissa jäsenvaltioiden voi olla asianmukaista säätää, että vähimmäisosuudet saavutetaan sisällyttämällä uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskeva kerroin direktiivin 2002/91/EY mukaisiin vähimmäisenergiatehokkuusvaatimuksiin, jotka koskevat rakennuskohtaisten hiilipäästöjen kustannustehokasta vähentämistä.
- (49) Tietoon ja koulutukseen liittyvät puutteet erityisesti lämmityksen ja jäähdytyksen alalla olisi poistettava, jotta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöönottoa voitaisiin lisätä.
- (50) Siltä osin kuin asentajan ammattiin pääsy tai sen harjoittaminen on säänneltyä, ammattipätevyyden tunnustamisedellytyksistä on säädetty ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY⁽²⁾. Sen vuoksi tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita direktiivin 2005/36/EY soveltamista.
- (51) Direktiivissä 2005/36/EY asetetaan vaatimukset muun muassa arkkitehtien ammattipätevyyden keskinäisestä tunnustamisesta, mutta sen lisäksi on varmistettava, että arkkitehdit ja suunnittelijat ottavat uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkaiden teknologioiden optimaalisen yhdistelmän riittävästi huomioon suunnitelmassaan ja töissään. Jäsenvaltioiden olisi laadittava tältä osin selkeät ohjeet. Ohjeistuksen antaminen ei saisi rajoittaa direktiivin 2005/36/EY ja erityisesti sen 46 ja 49 artiklan soveltamista.
- (52) Tämän direktiivin soveltamiseksi myönnettyjä alkuperätkäitaita käytetään ainoastaan loppukuluttajalle annettavana todisteena siitä, että tietty energian osuus tai määrä on tuotettu uusiutuvista lähteistä. Alkuperätkakuu voidaan siirtää haltijalta toiselle riippumatta energiasta, jota se koskee. Sen varmistamiseksi, että uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähköyksikkö ilmoitetaan asiakkaalle vain kerran, olisi kuitenkin vältettävä alkuperätkakuiden kaksinkertaista laskentaa ja kaksinkertaista ilmoittamista. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa, johon liittyvän alkuperätkakuun tuottaja on myynyt erikseen, ei saisi ilmoittaa eikä myydä loppukäyttäjälle uusiutuvista lähteistä peräisin olevana energiana. On tärkeää erottaa tukijärjestelmissä käytetyt vihreät sertifikaatit alkuperätkakuista.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (53) Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön muotoutumassa olevien kuluttajamarkkinoiden on syytä antaa myötävaikuttaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian uusien tuotantolaitosten rakentamiseen. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia sähkön toimittajilta, jotka ilmoittavat energiayhdistelmänsä loppukäyttäjille direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, että tietty vähimmäisprosenttiosuus niiden alkuperätakuista on äskettäin rakennetuilta, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitoksilta, edellyttäen, että tällainen vaatimus on yhteisön oikeuden mukainen.
- (54) On tärkeää antaa tietoja siitä, miten tukea saava sähkö jakautuu loppukäyttäjille direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Kuluttajille annettavien tietojen laadun parantamiseksi erityisesti uusissa laitoksissa tuotetun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian määrän osalta komission olisi arvioitava jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden tehokkuutta.
- (55) Hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/8/EY ⁽¹⁾ säädetään alkuperätakuista, joiden tarkoituksena on todistaa tehokkaissa sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa tuotetun sähkön alkuperä. Tällaisia alkuperätakuista ei voida käyttää uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön ilmoittamiseen direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, koska tämä saattaisi johtaa kaksinkertaisen laskeutumisen ja kaksinkertaiseen ilmoittamiseen.
- (56) Alkuperätakuut eivät sinänsä merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä.
- (57) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian integrointi siirto- ja jakeluverkkoon sekä energian varastointijärjestelmien käyttö integroituun ja jaksoittaiseen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantoon vaativat tukea.
- (58) Uusiutuvan energian hankkeita, myös Euroopan laajuisten energiaverkkojen (TEN-E) ohjelman mukaisia ”Euroopan etua koskevia uusiutuvan energian hankkeita”, olisi kehitettävä tähänastista ripeämmin. Komission olisi sitä varten myös tutkittava tapoja parantaa tällaisten hankkeiden rahoitusta. Erityisesti olisi kiinnitettävä huomiota uusiutuvan energian hankkeisiin, jotka edistävät huomattavasti yhteisön ja sen naapurimaiden energiansaannin varmuutta.
- (59) Eri maiden verkkojen yhteenliittäminen helpottaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön käyttöönottoa. Yhteenliitokset tasaavat verkon kuormituseroja, mutta niillä voidaan myös alentaa tasehallinnan kustannuksia,
- edistää hintoja alentavaa todellista kilpailua ja tukea verkkojen kehittymistä. Jakamalla siirtokapasiteettia ja käyttämällä sitä optimaalisesti voidaan myös vähentää liiallista tarvetta rakentaa uutta kapasiteettia.
- (60) Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön ensisijainen verkkoonpääsy ja taattu verkkoonpääsy ovat olennaisia pyrittäessä integroimaan uusiutuvat energialähteet sähkön sisämarkkinoille direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja kehittäen edelleen sen 11 artiklan 3 kohdan säännöksiä. Verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitoa sekä ajojärjestystä koskevat vaatimukset voivat vaihdella kansallisen verkon ominaispiirteiden ja sen turvallisen käytön mukaan. Ensisijaisella verkkoonpääsillä taataan, että uusiutuvista energialähteistä sähköä tuottavat, verkkoon liittyneet tuottajat voivat myydä ja siirtää uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä liittytäsääntöjen mukaisesti milloin tahansa, kun lähde on käytettävissä. Jos uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö sisällytetään spot-markkinoihin, taatulla verkkoonpääsillä varmistetaan, että kaikki myyty ja tuettu sähkö pääsee verkkoon, jolloin voidaan käyttää mahdollisimman paljon verkkoon liitettyjen laitosten uusiutuvista energialähteistä tuottamaa sähköä. Tämä ei kuitenkaan velvoita jäsenvaltioita tukemaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa eikä ottamaan käyttöön sen ostopalveluita. Muissa järjestelmissä uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle on määritetty kiinteä hinta, johon yleensä liittyy verkonhaltijan ostopalveloite. Tällaisessa tapauksessa ensisijainen verkkoonpääsy on jo taattu.
- (61) Tietyissä tilanteissa ei ole mahdollista täysin taata uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön siirtoa ja jakelua vaikuttamatta verkon luotettavuuteen tai turvallisuuteen. Tällaisissa tilanteissa voi olla tarpeen myöntää kyseisille tuottajille rahallisia korvauksia. Tämän direktiivin tavoitteet edellyttävät kuitenkin uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön siirron ja jakelun jatkuvaa lisäämistä ilman, että vaikutetaan verkon luotettavuuteen tai turvallisuuteen. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tätä varten asianmukaisia toimenpiteitä, jotta lisättäisiin uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuutta muun muassa ottamalla huomioon sellaisten luonnonvarojen ominaispiirteet, jotka ovat luonteeltaan vaihtelevia ja joita ei vielä voida varastoida. Uusiutuvaa energiaa tuottavien uusien tuotantolaitosten liitännät olisi sallittava mahdollisimman nopeasti tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden edellyttämällä tavalla. Jotta voitaisiin nopeuttaa verkkoonliittämismenettelyjä, jäsenvaltiot voivat tarjota ensisijaista liitännää tai varattua liitännäkapasiteettia uusille laitoksille, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä.
- (62) Kustannusten, joita aiheutuu uusiutuvia energialähteitä käyttävien uusien sähkön- ja kaasuntuottajien liittymisestä sähköverkkoon ja kaasuverkkoon, tulisi olla objektiivisia, läpinäkyviä ja syrjimättömiä, ja hyöty, jonka verkkoon liitetty, uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuottajat ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan kaasun paikalliset tuottajat tarjoavat sähköverkolle ja kaasuverkolle, olisi otettava asianmukaisesti huomioon.

(1) EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (63) Sähköntuottajilta, jotka haluavat hyödyntää uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian potentiaalia yhteisön syrjäseuduilla, etenkin saaristoalueilla ja harvaan asutuilla alueilla, olisi aina kun mahdollista perittävä vain kohtuulliset liittymiskustannukset, jotta ne eivät olisi epäedullisessa asemassa keskeisemmällä, teollistuneemmalla ja tiheämpään asutuilla alueilla sijaitseviin tuottajiin nähden.
- (64) Direktiivissä 2001/77/EY asetetaan puitteet uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön liittämiseksi verkkoon. Jäsenvaltioiden välillä on kuitenkin huomattavia eroja siinä, missä määrin tällaista liittämistä on todellisuudessa tapahtunut. Tästä syystä on tarpeen vahvistaa puitteita ja tarkistaa säännöllisesti niiden soveltamista kansallisella tasolla.
- (65) Biopolttoaineiden tuotannon olisi oltava kestävä. Tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi käytettyjen biopolttoaineiden ja kansallisten tukijärjestelmien piiriin kuuluvien biopolttoaineiden olisi siksi täytettävä kestävyyskriteerit.
- (66) Yhteisön olisi tähän direktiiviin liittyen toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien biopolttoaineita koskevien kestävyyskriteereiden edistäminen sekä toisen ja kolmannen sukupolven biopolttoaineiden kehittäminen yhteisössä ja maailmanlaajuisesti, sekä edistettävä maatalousalan tutkimusta ja osaamista kyseisillä aloilla.
- (67) Biopolttoaineiden kestävyyskriteerien käyttöön ottamisella ei päästä haluttuun lopputulokseen, jos niitä tuotteita, jotka eivät täytä kriteereitä ja joita muuten olisi käytetty biopolttoaineina, käytetään sen sijaan lämmityksessä tai sähköntuotannossa bionesteinä. Tästä syystä kestävyyskriteerejä olisi sovellettava myös kaikkiin bionesteisiin.
- (68) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota laatimaan ehdotuksen kaikkien uusiutuvien energialähteiden käytön kattavaksi direktiiviksi, joka voisi sisältää kriteerit ja säännökset bioenergian kestävä tuotannon ja käytön varmistamiseksi. Näiden kestävyyskriteereiden olisi oltava johdonmukainen osa laajempaa, biopolttoaineiden lisäksi myös kaikki bionesteet sisältävää järjestelmää. Tällaiset kestävyyskriteerit olisi tämän vuoksi sisällytettävä tähän direktiiviin. Jotta varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa energia- ja ympäristöpolitiikan kesken sekä vältetään tilanne, jossa hajanaisesta lähestymistavasta aiheutuisi elinkeinoelämälle lisäkustannuksia ja ympäristön kannalta epäjohtomukaisia vaikutuksia, on tärkeää luoda samat kestävyyskriteerit biopolttoaineiden käyttöä varten toisaalta tämän direktiivin ja toisaalta direktiivin 98/70/EY soveltamiseksi. Tässä yhteydessä olisi samoista syistä vältettävä päällekkäistä raportointia. Komission ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi lisäksi sovittava toimintansa yhteen komiteassa, joka käsittelee erityisesti kestävyysnäkökohtia. Lisäksi komission olisi vuonna 2009 tarkastettava uudelleen muiden biomassasovellusten mahdollista mukaan ottamista ja tarkistettava tähän liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä.
- (69) Biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvava maailmanlaajuinen kysyntä sekä niiden käyttö tällä direktiivissä asetetut kannustimet eivät saisi johtaa biologisesti monimuotoisten maa-alueiden tuhoutumiseen. Tällaiset uusiutumattomat luonnonvarat, joiden arvo koko ihmiskunnalle on tunnustettu monissa kansainvälisissä asiakirjoissa, olisi säilytettävä. Yhteisön kuluttajat eivät myöskään pitäisi moraalisesti hyväksyttävänä sitä, että heidän lisääntynyt biopolttoaineiden ja bionesteiden käyttönsä voisi aiheuttaa biologisesti monimuotoisten maa-alueiden tuhoutumista. Näistä syistä on laadittava kestävyyskriteerit, joilla varmistetaan, että biopolttoaineisiin ja bionesteisiin sovelletaan kannustimia vain, jos voidaan taata, että ne eivät ole peräisin biologisesti monimuotoisilta alueilta, tai, jos on kyse luonnonsuojelutarkoituksiin taikka harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelutarkoituksiin osoitetusta alueesta, asianomainen toimivaltainen viranomainen osoittaa, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa näitä tarkoituksia. Kestävyyskriteereissä metsää olisi pidettävä biologisesti monimuotoisena, jos se on aarniometsää, sellaisena kuin se on määritelty Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) maailman metsävara-arviossa, jota maat käyttävät maailmanlaajuisesti raportoidessaan aarniometsien laajuudesta, tai jos se on suojeltu kansallisella luonnonsuojelulainsäädännöllä. Alueet, joilta saadaan metsien rinnakkaistuotteita, kuuluvat mukaan, edellyttäen, että ihmisen vaikutus on niillä vähäinen. Muuntotyypisiä FAO:n määrittelemiä metsiä, kuten muutettuja luonnonmetsiä, osaksi luonnontilassa olevia metsiä ja viljelymetsiä, ei tulisi pitää aarniometsinä. Tiettyjen sekä leudon että trooppisen vyöhykkeen ruohoalueiden, kuten biologisesti erittäin monimuotoisten savannien, arojen, pensaikkojen ja pree-rioiden, erityisen biologisen monimuotoisuuden vuoksi tällaisilta alueilta saatavista raaka-aineista valmistettuja biopolttoaineita ei pitäisi hyväksyä tässä direktiivissä säädettyjen kannustimien piiriin. Komission olisi vahvistettava tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet tällaisten biologisesti erityisen monimuotoisten ruohoalueiden määrittelemiseksi parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta ja asianmukaisten kansainvälisten standardien mukaisesti.
- (70) Jos sellaista maata, jonka maaperään tai kasvillisuuteen on sitoutunut suuria määriä hiiltä, otetaan biopolttoaineiden tai bionesteiden raaka-aineiden viljelykäsittöön, osa sitoutuneesta hiilestä vapautuu yleensä ilmakehään muodostaen hiilidioksidia. Seurauksena oleva kielteinen kasvihuonekaasuvaikutus saattaa kumota biopolttoaineiden tai bionesteiden myönteisen kasvihuonekaasuvaikutuksen, ja joissain

tapauksissa kielteinen vaikutus on huomattavasti myönteistä suurempi. Tällaisten maankäytön muutosten kokonaishiilivaikutukset olisivat otettava huomioon laskettaessa yksittäisten biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvihuonekaasupäästövähennyksiä. Tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevassa laskelmassa otetaan huomioon kaikki biopolttoaineiden ja bionesteiden käytön hiilivaikutukset.

(71) Laskettaessa maankäytön muutosten kasvihuonekaasuvaiikutusta talouden toimijoiden olisi voitava käyttää vertailumaankäyttötapaan ja muutoksen jälkeiseen maankäyttötapaan liittyvien hiilivarantojen todellisia arvoja. Niiden olisi voitava käyttää myös standardiarvoja. Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin työ tarjoaa asianmukaisen perustan standardiarvoille. Kyseinen työ ei tällä hetkellä ole saatavissa muodossa, jota talouden toimijat voisivat välittömästi soveltaa. Komission olisi sen vuoksi laadittava tätä direktiiviä varten ohjeita, joissa kyseistä työtä hyödynnetään siten, että sen perusteella voidaan laskea hiilivarantojen muutokset, myös metsämaan, jonka latvuspeittävyys on 10–30 prosenttia, sekä savanien, pensaikkojen ja preerioiden osalta.

(72) Komission olisi kehitettävä menetelmiä, joiden avulla voidaan arvioida turvemaan kuivatuksen vaikutusta kasvihuonekaasupäästöihin.

(73) Biopolttoaineiden tuotantokäyttöön ei pitäisi muuntaa sen tyyppisiä maita, joiden muuntamisen yhteydessä tapahtuvaa hiilivarannon pienentymistä ei voida ilmastomuutoksen vastaisten toimien kiireellisyys huomioon ottaen kohtuullisessa ajassa kompensoida biopolttoaineiden tai bionesteiden tuotannon aikaansaamilla kasvihuonekaasupäästövähennyksillä. Näin talouden toimijat välttyisivät tekemästä turhaa ja työläistä tutkimustyötä, ja energiakäyttöön ei otettaisi hyvin hiilipitoista maata, joka jälkikäteen osoittautuisi biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineiden tuotantoon kelpaamattomaksi. Maailman hiilivarantojen kartoitukset osoittavat, että tällaisia maita ovat kosteikot ja pysyväisluonteinen metsämaa, jonka latvuspeittävyys on yli 30 prosenttia. Metsämaa, jonka latvuspeittävyys on 10–30 prosenttia, olisi myös sisällytettävä ei-muunnettaviin maa-alueisiin, ellei pystytä osoittamaan, että sillä on niin pieni hiilivaranto, että sen muuntaminen on perusteltua tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti. Kosteikkoja koskevassa viittauksessa olisi otettava huomioon Ramsarissa 2 päivänä helmikuuta 1971 tehdyssä vesilintujen elinympäristönä kansainvälisesti merkittäviä vesiperäisiä maita koskevassa yleissopimuksessa vahvistettu määritelmä.

(74) Tässä direktiivissä säädetyillä kannustimilla edistetään biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannon lisäämistä maailmanlaajuisesti. Yhteisössä tuotetuista raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden olisi oltava myös maataloutta koskevien yhteisön ympäristövaatimusten, mukaan lukien pohja- ja pintavesien laadun suojelua koskevat vaatimukset, sekä sosiaalisten vaatimusten mukaisia. Huolta aiheuttaa kuitenkin se, että joidenkin

kolmansien maiden biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannossa ei ehkä noudateta ympäristöä koskevia tai sosiaalisia vähimmäisvaatimuksia. Sen vuoksi on syytä rohkaista sellaisten monenvälisten ja kahdenvälisten sopimusten sekä vapaaehtoisten kansainvälisten tai kansallisten järjestelmien kehittämistä, jotka kattavat keskeiset ympäristönäkökohdat ja sosiaaliset näkökohdat, jotta edistettäisiin biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävää tuotantoa maailmanlaajuisesti. Niin kauan kuin tällaisia sopimuksia tai järjestelmiä ei ole, jäsenvaltioiden olisi vaadittava talouden toimijoita raportoimaan mainituista asioista.

(75) Komission olisi vuonna 2009 tarkasteltava biomassan, biopolttoaineita ja bionesteitä lukuun ottamatta, energiakäytön kestävyysjärjestelmän vaatimuksia ottaen huomioon tarve hallinnoida biomassavaroja kestävä kehityksen periaatteiden mukaisesti.

(76) Kestävyyskriteerit ovat tehokkaita vain, jos ne johtavat muutoksiin markkinatoimijoiden käyttäytymisessä. Näitä muutoksia tapahtuu vain, jos kriteerit täyttävistä biopolttoaineista ja bionesteistä saa paremman hinnan kuin kriteerit täyttämättömistä. Kriteerien täyttymisen arvioinnissa käytettävässä ainetasemenetelmässä kestävyyskriteerien mukaisten biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannon sekä biopolttoaineiden ja bionesteiden kulutuksen välillä yhteisössä on fyysinen yhteys, joka mahdollistaa asianmukaisen tasapainon kysynnän ja tarjonnan välillä sekä varmistaa hinnanlisän, joka on suurempi kuin ilman tällaista yhteyttä toimivissa järjestelmissä. Jotta kestävyyskriteerien mukaisia biopolttoaineita ja bionesteitä voitaisiin myydä korkeampaan hintaan, kriteerien täyttymistä arvioitaessa olisi tämän vuoksi käytettävä ainetasemenetelmää. Näin järjestelmä voitaisiin saada pidettyä yhtenäisenä aiheuttamatta kuitenkaan teollisuudelle kohtuutonta rasitetta. Muutakin todentamismenetelmiä olisi kuitenkin harkittava.

(77) Komission olisi tarvittaessa otettava tarkoituksenmukaisella tavalla huomioon vuosituhannen ekosysteemi-arvio, joka sisältää hyödyllistä tietoa ainakin niiden ekosysteemien suojelusta, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita, kuten valuma-alueiden suojelu ja eroosion hallinta.

(78) On aiheellista seurata biomassan viljelyn vaikutuksia, esimerkiksi maankäytön muutoksista johtuvia vaikutuksia, joihin kuuluvat muun muassa syrjäyttämisvaikutukset, ekologisesti haitallisten tulokaslajien luontoon pääseminen ja muut vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen sekä vaikutukset elintarviketuotantoon ja paikalliseen vaurauteen. Komission olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tietolähteet, myös FAO:n nälkäkartta. Biopolttoaineiden käyttöä olisi edistettävä niin, että rohkaistaan maatalouden tuottavuuden tehostamista ja huonontuneen maan käyttöä.

- (79) On yhteisön edun mukaista edistää monen- ja kahdenvälisiä sopimuksia ja vapaaehtoisia kansainvälisiä tai kansallisia järjestelmiä, joissa asetetaan normeja ympäristökestävien biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannolle ja varmistetaan, että biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotanto täyttää kyseiset normit. Tästä syystä olisi säädettävä, että tällaisten sopimusten tai järjestelmien katsotaan tuottavan luotettavaa näyttöä ja tietoa edellyttäen, että ne täyttävät asianmukaiset luotettavuuteen, läpinäkyvyyteen ja riippumattomiin tarkastuksiin liittyvät normit.
- (80) On tarpeen vahvistaa selkeät säännöt biopolttoaineiden ja bionesteiden sekä niiden fossiilisten vertailukohtien kasvihuonekaasupäästöjen laskentaa varten.
- (81) Kasvihuonekaasupäästöjä laskettaessa olisi otettava huomioon myös polttoaineiden tuotannon ja käytön sivutuotteet. Korvausmenetelmää voidaan käyttää toimintapoliittisessa analysoinnissa, mutta ei yksittäisten talouden toimijoiden ja yksittäisten liikenteen polttoaine-erien sääntelyssä. Näissä tapauksissa tarkoituksenmukaisin menetelmä on energia-allokointimenetelmä, koska sitä on helppo soveltaa, se toimii ennakoitavasti, minimoi ei-toivotut kannustimet ja tuottaa tuloksia, jotka ovat yleisesti vertailukelpoisia korvausmenetelmän tuottamien tulosten kanssa. Toimintapolitiikan analysoimiseksi komission olisi kertomuksissaan esitettävä tulokset myös korvausmenetelmää käyttäen.
- (82) Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi olisi vahvistettava luettelo oletusarvoista yleisiä biopolttoaineiden tuotantoketjuja varten, ja kyseistä luetteloa olisi päivitettävä ja laajennettava, kun uutta luotettavaa tietoa on saatavilla. Talouden toimijoiden olisi aina voitava hyötyä luettelossa ilmoitetun suuruisista biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvihuonekaasupäästövähennyksistä. Jos tuotantoketjun kasvihuonekaasupäästövähennysten oletusarvo on alhaisempi kuin kasvihuonekaasupäästövähennysten vaadittu vähimmäistaso, tuottajien, jotka haluavat osoittaa noudattavansa tätä vähimmäistasoa, olisi osoitettava, että niiden tuotantoprosessin todelliset päästöt ovat pienemmät kuin oletusarvojen laskennassa käytetyt.
- (83) Kyseisten oletusarvojen laskennassa on syytä käyttää riippumattomista tieteellisistä asiantuntijalähteistä saatuja tietoja, joita päivitetään tarpeen mukaan kyseisten tahojen edistyttyä tutkimustyössään. Komission olisi rohkaistava kyseisiä lähteitä ottamaan päivitystyössään huomioon viljelyn aiheuttamat päästöt, alueellisten olosuhteiden ja ilmasto-olosuhteiden vaikutus, kestävien ja luonnonmukaisten maatalousmenetelmien käytön vaikutukset sekä yhteisön tuottajien, kolmansien maiden tuottajien ja kansalaisyhteiskunnan toimittamat tieteelliset tiedot.
- (84) Jotta ei edistettäisi biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineiden viljelyä sellaisilla alueilla, joilla se johtaisi suuriin kasvihuonekaasupäästöihin, viljelyn oletusarvoja olisi käytettävä vain niillä alueilla, joilla tällaisen vaikutuksen olemassaolo voidaan luotettavasti sulkea pois. Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi jäsenvaltioiden on kuitenkin syytä vahvistaa kansalliset tai alueelliset keskiarvot viljelystä, muun muassa lannoitteiden käytöstä, peräisin oleville päästöille.
- (85) Maatalouden perustuotteiden maailmanlaajuinen kysyntä on kasvussa. Kasvavaan kysyntään voidaan osittain vastata viljelypinta-alaa lisäämällä. Kunnostamalla maata, joka on vakavasti huonontunut tai joka on erittäin pilaantunutta ja jota ei sen vuoksi nykytilassaan voida käyttää viljelytarkoitukseen, voidaan osaltaan lisätä käytettävissä olevan viljelymaan pinta-alaa. Koska biopolttoaineiden ja bionesteiden edistäminen lisää maatalouden perustuotteiden kysyntää, kestävyysjärjestelmän avulla olisi edistettävä huonontuneen ja sittemmin kunnostetun maan käyttöä. Silloinkin, kun itse biopolttoaineet valmistetaan jo viljelykäytössä olevasta maasta saaduista raaka-aineista, biopolttoaineiden edistämisen aikaansaama viljelykasvien kysynnän nettokasvu saattaa johtaa viljellyn alan nettokasvuun. Tämä saattaa koskea maata, johon on sitoutunut paljon hiiltä, jolloin hiilivarantojen menettämisestä aiheutuisi vahinkoa. Tämän riskin pienentämiseksi on syytä ottaa käyttöön liitännäistoimenpiteitä, joilla rohkaistaan jo viljelykäytössä olevan maan tuottavuuden lisäämistä, huonontuneen maan käyttöä ja sellaisten kestävyysvaatimusten hyväksymistä, jotka vastaavat yhteisön biopolttoaineiden kulutukselle tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, muissa biopolttoaineita kuluttavissa maissa. Komission olisi kehitettävä konkreettinen menetelmä, jonka avulla pyritään minimoimaan epäsuorista maankäytön muutoksista syntyvät kasvihuonekaasupäästöt. Tätä varten komission olisi analysoitava parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta erityisesti epäsuoria maankäytön muutoksia koskevan tekijän sisällyttämistä kasvihuonekaasupäästöjen laskentaan ja tarvetta edistää kestäviä biopolttoaineita, joilla minimoidaan maankäytön muutosten vaikutuksia ja parannetaan biopolttoaineiden kestävyyttä epäsuorien maankäytön muutosten yhteydessä. Näitä menetelmiä kehittäessään komission olisi muun muassa tarkasteltava muiden kuin ruokakasvien selluloosasta ja lignoselluloosasta tuotettujen biopolttoaineiden mahdollisesti aiheuttamia epäsuoria maankäytön muutoksia.
- (86) Biopolttoaineiden asianmukaisen markkinaosuuden saavuttaminen edellyttää, että markkinoille saatetaan diesel-polttainetta, jossa biodieseliä on enemmän kuin standardissa EN590/2004 määritellään.
- (87) Jotta raaka-ainevalikoimaa monipuolistavista biopolttoaineista tulisi kaupallisesti elinkelpoisia, niille olisi annettava erityinen painoarvo kansallisissa biopolttoainevelvoitteissa.

- (88) Tarvitaan säännöllistä raportointia, jotta voidaan jatkuvasti keskittyä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämisessä tapahtuvaan edistymiseen kansallisella ja yhteisön tasolla. On asianmukaista edellyttää yhdenmukaisen mallin käyttöä kansallisissa uusiutuvia energialähteitä käsittelevissä toimintasuunnitelmissa, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava. Toimintasuunnitelmat voisivat sisältää suunniteltujen toimenpiteiden arvioidut kustannukset ja hyödyt, olemassa olevan verkkoinfrastruktuurin tarvittavaan laajentamiseen tai vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet, arvioidut kustannukset ja hyödyt uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämisestä yli ohjeellisessa kehityspolussa edellytetyn määrän, tiedot kansallisista tukijärjestelmistä ja tiedot uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytöstä uusissa tai kunnostetuissa rakennuksissa.
- (89) Tukijärjestelmiään suunnitellessaan jäsenvaltiot voivat edistää sellaisten biopolttoaineiden käyttöä, jotka tarjoavat lisähyötyjä eli esimerkiksi monimuotoistamishyötyjä, joita saadaan siitä, että biopolttoaineita tuotetaan jätteistä, tähteistä, muiden kuin ruokakasvien selluloosasta, lignoselluloosasta ja levästä sekä vesipulasta kärsiville alueille aavikoitumisen estämiseksi istutetuista kastelemattomista kasveista, ottamalla asianmukaisesti huomioon yhtäältä perinteisistä biopolttoaineista tuotetun energian ja toisaalta näiden lisähyötyjä tarjoavien biopolttoaineiden erilaiset kustannukset. Jäsenvaltiot voivat edistää investointeja niiden ja sellaisten muiden uusiutuvan energian teknologioiden tutkimiseen ja kehittämiseen, joilta vie kauan tulla kilpailukykyisiksi.
- (90) Tämän direktiivin täytäntöönpanossa olisi tarvittaessa otettava huomioon tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen määräykset erityisesti sellaisina kuin ne pannaan täytäntöön ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/4/EY⁽¹⁾.
- (91) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (92) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta mukauttaa menetelmiä koskevia periaatteita ja oletusarvoja, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, täyttävätkö biopolttoaineet ja bionesteet kestävyyskriteerit, mukauttaa liikenteen polttoaineiden energiasisältö tekniikan ja tieteen kehitykseen, vahvistaa kriteerit ja maantieteelliset alueet biologisesti erittäin monimuotoisten ruohoalueiden määrittämiseksi sekä vahvistaa vakavasti huonontuneen maan ja pilaantuneen maan yksityiskohtaiset määritelmät. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (93) Tämän direktiivin säännösten kanssa päällekkäiset direktiivin 2001/77/EY ja direktiivin 2003/30/EY säännökset olisi poistettava ajankohtana, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Säännösten, jotka koskevat tavoitteita ja raportointia vuoden 2010 osalta, olisi pysyttävä voimassa vuoden 2011 loppuun saakka. Näin ollen on tarpeen muuttaa direktiiviä 2001/77/EY ja direktiiviä 2003/30/EY vastaavasti.
- (94) Koska 17–19 artiklassa säädetyillä toimenpiteillä vaikutetaan myös sisämarkkinoiden toimintaan yhdenmukaistamalla kestävyyskriteerit, jotka biopolttoaineiden ja bionesteiden on tämän direktiivin mukaisten tavoitteiden laskentaa varten täytettävä, ja siten helpotetaan 17 artiklan 8 kohdan mukaisesti näiden ehtojen mukaisilla biopolttoaineilla ja bionesteillä käytävää kauppaa jäsenvaltioiden välillä, ne perustuvat perustamissopimuksen 95 artiklaan.
- (95) Kestävyysjärjestelmän ei pitäisi estää jäsenvaltioita ottamasta kansallisissa tukijärjestelmissään huomioon sellaisten biopolttoaineiden ja bionesteiden korkeampia tuotantokustannuksia, joiden hyötyvaikutukset ylittävät kestävyysjärjestelmässä vahvistetut vähimmäisarvot.
- (96) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin yleisiä tavoitteita, joita ovat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden nostaminen 20 prosenttiin energian kokonaisloppukulutuksesta yhteisössä ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden nostaminen kaikissa jäsenvaltioissa 10 prosenttiin liikenteen energiankulutuksesta vuoteen 2020 mennessä, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (97) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽³⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.⁽³⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe ja soveltamisala

Tällä direktiivillä luodaan yhteiset puitteet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämiseksi. Siinä asetetaan sitovat kansalliset tavoitteet, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisuutta energian kokonaisloppukulutuksesta ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta liikenteessä. Direktiivi sisältää säännöt jäsenvaltioiden välisistä tilastollisista siirroista, jäsenvaltioiden välisistä sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisistä yhteishankkeista, alkuperätkuista, hallinnollisista menettelyistä, tiedottamisesta ja koulutuksesta sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian pääsystä sähköverkkoon. Lisäksi siinä vahvistetaan kestävyyskriteerit biopolttoaineille ja bionesteille.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2003/54/EY määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) "uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla" tarkoitetaan uusiutuvista, muista kuin fossiilisista lähteistä peräisin olevaa energiaa eli tuuli- ja aurinkoenergiaa, ilmalämpöenergiaa, geotermistä energiaa, hydrotermistä energiaa ja valtamerenenergiaa, vesivoimaa, biomassaa, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvää kaasua ja biokaasua;
- b) "ilmalämpöenergialla" tarkoitetaan ilmassa lämmön muodossa olevaa energiaa;
- c) "geotermisellä energialla" tarkoitetaan maaperän pinnan alle lämmön muodossa varastoitunutta energiaa;
- d) "hydrotermisellä energialla" tarkoitetaan pintaveteen lämmön muodossa varastoitunutta energiaa;
- e) "biomassalla" tarkoitetaan maataloudesta (sekä kasvi- että eläinperäiset aineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta, myös kalastuksesta ja vesiviljelystä, peräisin olevien biologista alkuperää olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa;
- f) "energian kokonaisloppukulutuksella" tarkoitetaan teollisuuden, liikenteen, kotitalouksien, palvelujen, myös julkisten palvelujen, maatalouden sekä metsä- ja kalatalouden energiakäyttöön toimitettuja energiahyödykkeitä, mukaan lukien sähkön ja lämmön käyttö energiatoimialalla sähkön ja lämmön tuotantoon sekä sähkön ja lämmön jakelu- ja siirtohäviöt;
- g) "kaukolämmityksellä" tai "kaukojäähdytyksellä" tarkoitetaan termisen energian jakelua höyryn, kuuman veden tai jäähdytetyn nesteen muodossa keskitetystä tuotantolähteestä verkoston välityksellä useisiin rakennuksiin tai kohteisiin käytettäväksi lämmitykseen tai jäähdytykseen sisätiloissa tai prosesseissa;
- h) "bionesteillä" tarkoitetaan biomassasta muuhun energiakäyttöön kuin liikennettä varten, sähkö, lämmitys ja jäähdytys mukaan lukien, tuotettuja nestemäisiä polttoaineita;
- i) "biopolttoaineilla" tarkoitetaan nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jotka tuotetaan biomassasta;
- j) "alkuperätkuulla" tarkoitetaan sähköistä asiakirjaa, joka toimii ainoastaan todisteena loppukuluttajalle siitä, että tietty energiaosuus tai -määrä on tuotettu uusiutuvista lähteistä direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohdan vaatimusten mukaisesti;
- k) "tukijärjestelmällä" tarkoitetaan jäsenvaltion tai tiettyjen jäsenvaltioiden käyttämää välinettä, järjestelmää tai mekanismia, joka edistää uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä alentamalla tällaisen energian kustannuksia, korottamalla sen mahdollista myyntihintaa tai lisäämällä tällaisen energian ostomääriä uusiutuvan energian velvoitteen avulla tai muulla tavalla. Edellä mainittu sisältää muun muassa investointituen, verovapaudet tai -helpotukset, veronpalautukset, uusiutuvan energian velvoitteen tukijärjestelmät kuten ne, joissa käytetään vihreitä sertifikaatteja, sekä syöttötariffimaksujen ja lisähintamaksujen kaltaiset suorat hintatukijärjestelmät;
- l) "uusiutuvan energian velvoitteella" tarkoitetaan kansallista tukijärjestelmää, jonka mukaan energian tuottajien on varattava tietty osuus tuotannostaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle, energian toimittajien on varattava tietty osuus toimituksistaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle tai energian kuluttajien on varattava tietty osuus kulutuksestaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle. Edellä mainittu sisältää järjestelmät, joissa mainitut vaatimukset voidaan täyttää käyttämällä vihreitä sertifikaatteja;
- m) "todellisella arvolla" tarkoitetaan kasvihuonekaasupäästövähennyksiä joissakin tai kaikissa erityisen biopolttoainetuotannon vaiheissa laskettuna liitteessä V olevassa C osassa tarkoitettuna menetelmän mukaisesti;
- n) "tyypillisellä arvolla" tarkoitetaan tietyn biopolttoainetuotantoketjun arvioitua tyypillistä kasvihuonekaasupäästövähennystä;
- o) "oletusarvolla" tarkoitetaan tyypillisestä arvosta ennalta määritettyjen tekijöiden avulla johdettua arvoa, jota voidaan tässä direktiivissä määritellyissä olosuhteissa käyttää todellisen arvon sijasta.

3 artikla

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä koskevat pakolliset kansalliset kokonaistavoitteet ja toimenpiteet

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 5–11 artiklan mukaisesti laskettu uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on vuonna 2020 vähintään yhtä suuri kuin liitteessä I olevassa A osassa olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa asetettu kansallinen kokonaistavoite uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle energialle kyseisenä vuonna. Tällaiset pakolliset kansalliset kokonaistavoitteet ovat yhdenmukaisia sen tavoitteen kanssa, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden on oltava vähintään 20 prosenttia energian kokonaisloppukulutuksesta yhteisössä vuonna 2020. Jotta tässä artiklassa säädetyt tavoitteet voidaan saavuttaa helpommin, kukin jäsenvaltio edistää energiatehokkuutta ja energiansäästöä sekä kannustaa niihin.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tehokkaasti suunnitellut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on sama tai suurempi kuin liitteessä I olevassa B osassa kuvatussa ohjeellisessa kehityspolussa esitetty osuus.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltiot voivat soveltaa muun muassa seuraavia toimenpiteitä:

- a) tukijärjestelmät;
- b) eri jäsenvaltioiden väliset sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset yhteistyötoimet, joiden tarkoituksena on saavuttaa 5–11 artiklan mukaiset kansalliset kokonaistavoitteet.

Jäsenvaltioilla on oikeus päättää tämän direktiivin 5–11 artiklan mukaisesti, missä laajuudessa ne tukevat eri jäsenvaltiossa tuotettua uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista.

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus kaikissa liikennemuodoissa on vuonna 2020 vähintään 10 prosenttia liikenteen energian lopukulutuksesta kyseisessä jäsenvaltiossa.

Seuraavia säännöksiä sovelletaan tätä kohtaa sovellettaessa:

- a) laskettaessa nimittäjää, jolla tarkoitetaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti energian kokonaiskulutusta liikenteessä, ainoastaan bensiini, diesel, tie- ja rautatiekuljetuksissa kulutetut biopolttoaineet ja sähkö otetaan huomioon;
- b) laskettaessa osoittajaa, jolla tarkoitetaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kulutusta liikenteessä, kaikissa liikennemuodoissa käytettävät kaikki uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian muodot otetaan huomioon;
- c) laskettaessa a ja b alakohdan mukaista kaikenlaisissa sähkökäyttöisissä ajoneuvoissa käytettävän uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta jäsenvaltiot voivat käyttää joko uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön keskimääräistä osuutta yhteisössä tai uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuutta omassa maassaan kahden edellisen

vuoden kulutuksen perusteella. Lisäksi laskettaessa sähkökäyttöisten maantieajoneuvojen kuluttamaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön määrää kulutuksen katsotaan olevan 2,5-kertainen uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön energiasisältöön verrattuna.

Komissio esittää tarvittaessa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä ehdotuksen, jossa sallitaan tietyin ehdoin se, että kaikenlaisissa sähköajoneuvoissa käytetty uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kokonaismäärä voidaan ottaa huomioon.

Komissio esittää tarvittaessa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä myös ehdotuksen, joka koskee uusiutuvista lähteistä peräisin olevan vedyn osuutta kokonaispolttoaineyhdistelmässä.

4 artikla

Kansalliset uusiutuvaa energiaa käsittelevät toimintasuunnitelmat

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallinen uusiutuvaa energiaa käsittelevä toimintasuunnitelma. Kansallisissa uusiutuvaa energiaa käsittelevissä toimintasuunnitelmissa määritetään jäsenvaltion kansalliset tavoitteet liikenteessä, sähköntuotannossa sekä lämmityksessä ja jäähdytyksessä vuonna 2020 kulutettavalle uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudelle siten, että huomioon otetaan muiden energiatehokkuuteen liittyvien politiikkatoimien vaikutukset energian loppukäyttöön ja näiden kansallisten kokonaistavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, kuten paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten yhteistyö, suunnitellut tilastolliset siirrot tai yhteishankkeet, kansalliset suunnitelmat olemassa olevien biomassavarojen kehittämiseksi ja uusien biomassavarojen hyödyntämiseksi eri käyttötarkoituksiin sekä 13–19 artiklan vaatimusten täyttämiseksi toteutettavat toimenpiteet.

Komissio hyväksyy viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 kansallisten uusiutuvaa energiaa käsittelevien toimintasuunnitelmien mallin. Mainittu malli sisältää liitteessä VI asetetut vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltioiden on noudatettava mainittua mallia kansallista uusiutuvaa energiaa käsittelevää toimintasuunnitelmaa laatiessaan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kansalliset uusiutuvaa energiaa käsittelevät toimintasuunnitelmansa komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010.

3. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava ja toimitettava komissiolle kuusi kuukautta ennen kansallisen uusiutuvaa energiaa käsittelevän toimintasuunnitelmansa valmistumista ennustasiakirja, joka sisältää:

- a) vuoteen 2020 ulottuvan arvion asianomaisen jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ylimääräisestä tuotannosta, joka lasketaan käyttämällä vertailukohtana ohjeellista kehityspolkua ja voitaisiin siirtää muille jäsenvaltioille 6–11 artiklan mukaisesti, sekä arvion sen mahdollisuudesta osallistua yhteishankkeisiin; ja
- b) asianomaisessa jäsenvaltiossa vallitsevan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian arvioidun kysynnän, joka on tydytettävä muilla keinoilla kuin kotimaisella tuotannolla vuoteen 2020 saakka.

Mainitut tiedot voivat sisältää kustannuksiin, hyötyihin ja rahoitukseen liittyviä osia. Tämä ennuste on saatettava ajan tasalle jäsenvaltioiden kertomuksissa 22 artiklan 1 kohdan l ja m alakohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltion, jonka uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on välittömästi edeltävänä kaksivuotiskautena jäänyt pienemmäksi kuin liitteessä I olevassa B osassa määritetyssä ohjeellisessa kehityspolussa esitetään, on viimeistään seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta toimitettava komissiolle muutettu kansallinen uusiutuvaa energiaa käsittelevä toimintasuunnitelma, jossa esitetään riittävät ja suhteelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomainen jäsenvaltio alkaa uudelleen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa kuvattua ohjeellista kehityspolkua.

Jos jäsenvaltio on jäänyt vain vähäisen marginaalin päähän ohjeellisesta kehityspolusta, ja kun huomioon otetaan jäsenvaltion nykyiset ja tulevat toimenpiteet, komissio voi päätöksellään vapauttaa jäsenvaltion velvoitteesta laatia muutettu kansallinen uusiutuvaa energiaa käsittelevä toimintasuunnitelma.

5. Komissio arvioi kansallisia uusiutuvaa energiaa käsitteleviä toimintasuunnitelmia, erityisesti jäsenvaltioiden 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti suunnitteleminen toimenpiteiden riittävyyttä. Komissio voi antaa suosituksen vastauksenaan kansalliseen uusiutuvaa energiaa käsittelevään toimintasuunnitelmaan tai muutettuun kansalliseen uusiutuvaa energiaa käsittelevään toimintasuunnitelmaan.

6. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille kansalliset uusiutuvaa energiaa käsittelevät toimintasuunnitelmat ja ennusteasiakirjat siinä muodossa, jossa ne julkaistaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla avoimuusfoorumilla, sekä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut suositukset.

5 artikla

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskeminen

1. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen määrä kussakin jäsenvaltiossa määritetään laskemalla yhteen seuraavat osatekijät:

- uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kokonaisloppukulutuksen määrä;
- uusiutuvista lähteistä peräisin olevan lämmitys- ja jäähdytysenergian kokonaisloppukulutuksen määrä; ja
- uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian loppukulutuksen määrä liikenteessä.

Uusiutuvista energialähteistä tuotettu kaasu, sähkö ja vety on uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen osuutta laskettaessa otettava huomioon vain kerran ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa.

Jollei 17 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, sellaisia biopolttoaineita ja bionesteitä, jotka eivät täytä 17 artiklan 2–6 kohdassa vahvistettuja kestävyyskriteerejä, ei oteta huomioon.

2. Jos jäsenvaltio katsoo, että sen on ylivoimaisen esteen vuoksi mahdotonta saavuttaa sitä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta energian kokonaisloppukulutuksesta, joka on vuoden 2020 osalta asetettu liitteessä I olevassa A osassa olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa, sen on mahdollisimman pian ilmoitettava tästä komissiolle. Komission on tehtävä päätös siitä, onko näytetty toteen, että kyseessä on ylivoimainen este. Jos komissio katsoo asiaa koskevassa päätöksessään ylivoimaisen esteen tulleen toteen näytetyksi, se päättää, millä tavalla jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutusta on tarkistettava vuoden 2020 osalta.

3. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kokonaisloppukulutus lasketaan jäsenvaltiossa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön määränä, johon ei lasketa sähkön tuotantoa pumppuvoimalaitoksissa aiemmin ylämäkeen pumpatun veden avulla.

Sekä uusiutuvia että perinteisiä energialähteitä käyttävissä monipolttoainelaitoksissa otetaan huomioon ainoastaan uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö. Tässä laskelmassa kunkin energialähteen osuus lasketaan sen energiasisällön perusteella.

Vesivoimalla ja tuulivoimalla tuotettu sähkö otetaan huomioon liitteessä II vahvistetun normalisointisäännön mukaisesti.

4. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa uusiutuvista lähteistä tuotetun, lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytetyn energian loppukulutus lasketaan jäsenvaltiossa uusiutuvista energialähteistä tuotetun kaukolämmön ja -jäähdytyksen määränä lisättynä muun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kulutuksella teollisuudessa, kotitalouksissa, palvelualoilla, maataloudessa sekä metsä- ja kalataloudessa lämmitys-, jäähdytys- ja tuotantotarkoituksiin.

Sekä uusiutuvia että perinteisiä energialähteitä käyttävissä monipolttoainelaitoksissa otetaan huomioon ainoastaan uusiutuvista energialähteistä tuotettu lämmitys ja jäähdytys. Tässä laskelmassa kunkin energialähteen osuus lasketaan sen energiasisällön perusteella.

Lämpöpumpuilla saatu ilmalämpöenergia, geoterminen lämpöenergia ja hydroterminen lämpöenergia otetaan 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa huomioon sillä edellytyksellä, että lopullinen energiantuotanto on merkittävästi suurempi kuin lämpöpumppujen käyttämiseen tarvittavan primäärienergian määrä. Tämän direktiivin mukaisena uusiutuvista lähteistä peräisin olevana energiana pidettävän lämmön määrä lasketaan liitteessä VII esitetyn menetelmän mukaisesti.

Termistä energiaa sellaisista passiivisista energijärjestelmistä, joissa alhaisempi energiankulutus saadaan aikaan passiivisesti rakennuksen rakennetekniikoilla tai uusiutumattomista lähteistä peräisin olevan energian tuottamalla lämmöllä, ei oteta huomioon 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa.

5. Liitteessä III lueteltujen liikenteen polttoaineiden energiasisällöt otetaan huomioon sellaisina kuin ne määritetään kyseisessä liitteessä. Liitettä III voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenetelyä noudattaen.

6. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus lasetaan jakamalla uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutus kaikista energialähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksella, ja se ilmaistaan prosentteina.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua summaa mukautetaan 6, 8, 10 ja 11 artiklan mukaisesti.

Laskettaessa jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutusta sen mittaamiseksi, täyttääkö se tämän direktiivin mukaiset tavoitteet ja ohjeellisen kehityspolun, lentoliikenteen kuluttaman energian määräksi lasketaan enintään 6,18 prosenttia asianomaisten jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutuksesta. Kyproksen ja Maltan osalta lentoliikenteen kuluttaman energian määräksi lasketaan enintään 4,12 prosenttia asianomaisten jäsenvaltioiden energian kokonaisloppukulutuksesta.

7. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskemisessa käytetään energiatilastoista 22 päivänä lokakuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1099/2008 ⁽¹⁾ säädettyjä menetelmiä ja määritelmiä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava mainittujen alakohtaisten osuuk-sien ja kokonaisosuuksien laskemisessa käytettyjen tilastotietojen sekä niiden tietojen yhdenmukaisuus, jotka ilmoitetaan komissi-olle asetuksen (EY) N:o 1099/2008 nojalla.

6 artikla

Tilastolliset siirrot jäsenvaltioiden välillä

1. Jäsenvaltiot voivat päättää ja tehdä järjestelyjä, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tietyn määrän tilastollista siirtoa jäsenvaltiosta toiseen. Siirrettävä määrä on:

- a) vähennettävä siitä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian määrästä, joka otetaan huomioon määritettäessä sitä, onko jäsenvaltio siirron yhteydessä noudattanut 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia; ja
- b) lisättävä siihen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian määrään, joka otetaan huomioon määritettäessä sitä, onko siirron hyväksynyt toinen jäsenvaltio noudattanut 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

Tilastollinen siirto ei vaikuta siirron tekvän jäsenvaltion kansallisen tavoitteen saavuttamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut järjestelyt voivat olla voimassa yhden tai useamman vuoden ajan. Niistä on ilmoitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jolloin ne tulevat voimaan. Siirretyn energian määrää ja hintaa koskevat tiedot on sisällytettävä komissiolle annettaviin tietoihin.

3. Siirrot tulevat voimaan vasta sen jälkeen, kun kaikki siirtoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet siirrosta komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

7 artikla

Jäsenvaltioiden väliset yhteishankkeet

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useammat jäsenvaltiot voivat toimia yhteistyössä kaikenlaisissa yhteishankkeissa, jotka liittyvät sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen tuottamiseen uusiutuvista energialähteistä. Yksityiset toimijat voivat osallistua mainittuun yhteistyöhön.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen osuus tai määrä, joka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä niiden alueella 25. päivän kesäkuuta 2009 jälkeen toteutetuissa yhteishankkeissa tai kyseisen päivämäärän jälkeen kunnostetun laitoksen kapasiteetin lisäyksellä, jonka katsotaan sisältyvän toisen jäsenvaltion kansalliseen kokonaistavoitteeseen arvioitaessa tämän direktiivin vaatimusten täyttämistä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on:

- a) kuvattava ehdotettua laitosta tai ilmoitettava kunnostettu laitos;
- b) määritettävä laitoksen tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen osuus tai määrä, jonka katsotaan sisältyvän toisen jäsenvaltion kansalliseen kokonaistavoitteeseen;
- c) ilmoitettava jäsenvaltio, jonka hyväksi ilmoitus tehdään; ja
- d) määritettävä kokonaisissa kalenterivuosissa ajanjakso, jolloin laitoksen uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen katsotaan sisältyvän toisen jäsenvaltion kansalliseen kokonaistavoitteeseen.

4. Edellä olevan 3 kohdan d alakohdan nojalla määritettävä ajanjakso saa ulottua enintään vuoteen 2020 saakka. Yhteishanke voi olla voimassa myös vuoden 2020 jälkeen.

5. Tämän artiklan mukaista ilmoitusta ei voi muuttaa eikä peruuttaa ilman ilmoituksen tekvän jäsenvaltion ja sen jäsenvaltion yhteistä sopimusta, joka on ilmoitettu 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

8 artikla

Jäsenvaltioiden välisten yhteishankkeiden vaikutus

1. Kolmen kuukauden kuluessa kunkin 7 artiklan 3 kohdan d alakohdassa määritettyyn ajanjaksoon sisältyvän vuoden päättymisestä 7 artiklan mukaisen ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava ilmoituskirje, jossa ilmoitetaan:

- a) 7 artiklan mukaisessa ilmoituksessa tarkoitetun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen kokonaismäärä; ja

b) mainitun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuottaman sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrä, joka sisältyy toisen jäsenvaltion kansalliseen kokonaistavoitteeseen ilmoituksen ehtojen mukaisesti.

2. Ilmoittavan jäsenvaltion on lähetettävä ilmoituskirje sille jäsenvaltiolle, jonka hyväksi ilmoitus tehtiin, sekä komissiolle.

3. Arvioitaessa tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten mukaisten kansallisten kokonaistavoitteiden täyttämistä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrä:

- a) vähennetään siitä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrästä, joka otetaan huomioon arvioitaessa, onko 1 kohdassa tarkoitettun ilmoituskirjeen lähettänyt jäsenvaltio täyttänyt tavoitteet; ja
- b) lisätään siihen uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrään, joka otetaan huomioon arvioitaessa, onko 2 kohdassa tarkoitettu ilmoituskirjeen vastaanottanut jäsenvaltio täyttänyt tavoitteet.

9 artikla

Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset yhteishankkeet

1. Yksi tai useampi jäsenvaltio voi harjoittaa yhteistyötä yhden tai useamman kolmannen maan kanssa kaikenlaisissa sähkön tuotantoa uusiutuvista energialähteistä koskeissa yhteishankkeissa. Yksityiset toimijat voivat osallistua mainittuun yhteistyöhön.

2. Uusiutuvista energialähteistä kolmannessa maassa tuotettu sähkö otetaan huomioon tässä direktiivissä asetettujen kansallisia kokonaistavoitteita koskevien vaatimusten täyttymistä arvioitaessa ainoastaan sillä ehdolla, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sähkö kulutetaan yhteisössä; tämän vaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos:
 - i) alkuperämaan, kohdemaan ja tilanteen mukaan kunkin kolmannen kauttakulkumaan kaikki vastuulliset siirtoverkko-operaattorit ovat sitovasti sisällyttäneet laskettua sähköä vastaavan määrän sähköä allokoituuun yhteenliittämiskapasiteettiin;
 - ii) rajayhdysjohdon yhteisön puolella oleva vastuullinen siirtoverkko-operaattori on sitovasti rekisteröinyt laskettua sähköä vastaavan määrän sähköä tasejärjestelmään; ja
 - iii) nimetty kapasiteetti ja 2 kohdan b alakohdassa mainittu laitoksen sähköntuotanto uusiutuvista energialähteistä koskevat samaa ajanjaksoa;

b) sähkön tuottaa äskettäin rakennettu ja 25. päivän kesäkuuta 2009 jälkeen toimintansa aloittanut laitos tai se tuotetaan kyseisen päivämäärän jälkeen kunnostetun laitoksen kapasiteetin lisäyksellä 1 kohdan mukaisen yhteishankkeen puitteissa; ja

c) tuotetulle ja viedylle sähkölle ei ole myönnetty kolmannen maan tukijärjestelmästä muuta tukea kuin laitokselle myönnettyä investointitukea.

3. Jäsenvaltiot voivat pyytää komissiolta, että 5 artiklaa sovellettaessa otetaan huomioon uusiutuvista energialähteistä kolmannessa maassa tuotettu ja kulutettu sähkö, kun kyse on tapauksista, joissa jäsenvaltion ja kolmannen maan välisen rajayhdysjohdon rakentamisen siirtymäaika on erittäin pitkä, ja kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) rajayhdysjohdon rakentaminen on alkanut 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä;
- b) rajayhdysjohtoa on mahdotonta saada toimintakuntoon 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä;
- c) rajayhdysjohto on mahdollista saada toimintakuntoon 31 päivään joulukuuta 2022 mennessä;
- d) toimintakuntoon saattamisen jälkeen rajayhdysjohtoa käytetään uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön vientiin yhteisöön 2 kohdan mukaisesti;
- e) sovellus koskee 2 kohdan b ja c alakohdan vaatimukset täyttävää yhteishanketta, joka käyttää rajayhdysjohtoa sen toimintakuntoon saattamisesta lähtien, ja sähkön määrää, joka ei ole sitä sähkön määrää suurempi, joka viedään yhteisöön rajayhdysjohdon toimintakuntoon saattamisen jälkeen.

4. Kolmannen maan alueella toimivassa laitoksessa tuotetun sähkön osuus tai määrä, jonka katsotaan sisältyvän yhden tai useamman jäsenvaltion kansalliseen kokonaistavoitteeseen 3 artiklan noudattamista arvioitaessa, on ilmoitettava komissiolle. Kun edellä mainittu koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, tämän osuuden tai määrän jakautuminen jäsenvaltioiden kesken on ilmoitettava komissiolle. Mainittu osuus tai määrä ei saa ylittää yhteisöön todellisuudessa vietyä ja siellä kulutettua osuutta tai määrää, joka vastaa tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua määrää ja täyttää sen 2 kohdan a alakohdassa asetetut ehdot. Jokaisen jäsenvaltion, jonka kansalliseen kokonaistavoitteeseen sähkön osuuden tai määrän on tarkoitus sisältyä, on annettava tämä ilmoitus.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on:

- a) kuvattava ehdotettua laitosta tai ilmoitettava kunnostettu laitos;
- b) määritettävä laitoksen tuottaman sähkön osuus tai määrä, jonka katsotaan sisältyvän jäsenvaltion kansalliseen tavoitteeseen, sekä vastaavat rahoitusjärjestelyt, jollei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu;

c) määritettävä kokonaisissa kalenterivuosissa ajanjakso, jonka aikana sähkön on katsottava sisältyvän jäsenvaltion kansalliseen kokonaistavoitteeseen; ja

d) oltava sen kolmannen maan, jonka alueella laitos on määrä ottaa käyttöön, kirjallinen tunnustus b ja c alakohdan osalta, sekä laitoksen tuottaman energian osuus tai määrä, jonka kyseinen kolmas maa aikoo käyttää kotimaiseen kulutukseen.

6. Edellä 5 kohdan c alakohdassa määritetty ajanjakso saa ulottua enintään vuoteen 2020 saakka. Yhteishanke voi olla voimassa myös vuoden 2020 jälkeen.

7. Tämän artiklan mukaista ilmoitusta ei voi muuttaa eikä peruuttaa ilman ilmoituksen tekvän kolmannen maan ja sen kolmannen maan yhteistä sopimusta, joka on tunnustanut yhteishankkeen 5 kohdan d alakohdan mukaisesti.

8. Jäsenvaltiot ja yhteisö rohkaisevat energiayhteisösopimuksen mukaisia asianmukaisia elimiä ryhtymään energiayhteisösopimuksen mukaisesti toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä, jotta mainitun sopimuksen sopimuspuolet voivat soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä koskevia säännöksiä.

10 artikla

Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten yhteishankkeiden vaikutukset

1. Kolmen kuukauden kuluessa kunkin 9 artiklan 5 kohdan c alakohdassa määritettyyn ajanjaksoon sisältyvän vuoden päättymisestä 9 artiklan mukaisen ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava ilmoituskirje, jossa ilmoitetaan:

a) 9 artiklan mukaisessa ilmoituksessa tarkoitetun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuotettavan sähkön kokonaismäärä;

b) mainitun laitoksen kyseisen vuoden aikana uusiutuvista energialähteistä tuotettavan sähkön määrä, joka sisältyy sen kansalliseen kokonaistavoitteeseen 9 artiklan mukaisen ilmoituksen ehtojen mukaisesti; ja

c) todisteet 9 artiklan 2 kohdassa asetettujen ehtojen noudattamisesta.

2. Jäsenvaltion on lähetettävä ilmoituskirje kolmannelle valtiolle, joka on tunnustanut hankkeen 9 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti, sekä komissiolle.

3. Arvioitaessa tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten mukaisten kansallisten kokonaistavoitteiden täyttämistä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön määrä otetaan huomioon arvioitaessa, onko ilmoituskirjeen lähettänyt jäsenvaltio täyttänyt vaatimukset.

11 artikla

Yhteiset tukijärjestelmät

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useammat jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää yhdistää tai osittain yhteensovittaa kansalliset tukijärjestelmänsä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita. Tällaisissa tapauksissa yhden osallistuvan jäsenvaltion alueella tuotetun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tietty määrä voidaan sisällyttää toisen osallistuvan jäsenvaltion kansalliseen kokonaistavoitteeseen, jos asianomaiset jäsenvaltiot:

a) suorittavat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tietyn määrän tilastollisen siirron jäsenvaltiosta toiseen 6 artiklan mukaisesti; tai

b) ottavat käyttöön osallistuvien jäsenvaltioiden hyväksymän jakelusäännön, jonka mukaisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevat energian määrät jaetaan osallistuvien jäsenvaltioiden kesken. Mainitusta säännöstä on ilmoitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa säännön ensimmäisen voimaansaolovuoden päättymisestä.

2. Kolmen kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä kunkin 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava ilmoituskirje, jossa ilmoitetaan sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen kokonaismäärä, joka on tuotettu uusiutuvista energialähteistä sen vuoden aikana, jolloin jakelusääntöä sovelletaan.

3. Tässä direktiivissä asetettujen kansallisia kokonaistavoitteita koskevien vaatimusten täyttymistä arvioitaessa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen tai jäähdytyksen määrä, josta on ilmoitettu 2 kohdan mukaisesti, on jaettava uudeleen asianomaisten jäsenvaltioiden kesken ilmoitetun jakelusäännön mukaisesti.

12 artikla

Kapasiteetin lisäykset

Edellä olevaa 7 artiklan 2 kohtaa ja 9 artiklan 2 kohdan b alakohdtaa sovellettaessa laitoksen kapasiteetin lisäyksen johdosta tuotettu uusiutuvista lähteistä peräisin olevat energiayksiköt katsotaan tuotetuiksi erillisessä laitoksessa, joka on otettu käyttöön kapasiteetin lisäysajankohtana.

13 artikla

Hallinnolliset menettelyt, säännökset ja määräykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupamenettelyjä koskevat kansalliset säännöt, joita sovelletaan sähköä, lämmitystä tai jäähdytystä uusiutuvista energialähteistä tuotaviin laitoksiin ja liitännäisiin siirto- ja jakeluverkkojen infrastruktuureihin sekä biomassan jalostamiseen biopolttoaineiksi tai muiksi energiatuotteiksi, ovat oikeasuhteisia ja tarpeellisia.

Jäsenvaltioiden on erityisesti ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin sen varmistamiseksi, että:

- a) eri jäsenvaltioiden hallintorakenteiden ja organisaatioiden erot huomioon ottaen valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupamenettelyihin liittyvät kansallisten, alueellisten ja paikallisten hallintoelinten vastualueet, aluesuunnittelu mukaan lukien, on sovitettu yhteen selkeästi ja määritetty siten, että suunnittelu- ja rakennuslupahakemusten ratkaisemiselle on asetettu läpinäkyvät aikataulut;
- b) uusiutuvan energian tuotantolaitosten valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupahakemusten käsittelyä ja hakijoille annettavaa neuvontaa koskevia kattavia tietoja on saatavilla asianmukaisella tasolla;
- c) hallintomenettelyjä sujuvoitetaan ja nopeutetaan asianmukaisella hallintotasolla;
- d) valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupamenettelyjä koskevat säännöt ovat objektiivisia, läpinäkyviä, oikeasuhteisia ja hakijoita tasapuolisesti kohtelevia, ja niissä otetaan kaikilta osin huomioon yksittäisten uusiutuvan energian teknologioiden erityispiirteet;
- e) kuluttajien, suunnittelijoiden, arkkitehtien, rakentajien sekä laite- ja järjestelmäasentajien ja -toimittajien suorittamat hallinnolliset maksut ovat määräytymisperusteiltaan läpinäkyviä ja kustannussuuntautuneita; ja
- f) pienempiin hankkeisiin ja tarvittaessa myös hajautettuihin laitteisiin, joita käytetään energian tuottamiseen uusiutuvista lähteistä, sovelletaan yksinkertaistettuja ja kevyempiä lupamenettelyjä, mukaan lukien pelkkä ilmoittaminen, jos se on sallittua sovellettavassa sääntelykehikössä.

2. Jäsenvaltioiden on selkeästi määritettävä tekniset eritelvät, jotka uusiutuvan energian laitteiden ja järjestelmien on täytettävä tukijärjestelmistä hyötymiseksi. Jos on olemassa eurooppalaisia standardeja, kuten ympäristömerkintöjä, energiamerkintöjä tai muita eurooppalaisten standardointielinten vahvistamia teknisiä viitejärjestelmiä, tekniset eritelvät on ilmaistava kyseisten standardien avulla. Teknisissä eritelmissä ei saa määrätä, missä laitteet ja järjestelmät on hyväksyttävä, eivätkä ne saisi estää sisämarkkinoiden toimintaa.

3. Jäsenvaltioiden on suositeltava kaikille toimijoille ja erityisesti paikallisille ja alueellisille hallintoelimille, että ne teollisuus- tai asuinalueita kaavoittaessa, suunniteltaessa, rakennettaessa ja kunnostettaessa varmistavat, että on asennettu laitteistot ja järjestelmät uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen käyttöä varten. Jäsenvaltioiden on erityisesti kannustettava paikallisia ja alueellisia hallintoelimiä tarvittaessa sisällyttämään uusiutuvista energialähteistä tuotettu lämmitys ja jäähdytys kaupungin infrastruktuurin suunnitteluun.

4. Jäsenvaltioiden on rakennussäännöksissään ja -määräyksissään otettava käyttöön asianmukaiset toimenpiteet, joilla lisätään kaikenlaisen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta rakennusalaalla.

Mainittuja toimenpiteitä vahvistettaessa tai alueellisissa tukijärjestelmissään jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon kansalliset toimenpiteet, jotka liittyvät energiatehokkuuden huomattavaan parantamiseen, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon sekä passiivi-, matalaenergia- ja nollaenergiataloihin.

Jäsenvaltioiden on 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä rakennussäännöksissään ja -määräyksissään tai muulla tavalla vastaavien vaikutuksien tarvittaessa edellytettävä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasoa uusissa ja perusteellisesti kunnostettavissa olemassa olevissa rakennuksissa. Jäsenvaltioiden on sallittava mainittujen vähimmäistasojen saavuttaminen muun muassa kaukolämmöllä ja -jäähdytyksellä, joka tuotetaan käyttämällä merkittävää uusiutuvien energialähteiden määrää.

Ensimmäisen alakohdan vaatimuksia sovelletaan asevoimiin vain siltä osin kuin niiden soveltaminen ei ole ristiriidassa asevoimien toiminnan pääasiallisen luonteen ja tarkoituksen kanssa, sekä siten, että mainittuja vaatimuksia ei sovelleta yksinomaan sotilalliseen tarkoitukseen käytettävään materiaaliin.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudet julkiset rakennukset sekä perusteellisesti kunnostettavat olemassa olevat julkiset rakennukset toimivat kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla esimerkkeinä tämän direktiivin täytäntöönpanossa 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen. Jäsenvaltiot voivat muun muassa sallia sen, että mainittu velvoite täytetään noudattamalla nollaenergiataloja koskevia normeja tai edellyttämällä, että kolmannet osapuolet käyttävät julkisten rakennusten tai osittain julkisten ja osittain yksityisten rakennusten kattoja sellaisia laitteita varten, jotka tuottavat energiaa uusiutuvista lähteistä.

6. Jäsenvaltioiden on rakennussäännöstensä ja -määräystensä puitteissa edistettävä sellaisten uusiutuvaa energiaa hyödyntävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien sekä -laitteiden käyttöä, joilla voidaan merkittävästi vähentää energiankulutusta. Tällaisten järjestelmien ja laitteiden edistämisessä jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisesti tai yhteisön tasolla kehitettyjä energia- tai ympäristömerkintöjä tai muita asianmukaisia todistuksia tai normeja, mikäli sellaisia on.

Biomassan osalta jäsenvaltioiden on edistettävä sellaisia muunto-tekniologioita, joilla päästään kotitaloussovelluksissa ja kaupallisissa sovelluksissa vähintään 85 prosentin ja teollisissa sovelluksissa vähintään 70 prosentin muuntohyötysuhteeseen.

Lämpöpumppujen osalta jäsenvaltioiden on edistettävä sellaisia lämpöpumppuja, jotka täyttävät ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi sähkökäyttöisille, kaasukäyttöisille ja absorptiolämpöpumpuille 9 päivänä marraskuuta 2007 tehdystä komission päätöksestä 2007/742/EY⁽¹⁾ asetetut ympäristömerkin vähimmäisvaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL L 301, 20.11.2007, s. 14.

Aurinkolämpöenergian osalta jäsenvaltioiden on edistettävä sertifioituja laitteita ja järjestelmiä, jotka perustuvat mahdollisiin eurooppalaisiin normeihin kuten ekomerkintöihin, energiamerkintöihin sekä muihin eurooppalaisten standardointielinten käyttöön ottamiin teknisiin viitejärjestelmiin.

Arvioidessaan järjestelmien ja laitteiden muuntotehokkuutta ja hyötysuhdetta tätä kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on käytettävä yhteisössä tunnustettuja menetelmiä tai, ellei tällaisia ole, kansainvälisesti tunnustettuja menetelmiä, jos sellaisia on.

14 artikla

Tiedottaminen ja koulutus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tieto tukitoimenpiteistä on saatavilla kaikille asianmukaisille toimijoille, kuten kuluttajille, rakentajille, asentajille, arkkitehteille ja lämmitys-, jäähdytys- ja sähkölaitteiden ja -järjestelmien toimittajille sekä sellaisten ajoneuvojen toimittajille, jotka voivat käyttää uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että joko laite- tai järjestelmätoimittajat tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset asettavat saataville tietoa uusiutuvista lähteistä peräisin olevien lämmitys-, jäähdytys- ja sähkökäyttöön tarkoitettujen laitteiden ja järjestelmien nettohyödyistä sekä kustannus- ja energiatehokkuudesta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifiointijärjestelmät tai vastaavat hyväksymisjärjestelmät tulevat pienen mittakaavan biomassapoltinten ja -uunien, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien, matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien ja lämpöpumppujen asentajien saataville tai ovat heidän saatavillaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Näissä järjestelmissä voidaan tarvittaessa ottaa huomioon olemassa olevat järjestelmät ja rakenteet, ja niiden on perustuttava liitteessä IV esitettyihin kriteereihin. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisten jäsenvaltioiden näiden kriteerien mukaisesti myöntämät hyväksynnät.

4. Jäsenvaltioiden on annettava yleisölle tietoja 3 kohdassa tarkoitetuista sertifiointijärjestelmistä tai vastaavista hyväksymisjärjestelmistä. Jäsenvaltiot voivat myös asettaa saataville niiden asentajien luettelon, jotka ovat 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti luvan tai hyväksynnän saaneita asentajia.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikille asiaankuuluville toimijoille, erityisesti suunnittelijoille ja arkkitehteille, annetaan ohjeistusta, jotta he pystyvät asianmukaisesti harkitsemaan uusiutuvien energialähteiden, tehokkaiden teknologioiden sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen optimaalista yhdistelmää, kun ne kaavoittavat, suunnittelevat, rakentavat ja kunnostavat teollisuus- tai asuinalueita.

6. Jäsenvaltioiden on yhdessä alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa kehitettävä sopivia tiedotus-, tietoisuuden lisäämis-, neuvonta- tai koulutusohjelmia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämisen ja käyttämisen etujen ja niihin liittyvien käytännön seikkojen tiedottamiseksi kansalaisille.

15 artikla

Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen alkuperätakuut

1. Todistaakseen loppukuluttajille uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden tai määrän energiantuottajan energiyhdistelmässä direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön alkuperä voidaan taata sellaiseksi tässä direktiivissä säädetyssä merkityksessä objektiivisten, läpinäkyvien ja syrjimättömien kriteerien mukaisesti.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista energialähteistä sähköä tuottavan tuottajan pyynnöstä sille myönnetään alkuperätakuu. Jäsenvaltiot voivat järjestää asian siten, että alkuperätakuu myönnetään uusiutuvista energialähteistä lämmitystä tai jäähdytystä tuottavien tuottajien pyynnöstä. Mainitulle järjestelylle voidaan säätää vähimmäiskapasiteettirajotus. Alkuperätakuun standardiyksikkönä on 1 MWh. Kutakin tuotettua energiayksikköä kohden voidaan myöntää vain yksi alkuperätakuu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä tuotettu energiayksikkö otetaan huomioon vain kerran.

Jäsenvaltio voi säätää, että tuottajalle ei makseta tukea, jos kyseisellä tuottajalla on alkuperätakuu samasta uusiutuviin lähteisiin perustuvasta energiantuotannosta.

Alkuperätakuu ei millään tavalla osoita, noudattaako jäsenvaltio 3 artiklaa. Alkuperätakuiden siirtäminen, joko irrallaan energian fyysisestä siirrosta tai yhdessä sen kanssa, ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden päätökseen käyttää tilastollisia siirtoja, yhteishankkeita tai yhteisiä tukijärjestelmiä tavoitteiden täyttämiseksi tai uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen laskemiseen 5 artiklan mukaisesti.

3. Alkuperätakuuta voidaan käyttää kahdentoista kuukauden sisällä asianomaisen energiayksikön tuottamisesta. Alkuperätakuu peruutetaan, kun se on käytetty.

4. Jäsenvaltioiden tai nimettyjen toimivaltaisten elinten on valvottava alkuperätakuiden myöntämistä, siirtoa ja peruuttamista. Nimetyillä toimivaltaisilla elimillä ei saa olla maantieteellisesti päällekkäistä vastuuta, ja niiden on oltava riippumattomia energian tuotannosta, kaupasta ja toimittamisesta.

5. Jäsenvaltioiden tai nimettyjen toimivaltaisten elinten on käynnistettävä asianmukaiset mekanismit sen varmistamiseksi, että alkuperätakuut myönnetään, siirretään ja peruutetaan sähköisesti ja että ne ovat tarkkoja, luotettavia ja vaikeasti väärennettävissä.

6. Alkuperätakuussa on ilmoitettava ainakin seuraavat seikat:

a) energialähde, josta energia on tuotettu, sekä tuotannon alkamis- ja päättymispäivä;

b) maininta siitä, koskeeko alkuperätakuu

16 artikla

i) sähköä; vai

ii) lämmitystä tai jäähdytystä;

c) energian tuotantolaitoksen nimi, sijainti, tyyppi ja kapasiteetti;

d) laitoksen mahdollinen hyötyminen investointituesta ja tämän hyötymisen laajuus, energiyksikön mahdollinen muu hyötyminen kansallisesta tukijärjestelmästä ja tämän hyötymisen laajuus sekä tukijärjestelmän tyyppi;

e) laitoksen käyttöönottopäivämäärä; ja

f) alkuperätakuun myöntämispäivämäärä, myöntäjämaa ja yksilöivä tunnistenumero.

7. Jos sähkötoimittaja on velvollinen todistamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden tai määrän energiyhdistelmässään direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohtaa sovellettaessa, se voi tehdä sen käyttämällä alkuperätakuitaan.

8. Uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energiamäärä, joka vastaa sähkötoimittajan kolmannelle osapuolelle siirtämiä alkuperätakuuta, vähennetään sen energiyhdistelmän uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiaosuudesta direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohtaa sovellettaessa.

9. Jäsenvaltioiden on tunnustettava muiden jäsenvaltioiden tämän direktiivin mukaisesti myöntämät alkuperätakuut yksinomaisten osoituksena 1 kohdassa ja 6 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetuista seikoista. Jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta alkuperätakuuta vain siinä tapauksessa, että sillä on perusteltuja epäilyjä sen täsmällisyydestä, luotettavuudesta ja todenperäisyydestä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta kieltäytymisestä ja sen perusteluista.

10. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion kieltäytyminen tunnustamasta alkuperätakuuta on perusteeton, komissio voi päätöksellään edellyttää kyseistä jäsenvaltiota tunnustamaan sen.

11. Jäsenvaltio voi yhteisön lainsäädännön mukaisesti ottaa käyttöön objektiiviset, läpinäkyvät ja syrjimättömät alkuperätakuiden käyttöä koskevat kriteerit noudattamalla direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohdassa asetettuja velvoitteita.

12. Kun energiantoimittajat markkinoivat uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa kuluttajille viittaamalla uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ympäristöhyötyihin tai muihin hyötyihin, jäsenvaltiot voivat vaatia, että näiden energiantuottajien on asetettava saataville tiivistettyä tietoa 25. päivän kesäkuuta 2009 jälkeen käyttöön otetuissa laitoksissa tai kapasiteetin lisäyksen avulla tuotetun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian määrästä tai osuudesta.

Pääsy sähköverkkoon ja verkkojen toiminta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä kehittääkseen siirto- ja jakeluverkkoinfrastruktuuria, älykkäitä verkkoja, varastointilaitoksia ja sähköjärjestelmää sähköjärjestelmän turvallisen toiminnan varmistamiseksi samalla kun otetaan huomioon uusiutuvia energialähteitä käyttävän sähköntuotannon kehitys, jäsenvaltioiden välinen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välinen verkkojen yhteenliittäminen mukaan lukien. Jäsenvaltioiden on toteutettava myös asianmukaiset toimenpiteet nopeuttaakseen verkkoinfrastruktuurin lupamenettelyjä ja koordinoidakseen verkkoinfrastruktuurin hyväksyntä hallinnollisten menettelyjen ja suunnittelumenettelyjen kanssa.

2. Jollei muuta johdu verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitämistä koskevista vaatimuksista, jotka perustuvat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittelemiä läpinäkyviin ja syrjimättömiin kriteereihin:

a) jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivat siirto- ja jakeluverkkoooperaattorit takaavat uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkönn siirron ja jakelun;

b) jäsenvaltioiden on lisäksi säädettävä, että uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle järjestetään joko ensisijainen tai taattu pääsy verkkoon;

c) jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtoverkkoooperaattorit asettavat sähköntuotantolaitosten toimituksissa etusijalle uusiutuvia energialähteitä käyttävät tuotantolaitokset läpinäkyviä ja syrjimättömiä perusteita käyttäen ja siinä määrin kuin kansallisen sähköjärjestelmän turvallinen käyttö sen sallii. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset verkon ja markkinoiden toimintaa koskevat toimenpiteet toteutetaan, jotta minimoidaan uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkönn osuuden rajoittaminen. Jos uusiutuvien energialähteiden käytön rajoittamiseksi toteutetaan merkittäviä toimenpiteitä kansallisen sähköjärjestelmän turvallisuuden ja energiansaannin varmuuden takaamiseksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastuulliset verkkoooperaattorit ilmoittavat toimivaltaiselle sääntelyviranomaiselle näistä toimenpiteistä ja kertovat, mihin korjaaviin toimenpiteisiin ne aikovat ryhtyä epäasianmukaisten rajoitusten estämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että siirto- ja jakeluverkkoooperaattorit laativat ja julkaisevat omat vakioidut sääntönsä teknisistä mukautuksista kuten verkkoyhteyksistä ja verkkojen vahvistamisesta sekä verkon toiminnan tehostamisesta ja kantaverkkosääntöjen syrjimättömästä täytäntöönpanosta, jotka ovat tarpeen uusiutuvista lähteistä energiaa tuottavien uusien tuottajien liittämiseksi yhteenliitettävään verkkoon, johtuvien kustannusten kantamiselle ja jakamiselle.

Sääntöjen on perustuttava objektiivisiin, läpinäkyviin ja syrjimättömiin perusteisiin, joissa otetaan erityisesti huomioon kaikki kyseisten tuottajien verkkoon liittämisen kustannukset ja hyödyt sekä syrjäseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla toimivien tuottajien erityisolosuhteet. Säännöissä voidaan määrätä erityyppisistä liittämistä.

4. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vaatia siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita kantamaan kokonaan tai osittain 3 kohdassa tarkoitettujen kustannukset. Jäsenvaltioiden on 30 päivään kesäkuuta 2011 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi tarkastettava uudelleen 3 kohdassa tarkoitettujen kustannusten kantamista ja jakamista koskevia puitteita ja sääntöjä sekä toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden kehittämiseksi, jotta varmistetaan uusien tuottajien liittäminen verkkoon kyseisessä kohdassa tarkoitettulla tavalla.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita antamaan uudelle tuottajalle, joka tuottaa energiaa uusiutuvista lähteistä ja haluaa tulla liitettyksi järjestelmään, kattavat ja tarpeelliset tiedot, kuten:

- a) kattava ja yksityiskohtainen arvio liittämisen aiheuttamista kustannuksista;
- b) kohtuullinen ja täsmällinen aikataulu verkkoon liittämistä koskevan pyynnön vastaanottoa ja käsittelyä varten;
- c) kohtuullinen ohjeellinen aikataulu ehdotetulle verkkoon liittämislle.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että verkkoon liittämistä haluavat tuottajat, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä, esittävät liittymätöitä koskevan tarjouspyynnön.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen kustannusten jakamisen on tapahduttava soveltamalla mekanismia, joka perustuu objektiivisiin, läpinäkyviin ja syrjimättömiin perusteisiin, joissa otetaan huomioon sekä alkuvaiheessa että myöhemmin verkkoon liittyneiden tuottajien samoin kuin siirto- ja jakeluverkko-operaattorien liittymisistä saama hyöty.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei siirto- ja jakelumaksujen kantamisella syrjitä uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä etenkin silloin, kun kyse on sähköstä, joka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä syrjäisillä alueilla, kuten saarilla, sekä harvaan asutuilla alueilla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei siirto- ja jakelumaksujen kantamisella syrjitä uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa kaasua.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksut, joita siirto- ja jakeluverkko-operaattorit kantavat uusiutuvia energialähteitä käyttävien laitosten tuottaman sähkön siirrosta ja jakelusta, vastaavat saatavissa olevaa kustannushyötyä, joka johtuu laitoksen liittamisestä verkkoon. Kustannushyötyä voidaan saada esimerkiksi matalajännitteisen verkon suoran käytön avulla.

9. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan arvioitava tarvetta laajentaa olemassa olevaa kaasuverkkoinfrastruktuuria, jotta helpotettaisiin uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan kaasun liittämistä siihen.

10. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan vaadittava alueellaan olevia siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita julkaisemaan maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja

neuvoston direktiivin 2003/55/EY ⁽¹⁾ 6 artiklan mukaiset tekniset säännöt, erityisesti verkkoon liittämistä koskevat säännöt, joihin kuuluvat kaasun laatua, hajustamista ja painetta koskevat vaatimukset. Jäsenvaltioiden on myös vaadittava siirto- ja jakeluverkko-operaattoreita julkaisemaan uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan kaasun liittämistä koskevat liittymismaksut, jotka perustuvat läpinäkyviin ja syrjimättömiin kriteereihin.

11. Jäsenvaltioiden on kansallisissa uusiutuvaa energiaa käsittelevissä toimintasuunnitelmissaan arvioitava tarvetta rakentaa uutta infrastruktuuria uusiutuvista energialähteistä tuotettua kaukolämmitystä ja -jäähdytystä varten, jotta voidaan saavuttaa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuoden 2020 kansallinen tavoite. Jollei tästä arvioinnista muuta johdu, jäsenvaltioiden on tarvittaessa ryhdyttävä toimiin alueellisen lämmitysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon kehitys suurten biomassan- ja aurinkolaitosten sekä geotermisten laitosten tuotannossa lämmityksessä ja jäähdytyksessä.

17 artikla

Biopolttoaineita ja bionesteitä koskevat kestävyyskriteerit

1. Riippumatta siitä, onko raaka-aineet tuotettu yhteisön alueella vai sen ulkopuolella, biopolttoaineista ja bionesteistä peräisin oleva energia otetaan huomioon a, b ja c alakohtaa sovellettaessa ainoastaan, jos ne täyttävät 2–6 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit:

- a) kansallisia tavoitteita koskevien tämän direktiivin vaatimusten täyttymisen arvioiminen;
- b) uusiutuvan energian velvoitteiden täyttymisen arvioiminen;
- c) tukikelpoisuuden arvioiminen biopolttoaineiden ja bionesteiden kulutuksen osalta.

Muista kuin maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden on kuitenkin täytettävä ainoastaan 2 kohdassa asetettu kestävyyskriteeri, jotta ne otetaan huomioon a, b ja c alakohtaa sovellettaessa.

2. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 35 prosenttia.

Tammikuuta 1 päivästä 2017 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 50 prosenttia. Tammikuuta 1 päivästä 2018 kyseisen vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 60 prosenttia biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, joissa tuotanto on alkanut aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 57.

Biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatava vähennys kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Niiden biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta, jotka on tuotettu 23 päivänä tammikuuta 2008 toiminnassa olleissa laitoksissa, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2013.

3. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ja bionesteitä ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaalta maalta eli maalta, jonka maankäyttötatus on tammikuussa 2008 tai sen jälkeen ollut jokin seuraavista, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla edelleen tämä maankäyttötatus:

a) aarniometsä tai muu puustoinen maa eli kotoperäisistä lajeista koostuva metsä tai muu puustoinen maa, joissa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja joissa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriytyneet;

b) alue, joka on osoitettu:

i) laissa tai toimivaltaisen viranomaisen toimesta luonnon-suojelutarkoitukseen, tai

ii) sellaisten harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelemiseen, jotka on tunnustettu kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, jos ne on tunnustettu 18 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti,

ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa tätä luonnonsuojelutarkoitusta;

c) biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, joka on:

i) luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka pitää yllä luonnollista lajien koostumusta ja ekologisia ominaisuuksia ja prosesseja; tai

ii) ei-luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka ei säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka on lajirikasta ja huonontumatonta, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi ruohoalueena.

Komissio vahvistaa tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ruohoalueen määrittämiseksi. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ja bionesteitä ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu maasta, johon on sitoutunut paljon hiiltä, eli maasta, jonka maankäyttötatus oli tammikuussa 2008, muttei ole enää, jokin seuraavista:

a) kosteikko eli pysyvästi tai suuren osan vuotta veden peittämä tai kyllästämä maa;

b) pysyvästi metsän peittämä alue eli yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys yli 30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnysarvot *in situ*;

c) yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys 10–30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnysarvot *in situ*, ellei esitetä näyttöä siitä, että alueen hiilivaranto ennen maankäyttötatusten muuttamista ja sen jälkeen on sellainen, että sovellettaessa liitteessä V olevan C osan mukaista menetelmää tämän artiklan 2 kohdan ehdot täyttyisivät.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos maalla oli raaka-aineen hankinnan ajankohtana sama maankäyttötatus kuin tammikuussa 2008.

5. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ja bionesteitä ei saa tuottaa raaka-aineesta, joka on hankittu maalta, joka oli tammikuussa 2008 turvemaata, ellei esitetä näyttöä siitä, että tämän raaka-aineen viljelyyn ja korjuuseen ei liity aiemmin kuivattamattoman maan kuivatusta.

6. Hankittaessa yhteisössä viljeltyjä maatalouden raaka-aineita, joita käytetään biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoon ja jotka otetaan huomioon 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa, on noudatettava yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁽¹⁾ liitteessä II olevassa A osassa otsikon "Ympäristö" alla ja kyseisessä liitteessä olevassa 9 kohdassa luetelluissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia ja normeja sekä mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan nojalla määriteltäviä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksia.

7. Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle sellaisten kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, jotka tuottavat huomattavan määrän yhteisössä kulutettuja biopolttoaineita tai niiden raaka-aineita, kertomuksen kansallisista toimenpiteistä, joita on toteutettu 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien noudattamisen sekä maaperän, veden ja ilman suojelun osalta. Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012.

⁽¹⁾ EUVL L 30, 1.1.2009, s. 16.

Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen biopolttoaineiden kasvavan kysynnän vaikutuksesta sosiaaliseen kestävyysyhteisöön ja kolmansissa maissa, yhteisön biopolttoainepolitiikan vaikutuksesta elintarvikkeiden saatavuuteen kohtuuhintaan varsinkin kehitysmaissa asuville sekä laajemmista kehitysnäkökohdista. Kertomuksissa käsitellään maankäyttöoikeuksien noudattamista. Niissä ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifioinut ja pannut täytäntöön kunkin seuraavista Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksista:

- yleissopimus, joka koskee pakollista työtä (nro 29);
- yleissopimus, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua (nro 87);
- yleissopimus, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden soveltamista (nro 98);
- yleissopimus, joka koskee samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa (nro 100);
- yleissopimus, joka koskee pakkotyön poistamista (nro 105);
- yleissopimus, joka koskee työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä syrjintää (nro 111);
- yleissopimus, joka koskee työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää (nro 138);
- yleissopimus, joka koskee lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi (nro 182).

Kertomuksissa ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifioinut ja pannut täytäntöön:

- Cartagena bioturvallisuuspöytäkirjan;
- uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen.

Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012. Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi erityisesti silloin, kun on olemassa näyttöä siitä, että biopolttoaineiden tuotanto vaikuttaa huomattavasti elintarvikkeiden hintoihin.

8. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot eivät saa muista kestävyysyhteisöistä kieltäytyä ottamasta huomioon tämän artiklan mukaisesti hankittuja biopolttoaineita ja bionesteitä.

9. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä kertomuksen biomassan, biopolttoaineita ja bionesteitä lukuun ottamatta, energiakäytön kestävyysjärjestelmän vaatimuksista. Kertomukseen liitetään tarvittaessa biomassan muun energiakäytön kestävyysjärjestelmiä koskevia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseinen kertomus ja siihen sisältyvät ehdotukset laaditaan parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta, ja niissä otetaan huomioon innovatiivisten prosessien viimeisin kehitys. Jos tätä varten tehty analyysi osoittaa, että olisi asianmukaista muuttaa metsäbiomassaa koskevia säännöksiä, liitteessä V olevaa laskentamenetelmää tai biopolttoaineisiin ja bionesteisiin sovellettavia, hiilivarantoja koskevia kestävyyskriteerejä, komissio esittää tarvittaessa tältä osin samanaikaisesti ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

18 artikla

Biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen

1. Kun biopolttoaineet ja bionesteet aiotaan ottaa huomioon 17 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa, jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita osoittamaan, että 17 artiklan 2–5 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit on täytetty. Tätä varten niiden on edellytettävä talouden toimijoilta sellaisen ainetasemenetelmän käyttöä, joka:

- a) sallii eri kestävyysominaisuudet omaavien raaka-aineiden tai biopolttoaineiden erien yhdistämisen;
- b) edellyttää, että a alakohdassa tarkoitettujen erien kestävyysominaisuuksia ja kokoa koskevat tiedot ovat jatkuvasti liitettävissä seokseen; ja
- c) edellyttää kaikkien seoksesta poistettujen erien kokonaisuuden kuvaamista siten, että sillä on samat kestävyysominaisuudet ja sitä on sama määrä kuin kaikkien seokseen lisättyjen erien kokonaisuudella.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosina 2010 ja 2012 kertomuksen edellä 1 kohdassa kuvatuun ainetaseeseen perustuvan todentamismenetelmän toiminnasta ja mahdollisuuksista sallia joidenkin tai kaikkien raaka-aineiden, biopolttoaineiden tai bionesteiden osalta muita todentamismenetelmiä. Arvioinnissaan komissio ottaa huomioon todentamismenetelmät, joissa ympäristökestävyysominaisuuksia koskevan tiedon ei tarvitse olla fyysisesti liitettynä yksittäisiin eriin tai seoksiin. Arvioinnissa otetaan huomioon tarve säilyttää todentamismenetelmän yhtenäisyys ja tehokkuus, mutta välttää samalla kohtuuttoman rasitteen aiheuttaminen teollisuudelle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa muiden todentamismenetelmien käyttöä koskevia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat toimittavat luotettavaa tietoa ja saattavat pyynnöstä jäsenvaltion käyttöön tietojen pohjana käytetyt lähtötiedot. Jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita teettämään riittävän tasoinen riippumaton tarkastus toimitetuille tiedoille ja esittämään todisteet siitä, että näin on tehty. Tarkastuksessa on varmistettava, että talouden toimijoiden käyttämät järjestelmät ovat tarkkoja, luotettavia ja suojattu väärinkäytöksiltä. Tarkastuksessa on arvioitava näytteenottajaajuutta ja -menetelmiä sekä lähtötietojen täsmällisyyttä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja ovat erityisesti tiedot 17 artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien noudattamisesta, asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi, huonontuneiden maiden kunnostamiseksi ja liiallisen vedenkulutuksen välttämiseksi alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden huomioon ottamiseksi.

Komissio laatii 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen luettelon kahdessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asianmukaisista ja asiaankuuluvista tiedoista. Komissio huolehtii erityisesti siitä, että näiden tietojen toimittaminen ei aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitetta toimijoille yleensä eikä erityisesti pienviljelijöille, tuottajajärjestöille ja osuuskunnille.

Tässä kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan riippumatta siitä, ovatko biopolttoaineet tai bionesteet yhteisössä valmistettuja vai tuotuja.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot koottuina komissiolle. Komissio julkistaa ne 24 artiklassa tarkoitettulla avoimuusfoorumilla yhteenvetona niin, että säilytetään kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus.

4. Yhteisö pyrkii tekemään kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa on kestävyyskriteerejä koskevia määräyksiä, jotka vastaavat tämän direktiivin kestävyyskriteerejä koskevia säännöksiä. Jos yhteisö on tehnyt sopimuksia, joissa on määräyksiä 17 artiklan 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien soveltamisalaa kuuluvista asioista, komissio voi pitää näitä sopimuksia osoituksena siitä, että kyseisissä maissa viljellyistä raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet ja bionesteet täyttävät kyseiset kestävyyskriteerit. Tällaisia sopimuksia tehtäessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota toimenpiteisiin sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojelu ja eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, epäsuoriin maankäytön muutoksiin, huonontuneiden maiden kunnostukseen, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseen alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa mainittuihin tekijöihin.

Komissio voi katsoa, että vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset biomassatuotteiden tuotannolle, sisältävät 17 artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa tai osoittavat, että biopolttoaine-erät täyttävät 17 artiklan 3–5 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit. Komissio voi katsoa, että nämä järjestelmät sisältävät tarkat tiedot, joita tarvitaan tiedotettaessa toimenpiteistä, joihin on ryhdytty sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojelu ja eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, huonontuneiden maiden kunnostamisesta, liiallisen vedenkulutuksen välttämisestä alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, ja 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tekijöistä. Komissio voi myös tunnustaa sellaiset harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelualueet, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, 17 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi alueiksi.

Komissio voi päättää, että kasvihuonekaasupäästövähennysten mittaamiseen tähtäävät vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät sisältävät 17 artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa.

Komissio voi katsoa, että maa, joka kuuluu vakavasti huonontuneiden tai erittäin pilaantuneiden maa-alueiden parantamista koskevaan kansalliseen tai alueelliseen kunnostamisohjelmaan, täyttää liitteessä V olevan C osan 9 kohdassa tarkoitettut kriteerit.

5. Komissio tekee päätöksiä 4 kohdan nojalla vain, jos kyseinen sopimus tai järjestelmä täyttää asianmukaiset luotettavuudelle, läpinäkyvyydelle ja riippumattomille tarkastuksille asetetut vaatimukset. Kasvihuonekaasupäästövähennysten mittausjärjestelmien on lisäksi täytettävä liitteessä V esitetyt menetelmiä koskevat vaatimukset. Edellä 17 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen biologisesti erittäin monimuotoisten alueiden luetteloiden on täytettävä asianmukaiset objektiivisyyteen liittyvät vaatimukset ja oltava kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisia, ja niihin on voitava hakea asianmukaisesti muutosta.

6. Edellä olevan 4 kohdan mukaiset päätökset tehdään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Tällaiset päätökset tehdään enintään viideksi vuodeksi.

7. Jos talouden toimija esittää 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kohteena olevan sopimuksen tai järjestelmän mukaisesti saadut todisteet tai tiedot siltä osin kuin kyseinen päätös kattaa ne, jäsenvaltio ei saa vaatia toimittajalta lisänäyttöä 17 artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien täyttymisestä eikä tietoja tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

8. Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 17 artiklan soveltamista tietyn biopolttoaine- tai bionestelähteen osalta ja tekee kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja noudattaen 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä päätöksen siitä, voiko kyseinen

jäsenvaltio ottaa kyseisestä lähteestä olevan biopolttoaineen tai bionesteen huomioon 17 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa.

9. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen

- a) kestävyyskriteerejä koskevien tietojen toimittamiseksi perustetun järjestelmän tehokkuudesta; sekä
- b) siitä, onko mahdollista ja asianmukaista ottaa ilman, maaperän ja vesien suojelun osalta käyttöön pakollisia vaatimuksia, kun otetaan huomioon viimeisimmät tieteelliset tiedot ja yhteisön kansainväliset velvoitteet.

Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi.

19 artikla

Biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvihuonekaasuvaikutuksen laskeminen

1. Biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatavat kasvihuonekaasupäästövähennykset lasketaan 17 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa seuraavasti:

- a) jos tuotantoketjulle on liitteessä V olevassa A tai B osassa määritetty kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten oletusarvo ja jos liitteessä V olevan C osan 7 kohdan mukaisesti laskettu biopolttoaineen tai bionesteen e_f -arvo on nolla tai alle nolla, käyttämällä kyseistä oletusarvoa;
- b) käyttämällä todellista arvoa, joka on laskettu liitteessä V olevassa C osassa määritellyn menetelmän mukaisesti; tai
- c) käyttämällä arvoa, joka on saatu laskemalla liitteessä V olevan C osan 1 kohdassa tarkoitetun kaavan muuttujien summa, jossa liitteessä V olevan D tai E osan mukaisia eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää tiettyjen muuttujien osalta ja liitteessä V olevassa C osassa vahvistetun menetelmän mukaisesti laskettuja todellisia arvoja voidaan käyttää kaikkien muiden muuttujien osalta.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 toimitettava komissiolle kertomus, joka sisältää luettelon niiden alueella olevista alueista, jotka on luokiteltu tilastollisten alueyksikköjen nimikkeistön, jäljempänä "NUTS", tasolle 2 tai tarkemmin eritellylle NUTS-tasolle yhteisestä tilastollisten alueyksikköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003⁽¹⁾ mukaisesti ja joilla maatalouden raaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyypillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin tämän direktiivin liitteessä V olevan D osan "Eriteltyt oletusarvot viljelylle" -otsikon alla esitetyt päästöt, sekä kuvauksen luettelon laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Käytettävissä menetelmissä on otettava huomioon maaperän ominaispiirteet, ilmasto ja oletetut raaka-ainetuotot.

⁽¹⁾ EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1.

3. Liitteessä V olevassa A osassa esitettyjä biopolttoaineiden oletusarvoja ja liitteessä V olevassa D osassa esitettyjä biopolttoaineiden ja bionesteiden viljelyn eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää ainoastaan, kun raaka-aineet:

- a) on viljelty yhteisön ulkopuolella;
- b) on viljelty yhteisössä alueilla, jotka sisältyvät 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon; tai
- c) ovat muita jätteitä tai tähteitä kuin maatalous-, vesiviljely- ja kalastusjätettä.

Sellaisten biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta, jotka eivät kuulu a, b tai c alakohdan soveltamisalaan, on käytettävä todellisia viljelyn arvoja.

4. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, onko mahdollista laatia luetteloita kolmansissa maissa sijaitsevista alueista, joilla maatalouden raaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyypillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin liitteessä V olevan D osan "Viljely"-otsikon alla esitetyt päästöt, ja kertomukseen liitetään mahdollisuuksien mukaan tällaiset luettelot ja kuvaus niiden laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

5. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi kertomuksen liitteessä V olevan B ja E osan arvioituista tyypillisistä arvoista ja oletusarvoista kiinnittäen erityistä huomiota kuljetusten ja jalostuksen päästöihin sekä tekee tarvittaessa päätöksen arvojen oikaisemisesta. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan epäsuorien maankäytön muutosten vaikutusta kasvihuonekaasupäästöihin ja käsitellään tapoja minimoida tämä vaikutus. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön ja jossa esitetään epäsuorista maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvien päästöjen osalta konkreettiset menetelmät, joilla varmistetaan tämän direktiivin ja erityisesti sen 17 artiklan 2 kohdan noudattaminen.

Tällaisen ehdotuksen on sisällettävä tarvittavat turvatoimet, joiden avulla saadaan varmuus ennen tämän menetelmän soveltamista tehdyille investoinneille. Niiden laitosten osalta, jotka tuottivat biopolttoaineita ennen vuoden 2013 loppua, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen ei ennen 31 päivää joulukuuta 2017 johda siihen, että näissä laitoksissa tuotettavien biopolttoaineiden ei katsottaisi täyttävän tämän direktiivin mukaisia kestävyyttä koskevia vaatimuksia, jos ne muuten olisivat täyttäneet kyseiset vaatimukset, edellyttäen että näiden biopolttoaineiden avulla saavutetaan vähintään 45 prosentin vähennys kasvihuonekaasupäästöihin. Tätä sovelletaan biopolttoainelaitosten kapasiteetteihin vuoden 2012 lopussa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät päättämään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 tällaisista komission tekemistä ehdotuksista.

7. Liitettä V voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen muun muassa lisäämällä muita, samaa tai muuta raaka-ainetta käyttäviä biopolttoaineiden tuotantoketjuja koskevat arvot ja muuttamalla C osassa säädettyjä menetelmiä. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Liitteessä V säädettyjen oletusarvojen ja menetelmien osalta kiinnitetään erityistä huomiota:

- jätteiden ja tähteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sivutuotteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sähkön ja lämmön yhteistuotannon huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään, ja
- viljelykasvien tähteiden asemaan sivutuotteina.

Kasvi- tai eläinöljyjätteestä valmistettuun biodieseliin sovelletta-
via oletusarvoja tarkistetaan mahdollisimman pian.

Liitteessä V olevaan oletusarvojen luetteloon tehtävissä muutok-
sissa tai lisäyksissä noudatetaan seuraavaa:

- a) kun tietyn tekijän vaikutus kokonaispäästöihin on pieni, kun variaatiota on vain vähän tai kun todellisten arvojen määrittäminen on hyvin kallista tai vaikeaa, oletusarvojen on oltava tavanomaisten tuotantoprosessien tyypillisiä arvoja;
- b) kaikissa muissa tapauksissa oletusarvojen on oltava varovaisia arvioita verrattuna tavanomaisten tuotantoprosessien arvoihin.

8. On laadittava yksityiskohtaiset määritelmät, mukaan lukien liitteessä V olevan C osan 9 kohdassa tarkoitettuja luokkia varten edellytettävät tekniset eritelmät. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

20 artikla

Täytöntöönpanotoimenpiteet

Edellä 17 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 18 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa, 18 artiklan 6 kohdassa, 18 artiklan 8 kohdassa, 19 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 19 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen täytöntöönpanotoimenpiteiden yhteydessä otetaan täysimääräisesti huomioon direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan tavoitteet.

21 artikla

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä liikenteessä koskevat erityissäännökset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että yleisölle tiedotetaan kaikkien liikenteessä käytettävien erilaisten uusiutuvien energia-
lähteiden saatavuudesta ja ympäristöeduista. Kun kiivenäisöljy-
johdannaisiin sekoitettujen biopolttoaineiden prosenttiosuudet

tilavuudesta laskettuina ovat yli 10 prosenttia, jäsenvaltioiden on vaadittava, että tästä tiedotetaan myyntipisteissä.

2. Arvioitaessa toimijoille asetettujen kansallisten uusiutuvan energian velvoitteiden täyttymistä ja tavoitetta, joka koskee uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttämistä kaikissa 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa liikennemuodoissa, jätteistä, tähteistä, muiden kuin ruokakasvien selluloosasta ja lignoselluloosasta tuotetuilla biopolttoaineilla katsotaan olevan kaksinkertainen painoarvo muihin biopolttoaineisiin nähden.

22 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 ja sen jälkeen joka toinen vuosi kertomus uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämiseksi ja käytössä tapahtuneesta edistymisestä. Kuudes kertomus, joka on toimitettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021, on viimeinen vaadittu kertomus.

Kertomuksessa on tarkasteltava erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian alakohtaiset osuudet (sähkö, lämmitys ja jäähdytys sekä liikenne) ja kokonaisosuudet edeltäneinä kahtena kalenterivuotena sekä toteutetut tai suunnitellut kansalliset toimenpiteet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi, ottaen huomioon liitteessä I olevassa B osassa esitetty ohjeellinen kehityspolku 5 artiklan mukaisesti;
- b) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämiseen tähtävien tukijärjestelmien ja muiden toimenpiteiden käyttöönotto ja toiminta sekä käynnistettyjen toimenpiteiden edistymisen suhteessa jäsenvaltion kansalliseen uusiutuvaan energiaa käsittelevään toimintasuunnitelmaan sisältyviin toimenpiteisiin sekä tiedot siitä, miten tuettu sähkö jakautuu loppuasiakkaille direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- c) tilanteen mukaan tiedot siitä, miten jäsenvaltio on suunnitellut tukijärjestelmänsä niin, että niissä otetaan huomioon sellaiset uusiutuvan energian sovellukset, joista saadaan muihin, vertailukelpoihin sovelluksiin nähden lisähyötyjä mutta joiden kustannukset ovat vastaavasti suuremmat, mukaan lukien jätteistä, tähteistä, muiden kuin ruokakasvien selluloosasta sekä lignoselluloosasta valmistetut biopolttoaineet;
- d) uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sekä lämmityksen ja jäähdytyksen alkuperätakuujärjestelmän toiminta sekä toimenpiteet järjestelmän luotettavuuden varmistamiseksi ja sen suojaamiseksi väärinkäytöksiltä;
- e) edistymisen hallintomenettelyjen arvioinnissa ja parantamisessa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehityksen sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamiseksi;

- f) toimenpiteet uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön siirron ja jakelun varmistamiseksi sekä kustannuksista vastaamista ja niiden jakamista koskevien, 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen säädöspuitteiden tai sääntöjen parantamiseksi;
- g) energiakäyttöön tarvittavien biomassavarojen saatavuuden ja käytön kehittyminen;
- h) biomassan ja muiden uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energiamuotojen käytön lisääntymiseen liittyvät muutokset perushyödykkeiden hinnoissa ja maankäytössä jäsenvaltiossa;
- i) jätteistä, tähteistä, muiden kuin ruokakasvien selluloosasta sekä lignoselluloosasta valmistettujen biopolttoaineiden kehitys ja osuus;
- j) biopolttoaineiden tai bionesteiden tuotannon arvioitu vaikutus biologiseen monimuotoisuuteen, vesivaroihin sekä veden ja maaperän laatuun jäsenvaltiossa;
- k) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttämisestä saatavat arvioidut kasvihuonekaasujen nettovähennykset;
- l) jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon arvioitu ohjeellisen kehityspolun ylittävä määrä, joka voitaisiin siirtää toisiin jäsenvaltioihin, sekä arvioidut valmiudet toteuttaa yhteishankkeita vuoteen 2020 asti;
- m) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian arvioitu kysyntä, joka on määrä tyydyttää muulla kuin kotimaisella tuotannolla vuoteen 2020 asti;
- n) tiedot siitä, miten biologisesti hajoavien jätteiden osuus energiantuotantoon käytettävistä jätteistä on arvioitu ja mihin toimenpiteisiin on ryhdytty tällaisten arvioiden parantamiseksi ja tarkistamiseksi.

2. Arvioidessaan biopolttoaineiden käytöstä saatavia kasvihuonekaasujen nettomääräisiä vähennyksiä jäsenvaltio voi 1 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa käyttää liitteessä V olevassa A ja B osassa annettuja tyypillisiä arvoja.

3. Ensimmäisessä kertomuksessaan jäsenvaltion on ilmoitettava, aikooko se:

- a) perustaa yksittäisen hallintoelimen vastaamaan uusiutuvan energian tuotantolaitosten valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupahakemusten käsittelystä ja hakijoiden neuvonnasta;
- b) päättää, että uusiutuvan energian laitoksen suunnittelu- ja lupahakemus katsotaan automaattisesti hyväksytyksi, jos lupaviranomainen ei ole vastannut asetetussa määräajassa; tai

- c) osoittaa maankäytön suunnittelussaan tiettyjä maantieteellisiä alueita soveltuviksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantoon sekä kaukolämmitykseen ja jäähdytykseen.

4. Jäsenvaltio voi kussakin kertomuksessa oikaista aiemmissa kertomuksissa olleet tiedot.

23 artikla

Komission seuranta ja kertomukset

1. Komissio seuraa yhteisössä kulutettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden alkuperää ja niiden tuotannon vaikutusta, myös syrjäyttämisestä johtuvaa vaikutusta, maankäyttöön yhteisössä ja tärkeimmissä kolmansissa toimittajamaissa. Seuranta perustuu jäsenvaltioiden 22 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamiin kertomuksiin, asiaan liittyvien kolmansien maiden ja hallitustenvälisten järjestöjen kertomuksiin sekä tieteellisiin tutkimuksiin ja muihin asian kannalta merkityksellisiin tietoihin. Komissio seuraa myös biomassan energiakäyttöön liittyviä perushyödykkeiden hintavaihteluita ja mahdollisia myönteisiä tai kielteisiä vaikutuksia elintarvikevarmuuteen. Komissio seuraa kaikkia niitä laitoksia, joihin 19 artiklan 6 kohtaa sovelletaan.

2. Komissio käy vuoropuhelua ja vaihtaa tietoja kolmansien maiden, biopolttoaineiden tuottajien, kuluttajajärjestöjen sekä kansalaisyhteiskunnan kanssa biopolttoaineisiin ja bionesteisiin liittyvien, tämän direktiivin mukaisten toimenpiteiden yleisestä täytäntöönpanosta. Komissio kiinnittää tässä yhteydessä erityistä huomiota siihen, miten biopolttoaineiden tuotanto mahdollisesti vaikuttaa elintarvikkeiden hintoihin.

3. Jäsenvaltioiden 22 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamien kertomusten ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen seurannan ja analysoinnin pohjalta komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012.

4. Biopolttoaineiden käytöstä saatavia kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevilla kertomuksissaan komissio käyttää jäsenvaltioiden ilmoittamia arvoja ja esittää näkemyksensä siitä, miten arvio muuttuisi, jos sivutuotteet otettaisiin huomioon korvausmenetelmän avulla.

5. Komissio analysoi kertomuksissaan erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) eri biopolttoaineiden suhteelliset ympäristöhyödyt ja kustannukset, yhteisön tuontipolitiikan vaikutukset niihin, energiansaannin varmuuteen liittyvät näkökohdat sekä tavat saavuttaa tasapaino kotimaisen tuotannon ja tuonnin välillä;
- b) biopolttoaineen lisääntyneen kysynnän vaikutus kestäväan kehitykseen yhteisössä ja kolmansissa maissa ottaen huomioon taloudelliset vaikutukset ja ympäristövaikutukset sekä vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen;

- c) mahdollisuus määrittää tieteellisesti objektiivisella tavalla biologisesti erittäin monimuotoisia maantieteellisiä alueita, jotka eivät kuulu 17 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan;
- d) biomassan kysynnän lisääntymisen vaikutus biomassaa käytäviin aloihin;
- e) jätteistä, tähteistä, muiden kuin ruokakasvien selluloosasta sekä lignoselluloosasta valmistettujen biopolttoaineiden saatavuus; sekä
- f) epäsuorat maankäytön muutokset suhteessa kaikkiin tuotantoketjuihin.

Komissio tekee tarpeen mukaan korjaavia toimenpide-ehdotuksia.

6. Komissio arvioi jäsenvaltioiden 22 artiklan 3 kohdan nojalla toimittamien kertomusten pohjalta jäsenvaltioiden toteuttamien niiden toimenpiteiden tehokkuutta, jotka koskevat sellaisen yhden hallinnollisen elimen perustamista, joka vastaa valtuutus-, hyväksyntä- ja toimilupahakemusten käsittelystä ja hakijoiden neuvonnasta.

7. Jotta voidaan parantaa rahoitusta ja koordinoitua 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 20 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi, komissio esittää viimeistään joulukuuta 31 päivänä 2010 uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevan analyysin ja toimintasuunnitelman, jolla pyritään erityisesti:

- a) parantamaan rakennerahastojen ja puiteohjelmien käyttöä;
- b) parantamaan ja lisäämään Euroopan investointipankin ja muiden julkisten rahoituslaitosten varojen käyttöä;
- c) parantamaan riskipääoman saatavuutta erityisesti tutkimalla mahdollisuutta ottaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevissa, yhteisössä tehtävissä investoinneissa käyttöön samankaltainen riskinjakoväline kuin kolmansille maille suunnatussa, energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävää maailmanlaajuisia rahastoa koskevassa aloitteessa;
- d) parantamaan yhteisön ja kansallisen tason rahoituksen sekä muiden tukimuotojen välistä koordinoitua;
- e) parantamaan koordinoitua sellaisten uusiutuvien energialähteitä koskevien aloitteiden tukemiseksi, joiden onnistuminen riippuu toimijoiden toiminnasta useissa jäsenvaltioissa.

8. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 kertomuksen, jossa käsitellään erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) edellä 17 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua päivämäärää alkaen sovellettavan kasvihuonekaasupäästöjen vähimmäisvähennyksen rajojen tarkistaminen vaikutustenarvioinnin perusteella, jossa on otettu huomioon

erityisesti teknologian kehitys, käytettävissä olevat teknologiat sekä käytettävissä olevat ensimmäisen ja toisen sukupolven biopolttoaineet, jotka vähentävät huomattavasti kasvihuonekaasupäästöjä;

- b) edellä 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tavoitteen osalta seuraavien näkökohtien uudelleentarkastelu:

- i) tavoitteen saavuttamiseksi toteutettavien toimenpiteiden kustannustehokkuus;
- ii) tavoitteen saavuttamismahdollisuuksien arviointi samalla kun varmistetaan biopolttoaineiden tuotannon kestävyys yhteisössä ja kolmansissa maissa sekä otetaan huomioon taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset sekä ympäristövaikutukset, mukaan lukien epäsuorat vaikutukset ja biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvat vaikutukset, ja toisen sukupolven biopolttoaineiden kaupallinen saatavuus;
- iii) tavoitteen täytäntöönpanon vaikutus kohtuuhintaisten elintarvikkeiden saatavuuteen;
- iv) sähkö-, hybridi- ja vetyajoneuvojen kaupallinen saatavuus sekä menetelmä, joka on valittu liikennealalla kulutettavan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskemiseksi;
- v) erityisten markkinaolosuhteiden arviointi, ottaen huomioon varsinkin markkinat, joilla liikennepolttoaineiden osuus energian loppukulutuksesta on yli puolet, ja tuoduista biopolttoaineista täysin riippuvaiset markkinat;

- c) tämän direktiivin täytäntöönpanon arviointi erityisesti yhteistyömekanismien osalta sen varmistamiseksi, että nämä mekanismit yhdessä sen mahdollisuuden kanssa, että jäsenvaltiot voivat jatkaa 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten tukijärjestelmiensä käyttöä, antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden saavuttaa liitteessä I määritetyt kansalliset tavoitteet mahdollisimman hyvällä kustannus-hyötysuhteella, teknologisen kehityksen arviointi sekä tarvittavat johtopäätökset, jotta päästäisiin tavoitteeseen nostaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus 20 prosenttiin yhteisön tasolla.

Komissio antaa kyseisen kertomuksen perusteella tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia, joissa käsitellään edellä mainittuja seikkoja ja erityisesti:

- a alakohdassa mainitun seikan osalta siinä tarkoitettua kasvihuonekaasupäästöjen vähimmäisvähennyksen muuttamista, ja
- c alakohdassa mainitun seikan osalta tässä direktiivissä tarkoitettujen yhteistyötoimenpiteiden asianmukaisia mukauttamisia, jotta parannettaisiin niiden tehokkuutta 20 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi. Tällaiset ehdotukset eivät vaikuta 20 prosentin tavoitteeseen eivätkä jäsenvaltioiden toimivaltaan kansallisten tukijärjestelmien ja yhteistyötoimenpiteiden osalta.

9. Komissio esittää vuonna 2018 uusiutuvia energialähteitä koskevan etenemissuunnitelman vuoden 2020 jälkeiselle ajalle.

Tähän etenemissuunnitelmaan liitetään tarvittaessa ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2020 jälkeisen ajan osalta. Etenemissuunnitelmassa otetaan huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanosta saadut kokemukset sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan liittyvä teknologinen kehitys.

10. Komissio esittää vuonna 2021 kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin soveltamista. Kertomuksessa käsitellään erityisesti seuraavien osatekijöiden merkitystä siinä, miten jäsenvaltiot ovat voineet saavuttaa liitteessä I määritetyt kansalliset tavoitteet parhaan kustannus-hyötysuhteen mukaisesti:

- a) ennusteiden ja kansallisten uusiutuvaa energiaa käsittelevien toimintasuunnitelmien laatiminen;
- b) yhteistyömekanismien tehokkuus;
- c) uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan liittyvä teknologinen kehitys, mukaan lukien biopolttoaineiden käytön kehittäminen kaupallisessa ilmailussa;
- d) kansallisten tukijärjestelmien tehokkuus; ja
- e) edellä 8 ja 9 kohdassa tarkoitetuissa komission kertomuksissa esitetyt johtopäätökset.

24 artikla

Avoimuusfoorumi

1. Komissio perustaa verkkoon julkisen avoimuusfoorumin. Foorumin tarkoituksena on lisätä avoimuutta sekä helpottaa ja edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä erityisesti 6 artiklassa tarkoitettujen tilastollisten siirtojen sekä 7 ja 9 artiklassa tarkoitettujen yhteishankkeiden osalta. Lisäksi foorumia voidaan käyttää sellaisten asiaankuuluvien tietojen julkistamiseen, joiden komissio tai jokin jäsenvaltio katsoo olevan tämän direktiivin ja sen tavoitteiden saavuttamisen kannalta ratkaisevan tärkeitä.

2. Komissio julkistaa avoimuusfoorumilla tarvittaessa kootuina seuraavat tiedot siten että kaupallisesti arkaluonteiset tiedot säilyvät luottamuksellisina:

- a) jäsenvaltioiden kansalliset uusiutuvaa energiaa käsittelevät toimintasuunnitelmat;
- b) edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden ennusteasiakirjat täydennettyinä mahdollisimman pian komission yhteenvedolla ylimääräisestä tuotannosta ja arvioidusta tuontikysynnästä;
- c) jäsenvaltioiden tarjoukset tehdä tilastollisia siirtoja tai yhteishankkeita koskevaa yhteistyötä asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä;

d) edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tilastollisten siirtoista jäsenvaltioiden välillä;

e) edellä 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 9 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen yhteishankkeista;

f) edellä 22 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kertomukset;

g) edellä 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen komission kertomukset.

Komissio ei kuitenkaan julkista 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden ennusteasiakirjoja tai 22 artiklan 1 kohdan l ja m alakohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden kertomusten tietoja, jos tiedot antanut jäsenvaltio sitä pyytää.

25 artikla

Komiteat

1. Muissa kuin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissiota avustaa uusiutuvia energialähteitä käsittelevä komitea.

2. Komissiota avustaa biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyttä koskevista asioista biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyttä käsittelevä komitea.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

26 artikla

Muutokset ja kumoaminen

1. Poistetaan direktiivistä 2001/77/EY 2 artikla, 3 artiklan 2 kohta ja 4–8 artikla 1 päivästä huhtikuuta 2010 lähtien.

2. Poistetaan direktiivistä 2003/30/EY 2 artikla, 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohta sekä 5 ja 6 artikla 1 päivästä huhtikuuta 2010 lähtien.

3. Kumotaan direktiivit 2001/77/EY ja 2003/30/EY 1 päivästä tammikuuta 2012.

27 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5. päivänä joulukuuta 2010, tämän kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

29 artikla

Osoitus

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

28 artikla

Voimaantulo

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE I

**Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta: vuodeksi 2020
asetetut kansalliset kokonaistavoitteet ⁽¹⁾**

A. Kansalliset kokonaistavoitteet

	Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta 2005 (S_{2005})	Tavoite uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudelle energian kokonaisloppukulutuksesta 2020 (S_{2005})
Belgia	2,2 %	13 %
Bulgaria	9,4 %	16 %
Tšekki	6,1 %	13 %
Tanska	17,0 %	30 %
Saksa	5,8 %	18 %
Viro	18,0 %	25 %
Irlanti	3,1 %	16 %
Kreikka	6,9 %	18 %
Espanja	8,7 %	20 %
Ranska	10,3 %	23 %
Italia	5,2 %	17 %
Kypros	2,9 %	13 %
Latvia	32,6 %	40 %
Liettua	15,0 %	23 %
Luxemburg	0,9 %	11 %
Unkari	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Alankomaat	2,4 %	14 %
Itävalta	23,3 %	34 %
Puola	7,2 %	15 %
Portugali	20,5 %	31 %
Romania	17,8 %	24 %
Slovenia	16,0 %	25 %
Slovakia	6,7 %	14 %
Suomi	28,5 %	38 %
Ruotsi	39,8 %	49 %
Yhdistynyt kuningaskunta	1,3 %	15 %

B. Ohjeellinen kehityspolku

Edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjeellisen kehityspolun on käsitettävä seuraavat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudet:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, keskimääräinen osuus kaksivuotiskaudella 2011–2012;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, keskimääräinen osuus kaksivuotiskaudella 2013–2014;

⁽¹⁾ Ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevissa suuntaviivoissa tunnustetaan, että kansallisia tukijärjestelmiä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämiseksi tarvitaan edelleen, jotta tässä liitteessä asetetut kansalliset tavoitteet voitaisiin saavuttaa.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, keskimääräinen osuus kaksivuotiskaudella 2015–2016; ja

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, keskimääräinen osuus kaksivuotiskaudella 2017–2018;

jossa

S_{2005} = A osassa olevan taulukon mukainen osuus kyseisessä jäsenvaltiossa vuonna 2005,

ja

S_{2020} = A osassa olevan taulukon mukainen osuus kyseisessä jäsenvaltiossa vuonna 2020.

LIITE II

Normalisointisääntö vesivoimalla ja tuulivoimalla tuotetun sähkön määrän laskemiseksi

Tiettyssä jäsenvaltiossa vesivoimalla tuotetun sähkön määrä lasketaan soveltamalla seuraavaa sääntöä:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

jossa

- N = viitevuosi;
- $Q_{N(norm)}$ = jäsenvaltion kaikista vesivoimalaitoksista peräisin olevan sähkön normalisoitu määrä vuonna N laskentatarkoituksia varten;
- Q_i = jäsenvaltion kaikissa vesivoimalaitoksissa vuonna i tosiasiallisesti tuotetun sähkön määrä ilmaistuna gigawattitunteina (GWh); tähän ei lasketa mukaan aiemmin ylämäkeen pumpattua vettä käyttävien pumppuvoimalaitosten tuotantoa;
- C_i = jäsenvaltion kaikkien vesivoimalaitosten kokonaiskapasiteetti ilman pumppuvoimaloita vuoden i lopussa mitattuna megawatteina (MW).

Tiettyssä jäsenvaltiossa tuulivoimalla tuotetun sähkön määrä lasketaan soveltamalla seuraavaa normalisointisääntöä:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

jossa

- N = viitevuosi;
- $Q_{N(norm)}$ = jäsenvaltion kaikista tuulivoimalaitoksista peräisin olevan sähkön normalisoitu määrä vuonna N laskentatarkoituksia varten;
- Q_i = jäsenvaltion kaikissa tuulivoimalaitoksissa vuonna i tosiasiallisesti tuotetun sähkön määrä ilmaistuna gigawattitunteina (GWh);
- C_j = jäsenvaltion kaikkien tuulivoimalaitosten kokonaiskapasiteetti vuoden j lopussa mitattuna megawatteina (MW);
- n = 4 tai niiden vuotta N edeltävien vuosien lukumäärä, joiden osalta kyseisessä jäsenvaltiossa on saatavilla tietoja kapasiteetista ja tuotannosta, riippuen siitä, kumpi on pienempi.

LIITE III

Liikenteen polttoaineiden energiasisältö

Polttoaine	Energiasisältö painon mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/kg)	Energiasisältö tilavuuden mukaan (alempi lämpöarvo, MJ/l)
Bioetanoli (etanoli, joka tuotetaan biomassasta)	27	21
Bio-ETBE (etyyli-tert-butyylieetteri, joka tuotetaan bioetanolin pohjalta)	36 (josta 37 % uusiutuvista lähteistä)	27 (josta 37 % uusiutuvista lähteistä)
Biometanoli (metanoli, joka tuotetaan biomassasta käytettäväksi biopolttoaineena)	20	16
Bio-MTBE (metyyli-tert-butyylieetteri, joka tuotetaan biometanolin pohjalta)	35 (josta 22 % uusiutuvista lähteistä)	26 (josta 22 % uusiutuvista lähteistä)
Bio-DME (dimetyylieetteri, joka tuotetaan biomassasta käytettäväksi biopolttoaineena)	28	19
Bio-TAEE (tert-amylietyylieetteri, joka tuotetaan bioetanolin pohjalta)	38 (josta 29 % uusiutuvista lähteistä)	29 (josta 29 % uusiutuvista lähteistä)
Biobutanoli (butanoli, joka tuotetaan biomassasta käytettäväksi biopolttoaineena)	33	27
Biodiesel (diesellaatuinen metyyliesteri, joka tuotetaan kasvi- tai eläinöljystä käytettäväksi biopolttoaineena)	37	33
Fischer-Tropsch-diesel (biomassasta tuotettu synteettinen hiilivety tai synteettinen hiilivetyseos)	44	34
Vetykäsitelty kasviöljy (kasviöljy, joka on käsitelty lämpökemiallisesti vedyllä)	44	34
Puhdas kasviöljy (öljy joka on tuotettu öljykasveista puristamalla, uuttamalla tai vastaavalla menetelmällä ja joka voi olla jalostamatonta tai jalostettua mutta ei kemiallisesti muunneltua, kun se soveltuu käytetyn moottorin tyyppiin ja täyttää päästöjä koskevat vaatimukset)	37	34
Biokaasu (laadultaan maakaasua vastaavaksi puhdistettavissa oleva polttoaasu, joka tuotetaan biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta käytettäväksi biopolttoaineena, tai puukaasu)	50	—
Bensiini	43	32
Diesel	43	36

LIITE IV

Asentajien sertifiointi

Edellä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmien tai vastaavien hyväksymisjärjestelmien on pohjaututtava seuraaviin perusteisiin:

1. Sertifiointi- tai hyväksymisprosessin on oltava läpinäkyvä ja jäsenvaltion tai sen nimeämän hallintoelimen selkeästi määrittelemä.
2. Biomassa-, lämpöpumppu-, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien sekä matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien asentajien sertifiointi tapahtuu akkreditoidussa koulutusohjelmassa tai akkreditoidun kouluttajan toimesta.
3. Koulutusohjelman tai kouluttajan akkreditoinnista vastaavat jäsenvaltiot tai niiden nimeämät hallintoelimet. Akkreditointia varmistaa, että kouluttajan tarjoama koulutusohjelma on jatkuva sekä alueellisesti tai valtakunnallisesti kattava. Kouluttajalla on oltava käytännön koulutukseen riittävät tekniset valmiudet, mukaan lukien tarvittavat laboratoriolaitteet tai vastaavat käytännön harjoituksissa tarvittavat valmiudet. Kouluttajan on asentajien elinikäisen oppimisen mahdollistamiseksi tarjottava peruskoulutuksen lisäksi lyhyempiä päivityskursseja ajankohtaisista aiheista, kuten uusista teknologioista. Kouluttaja voi olla laitteen tai järjestelmän valmistaja, oppilaitos tai järjestö.
4. Asentajan sertifiointiin tai hyväksymiseen johtavan koulutuksen on sisällettävä sekä teoreettisia että käytännön osioita. Koulutuksen päätyttyä asentajalla on oltava kyky asentaa tarvittavat laitteet ja järjestelmät asiakkaan suorituskyky- ja luotettavuusvaatimusten mukaisesti, hänen on oltava laadukkaaseen jälkeen pystyvä alansa ammattilainen ja hänen on kyettävä noudattamaan kaikkia kulloinkin sovellettavia määräyksiä ja standardeja, energia- ja ympäristömerkinnät mukaan lukien.
5. Koulutuksen on päätyttyä loppukokeeseen, jonka läpäiseminen johtaa sertifiointiin tai hyväksymiseen. Kokeessa on käytännön tasolla arvioitava kykyä asentaa biomassakattiloita ja -uuneja, lämpöpumppuja, matalalta geotermistä lämpöä ottavia laitteistoja taikka aurinkosähkö- tai aurinkolämpölaitteistoja.
6. Edellä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa sertifiointijärjestelmissä tai vastaavissa hyväksymisjärjestelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat suuntaviivat:
 - a) Akkreditoituja koulutusohjelmia olisi tarjottava työkokemusta omaaville asentajille, joilla jo on seuraava koulutus tai jotka ovat parhaillaan suorittamassa sitä:
 - i) biomassakattiloiden ja -uunien asentajat: putkimiehen, putkiasentajan, lämpöinsinöörin tai vesi-, lämpö- ja ilmastointitekniikon koulutus;
 - ii) lämpöpumppuasentajat: putkimiehen tai kylmäkoneasentajan koulutus sekä perustaidot sähkö- ja putkiasennusten alalta (putken leikkaaminen, putkiliitosten juottaminen, putkiliitosten liimaaminen, eristäminen, liitosten tiivistäminen, vuototestaus sekä lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asentaminen);
 - iii) aurinkosähkö- tai aurinkolämpöasentaja: putkimiehen tai sähkömiehen koulutus sekä putkityö-, sähkötyö- tai katontekotaidot, joihin kuuluvat esimerkiksi putkiliitosten juottaminen, putkiliitosten liimaaminen, liitosten tiivistäminen, vuototestaus, valmiudet tehdä johtoliitoksia sekä peruskatemateriaalien ja pellitys- ja eristysmenetelmien tuntemus; tai
 - iv) ammatillinen koulutusohjelma, jolla taataan asentajalle asianmukaiset taidot, jotka vastaavat kolmen vuoden koulutusta a, b tai c alakohdassa tarkoitetuissa taidoissa, ja joka sisältää sekä luokkaopetusta että työssäoppimista.
 - b) Biomassakattiloiden ja -uunien asentajien koulutuksessa teoreettisen osion olisi annettava yleisnäkemyksiä biomassan markkinatilanteesta, ja sen olisi katettava ekologiset näkökohdat, biomassapolttoaineet, logistiikka, palosuojaus, alan taloudelliset tukimuodot, polttotekniikat, sytytinjärjestelmät, optimaaliset hydrauliset ratkaisut, kustannus- ja kannattavuusvertailut sekä biomassakattiloiden ja -uunien suunnittelu, asentaminen ja ylläpito. Koulutuksessa olisi annettava hyvät tiedot mahdollisista alan teknologian ja biomassapolttoaineiden, kuten pellettien, eurooppalaisista standardeista sekä biomassaan liittyvästä kansallisesta ja yhteisön lainsäädännöstä.

- c) Lämpöpumppuasentajien koulutuksessa teoreettisen osion olisi annettava yleisnäkemyksensä lämpöpumppujen markkinatilanteesta, ja sen olisi katettava geotermiset resurssit ja maaperän lämpötilat eri alueilla, maaperä- ja kallio-tyypin tunnistaminen lämmönjohtavuutta silmällä pitäen, määräykset geotermisten resurssien käytöstä, mahdollisuudet käyttää lämpöpumppuja erityyppisissä rakennuksissa sekä sopivimman lämpöpumppujärjestelmän valinta ja tiedot sen teknisistä vaatimuksista, turvallisuudesta, ilmansuodatuksista, liittämistä lämmönlähteeseen ja järjestelmätason rakenteesta. Koulutuksessa olisi myös annettava hyvät tiedot mahdollisista lämpöpumppujen eurooppalaisista standardeista sekä alan kansallisesta ja yhteisön lainsäädännöstä. Asentajan olisi kyettävä osoittamaan omaavansa seuraavat keskeiset taidot:
- i) perustietämys lämpöpumpun rakenteen ja toiminnan periaatteista, mukaan lukien lämpöpumpun lämpökierron ominaispiirteet: lämmönluovutuskohteen alhaisten lämpötilojen, lämmönlähteen korkeiden lämpötilojen ja järjestelmän tehokkuuden väliset yhteydet, lämpökertoimen (COP) ja kausisuorituskykykertoimen (SPF) määrittäminen;
 - ii) tietämys lämpöpumpun lämpökierron eri komponenteista ja niiden toiminnasta, mukaan lukien kompressori, paisuntaventtiili, höyrystin, lauhdutin, liitännät ja liitokset, voiteluöljy, kylmäaine, ylikuumeneminen ja alijäähtyminen sekä lämpöpumppujen jäähdytyskäyttö;
 - iii) kyky valita ja mitoittaa oikein komponentit tyyppisissä asennuskohteissa, mukaan lukien erilaisten rakennusten tyyppisten lämpökuormitusarvojen ja kuumavesitarpeen määrittely energiankulutuksen perusteella sekä lämpöpumpun kapasiteettitarpeen määrittely kuumavesituotannon lämpökuormituksen, rakennuksen lämpöä varastoivan massan ja keskeytymättömän virransaannin perusteella, sekä kyky määrittää paisuntasäiliön komponentit ja sen koko sekä yhdistää laitteisto toiseen lämmitysjärjestelmään.
- d) Aurinkosähkö- ja -lämpöasentajien koulutuksessa teoreettisen osion olisi annettava yleisnäkemyksensä aurinkoenergia-tuotteiden markkinatilanteesta sekä kustannus- ja kannattavuusvertailuista, ja sen olisi katettava ekologiset näkökohdat, aurinkoenergiajärjestelmien komponentit, ominaispiirteet ja mitoittaminen, oikean järjestelmän valinta ja sen komponenttien mitoittaminen, lämmöntarpeen määrittely, palosuojaus, alan taloudelliset tukimuodot sekä aurinkosähkö- ja aurinkolämpölaitteistojen suunnittelu, asentaminen ja ylläpito. Koulutuksessa olisi myös annettava hyvät tiedot mahdollisista alan eurooppalaisista teknologiastandardeista ja sertifiointijärjestelmistä, kuten Solar Keymark, sekä asiaan liittyvästä kansallisesta ja yhteisön lainsäädännöstä. Asentajan olisi kyettävä osoittamaan omaavansa seuraavat keskeiset taidot:
- i) valmius työskennellä turvallisesti käyttäen asianmukaisia työkaluja ja laitteita, noudattaa turvallisuusmääräyksiä ja -normeja sekä tunnistaa aurinkoenergia-asennuksiin liittyvät putki- ja sähkötyöriskit sekä muut riskit;
 - ii) valmius tunnistaa aktiivisille ja passiivisille järjestelmille ominaiset järjestelmäratkaisut, komponentit ja mekaaniset rakenteet sekä määrittää komponenttien sijoitus, järjestelmärakenne sekä järjestelmäkoonpano;
 - iii) valmius määrittää tarvittava aurinkosähköpaneelien ja aurinkolämpövedenlämmittimen asennusalue, asennussuunta ja kallistus ottaen huomioon varjostumat, aurinkoisuus, rakennekestävyys ja asennustavan soveltuvuus kyseiseen rakennukseen tai ilmastoon sekä tunnistaa eri kattotyypeille sopivat asennustavat ja asennuskohteen kannalta järkevä laitekokonaisuus; ja
 - iv) erityisesti aurinkosähköjärjestelmien osalta valmius tehdä sähköjärjestelmään tarvittavat muutokset, mukaan lukien mitoitusvirtojen määrittely, oikeiden johdintyyppien ja sähköpiirien normiarvojen valinta, kaikkien tarvittavien laitteiden ja alijärjestelmien koon, arvojen ja sijainnin määrittely sekä sopivan yhteenliittämispisteen valinta.
- e) Sertifiointi olisi myönnettävä tietyksi ajaksi siten, että sertifiointin jatkaminen edellyttää päivityskoulutusta.

LIITE V

Biopolttoaineiden, bionesteiden ja niiden fossiilisten vertailukohtien kasviuonekaasuvaikutuksen laskemista koskevat säännöt

A. *Biopolttoaineiden tyypilliset arvot ja oletusarvot, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä*

Biopolttoaineiden tuotantoketju	tyypillinen kasviuonekaasupäästöjen vähennys	kasviuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli sokerijuurikkaasta	61 %	52 %
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	45 %	34 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	53 %	47 %
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	69 %	69 %
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	56 %	49 %
etanoli sokeriruo'osta	71 %	71 %
etyyli-tert-butyylietterin (ETBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
tert-amyylietyylietterin (TAEE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	45 %	38 %
biodiesel auringonkukasta	58 %	51 %
biodiesel soijapavusta	40 %	31 %
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	36 %	19 %
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	62 %	56 %
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	88 %	83 %
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	51 %	47 %
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	65 %	62 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	40 %	26 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	68 %	65 %
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	58 %	57 %
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	80 %	73 %
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	84 %	81 %
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	86 %	82 %

(*) Ei sisällä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi luokitelluista eläimistä saaduista sivutuotteista tuotettua eläinöljyä.

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. Arvioidut tyypilliset arvot ja oletusarvot tuleville biopolttoaineille, joita ei ollut markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	tyypillinen kasviuonekaasupäästöjen vähennys	kasviuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli vehnän oljesta	87 %	85 %
etanoli jätetuusta	80 %	74 %
etanoli viljelystä puusta	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel jätetuusta	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel viljelystä puusta	93 %	93 %
dimetyylieetteri (DME) jätetuusta	95 %	95 %
DME viljelystä puusta	92 %	92 %
metanoli jätetuusta	94 %	94 %
metanoli viljelystä puusta	91 %	91 %
metyyli-tert-butylieetterin (MTBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

C. Menetelmät

- Liikenteen polttoaineiden, biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannosta ja käytöstä aiheutuvat kasviuonekaasupäästöt lasketaan seuraavasti:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

jossa

- E = polttoaineen käytöstä aiheutuvat kokonaispäästöt;
- e_{ec} = raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt;
- e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt;
- e_p = jalostuksesta aiheutuvat päästöt;
- e_{td} = kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt;
- e_u = käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt;
- e_{sca} = paremmista maatalouskäytännöistä johtuvasta maaperän hiilikertymästä saatavat vähennykset päästöissä;
- e_{ccs} = hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat vähennykset päästöissä;
- e_{ccr} = hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat vähennykset päästöissä; ja
- e_{ee} = sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavasta ylimääräisestä sähköstä saatavat vähennykset päästöissä.

Koneiden ja laitteiden valmistuksesta aiheutuvia päästöjä ei oteta huomioon.

- Polttoaineista aiheutuvat kasviuonekaasupäästöt, E , ilmaistaan hiilidioksidiekvivalenttigrammoina polttoaineen megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).
- Poiketen 2 kohdasta liikenteen polttoaineiden arvoja, jotka on laskettu hiilidioksidiekvivalenttigrammoina megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$), voidaan mukauttaa, jotta huomioon otetaan polttoaineiden todellisen kulutuksen erot ilmaistuna ajokilometreinä megajoulea kohti (km/MJ). Tällaisia mukautuksia voidaan tehdä ainoastaan, jos esitetään näyttöä eroista polttoaineen todellisessa kulutuksessa.
- Biopolttoaineista ja bionesteistä saatavat vähennykset kasviuonekaasupäästöissä lasketaan seuraavasti:

$$\text{VÄHENNYKSET} = (E_F - E_B)/E_F,$$

jossa

- E_B = biopolttoaineesta tai bionesteestä aiheutuvat kokonaispäästöt; ja
- E_F = fossiilisesta vertailukohdasta aiheutuvat kokonaispäästöt.

5. Kasvihuonekaasut, jotka otetaan huomioon 1 kohtaa sovellettaessa, ovat CO₂, N₂O ja CH₄. Hiilidioksidiekvivalentin laskemista varten nämä kaasut painotetaan seuraavasti:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt, e_{cc} , sisältävät itse tuotanto- tai viljelyprosessista, raaka-aineiden korjauksesta, jätteistä ja vuodoista sekä raaka-aineiden tuotannossa tai viljelystä käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt. Ne eivät sisällä hiilidioksidin talteenottoa raaka-aineiden viljelystä. Niistä vähennetään soihdutuksesta öljyntuotantoalueilla missä tahansa maailmassa aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen sertifioidut vähennykset. Vaihtoehtona tosiasiallisten arvojen käytölle viljelystä aiheutuvien päästöjen arviot voidaan johtaa keskiarvoista, joiden laskemisen perustana käytetään pienempiä maantieteellisiä alueita kuin oletusarvojen laskemisessa on käytetty.

7. Annualisoidut päästöt, jotka aiheutuvat maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista, e_l , lasketaan jakamalla kokonaispäästöt tasaisesti 20 vuodelle. Näiden päästöjen laskemiseen käytetään seuraavaa sääntöä:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \quad (1)$$

jossa

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt (ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttimassana biopolttoaineen energiayksikköä kohti);

CS_R = vertailumaankäyttötapaan liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Vertailun pohjana on maankäyttö tammikuussa 2008 tai 20 vuotta ennen raaka-aineen hankkimista, sen mukaan, kumpi ajankohdista on myöhempi;

CS_A = tämänhetkiseen maankäyttöön liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvisto). Jos hiilivaranto kumuloituu yli vuoden mittaisen jakson aikana, CS_A :lle määritetty arvo on arvioitu varanto pinta-alayksikköä kohti 20 vuoden jälkeen tai sadon ollessa kypsä, sen mukaan, kumpi ajankohdista on aikaisempi;

P = viljelykasvin tuottavuus (ilmaistuna biopolttoaineen tai bionesteen energiana pinta-alayksikköä kohti vuodessa); ja

e_B = hyvitys 29 gCO_{2eq}/MJ biopolttoaineesta tai bionesteestä, jos biomassaa on saatu huonontuneesta ja sittemmin kunnostetusta maasta 8 kohdan edellytysten mukaisesti.

8. Hyvitys 29 gCO_{2eq}/MJ myönnetään, jos esitetään näyttöä siitä, että maa täyttää seuraavat edellytykset:

a) se ei ollut maanviljelykäytössä tai muussa käytössä tammikuussa 2008; ja

b) se kuuluu johonkin seuraavista luokista:

i) vakavasti huonontunut maa, myös aiemmin maanviljelykäytössä ollut maa;

ii) erittäin pilaantunut maa.

Hyvitystä 29 gCO_{2eq}/MJ sovelletaan enintään 10 vuoden ajan siitä, kun maa on otettu maanviljelykäyttöön, edellyttäen, että hiilivarantojen säännöllinen kasvu ja eroosion merkittävä väheneminen varmistetaan i alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta ja maaperän pilaantumista vähennetään ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta.

9. Edellä 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettut luokat määritellään seuraavasti:

a) "vakavasti huonontuneella maalla" tarkoitetaan maata, joka on merkittävän ajan ollut joko huomattavan suolaantunut tai jonka orgaanisen aineen pitoisuus on ollut huomattavan alhainen ja joka on eroosion pahoin kuluttamaa;

b) "erittäin pilaantuneella maalla" tarkoitetaan maata, joka ei sovellu elintarvikkeiden eikä rehun viljelyyn maaperän pilaantumisen vuoksi.

Tällaiseksi maaksi luetaan myös maa, josta komissio on tehnyt päätöksen 18 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

(1) Luku, joka saadaan jakamalla hiilidioksidin molekyylipaino (44,010 g/mol) hiilen molekyylipainolla (12,011 g/mol), on 3,664.

10. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 maaperän hiilivarantojen laskentaa varten suuntaviivat, jotka perustuvat asiakirjaan "2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories – volume 4". Komission suuntaviivoja käytetään perustana laskettaessa maaperän hiilivarantoja tätä direktiiviä sovellettaessa.

11. Jalostuksesta aiheutuvat päästöt, e_p , sisältävät itse jalostuksesta, jätteistä ja vuodoista sekä jalostuksessa käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt.

Muulla kuin polttoaineen tuotantolaitoksessa tuotetun sähkön kulutuksen laskemiseksi kyseisen sähkön tuotannon ja jakelun kasvihuonekaasupäästötason oletetaan olevan yhtä suuri kuin sähkön tuotannosta ja jakelusta aiheutuva keskimääräinen päästötaso tietyllä alueella. Tuottajat voivat tästä poiketen käyttää yksittäisen sähköntuotantolaitoksen keskiarvoa kyseisessä laitoksessa tuotetulle sähkölle, jos kyseistä laitosta ei ole liitetty sähköverkkoon.

12. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, e_{td} , sisältävät raaka-aineiden ja puolivalmiiden tuotteiden kuljetuksesta ja varastoinnista sekä valmiiden tuotteiden varastoinnista ja jakelusta aiheutuvat päästöt. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, jotka otetaan huomioon 6 kohdan nojalla, eivät kuulu tämän kohdan soveltamisalaan.

13. Käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt, e_w , katsotaan biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta nollassi.

14. Hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat päästövähennykset, e_{cs} , joita ei ole jo sisällytetty kohtaan e_p , rajoittuvat päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen ja varastoimalla hiilidioksidia, joka liittyy suoraan polttoaineen tuotantoon, kuljetukseen, jalostukseen ja jakeluun.

15. Hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat päästövähennykset, e_{cc} , rajoittuvat niihin päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen hiilidioksidi, jossa hiili on peräisin biomassasta ja joka korvaa kaupallisissa tuotteissa ja palveluissa käytettävän fossiilisen hiilidioksidin.

16. Sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavan ylimääräisen sähkön avulla saatavat päästövähennykset, e_{ee} , otetaan huomioon, jos kyseessä on ylimääräinen sähkö, joka on tuotettu yhteistuotantoa käyttävillä polttoaineen tuotantolaitoksilla, paitsi jos yhteistuotantoon käytetty polttoaine on muu sivutuote kuin viljelykasvien tähde. Tätä ylimääräistä sähköä laskettaessa sähkön ja lämmön yhteistuotantoyksikön kokona pidetään pienintä mahdollista kokoa, joka on tarpeen, jotta yhteistuotantoyksikkö voi toimittaa polttoaineen tuottamiseen tarvittavan lämmön. Tähän ylimääräiseen sähkseen liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten katsotaan olevan yhtä suuri kuin se kasvihuonekaasun määrä, joka aiheutuisi, jos sama määrä sähköä tuotettaisiin voimalassa, joka käyttää samaa polttoainetta kuin yhteistuotantolaitos.

17. Kun polttoaineen tuotantoprosessissa syntyy sekä polttoaine, jonka päästöt lasketaan, että yksi tai useampi muu tuote ("sivutuotteet"), kasvihuonekaasupäästöt jaetaan polttoaineen tai sen välituotteen sekä sivutuotteiden välillä suhteessa niiden energiasisältöön (joka määritetään alemman lämpöarvon perusteella, kun kyseessä ovat muut sivutuotteet kuin sähkö).

18. Edellä 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten jaettavat päästöt ovat $e_{ec} + e_p + ne\ e_p:n$, e_{td} :n sekä e_{ee} :n osat, jotka syntyvät sen prosessivaiheen loppuun mennessä, jossa sivutuote tuotetaan. Jos päästöjä on osoitettu sivutuotteille elinkaaren varhaisemmassa prosessivaiheessa, kyseisten päästöjen osa, joka on osoitettu viimeisessä tällaisessa prosessivaiheessa välituotepolttoaineelle, käytetään tähän tarkoitukseen päästöjen kokonaismäärän sijasta.

Biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta laskentaa varten otetaan huomioon kaikki sivutuotteet, mukaan lukien sähkö, joka ei kuulu 16 kohdan soveltamisalaan, lukuun ottamatta viljelykasvien tähteitä, kuten olkea, sokeriruokojätettä, kuoria, tähkiä ja pähkinäkuoria. Jos sivutuotteilla on negatiivinen energiasisältö, niiden energiasisältö katsotaan laskentaa suoritettaessa nollassi.

Jätteiden, viljelykasvien tähteiden, kuten oljen, sokeriruokojätteen, kuorten, tähkien ja pähkinäkuorten sekä muiden jalostustähteiden, myös raakaglyserolin (jalostamaton glyseroli), ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen kyseisten materiaalien keraamista.

Kun kyseessä ovat jalostamossa tuotetut polttoaineet, analyysiyksikkö 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa on jalostamo.

19. Biopolttoaineiden osalta 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa fossiilisena vertailukohtana E_F käytetään yhteisössä käytettävästä bensiinin ja dieselpolttoaineen fossiilisesta osasta peräisin olevien päästöjen viimeisimpiä käytettävissä olevia keskiarvoja niiden tietojen perusteella, jotka on toimitettu direktiivin 98/70/EY perusteella. Mikäli näitä tietoja ei ole käytettävissä, käytetään arvoa $83,8\text{ gCO}_{2eq}/\text{MJ}$.

Sähköntuotannossa käytettyjen bionesteiden osalta 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa fossiilinen vertailukohta E_F on 91 gCO_{2eq}/MJ.

Lämmöntuotannossa käytettyjen bionesteiden osalta 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa fossiilinen vertailukohta E_F on 77 gCO_{2eq}/MJ.

Sähkön ja lämmön yhteistuotannossa käytettyjen bionesteiden osalta 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa fossiilinen vertailukohta E_F on 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Eritellyt oletusarvot biopolttoaineille ja bionesteille

Eritellyt oletusarvot viljelylle: " e_{ec} ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	Kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	12	12
etanoli vehnästä	23	23
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	20	20
etanoli sokeriruo'osta	14	14
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	29	29
biodiesel auringonkukasta	18	18
biodiesel soijapavusta	19	19
biodiesel palmuöljystä	14	14
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	0	0
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	18	18
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	15	15
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	0	0
biokaasu lietalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0

(*) Ei sisällä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi luokitelluista eläimistä saaduista sivutuotteista tuotettua eläinöljyä.

Eritellyt oletusarvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): " $e_p - e_{ec}$ ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	Kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	19	26
etanoli vehnästä (prosessipolttainetta ei määritetty)	32	45
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttainetta sähkö ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32	45
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttainetta tavanomaisessa kattilassa)	21	30
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttainetta sähkö ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	14	19

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	Kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	1	1
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	15	21
etanoli sokeriruo'osta	1	1
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	16	22
biodiesel auringonkukasta	16	22
biodiesel soijapavusta	18	26
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	35	49
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	13	18
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	9	13
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	10	13
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	10	13
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	30	42
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	7	9
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	4	5
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	14	20
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11

Eritellyt oletusarvot kuljetukselle ja jakelulle: " e_{td} ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	2	2
etanoli vehnästä	2	2
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	2	2
etanoli sokeriruo'osta	9	9
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	1	1
biodiesel auringonkukasta	1	1
biodiesel soijapavusta	13	13
biodiesel palmuöljystä	5	5
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	1	1
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	5	5
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	3	3
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	5	5
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	4	4

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	33	40
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	57	70
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	57	70
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	46	55
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	39	44
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	26	26
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	37	43
etanoli sokeriruo'osta	24	24
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	46	52
biodiesel auringonkukasta	35	41
biodiesel soijapavusta	50	58
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	54	68
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	32	37
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	10	14
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	41	44
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	29	32
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	50	62
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	27	29
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	35	36
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	17	23
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	13	16
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	12	15

- E. *Arvioidut eriteltyt oletusarvot tuleville biopolttoaineille ja bionesteille, jotka eivät olleet markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008*

Eriteltyt oletusarvot viljelylle: " e_{cc} ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli vehnän oljesta	3	3
etanoli jätetuusta	1	1
etanoli viljellystä puusta	6	6
Fischer-Tropsch-diesel jätetuusta	1	1
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	4	4
DME jätetuusta	1	1
DME viljellystä puusta	5	5
metanoli jätetuusta	1	1
metanoli viljellystä puusta	5	5
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Eritellyt oletusarvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): " $e_p - e_{ee}$ ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli vehnän oljesta	5	7
etanoli puusta	12	17
Fischer-Tropsch-diesel puusta	0	0
DME puusta	0	0
metanoli puusta	0	0
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Eritellyt oletusarvot kuljetukselle ja jakelulle: " e_{td} ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli vehnän oljesta	2	2
etanoli jätepuusta	4	4
etanoli viljellystä puusta	2	2
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	3	3
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	2	2
DME jätepuusta	4	4
DME viljellystä puusta	2	2
metanoli jätepuusta	4	4
metanoli viljellystä puusta	2	2
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoketju	Kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO _{2eq} /MJ)
etanoli vehnän oljesta	11	13
etanoli jätepuusta	17	22
etanoli viljellystä puusta	20	25
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	4	4
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	6	6
DME jätepuusta	5	5
DME viljellystä puusta	7	7
metanoli jätepuusta	5	5
metanoli viljellystä puusta	7	7
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

LIITE VI

Uusiutuvia energialähteitä käsittelevien kansallisten toimintasuunnitelmien yhdenmukaisen mallin vähimmäisvaatimukset

1) Oletettu energian loppukulutus:

Energian kokonaisloppukulutus sähköntuotannossa, liikenteessä ja lämmityksessä ja jäähdytyksessä vuonna 2020, kun otetaan huomioon energiatehokkuuteen liittyvien politiikkatoimien vaikutukset.

2) Kansalliset alakohtaiset tavoitteet vuodelle 2020 ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian arvioidut osuudet sähköntuotannossa, lämmityksessä ja jäähdytyksessä sekä liikenteessä:

- a) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tavoiteosuus sähköntuotannossa vuonna 2020;
- b) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden arvioitu kehityspolku sähköntuotannossa;
- c) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tavoiteosuus lämmityksessä ja jäähdytyksessä vuonna 2020;
- d) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden arvioitu kehityspolku lämmityksessä ja jäähdytyksessä;
- e) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden arvioitu kehityspolku liikenteessä;
- f) 3 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I olevassa B osassa tarkoitettu kansallinen ohjeellinen kehityspolku.

3) Toimenpiteet tavoitteiden saavuttamiseksi:

- a) yleiskuva kaikista politiikoista ja toimenpiteistä, joilla edistetään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä;
- b) erityiset toimenpiteet 13, 14 ja 16 artiklan vaatimusten täyttämiseksi, myös olemassa olevan infrastruktuurin laajentamis- tai vahvistamistarve, jotta helpotettaisiin vuoden 2020 kansallisen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavien uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energiamäärien liittämistä, toimenpiteet lupamenettelyjen nopeuttamiseksi, toimenpiteet muiden kuin teknologisten esteiden vähentämiseksi ja 17–21 artiklaa koskevat toimenpiteet;
- c) jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän soveltamat tukijärjestelmät, joilla edistetään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä sähköntuotannossa;
- d) jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän soveltamat tukijärjestelmät, joilla edistetään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä lämmityksessä ja jäähdytyksessä;
- e) jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän soveltamat tukijärjestelmät, joilla edistetään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä liikenteessä;
- f) erityiset toimenpiteet, joilla edistetään biomassasta peräisin olevan energian käyttöä, erityisesti uuden biomassan käyttöönottoa, ottaen huomioon:
 - i) biomassan saatavuus: sekä kotimaiset valmiudet että tuonti;
 - ii) toimenpiteet, joilla parannetaan biomassan saatavuutta ottaen huomioon muut biomassan käyttäjät (maa- ja metsätalous);
- g) jäsenvaltioiden välisten tilastollisten siirtojen suunniteltu käyttö ja suunniteltu osallistuminen yhteishankkeisiin muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa:
 - i) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon arvioitu ohjeellisen kehityspolun ylittävä määrä, joka voitaisiin siirtää toisiin jäsenvaltioihin;
 - ii) arvioidut valmiudet toteuttaa yhteishankkeita;
 - iii) arvioitu uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kysyntä, joka on määrä tyydyttää muulla kuin kotimaisella tuotannolla.

4) Arvioinnit:

- a) kunkin uusiutuviin energialähteisiin liittyvän teknologian odotettu kokonaispanos vuoden 2020 pakollisten tavoitteiden ja ohjeellisen kehityspolun saavuttamisessa liittyen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuksiin sähköstä, lämmityksestä ja jäähdytyksestä sekä liikenteestä;
 - b) energiatehokkuus- ja energiansäästötoimien odotettu kokonaispanos vuoden 2020 pakollisten tavoitteiden ja ohjeellisen kehityspolun saavuttamisessa liittyen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuksiin sähköstä, lämmityksestä ja jäähdytyksestä sekä liikenteestä.
-

LIITE VII

Lämpöpumppujen tuottaman energian laskeminen

Lämpöpumppujen keräämän ilmalämpöenergian, geotermisen energian tai hydrotermisen energian määrä, jota tätä direktiiviä sovellettaessa pidetään uusiutuvista lähteistä peräisin olevana energiana, E_{RES} , lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

jossa

- Q_{usable} = arvioitu käytettävissä oleva kokonaislämpö, jonka 5 artiklan 4 kohdan vaatimukset täyttävät lämpöpumput tuottavat, sovellettuna seuraavasti: huomioon otetaan ainoastaan ne lämpöpumput, joiden osalta $SPF > 1,15 * 1/\eta$;
- SPF = arvioitu keskimääräinen kausisuorituskykykerroin kyseisten lämpöpumppujen osalta;
- η kuvaa sähkön kokonaistuotannon ja sähköntuotannon primäärienergiakulutuksen suhdetta, ja se lasketaan Eurostatin tilastoihin perustuvana EU:n keskiarvona.

Komissio laatii 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä suuntaviivat siitä, miten jäsenvaltiot arvioivat muuttujien Q_{usable} ja SPF arvot eri lämpöpumpputekniikoiden ja -sovellusten osalta, ottaen huomioon eroavaisuudet ilmastollisissa olosuhteissa ja erityisesti erittäin kylmät ilmasto-olosuhteet.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/29/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁴⁾ on perustettu yhteisössä toteutettava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä (yhteisön järjestelmä), jonka tarkoitus on edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kustannustehokkaasti ja taloudellisesti.
- (2) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC), joka on Euroopan yhteisön puolesta hyväksytty neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽⁵⁾, perimmäisenä tavoitteena on ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien vakauttaminen sellaiselle tasolle, että estetään ihmisen toiminnan vaaralliset vaikutukset ilmastojärjestelmään. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi maapallon keskimääräisen vuosittaisen pintalämpötilan kokonaisuus saisi olla enintään 2 celsiusastetta suhteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon. Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) viimeisimmän raportin mukaan tavoitteen saavuttaminen edellyttää, että koko maailman kasvihuonekaasupäästöjen kasvu pysähtyy vuoteen 2020 mennessä. Tämä vaatii yhteisöltä lisäponnistuksia sekä kehittyneiden maiden saamista nopeasti mukaan päämäärän tavoitteluun. Lisäksi olisi kannustettava kehitysmaita osallistumaan päästöjen vähentämisprosessiin.
- (3) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto sitoutui selkeästi vähentämään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia

vuoden 1990 tasosta ja 30 prosenttia siinä tapauksessa, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat sitoutuvat osallistumaan pyrkimyksiin riittävässä määrin vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Vuoteen 2050 mennessä kasvihuonekaasupäästöjä olisi vähennettävä vähintään 50 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna. Kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava näiden päästövähennysten saavuttamiseen, kansainvälinen meriliikenne ja ilmailu mukaan luettuina. Ilmailu myötävaikuttaa näiden päästövähennysten saavuttamiseen, koska se on sisällytetty yhteisön järjestelmään. Jos jäsenvaltiot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä hyväksyneet sellaista sopimusta, johon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta sisältyvät kansainväliset meriliikenteen päästötavoitteet, tai jos yhteisö ei ole mainittuun päivään mennessä hyväksynyt tällaista sopimusta UNFCCC:n kautta, komission olisi tehtävä ehdotus kansainvälisten meriliikenteen päästöjen sisällyttämisestä yhteisön vähennyssitoumukseen yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jolloin tavoitteena on ehdotetun säädöksen voimaantulo vuoteen 2013 mennessä. Tällaisella ehdotuksella olisi saatettava kaikki kielteiset vaikutukset yhteisön kilpailukykyyn mahdollisimman vähiin samalla kun otetaan huomioon mahdolliset ympäristöhöydyt.

- (4) Ilmastonmuutosta käsittelevän Balin konferenssin (COP 13 ja COP/MOP 3) tuloksista 31 päivänä tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ Euroopan parlamentti toisti kantansa, jonka mukaan teollisuusmaiden olisi sitouduttava vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vähintään 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja 60–80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna. Koska Euroopan unioni odottaa, että Kööpenhaminassa vuonna 2009 pidettävässä osapuolten viidennessätoista konferenssissa päädytään positiiviseen tulokseen, sen olisi aloitettava päästöjen vähentämistä koskevien tiukempien tavoitteiden valmistelu vuoden 2020 ja sen jälkeisen ajan osalta, ja sen olisi pyrittävä varmistamaan, että yhteisön järjestelmä mahdollistaa vuoden 2013 jälkeen tarvittaessa tiukemmat päästökäytöt osana unionin osuutta tulevassa kansainvälisessä ilmastomuutossoitimuksessa, jäljempänä ”kansainvälinen ilmastomuutossoitimus”.
- (5) Edellä tarkoitettujen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi olisi tehtävä ennakoiva suunnitelma yhteisön järjestelmään kuuluvien laitosten päästöjen vähentämiseksi. Jotta yhteisön sitoumus kasvihuonekaasujen vähentämisestä vähintään 20 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna voitaisiin saavuttaa kustannustehokkaasti, mainituille laitoksille jaettavien päästöoikeuksien määrän olisi vuoteen 2020 mennessä oltava 21 prosenttia pienempi kuin niiden vuoden 2005 päästöjen määrä.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ EUVL C 325, 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009.

⁽⁴⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUVL C 68 E, 21.3.2009, s. 13.

- (6) Yhteisön järjestelmän varmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi olisi säädettävä yhteisön järjestelmän saavutustason nostamisesta siten, että päästäisiin yli 20 prosentin kokonaisvähennykseen; tämä on tarpeen erityisesti, kun otetaan huomioon Eurooppa-neuvoston tavoite 30 prosentin vähennyksestä vuoteen 2020 mennessä, mitä pidetään tieteellisesti välttämättömänä vaarallisen ilmastomuutoksen välttämiseksi.
- (7) Jos yhteisö tekee kolmansien maiden kanssa kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, jossa määrätään aiheellisista maailmanlaajuisista toimista vuoden 2012 jälkeen, olisi tuettava merkittävästi näissä maissa tehtyjen päästövähennysten hyvittämistä. Ennen tällaisen sopimuksen tekemistä olisi kuitenkin lisättävä varmuutta siitä, että yhteisön ulkopuolelta peräisin olevien hyvitysten käyttö voi jatkua.
- (8) Vaikka ensimmäisen päästökauppa-kauden aikana saadut kokemukset ovat osoittaneet yhteisön järjestelmän mahdollisuudet ja toisen kauden kansallisten jakosuunnitelmien valmistuminen tuottaa huomattavia vähennyksiä vuoteen 2012 mennessä, vuonna 2007 suoritettussa tarkastelussa on vahvistunut käsitys siitä, että päästökauppajärjestelmää on yhdenmukaistettava, jotta voidaan paremmin hyödyntää päästökaupan edut, välttää häiriöt sisämarkkinoilla ja helpottaa päästökauppajärjestelmien yhteenliittämistä. Lisäksi olisi parannettava järjestelmän ennakoitavuutta ja laajennettava sen soveltamisalaa sisällyttämällä siihen uusia aloja ja kaasuja, jotta voidaan vahvistaa tarvittaviin investointeihin kannustavia hiilidioksidipäästöjen hintasignaaleja, ja tarjoamalla uusia vähennysmahdollisuuksia, jotka johtavat alhaisempiin yleisiin vähentämiskustannuksiin ja järjestelmän tehokkuuden parantumiseen.
- (9) Kasvihuonekaasujen määrittelmä olisi yhdenmukaistettava UNFCCC-sopimuksen määrittelmän kanssa ja eri kasvihuonekaasujen ilmaston lämpenemistä aiheuttavan vaikutuksen määrittelyä ja sen ajantasaistamista olisi selkiytettävä.
- (10) Yhteisön järjestelmä olisi laajennettava koskemaan laitoksia, joiden päästöjen tarkkailu, raportointi ja todentaminen voidaan toteuttaa samalla tarkkuudella, joka tällä hetkellä koskee nykyisin sovellettavia tarkkailu-, raportointi- ja todentamisvaatimuksia.
- (11) Jos on käytössä vastaavia, erityisesti verotuksellisia keinoja sellaisten pienten laitosten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, joiden päästöjen määrä ei ylitä päästökynnystä, joka on 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa, olisi voitava turvautua menettelyyn, jolla jäsenvaltiot voivat jättää tällaiset pienet laitokset päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle niin kauan kuin näitä toimenpiteitä sovelletaan. Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä. Mainitun päästökynnyksen avulla voidaan yksinkertaistaa hallintoa ja saada siten suhteessa paras hyöty vähentyneinä hallinnollisina kustannuksina kutakin järjestelmän ulkopuolelle jäävää hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohden.
- Viisivuotisista jakokausista luopumisen vuoksi sekä varmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi olisi säädettävä kasvihuonekaasujen päästölupien tarkistusväleistä. Jäsenvaltioiden asiana on ehdottaa pieniä laitoksia koskevia toimenpiteitä, joilla saavutetaan vastaava osallistuminen päästövähennyksiin kuin yhteisön järjestelmällä. Näihin toimenpiteisiin voivat sisältyä verotus, teollisuuden kanssa tehtävät sopimukset ja sääntely. Kun otetaan huomioon tarve vähentää pienten päästöjen aiheuttajiin kohdistuvaa tarpeetonta hallinnollista rasitetta, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön yksinkertaistettuja menettelyjä ja toimenpiteitä tämän direktiivin noudattamiseksi.
- (12) Tämän direktiivin soveltamista koskeviin tietoihin tutustumisen olisi oltava helppoa erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset).
- (13) Jotta voidaan varmistaa, että päästökauppajärjestelmällä saavutetaan ajan mittaan asteittaisia ja ennakoitavia päästövähennyksiä, koko yhteisön päästöoikeuksien määrää kauden 2008–2012 puolivälistä laskettuna olisi vähennettävä lineaarisesti siten, että vuotuinen päästöoikeuksien vähennys on 1,74 prosenttia oikeuksista, jotka jäsenvaltiot ovat jakaneet jäsenvaltioiden kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti. Tällä tavoin yhteisön järjestelmällä voidaan kustannustehokkaasti auttaa toteuttamaan yhteisön sitoumus päästöjen vähintään 20 prosentin kokonaisvähennyksestä vuoteen 2020 mennessä.
- (14) Edellä kuvatuin tavoin voidaan yhteisön järjestelmässä saavuttaa vuoteen 2020 mennessä 21 prosentin vähennys vuoden 2005 ilmoitettujen päästöjen tasosta, mihin sisältyvät vaikutukset, jotka ovat seurausta soveltamisalan laajentamisesta kaudella 2008–2012 verrattuna kauteen 2005–2007, sekä päästökauppajärjestelmään kuuluvien alojen vuoden 2005 päästömäärät, joita on käytetty arvioitaessa Bulgarian ja Romanian kansallisia jakosuunnitelmia kaudeksi 2008–2012. Näiden lukujen perusteella päästöoikeuksien enimmäismäärä vuonna 2020 olisi 1 720 miljoonaa. Tarkat päästömäärät lasketaan, kun jäsenvaltiot ovat jakaneet päästöoikeudet kauden 2008–2012 kansallisia jakosuunnitelmia koskevien komission päätösten mukaisesti, sillä joidenkin laitosten päästöoikeuksien hyväksyminen edellyttää niiden päästöjen tarkistamista ja todentamista. Kun kauden 2008–2012 päästöoikeudet on jaettu, komissio julkistaa koko yhteisön päästöoikeuksien määrän. Koko yhteisön päästöoikeuksien määrää olisi tarkistettava niiden laitosten osalta, jotka osallistuvat tai jotka eivät osallistu yhteisön järjestelmään kaudella 2008–2012 tai vuodesta 2013 eteenpäin.
- (15) Yhteisön taloudelta vaadittavat lisäponnistukset edellyttävät muun muassa, että tarkistettu yhteisön järjestelmä toimii talouden kannalta mahdollisimman tehokkaasti ja perustuu koko yhteisössä täysin yhdenmukaistettuihin päästöoikeuksien jakoedellytyksiin. Sen vuoksi jaon peruseriaatteena olisi oltava niiden huutokauppaaminen, sillä tämä on yksinkertaisin jakotapa ja sitä pidetään yleensä

myös taloudellisesti tehokkaimpana järjestelmänä. Tällä ehkäistäisiin myös ansiottomat voitot ja turvattaisiin uusille osallistujille ja keskimääräistä nopeammin kasvaville talouksille samanlainen kilpailuasema kuin jo olemassa oleville laitoksille.

- (16) Jotta yhteisön järjestelmä säilyy ympäristöllisesti ja hallinnollisesti tehokkaana sekä vältetään kilpailun vääristymät ja uusien osallistujien varauksen käyttäminen loppuun varhaisessa vaiheessa, uusia osallistujia koskevat säännöt olisi yhdenmukaistettava sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat samaa lähestymistapaa varsinkin laitosten "huomattavien laajennusten" määritelmän suhteen. Sen vuoksi tähän direktiiviin olisi sisällytettävä säännökset direktiivin täytäntöönpanoa koskevien yhdenmukaisten sääntöjen hyväksymisestä. Näissä säännöissä "huomattava laajennus" olisi tarvittaessa määriteltävä laajennukseksi, jolla laitoksen olemassa olevaa kapasiteettia laajennetaan vähintään 10 prosenttia tai laitoksen päästöt lisääntyvät huomattavasti kapasiteetin lisäyksen vuoksi. Uusien osallistujien varauksesta olisi myönnettävä päästöoikeuksia vain laitoksen huomattavaa laajennusta varten.
- (17) Kaikkien jäsenvaltioiden on tarpeen tehdä huomattavia investointeja talouksiensa hiili-intensiteetin vähentämiseksi vuoteen 2020 mennessä ja niiltä jäsenvaltioilta, joissa asukasta kohden lasketut tulot ovat vielä huomattavasti yhteisön keskiarvoa pienemmät ja joiden talous ei ole saavuttanut rikkaampien jäsenvaltioiden tasoa, vaaditaan suuria ponnistuksia energiatehokkuuden parantamiseksi. Yhteisön sisäisen kilpailun vääristymisen estäminen ja parhaan mahdollisen taloudellisen tehokkuuden turvaaminen yhteisön siirtyessä kohti turvallista ja kestävää, vain vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa taloutta, ovat tavoitteita, jotka tekevät talouden alojen yhteisön järjestelmän mukaisen erilaisen kohtelun eri jäsenvaltioissa epäasianmukaiseksi. Sen vuoksi on tarpeen kehittää muita mekanismeja, joilla tuetaan niiden jäsenvaltioiden ponnistuksia, joissa asukasta kohden laskettu tulotaso on suhteellisen alhainen ja kasvunäkymät hyvät. Huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä 88 prosenttia olisi jaettava jäsenvaltioille sen mukaisesti, mikä oli niiden suhteellinen osuus päästöistä yhteisön järjestelmässä vuonna 2005 tai keskimäärin ajanjaksona 2005–2007 sen mukaan, kumpi on suurempi. Yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi yhteisössä olisi 10 prosenttia kokonaismäärästä jaettava tietyille jäsenvaltioille käytettäväksi päästöjen vähentämiseen ja ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen. Tämän 10 prosentin jakamisessa olisi otettava huomioon asukasta kohden laskettu tulotaso vuonna 2005 sekä jäsenvaltioiden kasvunäkymät. Muita suurempi määrä olisi jaettava jäsenvaltioille, joissa on alhainen tulotaso ja hyvät kasvunäkymät. Jäsenvaltioiden, joissa keskimääräinen tulotaso asukasta kohden on yli 20 prosenttia suurempi kuin yhteisön keskiarvo, olisi osallistuttava tähän jakoon, jolleivät komission vaikutustenarvioinnissa, joka liittyy toimenpidepakettiin ilmastomuutosta ja uusiutuvia energianlähteitä koskevien Euroopan unionin tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä, arvioidut koko toimenpidekokonaisuuden suorat kustannukset ylitä 0,7:ää prosenttia bruttokansantuotteesta. Huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä olisi lisäksi jaettava 2 prosentin osuus niiden jäsenvaltioiden kesken,

joiden kasvihuonekaasupäästöt alittivat vuonna 2005 vähintään 20 prosentilla sen tason, jota niihin sovellettiin viitevuonna Kioton pöytäkirjan mukaisesti.

- (18) Kun otetaan huomioon ne huomattavat ponnistelut, jotka ovat tarpeen ilmastomuutoksen torjumiseksi ja sen väistämättömiin seurauksiin sopeutumiseksi, on asianmukaista, että vähintään 50 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupan tuotosta käytetään seuraaviin tarkoituksiin: kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen; ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen; päästöjen vähentämistä ja muutoksen seurauksiin sopeutumista koskevan tutkimuksen ja kehittämisen rahoittaminen; uusiutuvia lähteitä käyttävien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan toteuttaa uusiutuvan energian 20 prosentin osuutta vuoteen 2020 mennessä koskeva unionin sitoumus; energiatehokkuuden lisäämistä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan yhteisön sitoumuksen noudattaminen; kasvihuonekaasujen ympäristön kannalta turvallisen talteenoton ja geologisen varastoinnin tarjoaminen; energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävään maailmanlaajuiseen rahastoon sekä Poznanissa järjestetyssä ilmastomuutosta koskevassa konferenssissa (COP 14 ja COP/MOP 4) toimintavalmiiksi saatettuun sopeuttamisrahastoon osallistuminen; metsien hävittämistä estävien ja kehitysmaiden sopeutumista helpottavien toimenpiteiden sekä yhteiskunnallisiin kysymyksiin kuten sähkön mahdollisten hinnankorotusten vaikutuksiin pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin annettavien vastausten tarjoaminen. Tämä osuus on huomattavasti pienempi kuin viranomaisten odotettavissa olevat nettotulot huutokaupasta, ottaen huomioon mahdollisesti vähentyvät tulot yhtiöverotuksesta. Lisäksi päästöoikeuksien huutokaupan tuottoja olisi käytettävä yhteisön järjestelmästä aiheutuvien hallinnollisten kustannusten kattamiseen. Tämän direktiivin olisi sisällettävä myös säännöksiä, jotka koskevat sen seuranta, että huutokaupasta saatavat varat käytetään näihin tarkoituksiin. Rahastojen käyttöä koskevien tietojen antaminen ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä velvollisuudesta ilmoittaa tietyistä kansallisista toimenpiteistä. Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti mahdollisesti toteutettavien valtion tukea koskevien menettelyjen lopputulokseen.
- (19) Edellä esitetyn vuoksi kaikkien päästöoikeuksien huutokaupan olisi vuodesta 2013 oltava vakiokäytäntö sähkön tuotannon osalta, koska sillä on mahdollisuus siirtää kasvavat hiilidioksidikustannukset hintoihin. Maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei olisi annettava hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin, koska tähän kannustetaan sillä, että varastoituihin päästöihin liittyviä oikeuksia ei tarvitse palauttaa. Kilpailun vääristymisen välttämiseksi sähköntuottajat voivat saada maksutta päästöoikeuksia kaukolämmön ja -jäähdytyksen tuottamisen osalta sekä lämmitystä ja jäähdytystä hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/8/EY⁽¹⁾ määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla tuotettavan lämmön ja jäähdytyksen osalta, jos tällaiselle lämmölle, joka tuotetaan muiden alojen laitoksissa, annetaan oikeuksia maksutta.

⁽¹⁾ EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (20) Hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin sekä uusia uusiutuvia energialähteitä koskevien teknologioiden tärkein pitkän aikavälin kannustin on, ettei pysyvästi varastoituja tai vältettyjä hiilidioksidipäästöjä koskevia oikeuksia tarvitse palauttaa. Ensimmäisten kaupallisten laitosten ja innovatiivisten uusiutuvaa energiaa koskevien teknologioiden demonstroinnin nopeuttamiseksi päästöoikeuksia olisi lisäksi varattava uusien osallistujien varauksesta, jotta voidaan varmistaa ensimmäisten unionissa toimivien tällaisten laitosten palkitseminen siitä, että riittävä määrä hiilidioksiditonnetta on varastoitu tai vältetty, edellyttäen että tietotaidon jakamisesta on olemassa sopimus. Lisärahoitusta olisi myönnettävä riittävän suurille hankkeille, jotka ovat luonteeltaan innovatiivisia ja joihin saadaan toiminnanharjoittajalta huomattavaa osarahoitusta, joka kattaa periaatteessa yli puolet tarpeellisista investointikustannuksista ja jossa otetaan huomioon hankkeen toteuttamiskelpoisuus.
- (21) Muiden yhteisön järjestelmään kuuluvien alojen osalta olisi perustettava siirtymäjärjestely, jonka mukaan maksutta jaettavat päästöoikeudet vuonna 2013 olisivat 80 prosenttia määrästä, joka vastaa sitä prosentuaalista osuutta kaikista yhteisön päästöistä ajanjaksona 2005–2007, jonka nämä laitokset ovat päästäneet osana yhteisön vuotuisten päästöoikeuksien kokonaismäärää. Tämän jälkeen maksutta jaettavien päästöoikeuksien olisi vähennytävä vuosittain samansuuruisella määrällä siten, että vuonna 2020 jaetaan maksutta 30 prosenttia ja että oikeuksien jakaminen maksutta pyritään lopettamaan kokonaan vuonna 2027.
- (22) Jotta voidaan varmistaa hiili- ja sähkömarkkinoiden asianmukainen toiminta, olisi vuoden 2013 jälkeistä ajanjaksoa koskevan päästöoikeuksien huutokaupan käynnistytävä vuoteen 2011 mennessä ja perustuttava hyvissä ajoin etukäteen määriteltäviin selkeisiin ja objektiivisiin periaatteisiin.
- (23) Yhteisön sisäisen kilpailun vääristymisen saattamiseksi mahdollisimman vähiin olisi hyväksyttävä laitoksille siirtymäaikana annettavia maksutta jaettavia päästöoikeuksia koko yhteisöä koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen ("ennakolta asetetut vertailuarvot") mukaisesti. Näissä säännöissä olisi otettava huomioon kasvihuonekaasuja ja energiatehokkuutta koskevat tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, biomassan käyttö, uusiutuvat energialähteet sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi. Mitkään näistä säännöistä eivät saisi kannustaa lisäämään päästöjä, ja niillä olisi varmistettava, että kasvava osa näistä päästöoikeuksista huutokaupataan. Jotta markkinat voisivat toimia asianmukaisesti, päästöoikeuksien jakamisesta olisi päätettävä ennen päästökauppakauden alkua. Näissä yhdenmukaistetuissa säännöissä voidaan ottaa huomioon myös palavien prosessikaasujen käyttöön liittyvät päästöt, kun näiden prosessikaasujen tuotantoa ei voida välttää teollisessa prosessissa. Tältä osin säännöissä voidaan sallia päästöoikeuksien jakaminen maksutta kyseisiä prosessikaasuja polttavien laitosten toiminnanharjoittajille tai näitä kaasuja tuottavien laitosten toiminnanharjoittajille. Säännöillä olisi myös vältettävä epäasianmukaista kilpailun vääristymistä sähkön ja teollisuuslaitoksille toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian markkinoilla. Lisäksi säännöillä olisi vältettävä epäasianmukaisia kilpailun vääristymisiä yhden operaattorin laitosten ja ulkoistetun tuotannon laitosten tuotantotoiminnan välillä. Sääntöjä olisi sovellettava uusiin osallistujiin, jotka harjoittavat samaa toimintaa kuin olemassa olevat laitokset, jotka saavat siirtymäaikana päästöoikeuksia maksutta. Jotta ei vääristettäisi kilpailua sisämarkkinoilla, päästöoikeuksia ei olisi annettava maksutta uusien osallistujien harjoittamalle sähköntuotannolle. Uusien osallistujien vuonna 2020 varauksessa edelleen olevat päästöoikeudet olisi huutokaupattava.
- (24) Yhteisö säilyttää johtoasemansa neuvotteluissa kunnianhimoisesta kansainvälisestä ilmastomuutos sopimuksesta, jonka tavoitteena on rajoittaa maailmanlaajuinen lämpötilan nousu kahteen celsiusasteeseen. Se pitää Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutos sopimuksen osapuolten 13. konferenssissa ja Kioton pöytäkirjan osapuolten 3. kokouksessa Balissa Indonesiassa 3.–14. joulukuuta 2007 saavutettua edistystä tämän tavoitteen saavuttamisessa rohkaisevana. Jos muut kehittyneet maat ja muut suurimmat kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttajat eivät osallistu tähän kansainväliseen sopimukseen, kasvihuonekaasupäästöt saattaisivat lisääntyä kolmansissa maissa, joissa teollisuudella ei ole samanlaisia hiilidioksidipäästöjen rajoituksia, ("hiilivuoto"), ja samalla aiheutuisi taloudellista haittaa yhteisön energiavaltaisen teollisuuden tietyille kansainväliselle kilpailulle alttiille toimialoille ja toimialojen osille. Tämä voisi vaarantaa ympäristötavoitteiden tinki-mättömyyden ja yhteisön toimista saatavat hyödyt. Hiilivuodon uhkan torjumiseksi yhteisön olisi jaettava 100 prosenttia päästöoikeuksista maksutta asianomaiset perusteet täyttävälle toimialoille ja toimialojen osille. Näiden toimialojen ja toimialojen osien määrittelyä ja vaadittavia toimenpiteitä olisi arvioitava myöhemmin uudelleen, jotta voidaan varmistaa, että toteutetut toimet ovat olleet välttämättömiä, ja välttää ylisuuret korvaukset. Jos tiettyjen toimialojen tai toimialojen osien suhteen on asianmukaisesti perusteltavissa, ettei hiilivuodon riskiä voida torjua muilla keinoin, ja jos sähköntuotanto muodostaa suuren osan tuotantokustannuksista ja on tehokasta, toteutettavissa toimitissa voidaan ottaa huomioon tuotantoprosessissa tapahtuva sähkönkulutus muuttamatta päästöoikeuksien kokonaismäärää. Näiden toimialojen tai toimialojen osien hiilivuotoriski olisi arvioitava lähtökoh-taisesti 3-numerotasolla (NACE 3 -koodi) tai, tarvittaessa ja jos asianmukaiset tiedot ovat saatavilla, 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi).
- (25) Sen vuoksi komission olisi tarkasteltava tilannetta uudelleen 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä ja kuultava asiasta kaikkia niitä osapuolia, joita asia koskee, sekä laadittava kansainvälisten neuvottelujen tulokset huomioon ottava selvitys aiheellisine ehdotuksineen. Komission olisi tässä yhteydessä 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä ilmoitettava, mitkä energiavaltaiset toimialat tai toimialojen osat ovat sellaisia, joita hiilivuoto todennäköisesti uhkaa. Sen olisi perustettava tarkastelunsa arvioon toimialojen puuttuvista mahdollisuuksista siirtää tarvittavien päästöoikeuksien kustannukset tuotteiden hintaan menettämättä merkittävää markkinaosuutta yhteisön ulkopuolella sijaitseville laitoksille, jotka eivät toteuta vastaavia toimia päästöjänsä vähentämiseksi. Energiavaltaiset teollisuuden alat, joita hiilivuodon riskin katsotaan merkittävästi

uhkaavan, voisivat saada suuremman määrän päästöoikeuksia maksutta. Toinen mahdollisuus olisi perustaa tehokas hiilidioksidin tasausjärjestelmä, jolla voidaan saattaa merkittävän hiilivuodon riskin uhkaamat yhteisön laitokset tasavertaisempaan asemaan kolmansien maiden laitosten kanssa. Tällaisessa järjestelmässä maahantuojiin voitaisiin soveltaa vaatimuksia, jotka eivät olisi vähemmän edullisia kuin yhteisössä sijaitsevia laitoksia koskevat vaatimukset, esimerkiksi vaatimusta palauttaa päästöoikeuksia. Toteutettavien toimien olisi oltava UNFCCC-sopimuksen periaatteiden mukaisia. Erityisesti olisi noudatettava yhteisen mutta eriytetyn vastuun ja kullakin olevien valmiuksien periaatetta ottaen huomioon vähiten kehittyneiden maiden erityisasema. Lisäksi toimien olisi sovittava yhteen yhteisön kansainvälisten velvoitteiden kanssa, joihin sisältyvät myös Maailman kauppajärjestöä koskevan sopimuksen mukaiset velvoitteet.

- (26) Eurooppa-neuvostossa käydyt keskustelut merkittävälle hiilivuotoriskille alttiina olevien toimialojen tai toimialojen osien määrittämisestä ovat luonteeltaan poikkeuksellisia ja ne eivät vaikuta millään tavoin komissiolle perustamissopimuksen 202 artiklan nojalla kuuluvan täytäntöpanovallan käyttämistä koskeviin menettelyihin.
- (27) Jäsenvaltiot voivat katsoa tarpeelliseksi antaa tilapäisesti tasoitusta tietyille laitoksille, joiden on todettu olevan sellaisen merkittävän hiilivuodon riskin uhkaamia, joka koskee kasvihuonekaasupäästöjen kustannusten siirtymistä sähkön hintoihin. Tällaista tukea olisi annettava vain, kun se on tarpeellista ja oikeasuhteista, ja sillä olisi varmistettava, että yhteisön järjestelmän energiansäästöä ja siirtymistä "harmaasta" sähköstä "vihreään" sähköön koskevat kannustimet säilyvät.
- (28) Tasavertaisten kilpailuedellytysten varmistamiseksi yhteisössä olisi yhdenmukaistettava toiminnanharjoittajien yhteisön järjestelmässä käyttämien yhteisön ulkopuolella toteutuneita päästövähennyksiä koskevien hyvitysten käyttö. Kioton pöytäkirjassa vahvistetaan kehittyneille maille määrällisiä päästötavoitteita vuosiksi 2008–2012 sekä määrätään puhtaan kehityksen mekanismin mukaisista sertifioituista päästövähennyksistä ja yhteistoteutuksen mukaisista päästövähennysyksiköistä sekä niiden käytöstä kehittyneissä maissa tavoitteiden saavuttamiseksi. Vaikka Kioton pöytäkirja ei vuodesta 2013 alkaen mahdollista päästövähennysyksikköjen luomista, jollei isäntämaassa ole vahvistettu uusia määrällisiä päästötavoitteita, puhtaan kehityksen mekanismin mukaiset uudet hyvitykset saattavat edelleen olla mahdollisia. Sitten kun ilmastomuutosta koskeva kansainvälinen sopimus on olemassa, olisi lisättävä sopimuksen ratifioineiden maiden sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käyttöä. Niin kauan kuin tällaista sopimusta ei ole, sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen edelleen käyttäminen vaarantaisi tämän kannustimen tehon ja vaikeuttaisi uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevien yhteisön tavoitteiden saavuttamista. Sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön olisi sovittava yhteen yhteisön päämäärän kanssa, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä tuotetun energian osuuden olisi oltava 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, sekä edistettävä energiatehokkuutta, innovointia ja teknologian

kehittämistä. Jos yhteensopivuus näiden tavoitteiden saavuttamisen kanssa on turvattu, olisi mahdollistettava sellaisten sopimusten tekeminen kolmansien maiden kanssa, joilla kannustetaan niitä vähentämään päästöjään ja joilla saadaan aikaan kasvihuonekaasupäästöjen todellisia lisävähennyksiä samalla kun edistetään yhteisöön sijoittautuneiden yritysten innovointia ja teknologian kehittämistä kolmansissa maissa. Tällaiset sopimukset voivat olla useamman kuin yhden maan ratifioimia. Kun yhteisö on hyväksynyt tyydyttävän kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen, olisi lisättävä kolmansissa maissa toteutetuista hankkeista saatujen hyvitysten käyttömahdollisuuksia samaan aikaan, kun yhteisön järjestelmällä saavutettujen päästövähennysten määrä lisääntyy.

- (29) Ennakoitavuuden varmistamiseksi toiminnanharjoittajien olisi saatava varmuus mahdollisuudesta käyttää sellaista hanketyypistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi yhteisön järjestelmässä, vuosiksi 2008–2012 saatuja jäljellä olevia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä vuoden 2012 jälkeen siihen tasoon asti, jonka käyttö oli niille sallittu kaudella 2008–2012. Koska jäsenvaltiot eivät voi siirtää toiminnanharjoittajien hallussa olevia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä kansainvälisten sopimusten mukaiselta sitoumuskaudelta toiselle ("banking") ennen vuotta 2015 ja vain, jos jäsenvaltiot päättävät sallia näiden sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköiden siirtämisen rajoitetun siirto-oikeuden yhteydessä, tämä varmuus olisi turvattava vaatimalla, että jäsenvaltioiden on annettava toiminnanharjoittajien vaihtaa ennen vuotta 2012 tehdyistä päästövähennyksistä myönnettyt tällaiset sertifioidut päästövähennykset ja päästövähennysyksiköt vuodesta 2013 voimassa oleviin päästöoikeuksiin. Koska jäsenvaltioita ei olisi veloitettava hyväksymään sertifioitujen päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä, joiden käyttömahdollisuuksista ei niiden voimassa olevien kansainvälisten sitoumusten osalta ole varmuutta, edellä kuvattua vaatimuksen ei kuitenkaan olisi jatkettava 31 päivän maaliskuuta 2015 jälkeen. Toiminnanharjoittajille olisi annettava sama varmuus mahdollisuudesta käyttää ennen vuotta 2013 toteutetuista hankkeista saatuja sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2013 alkaen aiheutuvien päästöjen osalta. On tärkeää, että toiminnanharjoittajien hankkeista käyttämät hyvitykset merkitsevät todellisia, todistettavia, täydentäviä ja pysyviä päästövähennyksiä ja että niistä on selvää kestävää hyötyä kehitykselle eikä merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia. Olisi luotava menetelmä, jonka avulla tietyt hanketyypit voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle.
- (30) Kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen tekemisen mahdolliseen viivästymiseen olisi varauduttava säätämällä mahdollisuudesta käyttää kolmansien maiden kanssa tehtävien sopimusten perusteella, yhteisön järjestelmän korkealaatuisista hankkeista saatavia hyvityksiä. Tällaiset sopimukset, jotka voivat olla kahden- tai monenvälisiä, saattaisivat mahdollistaa sellaisten hankkeiden edelleen tunnustamisen yhteisön järjestelmässä, joista saadaan päästövähennysyksiköitä vuoteen 2012 asti mutta ei enää Kioton puitteissa.

- (31) Vähiten kehittyneet maat ovat erityisen alttiita ilmastomuutoksen vaikutuksille, mutta niiden osuus kasvihuonekaasupäästöistä on vähäinen. Sen vuoksi vähiten kehittyneiden maiden tarpeet olisi asetettava etusijalle, kun huutokaupasta saatavia tuloja käytetään helpottamaan kehitysmaiden sopeutumista ilmastomuutoksen vaikutuksiin. Koska näissä maissa on toteutettu vain hyvin vähän puhtaan kehityksen mekanismin mukaisia hankkeita, on aiheellista varmistaa näissä maissa vuoden 2012 jälkeen aloitetuista hankkeista saatavien hyvitysten hyväksyminen myös kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen puuttuessa, jos nämä hankkeet ovat selvästi lisähankkeita ja edistävät kestävä kehitystä. Tätä oikeutta olisi sovellettava vähiten kehittyneisiin maihin vuoteen 2020 asti edellyttäen, että ne ovat siihen mennessä joko ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen taikka kahden- tai monenvälisen sopimuksen yhteisön kanssa.
- (32) Kun kansainvälinen ilmastomuutos sopimus on tehty, voidaan käyttää lisähyvityksiä, jotka vastaavat enintään puolta yhteisön järjestelmässä tapahtuvasta lisävähennyksestä, ja korkealaatuisia puhtaan kehityksen mekanismin mukaisia kolmansista maista peräisin olevia hyvityksiä olisi hyväksyttävä yhteisön järjestelmässä ainoastaan vuodesta 2013 alkaen ja sen jälkeen, kun nämä maat ovat ratifioineet kansainvälisen sopimuksen.
- (33) Yhteisön ja sen jäsenvaltioiden olisi annettava lupa ainoastaan sellaisten hankkeiden mukaisiin toimiin, joiden kaikilla osanottajilla on päätoimipaikka maassa, joka on tehnyt tällaisiin hankkeisiin liittyvän kansainvälisen sopimuksen. Tämän tarkoituksena on ehkäistä niissä valtioissa olevien yritysten "vapaamatkustamista", jotka eivät ole tehneet kansainvälistä sopimusta, lukuun ottamatta tapauksia, joissa nämä yritykset ovat sijoittautuneet sellaisiin kolmansiin maihin taikka osavaltioihin tai alueellisiin hallintoyksiköihin, jotka on yhdistetty yhteisön järjestelmään.
- (34) Se, että tämän direktiivin tietyissä säännöksissä viitataan siihen, että yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, ei vaikuta siihen, että myös jäsenvaltiot voivat tehdä tämän sopimuksen.
- (35) Kokemus on osoittanut, että päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia yhteisön järjestelmän säännöksiä olisi parannettava.
- (36) Unionin olisi edistettävä metsien häviämisen vähentämistä ja metsittämisen ja metsänuudistamisen edistämistä koskevan kansainvälisesti tunnustetun järjestelmän perustamista ja tukea UNFCCC:n piirissä tavoitetta kehittää rahoitusmekanismeja ottaen huomioon olemassa olevat järjestelyt osana tehokasta, vaikuttavaa, tasa-arvoista ja johdonmukaista rahoitusjärjestelmää ilmastomuutosta koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa, joka on tarkoitus tehdä Kööpenhaminan ilmastomuutoskonferenssissa (COP 15 ja COP/MOP 5).
- (37) Sen selventämiseksi, että direktiivi 2003/87/EY kattaa kaikenlaiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut sekä termisen tai katalyyttisen jälkipolton, olisi siihen lisättävä polttoa koskeva määritelmä.
- (38) Sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksia voidaan siirtää rajoituksetta henkilöiden välillä yhteisössä ja että yhteisön järjestelmä voidaan tammikuusta 2012 alkaen liittää päästökauppajärjestelmiin kolmansissa maissa, osavaltioissa tai alueellisissa hallintoyksiköissä, kaikkien päästöoikeuksien olisi oltava järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 280/2004/EY⁽¹⁾ perustetussa yhteisön rekisterissä. Tämä ei saisi rajoittaa sellaisten kansallisten päästörekisterien säilyttämistä, jotka eivät kuulu yhteisön järjestelmään. Yhteisön rekisterin olisi tarjottava samanlaatuiset palvelut kuin kansallisten rekistereiden.
- (39) Hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto, kuljetus ja geologinen varastointi olisi sisällytettävä yhdenmukaistetulla tavalla yhteisön järjestelmään vuodesta 2013.
- (40) Olisi säädettävä järjestelyistä, jotka mahdollistavat päästöoikeuksien vastavuoroisen tunnustamisen yhteisön järjestelmän ja muiden sellaisten kolmansissa maissa, osavaltioissa tai alueilla perustettujen kasvihuonekaasujen pakollisten päästökauppajärjestelmien välillä, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu.
- (41) Kolmansia maita, jotka ovat unionin naapurimaita, olisi rohkaistava liittymään yhteisön järjestelmään, jos ne noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia. Komission olisi kaikin keinoin pyrittävä edistämään tätä tavoitetta ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden sekä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden kanssa käytävissä neuvotteluissa sekä niille annettavan taloudellisen ja teknisen avun yhteydessä. Tämä helpottaisi teknologian ja tiedon siirtoa näihin maihin, mikä on tärkeä keino tarjota taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä etuja kaikille.
- (42) Tämän direktiivin mukaisesti olisi voitava tehdä sopimuksia päästöoikeuksien vastavuoroisesta tunnustamisesta yhteisön järjestelmän ja muiden kasvihuonekaasujen pakollisten päästökauppajärjestelmien välillä, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu ja jotka ovat yhteensopivia yhteisön järjestelmän kanssa, kun otetaan huomioon ympäristöpoliittiset tavoitteet sekä päästöjen tiukan ja vertailukelpoisen tarkkailu-, raportointi- ja todentamismekanismin ja noudattamisen valvontaa koskevan järjestelmän olemassaolo.

⁽¹⁾ EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

- (43) Yhteisön järjestelmästä saatu kokemus huomioon ottaen olisi oltava mahdollista myöntää päästöoikeuksia kasvihuonekaasuja vähentäville hankkeille, jos ne toteutetaan yhteisön tasolla hyväksyttyjen yhdenmukaistettujen sääntöjen mukaisesti ja ne eivät johda päästövähennysten kaksinkertaiseen laskentaan taikka haittaa yhteisön järjestelmän soveltamisalan laajentamista tai muita toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on yhteisön järjestelmään kuulumattomien päästöjen vähentäminen.
- (44) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (45) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat uuden osallistujan määrittämää koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista, päästöoikeuksien huutokauppaa, yhteisön laajuista siirtymäkauden päästöoikeuksien jakamista, tiettyjen demonstroitihankkeiden valintaan sovellettavien perusteiden ja yksityiskohdainten sääntöjen asettamista, merkittävän hiilivuodon riskille alttiina olevien toimialojen ja toimialojen osien luettelon laatimista, hyvitysten käyttöä, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista, todentajien akkreditointia, hankkeita koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen täytäntöönpanoa sekä tiettyjen liitteiden muuttamista. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 2003/87/EY muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (46) Direktiivi 2003/87/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.
- (47) On aiheellista säätää, että säännökset, joilla valmistellaan yhteisön järjestelmän tarkistettua toimintaa vuodesta 2013, on saatettava nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (48) Päästökauppakauden 2008–2012 saattamiseksi asianmukaisesti päätökseen olisi direktiivin 2003/87/EY säädöksiä, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivillä 2004/101/EY ⁽²⁾, direktiivillä 2008/101/EY ⁽³⁾ ja

asetuksella (EY) N:o 219/2009 ⁽⁴⁾, sovellettava edelleen, tämän kuitenkin vaikuttamatta komission mahdollisuuksiin hyväksyä toimenpiteet, joita yhteisön järjestelmän tarkistettu toiminta vuodesta 2013 alkaen edellyttää.

- (49) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista.
- (50) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.
- (51) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (52) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽⁵⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Lisäksi tässä direktiivissä säädetään kasvihuonekaasujen päästövähennysten lisäämisestä siten, että voidaan auttaa saavuttamaan vähennysten tasot, joita pidetään tieteellisesti välttämättöminä vaarallisen ilmastomuutoksen välttämiseksi.

Tässä direktiivissä annetaan myös säännökset, jotka koskevat sellaisen tiukemman, 20 prosenttia ylittävän yhteisön vähennyssitoumuksen arviointia ja täytäntöönpanoa, jota sovelletaan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen, joka johtaa 9 artiklassa vaadittuja suurempiin kasvihuonekaasujen päästöjen päästövähennyksiin, kuten ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymästä 30 prosentin sitoumuksesta.”

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/101/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta Kiotoon pöytäkirjan hankemekanismin osalta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 18).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään (EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta – Valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn mukauttaminen – Toinen osa (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109).

⁽⁵⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) 'kasvihuonekaasuilla' liitteessä II lueteltuja kaasuja ja muita ilmakehän sekä luonnollisia että ihmisen toiminnan aiheuttamia kaasumaisia ainesosia, jotka ottavat vastaan ja lähettävät edelleen infrapunasäteilyä;"

b) Korvataan h alakohta seuraavasti:

"h) 'uudella osallistujalla':

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästölupaa ensimmäisen kerran 30 päivän kesäkuuta 2011 jälkeen, tai

— yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa ensimmäisen kerran harjoittavaa laitosta, tai

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta tai yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa harjoittavaa laitosta, jota on huomattavasti laajennettu 30 päivän kesäkuuta 2011 jälkeen, mutta vain siltä osin kuin on kyse tästä laajennuksesta."

c) Lisätään alakohdat seuraavasti:

"t) 'poltolla' polttoaineiden hapetusta riippumatta tavasta, jolla tällä prosessilla tuotettua lämpöä, sähköä tai mekaanista energiaa käytetään, ja muuta tähän välittömästi liittyvää toimintaa, mukaan luetuna savukaasun puhdistus;

u) 'sähköntuottajalla' laitosta, joka on tuottanut 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sen jälkeen sähköä myytäväksi kolmansille osapuolille ja jossa ei suoriteta muuta liitteessä I lueteltua toimintaa kuin polttoaineiden polttoa."

3) Korvataan 3 c artiklan 2 kohdassa ilmaisu "11 artiklan 2 kohdassa" ilmaisulla "13 artiklan 1 kohdassa".

4) Korvataan 3 g artiklassa ilmaisu "14 artiklan nojalla annettujen ohjeiden" ilmaisulla "14 artiklassa tarkoitetun asetuksen".

5) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I lueteltua toimintaa, josta aiheutuu tähän toimintaan erityisesti liittyviä päästöjä, paitsi jos sen toiminnanharjoittajalla on toimivaltaisen viranomaisen 5 ja 6 artiklan mukaisesti myöntämä lupa tai

jos laitos on jätetty yhteisön järjestelmän ulkopuolelle 27 artiklan nojalla. Tätä sovelletaan myös 24 artiklan nojalla sisällytettyihin laitoksiin."

6) Korvataan 5 artiklan d alakohta seuraavasti:

"d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 artiklassa tarkoitetun asetuksen mukaisesti."

7) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Toimivaltaisen viranomaisen on vähintään joka viides vuosi tarkastettava kasvihuonekaasujen päästölupaa uudelleen ja tehtävä siihen aiheellisia muutoksia."

b) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) 14 artiklassa tarkoitetun asetuksen mukaiset vaatimukset täyttävä seurantasuunnitelma. Jäsenvaltiot voivat sallia, että toiminnanharjoittajat päivittävät seurantasuunnitelmia lupaa muuttamatta. Toiminnanharjoittajien on toimitettava päivitetty seurantasuunnitelmat toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäväksi;"

8) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Laitoksia koskevat muutokset

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen kapasiteetin lisäyksestä tai sen merkittävästä vähennyksestä, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästölupaa päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja vaihtuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan nimi ja osoite."

9) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärä

Vuodesta 2013 alkaen vuosittain myönnettävien päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärää vähennetään lineaarisesti kauden 2008–2012 puolivälistä alkaen. Määrää vähennetään lineaarisesti 1,74 prosenttia niiden päästöoikeuksien keskimääräisestä vuotuisesta kokonaismäärästä, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet niiden kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti.

Komissio julkaisee 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä vuoden 2013 päästöoikeuksien koko yhteisön absoluuttisen lukumäärän, joka perustuu niiden päästöoikeuksien kokonaismääriin, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet tai tulevat myöntämään kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti.

Komissio tarkastelee lineaarisesti vähennettävää määrää uudelleen ja tekee tarvittaessa ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuodesta 2020 alkaen, jotta asiasta voitaisiin tehdä päätös vuoteen 2025 mennessä.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärän tarkistaminen

1. Yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaudella 2008–2012 osallistuneille laitoksille 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen myönnettävien päästöoikeuksien lukumäärää tarkistetaan siten, että siinä otetaan huomioon näille laitoksille niiden yhteisön järjestelmään kuulumisen aikana myönnettyjen päästöoikeuksien vuotuinen keskimäärä tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden liitteessä I lueteltua toimintaa harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajat, jotka on sisällytetty yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013, toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle asianmukaisesti perusteltuja ja riippumattomasti todennettuja päästötietoja, jotta ne voidaan ottaa huomioon mukautettaessa koko yhteisössä myönnettävien päästöoikeuksien määrää.

Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 30 päivään huhtikuuta 2010 mennessä 14 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjen säännösten mukaisesti.

Jos toimitettut tiedot on asianmukaisesti perusteltu, toimivaltainen viranomainen ilmoittaa niistä komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä, ja myönnettävien päästöoikeuksien määrää, joka on tarkistettu 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä, tarkistetaan tämän mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi muita kasvihuonekaasuja kuin hiilidioksidia päästävien laitosten osalta ilmoittaa pienemmän päästömäärän näillä laitoksilla olevien päästövähennysmahdollisuuksien mukaisesti.

3. Komissio julkaisee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tarkistett määrät 30 päivään syyskuuta 2010 mennessä.

4. Sellaisten laitosten osalta, jotka 27 artiklan mukaisesti jätetään yhteisön järjestelmän ulkopuolelle, 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien myönnettyjen päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärää on vähennettävä siten, että otetaan huomioon näiden laitosten kaudella 2008–2010 todennetut keskimääräiset päästöt 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä tarkistettuina.”

11) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Päästöoikeuksien huutokauppa

1. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2013 huutokaupattava kaikki päästöoikeudet, joita ei myönnetä maksutta 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti. Komissio määrittää ja julkistaa arvion huutokaupattavien päästöoikeuksien määrästä 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

2. Kunkin jäsenvaltion huutokauppaamien päästöoikeuksien kokonaismäärä määräytyy seuraavasti:

- a) 88 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan jäsenvaltioiden kesken osuuksina, jotka ovat yhtä suuria kuin asianomaisten jäsenvaltion osuus todennetuista päästöistä yhteisön järjestelmässä vuonna 2005 tai näiden kauden 2005–2007 keskiarvosta, sen mukaan, kumpi on suurempi;
- b) 10 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan tiettyjen jäsenvaltioiden kesken yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi yhteisössä, jolloin näiden jäsenvaltioiden a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien määrää lisätään liitteessä II a määritellyillä prosenttiosuuksilla; ja
- c) 2 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan niiden jäsenvaltioiden kesken, joiden kasvihuonekaasupäästöt olivat vuonna 2005 vähintään 20 prosenttia alaisemmat kuin sinä perusvuonna, jota niihin sovellettiin Kioton pöytäkirjan mukaisesti. Tämän prosenttiosuuden jako kyseisten jäsenvaltioiden kesken on määritetty liitteessä II b.

Edellä olevan a alakohdan soveltamiseksi sellaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät osallistuneet yhteisön järjestelmään vuonna 2005, osuus lasketaan käyttämällä niiden yhteisön järjestelmän mukaisia todennettuja päästöjä vuonna 2007.

Edellä olevassa b ja c alakohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia mukautetaan tarvittaessa suhteellisesti sen varmistamiseksi, että jaossa käytettävä prosenttiluku on b alakohdan osalta 10 ja c alakohdan osalta 2.

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. Vähintään 50 prosenttia 2 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, mukaan luettuina kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua huutokaupasta saadut tulot, taikka näitä tuloja vastaava määrä, olisi käytettävä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:

- a) kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, myös osallistumalla energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävään maailmanlaajuiseen rahastoon sekä Poznanin ilmastomuutoskonferenssissa (COP 14 ja COP/MOP 4) toimintavalmiiksi saatettuun sopeuttamisrahastoon, ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen sekä päästöjen vähentämistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista koskevan tutkimuksen ja kehittämisen, myös demonstrointihankkeiden,

rahoittaminen, mukaan luettuna osallistuminen Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman aloitteisiin ja eurooppalaisten teknologiayhteisöjen aloitteisiin;

- b) uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotetun energian 20 prosentin osuutta vuoteen 2020 mennessä koskeva yhteisön sitoumus, ja muiden turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan yhteisön sitoumuksen täyttämisen edistäminen;
- c) toimenpiteet, joilla pyritään välttämään metsien häviäminen sekä lisäämään metsitystä ja metsien uudelleenistutusta kehitysmaissa, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, siirtämään teknologiaa ja helpottamaan ilmastomuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutumista näissä maissa;
- d) hiilidioksidin sitominen metsätoiminnan avulla yhteisössä;
- e) erityisesti kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävistä voimaloista ja usealta teollisuuden toimialalta ja toimialan osalta peräisin olevan hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto ja geologinen varastointi, myös kolmansissa maissa;
- f) vähäpäästöisiin ja julkisiin liikennemuotoihin siirtymiseen rohkaiseminen;
- g) energiatehokkuuden ja puhtaan teknologian tutkimuksen ja kehittämisen rahoittaminen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;
- h) energiatehokkuuden ja lämpöeristyksen parantamiseen tähtäävät tai rahoitustukea tarjoavat toimenpiteet pienija keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin yhteiskunnallisiin näkökohtiin vastaamiseksi;
- i) yhteisön järjestelmän hallinnollisten kustannusten kattaminen.

Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön, erityisesti myös kehitysmaissa, verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai rahoitustukea tarjoavia kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa 50:tä prosenttia 2 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa mainituista huutokaupoista saatavat tulot mukaan luettuina.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti toimittamissa raporteissaan.

4. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 huutokaupan ajoitusta, hallinnointia ja muita näkökohtia koskevan asetuksen, jonka tarkoituksena on varmistaa, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tätä varten prosessin olisi oltava ennakoitavissa oleva, erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioidujen päästöoikeuksien määrien osalta.

Huutokaupat on suunniteltava siten, että

- a) toiminnanharjoittajilla ja erityisesti yhteisön järjestelmään osallistuvilla pk-yrityksillä on täydet, oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua niihin;
- b) kaikilla osallistujilla on mahdollisuus saada samat tiedot samaan aikaan ja että osallistujat eivät haaita huutokaupan sujumista;
- c) huutokauppojen järjestäminen ja niihin osallistuminen on kustannustehokasta, ja vältetään tarpeettomia hallinnollisia kustannuksia; ja
- d) päästöoikeuksia on vähäisten päästöjen aiheuttajien saatavilla.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on raportoitava kunkin huutokaupan osalta huutokauppaa koskevien sääntöjen asianmukaisesta täytäntöönpanosta, erityisesti siltä osin kuin on kyse oikeudenmukaisesta ja vapaasta osallistumisesta, avoimuudesta, hintojen muodostumisesta sekä teknisistä ja käytännön seikoista. Nämä raportit on toimitettava kuukauden kuluessa asianomaisesta huutokaupasta ja ne julkistetaan komission verkkosivustolla.

5. Komissio seuraa Euroopan päästöoikeusmarkkinoiden toimintaa. Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päästöoikeusmarkkinoiden toiminnasta vuosittain kertomuksen, mukaan luettuna huutokauppojen toteuttamisesta, likviditeetistä ja kaupan määristä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen."

12) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"10 a artikla

Yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat yhteisön laajuiset siirtymäsäännökset

1. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 jäljempänä 4, 5, 7 ja 12 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien jakamista koskevia yhteisön laajuisia ja täysin yhdenmukaistettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä, mukaan lukien 19 kohdan yhdenmukaistettua soveltamista varten tarpeelliset säännökset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on siinä määrin kuin se on toteutettavissa määriteltävä yhteisön laajuiset ennakolta asetetut vertailuarvot sen varmistamiseksi, että oikeudet jaetaan tavalla, joka tarjoaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisiin tekniikkoihin liittyviä kannustimia, ja siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä, ja ettei jaolla kannusteta päästöjen lisäämiseen. Maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta tapauksia, jotka kuuluvat 10 c artiklan soveltamisalaan, ja prosessikaasuista tuotettua sähköä.

Kullakin toimialalla ja toimialan osalla vertailuarvot lasketaan periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret.

Määritellään periaatteita yksittäisiä toimialoja ja toimialojen osia koskevien ennakolta asetettujen vertailuarvojen asettamista varten komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jos yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, joka johtaa kasvihuonekaasupäästöjen yhteisön vähennysten kanssa vertailukelpoiseen pakollisiin vähennyksiin, komissio tarkastelee edellä tarkoitettuja toimenpiteitä uudelleen varmistaakseen, että päästöoikeuksia jaetaan maksutta ainoastaan, jos se on tämän sopimuksen mukaisesti täysin perusteltua.

2. Määriteltäessä vertailuarvojen ennakolta asettamista koskevia periaatteita yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla yhteisössä vuosina 2007–2008. Komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jäljempänä olevien 14 ja 15 artiklan mukaisesti annettavissa asetuksissa säädetään tuotantoon sidoksissa olevien kasvihuonekaasupäästöjen seurantaa, raportointia ja todentamista koskevat säännöt ennakolta asetettavien vertailuarvojen määrittämiseksi.

3. Ellei 4 ja 8 kohdasta muuta johdu, ja sen estämättä, mitä 10 c artiklassa säädetään, päästöoikeuksia ei jaeta maksutta sähköntuottajille eikä hiilidioksidin talteenottolaitoksille, sen kuljetusputkistoille tai varastointipaikoille.

4. Kaukolämpöä ja direktiivissä 2004/8/EY määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla taloudellisesti perusteltavissa olevaan kysyntään vastaamiseksi tapahtuvaa lämmön tai jäähdytyksen tuotantoa varten jaetaan päästöoikeuksia maksutta. Näille laitoksille tällaisen lämmöntuotannon osalta jaettava kokonaismäärä tarkistetaan vuoden 2013 jälkeen vuosittain 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä.

5. Päästöoikeuksien vuosittainen enimmäismäärä, jonka perusteella lasketaan päästöoikeudet muille kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluville laitoksille, jotka eivät ole uusia osallistujia, ei saa olla suurempi kuin seuraavien yhteismäärä:

- a) koko yhteisön vuotuinen kokonaismäärä, sellaisena kuin se määritellään 9 artiklan nojalla, kerrottuna niiden laitosten päästöjen osuudella, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, niistä laitoksista peräisin olevien keskimääräisestä kaudella 2005–2007 todennettujen päästöjen kokonaismäärästä, joita yhteisön järjestelmä koskee kautena 2008–2012, ja
- b) niiden laitosten vuotuisten keskimääräisten todennettujen päästöjen kokonaismäärä kautena 2005–2007, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013 ja jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella vähennyksellä.

Tarvittaessa on sovellettava yhtenäistä monialaista korjauskerrointa.

6. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön myös taloudellisia toimenpiteitä sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, joihin todennäköisesti kohdistuu huomattava hiilivuodon riski, joka johtuu kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten siirtymisestä sähkön hintoihin, näiden kustannusten kompensoimiseksi silloin, kun tämä on tällä alalla sovellettavien ja hyväksyttävien valtion tukea koskevien sääntöjen mukaista.

Näiden toimenpiteiden on perustuttava epäsuorien hiilidioksidipäästöjen ennakolta asetettaviin vertailuarvoihin tuotettua yksikköä kohti. Nämä ennakolta asetettavat vertailuarvot lasketaan kullekin toimialalle tai toimialan osalle tuotettua yksikköä kohden tarvittavan sähkönkulutuksen, joka toteutuu tehokkainta käytettävissä olevaa teknologiaa hyödyntäen, ja Euroopan asianomaisen sähköntuotannon keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen perusteella.

7. Viisi prosenttia 9 ja 9 a artiklan mukaisesti kaudeksi 2013–2020 määritellystä päästöoikeuksien koko yhteisön määrästä varataan uusille osallistujille enimmäismääränä, joka voidaan jakaa uusille osallistujille tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettujen sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on huutokaupattava ne tästä yhteisön laajuisesta varauksesta myönnettävät päästöoikeudet, joita ei ole jaettu uusille osallistujille eikä käytetty tämän artiklan 8, 9 tai 10 kohdan mukaisesti vuosina 2013–2020, ottamalla huomioon sen, kuinka paljon jäsenvaltioissa olevat laitokset ovat hyödyntäneet tätä varausta 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä tarkempien järjestelyjen ja ajoituksen osalta, 10 artiklan 4 kohdan ja asiaa koskevat täytäntöönpanosäännökset.

Jaettavia määriä tarkistetaan 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä.

Päästöoikeuksia ei saa jakaa maksutta uusien osallistujien sähköntuotannolle.

Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä uutta osallistujaa koskevan määritelmän soveltamista koskevat yhdenmukaistetut säännöt, erityisesti huomattavien laajennusten määrittelyn osalta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8. Uusien osallistujien varauksesta myönnettävistä päästöoikeuksista enintään 300 miljoonaa on käytettävissä 31 päivään joulukuuta 2015 saakka siihen, että niillä tuetaan enintään 12:n sellaisen kaupallisen demonstroiininhankkeen rakentamista ja käyttöönottoa, joilla tähdätään ympäristön kannalta turvalliseen hiilidioksidin talteenottoon ja geologiseen varastointiin, sekä uusiutuvan energian teknologiaa käsitteleviä demonstroiininhankkeita unionin alueella.

Päästöoikeuksia on annettava saataville sellaisten demonstroiininhankkeiden tukemiseen, joilla kehitetään paikoissa, jotka ovat maantieteellisesti tasapainoisesti jakaantuneet, useita erilaisia hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevia sekä innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita, jotka eivät ole vielä kaupallisesti kannattavia. Niiden myöntäminen määräytyy hiilidioksidipäästöjen todennetun välttämisen perusteella.

Hankkeet on valittava puolueettomien ja avoimien arviointiperusteiden nojalla, joihin sisältyvät tietojen jakoa koskevat vaatimukset. Nämä arviointiperusteet ja tarkemmat säännöt hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen ja ne saatetaan yleisön saataville.

Päästöoikeuksia on varattava hankkeille, jotka täyttävät kolmannessa alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet. Näitä hankkeita tuetaan jäsenvaltioiden välityksellä ja ne ovat laitoksen toiminnanharjoittajan merkittävää osarahoitusta täydentäviä. Ne voivat saada osarahoitusta myös asianomaiselta jäsenvaltiolta ja muista välineistä. Hanke voi saada tämän kohdan mukaisesta mekanismista tukea enintään 15 prosenttia tähän tarkoitukseen käytettävissä olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

9. Liettua, joka on vuoden 2003 liittymissopimukseen liitettyssä Liettuan Ignalinan ydinvoimalaa koskevassa pöytäkirjassa n:o 4 olevan 1 artiklan mukaisesti sitoutunut sulkemaan Ignalinan ydinvoimalan yksikön 2 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, voi vaatia päästöoikeuksia uusien osallistujien varauksesta huutokaupatakseen ne 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun asetuksen mukaisesti, mikäli Liettuan todennettujen päästöjen kokonaismäärä yhteisön järjestelmässä vuosina 2013–2015 ylittää Liettuan sähköntuotantolaitosten tuolla jaksolla tuottamia päästöjä varten myönnetty maksutta jaettavat päästöoikeudet lisätynä kolmella kahdeksasosalla Liettuan vuosina 2013–2020 huutokaupattaviksi aikomista päästöoikeuksista. Tällaisten päästöoikeuksien enimmäismäärän on vastattava mainitulla jaksolla liikaa tuotettujen päästöjen määrää siltä osin kuin nämä liikapäästöt johtuvat sähköntuotannosta aiheutuvien päästöjen lisääntymisestä vähennettynä määrällä, jolla päästöoikeudet kyseisessä jäsenvaltiossa ajanjaksolla 2008–2012 mahdollisesti ylittävät Liettuan todennetut päästöt yhteisön järjestelmässä mainitulla ajanjaksolla. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

10. Sellainen jäsenvaltio, jonka sähköverkko on liitetty yhteen Liettuan kanssa ja joka on vuonna 2007 tuonut yli 15 prosenttia kansalliseen kulutukseen käytetystä itse kuluttamastaan sähköstä Liettuasta ja jossa päästöt ovat lisääntyneet uuteen sähköntuotantoon tehtyjen investointien vuoksi, voi soveltaa tarvittavin muutoksin 9 kohtaa mainitussa kohdassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

11. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, tämän artiklan 4–7 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä vuonna 2013 on 80 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä. Sen jälkeen maksutta jaettavaa määrää vähennetään vuosittain samansuuruisilla määrillä siten, että maksutta jaetaan 30 prosenttia vuonna 2020, jotta maksutta jakaminen pystytään lopettamaan kokonaan vuoteen 2027 mennessä.

12. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, sellaisilla toimialoilla tai toimialojen osilla toimiville laitoksille, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuotoriskille, jaetaan vuonna 2013 ja jokaisena sitä seuraavana vuonna vuoteen 2020 asti 1 kohdan mukaisesti maksutta päästöoikeuksia 100 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä.

13. Komissio määrittelee Eurooppa-neuvostossa käydyin keskustelun jälkeen 12 kohdassa tarkoitettujen toimialojen tai toimialojen osien luettelon 14–17 kohdassa tarkoitettujen arviointiperusteiden mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 ja joka viides vuosi sen jälkeen.

Komissio voi joka vuosi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä lisätä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun luetteloon toimialan tai toimialan osan, jos analyttisessä kertomuksessa voidaan osoittaa, että tämä toimiala tai toimialan osa täyttää 14–17 kohdassa mainitut perusteet sellaisen muutoksen jälkeen, jolla on merkittävä vaikutus toimialan tai toimialan osan toimintaan.

Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi komissio kuulee jäsenvaltioita, kyseisiä toimialoja tai toimialojen osia ja muita asianomaisia sidosryhmiä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

14. Edellä 12 kohdassa tarkoitettujen toimialojen tai toimialojen osien määrittelemiseksi komissio arvioi yhteisön tasolla, missä määrin asianomaisen toimialan tai toimialan osan on mahdollista sopivalla jaottelutasolla siirtää tarvittavien päästöoikeuksien suorat kustannukset ja tämän direktiivin täytäntöönpanon seurauksena sähkön hinnannoususta aiheutuvat välilliset kustannukset tuotteiden hintoihin menettämättä merkittävää markkinaosuutta hiilidioksidipäästöjen kannalta vähemmän tehokkaille laitoksille, jotka sijaitsevat yhteisön ulkopuolella. Näiden arviointien on perustuttava hiilidioksidipäästöjen keskimääräiseen hintaan Euroopan unionin ilmastomuutosta ja uusiutuvaa energiaa vuonna 2020 koskevaan täytäntöönpanoa koskevaan toimenpidekokonaisuuteen liittyvän komission vaikutustenarvioinnin mukaisesti sekä kauppaa, tuotantoa ja arvonlisää koskeviin tietoihin kolmelta viimeisimmältä vuodelta kulta-kin toimialalta tai toimialan osalta, jos tiedot ovat saatavissa.

15. Toimialan tai toimialan osan katsotaan olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille, jos

- a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta aiheutuvien suorien ja välillisten lisäkustannusten yhteismäärä johtaisi tuotantokustannusten huomattavaan lisääntymiseen vähintään 5 prosentilla laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä; ja
- b) kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan merkittävyys, joka määritellään kolmansiin maihin tapahtuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon yhteismäärän ja yhteisön kokonaismarkkinoiden koon (vuotuinen liikevaihto lisättynä kolmansista maista peräisin olevalla kokonaistuonnilla) välisenä suhteena, on yli 10 prosenttia.

16. Sen estämättä, mitä 15 kohdassa säädetään, toimialan tai toimialan osan katsotaan olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille myös jos:

- a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta aiheutuvien suorien ja välillisten lisäkustannusten yhteismäärä johtaisi tuotantokustannusten erityisen korkeaan nousuun vähintään 30 prosentilla laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä; tai
- b) kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan merkittävyys, joka määritellään kolmansiin maihin tapahtuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon yhteismäärän ja yhteisön kokonaismarkkinoiden koon (vuotuinen liikevaihto lisättynä kolmansista maista peräisin olevalla kokonaistuonnilla) välisenä suhteena, on yli 30 prosenttia.

17. Edellä 13 kohdassa tarkoitettua luetteloa voidaan täydentää laadullisen arvioinnin tulosten perusteella ottaen huomioon, jos asianmukaiset tiedot ovat käytettävissä, seuraavat arviointiperusteet:

- a) missä määrin yksittäiset laitokset kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla voivat vähentää päästöjä tai sähkönkulutusta, mihin sisältyy tarvittaessa asiaan liittyvästä investoinnista aiheutuva tuotantokustannusten lisääntyminen, esimerkiksi käyttämällä tehokkainta tekniikkaa;
- b) markkinoiden nykyiset ja tulevat ominaisuudet, mukaan lukien tapaukset, joissa kaupan vaikutus tai suorien tai epäsuorien kustannusten nousu on lähellä jotain 16 kohdassa mainittua kynnyksarvoa;
- c) voittomarginaalit mahdollisena indikaattorina pitkän aikavälin investoinneille tai tuotannon siirtämispäätöksille.

18. Edellä 13 kohdassa tarkoitettu luettelo laaditaan ottaen huomioon, jos asianmukaiset tiedot ovat käytettävissä, seuraavat seikat:

- a) missä määrin kolmannet maat, jotka edustavat ratkaisevaa osaa tuotteiden maailmanlaajuisesta tuotannosta hiilivuodon riskillä alttiina olevilla toimialoilla tai toimialojen osilla, sitoutuvat tiukasti vähentämään

kasvihuonekaasupäästöjä asianomaisilla toimialoilla tai toimialojen osilla ja yhteisöön verrattavassa laajuudessa ja saman aikataulun mukaisesti; ja

- b) missä määrin näissä maissa olevien laitosten tehokkuus hiilidioksidipäästöjen kannalta on verrattavissa yhteisössä valitsevaan.

19. Toimintansa lopettaneelle laitokselle ei saa jakaa maksutta päästöoikeuksia, jollei sen käyttäjä osoita toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitos aloittaa tuotannon uudelleen määrätyn kohtuullisen ajan kuluessa. Laitosten, joiden kasvihuonekaasujen päästölupa on mennyt umpeen tai peruutettu, ja laitosten, joiden toiminta tai toiminnan uudelleen aloittaminen on teknisesti mahdotonta, katsotaan lopettaneen toimintansa.

20. Komissio sisällyttää 1 kohdan nojalla hyväksyttyihin toimenpiteisiin toimenpiteet, joilla määritellään laitokset, jotka lopettavat toimintansa osittain tai vähentävät huomattavasti kapasiteettiaan, ja toimenpiteet, joilla sopeutetaan tarvittaessa niille annettujen maksutta jaettavien päästöoikeuksien tasoa tämän mukaisesti.

10 b artikla

Toimenpiteet, joilla tuetaan tiettyjä energiavaltaisia teollisuudenaloja, kun on kyse hiilivuodosta

1. Komissio antaa 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kansainvälisten neuvottelujen tulokset ja niiden seurauksena mahdollisesti saatavat kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärän vähennykset ja kaikkien asianosaisten osapuolten kuulemisen huomioon ottavan analyttisen kertomuksen, jossa tarkastellaan niiden energiavaltaisten toimialojen tai toimialojen osien tilannetta, joita hiilivuodon riskin on määritelty merkittävästi uhkaavan. Kertomukseen on liitettävä aiheellisia ehdotuksia, joihin voivat sisältyä seuraavat:

- a) asianomaisten toimialojen tai toimialojen osien 10 a artiklan mukaisesti maksutta saamien päästöoikeuksien määrän tarkistaminen;
- b) 10 a artiklan mukaisesti määriteltyjen toimialojen tai toimialojen osien tuottamien tuotteiden maahantuojien sisällyttäminen yhteisön järjestelmään;
- c) jäsenvaltioiden energiaturvallisuuteen kohdistuvien hiilivuodon vaikutusten arvioiminen, erityisesti silloin, kun sähkön siirtoyhteydet muuhun unioniin ovat riittämättömät ja kun sähköverkot ovat yhteydessä kolmansiin maihin, sekä tähän liittyvät asianmukaiset toimenpiteet.

Asianmukaisia toimenpiteitä harkittaessa on otettava huomioon myös mahdolliset sitovat alakohtaiset sopimukset, jotka johtavat suuruudeltaan ilmastomuutoksen tehokkaan rajoittamisen edellyttämiin kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärävähennyksiin, jotka ovat tarkkailtavissa ja todennettavissa, ja joihin sovelletaan pakollisia valvontajärjestelyjä.

2. Komissio arvioi 31 päivään maaliskuuta 2011 mennessä, vaikuttavatko toimialojen tai toimialojen osien 1 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien osuutta koskevat päätökset, mukaan lukien vertailuarvojen ennakolta asettaminen 10 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, todennäköisesti merkittävästi niiden päästöoikeuksien määrään, jotka jäsenvaltiot tulevat 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti huutokauppaamaan, verrattuna vaihtoehtoon, jonka mukaan toteutetaan kaikkia aloja koskeva täysi huutokauppa vuonna 2020. Komissio tekee tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle ottaen huomioon näiden ehdotusten mahdolliset jakovaikutukset.

10 c artikla

Mahdollisuus saada siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon uudistamiseksi

1. Poiketen siitä, mitä 10 a artiklan 1–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä toiminnassa oleville laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotantoa varten, tai sähköä tuottaville laitoksille, joita koskeva investointiprosessi on konkreettisesti alkanut samaan päivään mennessä edellyttäen, että jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) kansallista sähköverkkoa ei ollut vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinoituihin (Union for the Coordination of Transmission of Energy, UCTE) ylläpitämään verkkoon;
- b) kansallinen sähköverkko oli vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinoituihin ylläpitämään verkkoon ainoastaan yhdellä enintään 400 MW:n tehoisella linjalla; tai
- c) vuonna 2006 yli 30 prosenttia sähköstä tuotettiin yhdestä ainoasta fossiilisesta polttoaineesta ja bruttokansantuote asukasta kohden oli enintään 50 prosenttia yhteisön markkinahinnoin lasketusta keskimääräisestä bruttokansantuotteesta asukasta kohden.

Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kansallinen suunnitelma, jossa määrätään investoinneista infrastruktuurin ja puhtaiden teknologioiden jälkikäteen tapahtuvaan asentamiseen ja kehittämiseen. Kansallisessa suunnitelmassa on myös määrättävä, että niiden energiatuotannon rakennetta ja toimituslähteitä monipuolistetaan määrällä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa verrattuna aiottuihin investointeihin ottaen samalla huomioon tarpeen rajoittaa niin pitkälle kuin mahdollista kustannusten suoraa siirtymistä hintoihin. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus infrastruktuurin ja puhtaiden teknologioiden kehitykseen tehdyistä investoinneista. ...kuun ... päivän 25. kesäkuuta 2009 jälkeen tehdyt investoinnit voidaan laskea tähän tarkoitukseen.

2. Siirtymäajan maksutta jaettavat päästöoikeudet vähennetään niiden päästöoikeuksien määrästä, jotka kyseinen jäsenvaltio muutoin huutokauppaasi 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vuonna 2013 siirtymäajan maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei saa ylittää 70:tä prosenttia sellaisilta sähköntuottajilta peräisin olevista keskimääräisistä vuotuisista todennetuista päästöistä sellaisen määrän

osalta, joka vastaa kyseisen jäsenvaltion lopullista kansallista bruttokulutusta vuosina 2005–2007, ja sitä vähennetään asteittain, jolloin vuonna 2020 ei ole enää maksutta jaettavia päästöoikeuksia. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät osallistuneet yhteisön järjestelmään vuonna 2005, asianomaiset päästöt lasketaan kyseisten jäsenvaltioiden yhteisön järjestelmän mukaisista todennetuista päästöistä vuonna 2007.

Kyseinen jäsenvaltio voi määrätä, että tämän artiklan mukaisesti jaetut päästöoikeudet voi ainoastaan käyttää kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja päästöoikeuksien palauttamiseen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti saman laitoksen päästöjen osalta sen vuoden aikana, jolle päästöoikeudet on jaettu.

3. Toiminnanharjoittajille annetut päästöoikeudet perustuvat vuosina 2005–2007 todennettujen päästöjen mukaisesti myönnettyihin päästöoikeuksiin tai ennakolta asetettuihin tehokkuutta koskeviin vertailuarvoihin, joiden perustana on sellaisen kasvihuonetehtokkaan sähköntuotannon suurimman osan päästötasojen painotettu keskiarvo, joka kuuluu erilaisia polttoaineita käyttävien laitosten muodostamaan yhteisön järjestelmään. Painotus voi heijastaa eri polttoaineiden osuutta kyseisen jäsenvaltion sähköntuotannossa. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen ohjeita sen valmistamiseksi, että jakomenetelmässä vältetään epäasianmukainen kilpailun vääristyminen ja saatetaan kielteiset vaikutukset päästöjen vähentämiskannustimiin mahdollisimman pieniksi.

4. Tätä artiklaa soveltavien jäsenvaltioiden on vaadittava edun saavia sähköntuottajia ja verkonhaltijoita raporttoimaan 12 kuukauden välein kansallisessa suunnitelmassa tarkoitettujen investointien täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle ja julkistettava nämä raportit.

5. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat jakaa päästöoikeuksia tämän artiklan perusteella, on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä toimitettava komissiolle hakemus, joka sisältää ehdotetun jakomenettelyn ja yksittäiset päästöoikeudet. Hakemuksen on sisällettävä:

- a) selvitys siitä, että jäsenvaltio täyttää vähintään yhden 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä;
- b) luettelo hakemukseen kuuluvista laitoksista ja päästöoikeuksien määrä, joka jaetaan kullekin laitokselle 3 kohdan ja komission ohjeiden mukaisesti;
- c) edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen suunnitelma;
- d) valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset, jotka koskevat kansallisessa suunnitelmassa suunniteltuja investointeja;
- e) tiedot, joista käy ilmi, että päästöoikeudet eivät aiheuta epäasianmukaista kilpailun vääristymistä.

6. Komissio arvioi hakemuksen ottaen huomioon 5 kohdassa määritellyt seikat ja se voi hylätä hakemuksen tai sen osan kuuden kuukauden kuluessa asiaankuuluvien tietojen vastaanottamisesta.

7. Komissio arvioi kansallisten suunnitelmien täytäntöönpanossa saavutetun edistyksen kaksi vuotta ennen sen jakson päättymistä, jonka aikana jäsenvaltio voi myöntää 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä toiminnassa oleville laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia sähköntuotantoon. Mikäli komissio katsoo asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä, että tätä jaksoa on mahdollisesti tarpeen pidentää, se voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle asianmukaisia ehdotuksia, mihin sisältyvät ehdot, jotka on täytettävä, mikäli jaksoa pidennetään.”

13) Korvataan 11 ja 11 a artikla seuraavasti:

”11 artikla

Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Kunkin jäsenvaltion on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä julkaistava ja toimitettava komissiolle luettelo sen alueella sijaitsevista, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista ja kullekin sen alueella sijaitsevalle laitokselle maksutta jaettavista määristä, jotka on laskettu 10 a artiklan 1 kohdassa ja 10 c artiklassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain helmikuun 28 päivään mennessä jaettava kyseisenä vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu 10, 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää maksutta jaettavia päästöoikeuksia 2 kohdan mukaisesti laitoksille, joiden merkittämisen 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon komissio on hylännyt.

11 a artikla

Hanketoiminnasta saatujen sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käyttäminen yhteisön järjestelmässä ennen kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen voimaantuloa

1. Tämän artiklan 2–7 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamista.

2. Siltä osin kuin jäsenvaltioiden toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012 myöntämää sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toiminnanharjoittajat voivat pyytää toimivaltaista viranomaista myöntämään niille vuodesta 2013 alkaen voimassa olevia päästöoikeuksia vastineeksi sertifioituista päästövähennyksistä ja päästövähennysyksiköistä, jotka on myönnetty vuoteen 2012 mennessä sellaisista hanketyypeistä saaduista päästövähennyksistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012.

Maaliskuun 31 päivään 2015 asti toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tällainen vaihto, jos sitä pyydetään.

3. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet

toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava toiminnanharjoittajien vaihtaa vuodesta 2013 alkaen toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksikköjä, jotka on saatu ennen vuotta 2013 rekisteröidyistä hankkeista, vuodesta 2013 alkaen voimassa oleviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin ja päästövähennysyksiköihin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kautena 2008–2012.

4. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava vaihtaa vuodesta 2013 toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2013 alkaen vähiten kehittyneissä maissa aloitettaviin hankkeisiin perustuviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, joko siihen asti, kun nämä maat ovat ratifioineet yhteisön kanssa tehtävän asiaan kuuluvan sopimuksen, tai vuoteen 2020 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

5. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä ja jos kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen tekemistä koskevia neuvotteluja ei ole saatu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten, joissa täsmennetään käytön tasot, mukaisista hankkeista tai muista päästöjen vähentämiseen tarkoitetuista toimista saatuja hyvityksiä. Toiminnanharjoittajat voivat tällaisten sopimusten mukaan käyttää kyseisissä kolmansissa maissa toteutetusta hanketoiminnasta saatuja hyvityksiä yhteisön järjestelmän mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseen.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on määrittävä, että yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää hyvityksiä hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, mukaan lukien uusiutuvat energialähteet tai energiatehokkuutta koskevat teknologiat, joilla edistetään teknologian siirtoa ja kestävää kehitystä. Tällaisessa sopimuksessa on myös mahdollistettava sellaisista hankkeista saatujen hyvitysten käyttö, joissa käytetty pohjataso on alhaisempi kuin 10 a artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti maksutta jaettujen määrien taso tai alhaisempi kuin yhteisön lainsäädännössä edellytetyt tasot.

7. Kun kansainvälinen ilmastomuutosopimus on tehty, yhteisön järjestelmässä hyväksytään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen hankkeista peräisin olevia hyvityksiä ainoastaan kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet mainitun sopimuksen.

8. Kaikki nykyiset toiminnanharjoittajat saavat käyttää hyvityksiä kaudella 2008–2020 joko enintään sen määrän, joka niille myönnettiin kaudella 2008–2012, tai määrän, joka vastaa prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 11 prosenttia niille kaudeksi 2008–2012 jaetuista oikeuksista, sen mukaan, kumpi määrä on suurempi.

Toiminnanharjoittajat voivat käyttää hyvityksiä enemmän kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu 11 prosenttia enintään määrän, jonka seurauksena niiden yhdistetty maksutta saadut päästöoikeudet kaudella 2008–2012 ja kaikki hankeperäiset hyvitykset vastaavat tiettyä prosenttiosuutta niiden todennetuista päästöistä kaudella 2005–2007.

Uudet osallistujat, myös kauden 2008–2012 uudet osallistujat, jotka eivät saaneet maksutta päästöoikeuksia eivätkä oikeutta käyttää sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä vuosina 2008–2012, ja uudet alat voivat käyttää hyvityksiä enintään määrän, joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 4,5 prosenttia niiden todennetuista päästöistä kaudella 2013–2020. Ilma-alusten käyttäjät voivat käyttää hyvityksiä enintään määrän, joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 1,5 prosenttia niiden todennetuista päästöistä kaudella 2013–2020.

On hyväksyttävä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan määritellä ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti sovellettavat tarkat prosenttiosuudet. Vähintään kolmasosa lisämäärästä, joka jaetaan nykyisille toiminnanharjoittajille ensimmäisessä alakohdassa ensimmäiseksi mainitun prosenttiosuuden lisäksi, jaetaan toiminnanharjoittajille, joiden yhdistettyjen keskimääräisten maksutta ajettavien päästöoikeuksien taso ja hankeperäisten oikeuksien käytön taso kaudella 2008–2012 oli alin.

Näillä toimenpiteillä varmistetaan, että kaikkien myönnettyjen hyvitysten käyttö ei ylitä 50:tä prosenttia vuoden 2005 tason alittavista yhteisön järjestelmään nykyisin kuuluvien alojen koko yhteisön vähennyksistä kaudella 2008–2020 eikä 50:tä prosenttia vuoden 2005 tason alittavista uusien alojen ja ilmailun koko yhteisön vähennyksistä kaudella, joka alkaa niiden liittymisestä yhteisön järjestelmään ja päättyy vuonna 2020.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9. Tiettyjen hanketyypeistä peräisin olevien hyvitysten käytön rajoittamiseksi voidaan soveltaa toimenpiteitä 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

Näissä toimenpiteissä vahvistetaan myös päivä, josta alkaen 1–4 kohdan mukaisten hyvitysten käytön on oltava näiden toimenpiteiden mukaista. Tämä päivä on aikaisintaan kuusi kuukautta toimenpiteiden hyväksymisestä mutta viimeistään kolme vuotta niiden hyväksymisen jälkeen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio harkitsee, toimittaako se komitealle luonnoksen toimista, jotka on toteutettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii.”

14) Lisätään 11 b artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Yhteisö ja sen jäsenvaltiot saavat antaa luvan hanketoiminnalle ainoastaan, jos kaikilla hankkeeseen osallistujilla on päätoimipaikka joko maassa, joka on tehnyt tällaisia hankkeita koskevan kansainvälisen sopimuksen, taikka maassa, osavaltiossa tai alueellisessa hallintoyksikössä, jolla on 25 artiklan mukaisesti yhteys yhteisön järjestelmään.”

15) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, onko päästöoikeuksien markkinat riittävän hyvin suojattu sisäpiirikaupoilta ja markkinoiden manipuloinnilta, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia tämän suojan varmistamiseksi. Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY (*) säännöksiä voidaan käyttää niiden hyödykkeiden kauppaan soveltamista varten tarvittavin mukautuksin.

(*) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei muodostu päästöistä, joiden osalta on todennettu talteenotto ja kuljetus pysyvään varastointiin laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (*) mukaisesti.

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”;

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen ei vaikuta 10 c artiklan soveltamiseen.”

16) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

1. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen myönnettyt päästöoikeudet ovat voimassa 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen kahdeksan vuoden kaudella aiheutuvien päästöjen osalta.

2. Neljä kuukautta kunkin 1 artiklassa tarkoitetun kauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.”

17) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Päästöjen tarkkailu ja raportointi

1. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä päästöjen sekä tarvittaessa liitteessä I lueteltuja toimia koskevien tietojen tarkkailusta ja raportoinnista asetuksen, joka koskee tonnikielometritietojen tarkkailua ja raportointia 3 e tai 3 f artiklan säännösten soveltamista varten ja joka perustuu liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja johon sisältyvissä kunkin kasvihuonekaasun tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa täsmennetään asianomaisen kaasun ilmastoa lämmittävää potentiaali.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa asetuksessa otetaan huomioon uusin ja ajantasaisin tieteellinen tieto, jota on saatavissa erityisesti hallitustenväliseltä ilmastomuutospaneelilta, ja siinä voidaan myös määritellä vaatimuksia, joiden mukaan toiminnanharjoittajien on raportoitava sellaisen energiavaltaisen teollisuuden valmistamien tavaroiden tuottamiseen liittyvistä päästöistä, joka voi olla altis kansainväliselle kilpailulle. Asetuksessa voidaan lisäksi säätää vaatimuksia tällaisten tietojen riippumattomasta todentamisesta.

Näihin vaatimuksiin voi sisältyä raportointi tällaisten tavaroiden tuottamiseen liittyvän sähköntuotannon yhteisön järjestelmään kuuluvien päästöjen tasosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin laitoksen toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä tarkkailee laitoksen päästöjä ja raportoi niistä kunakin kalenterivuonna, tai, 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen, käyttämästään ilma-aluksesta, toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitettua asetuksen mukaisesti kyseisen vuoden päätyttyä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun asetukseen voi sisältyä vaatimuksia, jotka koskevat automatisoitujen järjestelmien ja tiedonvaihtomuotojen käyttöä, jolla yhdenmukaistetaan seurantasuunnitelmaa, vuotuista päästöraporttia ja todentamista koskevaa viestintää toiminnanharjoittajan, todentajan ja toimivaltaisten viranomaisten välillä.”

18) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Todentaminen ja akkreditointi”

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä asetuksen päästöraporttien todentamisesta liitteen V periaatteiden perusteella sekä todentajien akkreditoinnista ja valvonnasta. Tässä asetuksessa säädetään tarkemmin akkreditoinnin, akkreditoinnin peruuttamisen ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytyksistä sekä tarvittaessa akkreditointielinten vertaisarvioinnista.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Tietojen antaminen ja salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että kaikki päätökset ja kertomukset, jotka liittyvät päästöoikeuksien määrään ja jakamiseen sekä päästöjen tarkkailuun, raportointiin ja todentamiseen, julkaistaan välittömästi asianmukaisella tavalla, jolla varmistetaan syrjimätön tietojen saatavuus.

Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa paljastaa muille henkilöille tai viranomaisille muutoin kuin sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla.”

20) Korvataan 16 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen myönnettyihin päästöoikeuksiin liittyvää liikapäästösakkoa korotetaan Euroopan kuluttajahintaindeksin mukaisesti.”

21) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Päästöoikeudet, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen, merkitään yhteisön rekisteriin sellaisten prosessien suorittamiseksi, jotka liittyvät jäsenvaltioissa avattujen päästöoikeustilien ylläpitoon sekä 3 kohdassa tarkoitettua komission asetuksen mukaiseen päästöoikeuksien jakamiseen, palauttamiseen ja mitätöimiseen.

Kukin jäsenvaltio voi suorittaa UNFCCC:n tai Kiiton pöytäkirjan mukaisesti hyväksytyt toimet.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun asetuksen on sisällettävä tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta yhteisön rekisterissä voidaan suorittaa tapahtumia ja muita toimintoja 25 artiklan 1 b alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen toteuttamiseksi. Mainitussa asetuksessa säädetään myös yhteisön rekisteriin tehtäviin muutoksiin ja tapahtumien hallinnointiin liittyvistä menettelyistä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen asioiden osalta. Se sisältää tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta yhteisön rekisterissä voidaan varmistaa, että tehokkuuden parantamiseen, hallintokulujen hoitoon ja laadunvalvontatoimiin liittyvät jäsenvaltioiden aloitteet ovat mahdollisia."

22) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

"Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamiseen, tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin sekä tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun."

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon kehityksestä, joka koskee päästöoikeuksien jakoa, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöä yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaa, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia ja tämän direktiivin noudattamista."

23) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

"22 artikla

Liitteiden muuttaminen

Liitteitä I, II a ja II b lukuun ottamatta tämän direktiivin liitteitä voidaan muuttaa 21 artiklassa säädettyjen raporttien ja direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella. Liitteitä IV ja V voidaan muuttaa päästöjen tarkkailun, raportoinnin ja todentamisen parantamiseksi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen."

24) Lisätään 23 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset."

25) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

"24 artikla

Muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä koskevat menettelyt

1. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, yhteisön järjestelmän tinkimättömyys ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus, mikäli komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen

a) 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, jos sisällyttäminen koskee laitoksia, joita ei ole lueteltu liitteessä I; tai

b) 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen, jos sisällyttäminen koskee toimintoja ja kasvihuonekaasuja, joita ei ole lueteltu liitteessä I. Näiden toimenpiteiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä.

2. Kun muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttäminen hyväksytään, komissio voi samaan aikaan antaa luvan lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen ja antaa muille jäsenvaltioille luvan tällaisten muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttämiseen.

3. Komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä voidaan antaa asetus sellaisia toimintoja, laitoksia ja kasvihuonekaasuja koskevasta päästöjen tarkkailusta ja raportoinnista, joita ei luetella yhdistelmänä liitteessä I, jos tällainen tarkkailu ja raportointi voidaan toteuttaa riittävän tarkasti.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen."

26) Lisätään artikla seuraavasti:

"24 a artikla

Päästöjä vähentäviä hankkeita koskevat yhdenmukaistetut säännöt

1. Edellä 24 artiklassa säädettyjen sisällyttämisten lisäksi voidaan hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä päästöoikeuksien tai hyvitysten myöntämiseksi jäsenvaltioiden hallinnoimille hankkeille, joilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, jotka eivät kuulu yhteisön järjestelmän piiriin.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet eivät saa johtaa päästövähennysten kaksinkertaiseen laskentaan eivätkä haitata muiden, yhteisön järjestelmään kuulumattomien toimenpiteiden toteuttamista päästöjen vähentämiseksi. Toimenpiteitä hyväksytään vain, jos 24 artiklan mukainen sisällyttäminen ei ole mahdollista, ja yhteisön järjestelmän seuraavassa uudelleentarkastelussa on harkittava näiden päästöjen kohtelun yhdenmukaistamista kaikkialla yhteisössä.

2. Voidaan hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön tason hankkeiden hyvittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltio voi kieltäytyä myöntämästä päästöoikeuksia tai hyvityksiä tiettytyyppisten hankkeiden osalta, joilla vähennetään kasvihuonekaasujen päästöjä sen omalla alueella.

Tällaiset hankkeet toteutetaan sen jäsenvaltion hyväksynnän perusteella, jossa hanke toteutetaan.”

27) Lisätään 25 artiklaan kohdat seuraavasti:

”1 a. Yhteisön järjestelmän ja muiden sellaisten muissa maissa, osavaltioissa tai alueellisissa hallintoyksiköissä perustettujen kasvihuonekaasujen pakollisten yhteensopivien päästökauppajärjestelmien, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu, välillä voidaan tehdä sopimuksia päästöoikeuksien pakollisesta tunnustamisesta.

1 b. Kolmansien maiden tai osavaltioiden tai alueellisten hallintoyksiköiden kanssa voidaan tehdä muita kuin sitovia järjestelyjä yhteisön järjestelmän tai muiden kasvihuonekaasujen sellaisten pakollisten päästöjärjestelmien soveltamisalaan kuuluvien päästöjen hallinnollisesta ja teknisestä yhteensovittamisesta, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu.”

28) Korvataan 27, 28 ja 29 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Vastaavien toimenpiteiden kohteena olevien pienten laitosten poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat jättää toiminnanharjoittajaa kuultuaan yhteisön järjestelmän ulkopuolelle laitokset, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoitavat päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna ja, jos niissä

suoritetaan polttotoimintaa, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 35 megawattia, ja joihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, jos asianomainen jäsenvaltio täyttää seuraavat edellytykset:

- a) se ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen sekä toteutetut vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat kyseistä laitosta ja joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun luettelo toimitetaan komissiolle;
- b) se vahvistaa, että tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan mukaisesti sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä laitoksille, joiden keskimääräiset todennetut päästöt vuosina 2008–2010 ovat alle 5 000 tonnia vuodessa;
- c) se vahvistaa, että jos minkä tahansa laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän tai jos laitokseen sovellettavia toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ei enää toteuteta, kyseinen laitos otetaan takaisin yhteisön järjestelmään;
- d) se julkaisee a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot julkisesti kommentoitaviksi.

Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä.

2. Jos kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun tiedot on ilmoitettu julkisesti kommentoitaviksi, komissio ei esitä vastalauseita seuraavien kuuden kuukauden kuluessa, ilmoitus katsotaan hyväksytyksi.

Kun päästöoikeudet on palautettu sen ajanjakson osalta, jonka laitos on yhteisön järjestelmässä, laitos jätetään järjestelmän ulkopuolelle ja jäsenvaltio ei saa enää myöntää sille maksutta päästöoikeuksia 10 a artiklan mukaisesti.

3. Kun laitos otetaan takaisin yhteisön järjestelmään 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sille myönnetään kaikki 10 a artiklan mukaisesti myönnettävät päästöoikeudet alkaen vuodesta, jolloin laitos otetaan takaisin järjestelmään. Tällaisille laitoksille myönnettävät päästöoikeudet on vähennettävä määrästä, joka sen jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti huutokaupattava.

Kaikki tällaiset laitokset pysyvät yhteisön järjestelmässä päästökaupunkauden loppuajan.

4. Laitoksiin, jotka eivät olleet yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, voidaan soveltaa yksinkertaistettuja tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia päästöjen määrittämiseksi kolmena 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna.

28 artikla

Muutokset, jotka tulevat voimaan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen

1. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteisö on allekirjoittanut kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, joka johtaa vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin kasvihuonekaasupäästöjen pakollisiin vähennyksiin, jotka ovat yli 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tukemasta 30 prosentin vähennyssitoumuksesta, komissio antaa kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti seuraavia tekijöitä:

- a) kansainvälisten neuvottelujen puitteissa sovittujen toimenpiteiden luonne ja muiden kehittyneiden maiden sitoutuminen päästövähennyksiin, jotka ovat verrattavissa yhteisön sitoumuksiin, ja taloudellisesti edistyneimpien kehitysmaiden sitoutuminen riittävien toimien toteuttamiseen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti;
- b) kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen seuraukset ja niiden edellyttämät ratkaisut yhteisön tasolla siirtymiseksi kohti kunnianhimoisempaa 30 prosentin vähennystavoitetta tasapainoisella, avoimella ja oikeudenmukaisella tavalla, ottaen huomioon Kiiton pöytäkirjan ensimmäisenä sitoumuskautena tehty työ;
- c) yhteisön teollisuuden kilpailukyky hiilivuodon riskien yhteydessä;
- d) kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen vaikutus muihin yhteisön talouden aloihin;
- e) vaikutus yhteisön maatalousalaan, mukaan lukien hiilivuodon riskit;
- f) asianmukaiset menettelyt maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämiseksi yhteisön järjestelmään;
- g) metsittäminen, uudelleenmetsittäminen sekä metsien häviämisen ja huononemisen estäminen kolmansissa maissa, jos tässä yhteydessä saadaan aikaan kansainvälisesti tunnustettu järjestelmä;
- h) tarve toteuttaa muita yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä yhteisön ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevien sitoumusten täyttämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi 1 kohdan mukaisesti niin, että muutossäädös voi tulla voimaan, kun yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, ja että mainitun sopimuksen mukainen päästövähennyssitoumus voidaan panna täytäntöön.

Tämän ehdotuksen on perustuttava avoimuuden, taloudellisen tehokkuuden ja kustannustehokkuuden periaatteisiin sekä vähentämisponnistelujen oikeudenmukaiseen ja solidaarisuuteen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä.

3. Ehdotuksessa on tarvittaessa sallittava, että toiminnanharjoittajat voivat tässä direktiivissä säädettyjen hyvitysten lisäksi käyttää sellaisista kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, peräisin olevia sertifioituja päästövähennyksiä, päästövähennysyksiköitä tai muita hyväksyttyjä hyvityksiä.

4. Ehdotukseen on sisällytettävä tarvittaessa myös muita toimenpiteitä, joita tarvitaan pakollisten vähennysten saavuttamiseen 1 kohdan mukaisesti avoimella, tasapainoisella ja oikeudenmukaisella tavalla, ja erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä, joiden mukaan yhteisön toiminnanharjoittajat voivat 11 a artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen hankeperäisten hyvitysten lisäksi käyttää tarvittaessa muuntotyypisiä hankeperäisiä hyvityksiä tai kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen mukaisesti perustettuja muita mekanismeja.

5. Ehdotukseen on sisällytettävä asianmukaiset siirtymäajan ja lykkäävät toimenpiteet, joita sovelletaan kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen voimaantuloon asti.

29 artikla

Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

Jos komissiolla on jäsenvaltioiden hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavien kertomusten perusteella näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia, joiden tarkoituksena on lisätä hiilimarkkinoiden avoimuutta ja joissa käsitellään toimenpiteitä niiden toiminnan parantamiseksi.”

29) Lisätään artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien hinta on yli kuutena peräkkäisenä kuukautena yli kolminkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskimääräiseen hintaan kahtena edeltävänä vuonna yhteisön hiilimarkkinoilla, komissio kutsuu välittömästi koolle päätöksen N:o 280/2004/EY 9 artiklalla perustetun komitean.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu hintojen kehitys ei vastaa markkinoiden perustekijöiden muutoksia, voidaan hintakehityksen voimakkuus huomioon ottaen hyväksyä jokin seuraavista toimenpiteistä:

- a) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat aikaistaa huutokaupattavan määrän osan huutokauppaamista;
- b) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat huutokaupata enintään 25 prosenttia uusien osallistujien varauksessa jäljellä olevista päästöoikeuksista.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

3. Toimenpiteissä otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 29 artiklan mukaisesti antamat kertomukset sekä jäsenvaltioiden mahdollisesti toimittamat muut asiaankuuluvat tiedot.

4. Näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt annetaan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asetuksessa.”

30) Korvataan liite I tämän direktiivin liitteen I tekstillä.

31) Lisätään liitteet II a ja II b tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

32) Kumotaan liite III.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

Niiden on kuitenkin saatettava voimaan tämän direktiivin 1 artiklan 10 kohdassa lisätyn direktiivin 2003/87/EY 9 a artiklan 2 kohdan ja tämän direktiivin 1 artiklan 13 kohdassa muutetun direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2013. Jäsenvaltioiden antamissa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa säännöksissä on viitattava tähän direktiivin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säättävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Siirtymäsäännös

Direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 2004/101/EY ja 2008/101/EY sekä asetuksella (EY) N:o 219/2009, säännöksiä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE I

Korvataan direktiivin 2003/87/EY liite I seuraavasti:

"LIITE I

TOIMINTOJEN LUOKAT, JOIHIN TÄTÄ DIREKTIIVIÄ SOVELLETAAN

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen, eikä yksinomaan biomassaa käyttäviä laitoksia.
2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteettia tai tuotantoa. Jos useampaa samaan luokkaan kuuluvaa toimintaa suoritetaan samassa laitoksessa, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.
3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä yhteisön järjestelmään, lasketaan yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Näitä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikenlaiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW, eikä yksiköitä, joissa käytetään yksinomaan biomassaa. Yksinomaan biomassaa käyttäviin yksikköihin kuuluvat yksiköt, joissa käytetään fossiilisia polttoaineita ainoastaan yksikön käynnistyksen tai pysäytyksen aikana.
4. Jos yksikköä käytetään toimintaan, jonka kynnysarvoa ei ilmaista nimellisenä kokonaislämpötehona, tämän toiminnan kynnysarvo on ensisijainen päätettäessä sen sisällyttämisestä yhteisön järjestelmään.
5. Jos minkä tahansa tässä liitteessä olevan toiminnon kapasiteettina ilmaistun kynnysarvon todetaan ylittyvän jossakin laitoksessa, kasvihuonekaasujen päästölupaan sisällytetään kaikki yksiköt, joissa poltetaan polttoaineita, paitsi ne yksiköt, joissa poltetaan ongelmajätteitä ja yhdyskuntajätteitä.
6. Tammikuun 1 päivästä 2012 alkaen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kaikki lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle tai lähtevät sieltä.

Toiminnot	Kasvihuonekaasut
Polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia)	Hiilidioksidi
Mineraaliöljyn jalostaminen	Hiilidioksidi
Koksin tuotanto	Hiilidioksidi
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus tai sintraus, pelletointi mukaan lukien	Hiilidioksidi
Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Rautametallien tuotanto tai jalostus (rautaseokset mukaan luettuina) polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW. Jalostus kattaa muun muassa valssaukset, kuumennusunit, hehkutusunit, takomot, valimot, pinnoituksen ja peittauksen.	Hiilidioksidi
Alumiinin primäärituotanto.	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
Alumiinin sekundäärituotanto polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Muiden kuin rautametallien tuotanto tai jalostus, mukaan luettuina seokset, puhdistus, valu ja niin edelleen, polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho (mukaan lukien pelkistiminä käytetyt polttoaineet) on yli 20 MW.	Hiilidioksidi

Toiminnot	Kasvihuonekaasut
Sementtiklinkkerin tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkin tuotanto muuntotyypisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalkin tuotanto tai dolomiitin tai magnesiitin kalsinointi kiertouuneissa tai muuntotyypisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennustiilet, laatat, kivitavara tai posliini, kun tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Eristysmateriaalin valmistus mineraalivillasta käyttämällä lasia, kiveä tai kuonaa, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kipsin kuivaus tai kalsinointi tai kipsilevyjen ja muiden kipsituotteiden valmistus polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Massan valmistus puusta tai muista kuitumateriaaleista.	Hiilidioksidi
Paperin tai kartongin valmistus kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Hiilimustan tuotanto, johon liittyy orgaanisten aineiden kuten öljyn ja tervan sekä krakkaus- ja tislauksjäännösten karbonointi polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Typpihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Adiipihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Glyksaali- ja glyksyylihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Ammoniakin tuotanto	Hiilidioksidi
Suurissa erissä tuotettavien orgaanisen kemian kemikaalien tuotanto, jossa käytetään krakkausta, reformointia, osittaista tai täydellistä hapetusta tai vastaavia menetelmiä ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 100 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Vetykaasun (H ₂) ja synteetikaasun tuotanto, jossa käytetään reformointia tai osittaista hapetusta ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 25 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalsinoidun soodan (Na ₂ CO ₃) ja natriumbikarbonaatin (NaHCO ₃) tuotanto	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen talteenotto tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista niiden kuljettamiseksi ja geologiseksi varastoinniksi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen kuljettaminen putkistojen kautta geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen geologinen varastointi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallitussa varastointipaikassa.	Hiilidioksidi

Toiminnot	Kasvihuonekaasut
Ilmailu	Hiilidioksidi
Lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentopaikalle tai lähtevät sieltä. Tähän toimintaan eivät sisälly: a) muun kuin jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla kuljettavat lennot, jos tämä on osoitettu asianmukaisesti lentosuunnitelmassa; b) sotilasilma-aluksilla suoritettavat sotilaslennot sekä tulli- ja poliisilennot; c) asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamat etsintä- ja pelastustoimintaan liittyvät lennot, palonsammutuslennot, humanitaariset avustuslennot ja kiireelliset sairaankuljetuslennot; d) lennot, jotka suoritetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 2 määriteltyjen näkölentösääntöjen mukaisesti; e) lennot, jotka päättyvät ilma-aluksen lähtölentopaikalle ja joiden aikana ei ole tehty välilaskua; f) yksinomaan lentolupakirjan saamista tai, kun kyseessä on ohjaamomiehistö, kelpuutuksen saamista varten suoritettavat koululennnot, joiden lentosuunnitelmassa on asianmukainen merkintä tästä; lentoja ei saa käyttää matkustajien ja/tai rahdin kuljettamiseen eikä ilma-aluksen siirtoon; g) yksinomaan tieteellistä tutkimusta varten tai ilma-alusten, ilma-alusten laitteiden tai maalaitteiden tarkastamista, testaamista tai hyväksyntää varten suoritettavat lennot; h) lennot sellaisilla ilma-aluksilla, joiden suurin sallittu lentoonläh- tömassa on alle 5 700 kg; i) lennot, jotka suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 2408/92 mukaisesti asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden puitteissa perustamis- sopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa määritellyillä syrjäisimmillä alueilla olevilla reiteillä tai reiteillä, joilla tarjottu kapasiteetti on korkeintaan 30 000 paikkaa vuodessa; ja j) lennot, jotka muutoin kuuluisivat tämän toiminnan piiriin ja jotka suorittaa kaupallisen lentoliikenteen harjoittaja, joka joko — suorittaa alle 243 lentoa kolmen peräkkäisen neljän kuukau- den jakson aikana, tai — jonka lentojen vuosittaiset kokonaispäästöt ovat alle 10 000 tonnia vuodessa. Tätä kohtaa sovellettaessa lasketaan mukaan myös lennot, joilla kuljetetaan yksinomaan jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla.”	

LIITE II

Lisätään direktiiviin 2003/87/EY liitteet II a ja II b seuraavasti:

"LIITE II a

Jäsenvaltioiden 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien prosenttiosuuksien korotukset, joiden tarkoituksena on yhteisvastaavuuden ja kasvun edistäminen yhteisössä päästöjen vähentämiseksi ja ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseksi

Jäsenvaltion osuus	
Belgia	10 %
Bulgaria	53 %
Tšekki	31 %
Viro	42 %
Kreikka	17 %
Espanja	13 %
Italia	2 %
Kypros	20 %
Latvia	56 %
Liettua	46 %
Luxemburg	10 %
Unkari	28 %
Malta	23 %
Puola	39 %
Portugali	16 %
Romania	53 %
Slovenia	20 %
Slovakia	41 %
Ruotsi	10 %

LIITE II b

NIIDEN PÄÄSTÖOIKEUKSIEN JAKAUTUMINEN, JOTKA JÄSENVALTIOT HUUTOKAUPPAAVAT 10 ARTIKLAN 2 KOHDAN C ALAKOHDAN MUKAISESTI ERÄIDEN JÄSENVALTIOIDEN VARHAISESSA VAIHEESSA KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENTÄMISEKSI 20 PROSENTILLA TOTEUTTAMIEN PONNISTUSTEN HUOMIOON OTTAMISEKSI

Jäsenvaltio	Kiotoon pöytäkirjaan suhteutetun 2 prosentin jakautuminen prosenttiosuuksin ilmaistuna
Bulgaria	15 %
Tšekki	4 %
Viro	6 %
Unkari	5 %
Latvia	4 %
Liettua	7 %
Puola	27 %
Romania	29 %
Slovakia	3 %"

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/30/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

direktiivin 98/70/EY muuttamisesta bensiinin, dieselin ja kaasuoiljyn laatuvaatimusten osalta sekä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitettun mekanismin käyttöönottamisen osalta, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta sisävesialusten käyttämien polttoaineiden laatuvaatimusten osalta ja direktiivin 93/12/ETY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan sekä tämän direktiivin 1 artiklan 5 kohdan ja 2 artiklan osalta perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta 13 päivänä loka-kuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/70/EY ⁽³⁾ säädetään tieliikenteessä ja liikkuissa työkoneissa käytettävien bensiini- ja dieselpolttoaineiden vähimmäislaatuvaatimuksista terveys- ja ympäristönäkökohtien perusteella.
- (2) Yksi 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä päätöksellä N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ perustettuun kuudenteen ympäristöä koskevaan yhteisön toimintaohjelmaan sisältyvistä tavoitteista on saavuttaa sellainen ilmanlaatu, jolla ei ole merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ihmisen terveyteen ja ympäristöön tai joka ei aiheuta niille riskejä. Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21 päivänä toukokuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2008/50/EY ⁽⁵⁾ liitettyssä lausumassaan komissio totesi, että on tarpeen vähentää haitallisten ilman epäpuhtauksien päästöjä, jotta kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa asetettuja tavoitteita lähennyttäisiin merkittävästi, ja ilmoitti erityisesti uusista lainsäädäntöehdotuksista, joilla lasketaan edelleen keskeisten epäpuhtauksien kansallisia päästörajoja jäsenvaltioissa, vähennetään päästöjä, jotka liittyvät bensiinikäyttöisten ajoneuvojen tankkaamiseen huoltoasemilla, ja puututaan muun muassa meriliikenteessä käytettävien mutta myös muiden polttoaineiden rikkipitoisuuteen.

- (3) Yhteisö on sitoutunut saavuttamaan Kioton pöytäkirjan mukaisesti tietyt kasvihuonekaasupäästötavoitteet ajanjaksolla 2008–2012. Yhteisö on myös sitoutunut vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä maailmanlaajuisella sopimuksella ja 20 prosentilla yksipuolisesti. Kaikkien sektoreiden on osallistuttava näiden tavoitteiden saavuttamiseen.
- (4) Hiilidioksidia ja autoja koskevalla yhteisön politiikalla on jo pyritty käsittelemään yhtä näkökohtaa liikenteen kasvihuonekaasupäästöistä. Liikennepolttoaineista aiheutuu merkittävä osa yhteisön kasvihuonekaasupäästöistä. Seuraamalla ja vähentämällä polttoaineista aiheutuvia elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä yhteisöä voidaan auttaa saavuttamaan kasvihuonekaasujen vähennykseen liittyvät tavoitteensa vähähiilisten liikennepolttoaineiden avulla.
- (5) Yhteisö on antanut asetuksia, joilla rajoitetaan epäpuhtauksien päästöjä kevyistä ja raskaista ajoneuvoista. Polttoaineen laatuvaatimukset ovat yksi tekijä, joka vaikuttaa siihen, miten helposti tällaiset päästörajat voidaan saavuttaa.
- (6) Poikkeukset polttoaineen kesäajan enimmäishöyrynpaineesta olisi rajoitettava niihin jäsenvaltioihin, joissa kesälämpötilat ovat alhaiset. Tämän vuoksi on aiheellista selvittää, missä jäsenvaltioissa poikkeus olisi sallittava. Näitä ovat periaatteessa ne jäsenvaltiot, joiden keskilämpötila on alle 12 °C suurimmalla osalla niiden alueesta ainakin kahtena kuukautena kolmesta seuraavasta: kesäkuu, heinäkuu ja elokuu.
- (7) Liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/68/EY ⁽⁶⁾ asetetaan päästörajat liikkuissa työkoneissa käytettäville moottoreille. Näiden koneiden käyttöä varten on toimitettava polttoainetta, jonka avulla kyseiset moottorit voivat toimia kunnolla.
- (8) Tieliikennepolttoaineiden palamisesta aiheutuu noin 20 prosenttia yhteisön kasvihuonekaasupäästöistä. Yksi lähestymistapa näiden päästöjen vähentämiseksi on vähentää näiden polttoaineiden elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä. Se voidaan tehdä useilla tavoilla. Koska

⁽¹⁾ EUVL C 44, 16.2.2008, s. 53.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009

⁽³⁾ EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 152, 11.6.2008, s. 43.

⁽⁶⁾ EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

yhteisö haluaa edelleen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja niiden merkittävää osaa, joka muodostuu tieliikenteen päästöistä, on aiheellista perustaa mekanismi, jolla polttoaineiden toimittajia vaaditaan raportoimaan toimittamansa polttoaineen elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt ja vähentämään niitä vuodesta 2011 eteenpäin. Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmän olisi oltava yhdenmukainen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽¹⁾ mukaisen kasvihuonekaasujen vaikutusten laskentamenetelmän kanssa.

- (9) Toimittajien olisi vähennettävä vaiheittain toimitettujen polttoaineiden ja energian käytöstä aiheutuvia elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti jopa 10 prosentilla 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä. Vähennyksen olisi oltava vähintään 6 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä verrattuna EU:n keskimääriin energiayksikköä kohti laskettuihin fossiilisten polttoaineiden aiheuttamiin elinkaarenaikaisiin kasvihuonekaasupäästöihin vuonna 2010, ja siihen päästään käyttämällä biopolttoaineita ja vaihtoehtoisia polttoaineita sekä vähentämällä soihdutusta ja tuuletusta tuotantolaitoksissa. Jollei uudelleentarkastelusta muuta johdu, siinä olisi oltava 2 prosentin lisävähennys, joka saadaan käyttämällä ympäristöystävällisiä hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologioita ja sähköisiä ajoneuvoja, sekä edelleen 2 prosentin lisävähennys, joka saadaan ostamalla hyvityksiä Kioton pöytäkirjaan perustuvan puhtaan kehityksen mekanismin mukaisesti. Näiden lisävähennysten ei pitäisi sitoa jäsenvaltioita tai polttoaineen toimittajia tämän direktiivin tullessa voimaan. Uudelleentarkastelu olisi kohdistettava niiden ei-sitovaan luonteeseen.

- (10) Biopolttoaineiden tuotannon olisi oltava kestävää. Tässä direktiivissä asetettujen kasvihuonekaasujen vähentämistavoitteiden saavuttamiseksi käytettyjen biopolttoaineiden olisi siksi täytettävä kestävyyskriteerit. Jotta varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa energia- ja ympäristöpolitiikan kesken sekä vältetään tilanne, jossa hajanaisesta lähestymistavasta aiheutuisi elinkeinoelämälle lisäkustannuksia ja ympäristön kannalta epäjohtomukaisia vaikutuksia, on tärkeää luoda samat kestävyyskriteerit biopolttoaineiden käyttöä varten toisaalta tämän direktiivin ja toisaalta direktiivin 2009/28/EY soveltamiseksi. Tässä yhteydessä olisi samoista syistä vältettävä päällekkäistä raportointia. Komission ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi lisäksi sovittava toimintansa yhteen komiteassa, joka käsittelee erityisesti kestävyysnäkökohtia.

- (11) Biopolttoaineiden kasvava maailmanlaajuinen kysyntä sekä niiden käytölle tässä direktiivissä asetetut kannustimet eivät saisi johtaa biologisesti monimuotoisten maa-alueiden tuhoutumiseen. Tällaiset uusiutumattomat luonnonvarat, joiden arvo koko ihmiskunnalle on tunnustettu monissa kansainvälisissä asiakirjoissa, olisi säilytettävä. Yhteisön kuluttajat eivät myöskään pitäisi moraalisesti hyväksyttävänä sitä, että heidän lisääntynyt biopolttoaineiden käyttönsä voisi aiheuttaa biologisesti monimuotoisten maa-alueiden tuhoutumista. Näistä syistä on laadittava kestävyyskriteerit, joilla varmistetaan, että biopolttoaineisiin sovelletaan kannustimia vain, jos voidaan taata, että ne eivät ole peräisin biologisesti monimuotoisilta alueilta, tai, jos on kyse luonnonsuojelutarkoituksiin taikka harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelutarkoituksiin osoitetusta alueesta, asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen osoittaa, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa näitä tarkoituksia. Kestävyyskriteereissä metsää olisi pidettävä biologisesti monimuotoisena, jos se on aarniometsää, sellaisena kuin se on määritelty Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) maailman metsävara-arviossa, jota maat käyttävät maailmanlaajuisesti raportoidessaan aarniometsien laajuudesta, tai jos se on suojeltu kansallisella luonnonsuojelulainsäädännöllä. Alueet, joilta saadaan metsien rinnakkaistuotteita, kuuluvat mukaan, edellyttäen, että ihmisen vaikutus on niillä vähäinen. Muuntotyyppejä FAO:n määrittelemiä metsiä, kuten muutettuja luonnonmetsiä, osaksi luonnontilassa olevia metsiä ja viljelymetsiä, ei tulisi pitää aarniometsinä. Tiettyjen sekä leudon että trooppisen vyöhykkeen ruohoalueiden kuten biologisesti erittäin monimuotoisten savannien, arojen, pensaikkojen ja preerioiden erityisen biologisen monimuotoisuuden vuoksi tällaisilta alueilta saatavista raaka-aineista valmistettuja biopolttoaineita ei pitäisi hyväksyä tässä direktiivissä säädettyjen kannustimien piiriin. Komission olisi vahvistettava tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet tällaisten biologisesti erityisen monimuotoisten ruohoalueiden määrittelemiseksi parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta ja asianmukaisten kansainvälisten standardien mukaisesti.

- (12) Laskettaessa maankäytön muutoksista aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen vaikutusta talouden toimijoiden olisi voitava käyttää vertailumaankäyttötapaan ja muutoksen jälkeiseen maankäyttötapaan liittyvien hiilivarantojen todellisia arvoja. Niiden olisi voitava käyttää myös standardiarvoja. Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin työ tarjoaa asianmukaisen perustan standardiarvoille. Kyseinen työ ei tällä hetkellä ole saatavissa muodossa, jota talouden toimijat voisivat välittömästi soveltaa. Komission olisi sen vuoksi laadittava tätä direktiiviä varten ohjeita, joissa kyseistä työtä hyödynnetään siten, että sen perusteella voidaan laskea hiilivarantojen muutokset, myös metsämaan, jonka latvuspeittävyys on 10–30 prosenttia, sekä savannien, pensaikkojen ja preerioiden osalta.

(1) Katso tämän virallisen lehden sivu 16.

- (13) Komission olisi kehitettävä menetelmiä, joiden avulla voidaan arvioida turvemaan kuivatuksen vaikutusta kasvihuonekaasupäästöihin.
- (14) Biopolttoaineiden tuotantokäyttöön ei pitäisi muuntaa sen tyyppisiä maita, joiden muuntamisen yhteydessä tapahtuvaa hiilivarannon pienentymistä ei voida ilmastomuutoksen vastaisten toimien kiireellisyys huomioon ottaen kohtuullisessa ajassa kompensoida biopolttoaineiden tuotannon aikaansaamilla vähennyksillä kasvihuonekaasuissa. Näin talouden toimijat välttyisivät tekemästä turhaa ja työlästä tutkimustyötä, ja energiakäyttöön ei otettaisi hyvin hiilipitoista maata, joka jälkikäteen osoittautuisi biopolttoaineiden raaka-aineiden tuotantoon kelpaamattomaksi. Maailman hiilivarantojen kartoitukset osoittavat, että tällaisia maita ovat kosteikot ja pysyväisluonteinen metsämaa, jonka latvuspeittävyys on yli 30 prosenttia. Metsämaa, jonka latvuspeittävyys on 10–30 prosenttia, olisi myös sisällytettävä ei-muunnettaviin maa-alueisiin, ellei pystytä osoittamaan, että sillä on niin pieni hiilivaranto, että sen muuntaminen on perusteltua tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti. Kosteikkoja koskevassa viittauksessa olisi otettava huomioon Ramsarissa 2 päivänä helmikuuta 1971 tehdystä vesilintujen elinympäristönä kansainvälisesti merkittäviä vesiperäisiä maita koskevassa yleissopimuksessa vahvistettu määritelmä.
- (15) Tässä direktiivissä säädetyillä kannustimilla edistetään biopolttoaineiden tuotannon lisäämistä maailmanlaajuisesti. Yhteisössä tuotetuista raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden olisi oltava myös maataloutta koskevien yhteisön ympäristövaatimusten, mukaan lukien pohja- ja pintavesien laadun suojelua koskevat vaatimukset, ja sosiaalisten vaatimusten mukaisia. Huolta aiheuttaa kuitenkin se, että joidenkin kolmansien maiden biopolttoaineiden tuotannossa ei ehkä noudateta ympäristöä koskevia tai sosiaalisia vähimmäisvaatimuksia. Sen vuoksi on syytä rohkaista sellaisten monenvälisten ja kahdenvälisten sopimusten sekä vapaaehtoisten kansainvälisten tai kansallisten järjestelmien kehittämistä, jotka kattavat keskeiset ympäristönäkökohdat ja sosiaaliset näkökohdat, jotta edistettäisiin biopolttoaineiden kestävää tuotantoa maailmanlaajuisesti. Niin kauan kuin tällaisia sopimuksia tai järjestelmiä ei ole, jäsenvaltioiden olisi vaadittava talouden toimijoita raportoimaan mainituista asioista.
- (16) Kestävyysskriteerit ovat tehokkaita vain, jos ne johtavat muutoksiin markkinatoimijoiden käyttäytymisessä. Näitä muutoksia tapahtuu vain, jos kriteerit täyttävistä biopolttoaineista saa paremman hinnan kuin kriteerit täyttämättömistä. Kriteerien täyttymisen arvioinnissa käytettävässä ainetasemenetelmässä kestäväyskriteerien mukaisten biopolttoaineiden tuotannon ja biopolttoaineiden kulutuksen välillä yhteisössä on fyysinen yhteys, joka mahdollistaa asianmukaisen tasapainon kysynnän ja tarjonnan välillä sekä varmistaa hinnanlisan, joka on suurempi kuin ilman tällaista yhteyttä toimivissa järjestelmissä. Jotta kestäväyskriteerien mukaisia biopolttoaineita voitaisiin myydä korkeampaan hintaan, kriteerien täyttymistä arvioitaessa olisi tämän vuoksi käytettävä ainetasemenetelmää. Näin järjestelmä voitaisiin saada pidettyä yhtenäisenä aiheuttamatta kuitenkaan teollisuudelle kohtuutonta rasitetta. Muitakin arviointimenetelmiä olisi kuitenkin harkittava.
- (17) Komission olisi tarvittaessa otettava tarkoituksenmukaisella tavalla huomioon vuosituhaten ekosysteemi-arvio, joka sisältää hyödyllistä tietoa ainakin niiden alueiden suojelusta, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteempipalveluita, kuten valuma-alueiden suojelu ja eroosion hallinta.
- (18) Kasvihuonekaasupäästöjä laskettaessa olisi otettava huomioon myös polttoaineiden tuotannon ja käytön sivutuotteet. Korvausmenetelmää voidaan käyttää politiikkatoimien analysoinnissa, mutta ei yksittäisten talouden toimijoiden ja yksittäisten liikenteen polttoaine-erien sääntelyssä. Näissä tapauksissa tarkoituksenmukaisin menetelmä on energia-allokointimenetelmä, koska sitä on helppo soveltaa, se toimii ennakoitavasti, minimoi ei-toivotut kannustimet ja tuottaa tuloksia, jotka ovat yleisesti vertailukelpoisia korvausmenetelmän tuottamien tulosten kanssa. Toimintapolitiikan analysoimiseksi komission olisi raportoinnissaan esitettävä tulokset myös korvausmenetelmää käyttäen.
- (19) Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi olisi vahvistettava luettelo oletusarvoista yleisiä biopolttoaineiden tuotantoketjuja varten, ja kyseistä luetteloa olisi päivitettävä ja laajennettava, kun uutta luotettavaa tietoa on saatavilla. Talouden toimijoiden olisi aina voitava hyötyä luettelossa ilmoitetun suuruisista vähennyksistä biopolttoaineiden kasvihuonekaasuissa. Jos tuotantoketjun kasvihuonekaasuvähennysten oletusarvo on alhaisempi kuin kasvihuonekaasuvähennysten vaadittu vähimmäistaso, tuottajien, jotka haluavat osoittaa noudattavansa tätä vähimmäistasoa, olisi osoitettava, että niiden tuotantoprosessin todelliset päästöt ovat pienemmät kuin oletusarvojen laskennassa käytetyt.
- (20) Kyseisten oletusarvojen laskennassa on syytä käyttää riippumattomista tieteellisistä asiantuntijalähteistä saatuja tietoja, joita päivitetään tarpeen mukaan kyseisten tahojen edistytessä tutkimustyössään. Komission olisi rohkaistava kyseisiä lähteitä ottamaan päivitystyössään huomioon viljelyn aiheuttamat päästöt, alueellisten olosuhteiden ja ilmasto-olosuhteiden vaikutus, kestävien ja luonnonmukaisten maatalousmenetelmien käytön vaikutukset sekä yhteisön tuottajien, kolmansien maiden tuottajien ja kansalaisyhteiskunnan toimittamat tieteelliset tiedot.

- (21) Jotta ei edistettäisi biopolttoaineiden raaka-aineiden viljelyä sellaisilla alueilla, joilla se johtaisi suuriin kasvihuonekaasupäästöihin, viljelyn oletusarvoja olisi käytettävä vain niillä alueilla, joilla tällaisen vaikutuksen olemassaolo voidaan luotettavasti sulkea pois. Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi jäsenvaltioiden on kuitenkin syytä vahvistaa kansalliset tai alueelliset keskiarvot viljelystä, muun muassa lannoitteiden käytöstä, peräisin oleville päästöille.
- (22) Maatalouden perustuotteiden maailmanlaajuinen kysyntä on kasvussa. Kasvavaan kysyntään voidaan osittain vastata viljelypinta-alaa lisäämällä. Kunnostamalla maata, joka on vakavasti huonontunutta tai erittäin pilaantunutta ja jota ei sen vuoksi nykytilassaan voida käyttää viljelytarkoitukseen, voidaan osaltaan lisätä käytettävissä olevan viljelymaan pinta-alaa. Koska biopolttoaineiden edistäminen lisää maatalouden perustuotteiden kysyntää, kestävyysjärjestelmän avulla olisi edistettävä huonontuneen ja sittemmin kunnostetun maan käyttöä. Silloinkin, kun itse biopolttoaineet valmistetaan jo viljelykäytössä olevasta maasta saaduista raaka-aineista, biopolttoaineiden edistämisen aikaansaama viljelykasvien kysynnän nettokasvu saattaa johtaa viljelyn alan nettokasvuun. Tämä saattaa koskea maata, johon on sitoutunut paljon hiiltä, jolloin hiilivarantojen menettämisestä aiheutuisi vahinkoa. Tämän riskin pienentämiseksi on syytä ottaa käyttöön liitännäistoimenpiteitä, joilla rohkaistaan jo viljelykäytössä olevan maan tuottavuuden lisäämistä, huonontuneen maan käyttöä ja sellaisten kestävyysvaatimusten hyväksymistä, jotka vastaavat yhteisön biopolttoaineiden kulutukselle tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, muissa biopolttoaineita kuluttavissa maissa. Komission olisi kehitettävä konkreettinen menetelmä, jonka avulla pyritään minimoimaan epäsuorista maankäytön muutoksista syntyneet kasvihuonekaasupäästöt. Tätä varten komission olisi analysoitava parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon pohjalta erityisesti epäsuoria maankäytön muutoksia koskevan tekijän sisällyttämistä kasvihuonekaasupäästöjen laskentaan ja tarvetta edistää kestäviä biopolttoaineita, joilla minimoidaan maankäytön muutosten vaikutuksia ja parannetaan biopolttoaineiden kestävyyttä epäsuorien maankäytön muutosten yhteydessä. Näitä menetelmiä kehittäessään komission olisi muun muassa tarkasteltava muiden kuin ruokakasvien seluloosasta ja lignoselluloosasta tuotettujen biopolttoaineiden mahdollisesti aiheuttamia epäsuoria maankäytön muutoksia.
- (23) Koska direktiivin 98/70/EY 7 b–7 e artiklassa säädetyillä toimenpiteillä edistetään myös sisämarkkinoiden toimintaa yhdenmukaistamalla kestävyyskriteerit, jotka biopolttoaineiden on kyseisen direktiivin mukaisten tavoitteiden laskentaa varten täytettävä, ja siten helpotetaan kyseisen direktiivin 7 b artiklan 8 kohdan mukaisesti näiden ehtojen mukaisilla biopolttoaineilla käytävää kauppaa jäsenvaltioiden välillä, ne perustuvat perustamissopimuksen 95 artiklaan.
- (24) Koska auto- ja polttoaineteknologia kehittyy jatkuvasti ja koska halutaan jatkuvasti varmistaa optimaalinen ympäristön ja terveyden suojeleminen, polttoaineiden laatuvaatimuksia on tarkasteltava määräajoin uudelleen uusien tutkimusten ja analyysien perusteella, jotka koskevat lisäaineiden ja biopolttoainekomponenttien vaikutusta epäpuhtauksien päästöihin. Siksi olisi säännöllisesti raportoitava mahdollisuuksista edistää vähähiilisten liikennepolttoaineiden käyttöönottoa.
- (25) Detergenttien avulla voidaan pitää moottorit puhtaina ja siten vähentää epäpuhtauksien päästöjä. Tällä hetkellä ei ole olemassa tyydyttävää tapaa, jolla polttoaineiden detergentt ominaisuudet voitaisiin testata polttoainenäytteistä. Sen vuoksi polttoaineiden ja ajoneuvojen toimittajat ovat vastuussa siitä, että ne tiedottavat asiakkailleen detergenttien hyödyistä ja niiden käytöstä. Komission olisi kuitenkin pohdittava, voisiko lisäkehittäminen auttaa optimoimaan paremmin detergenttien käyttöä ja niistä saatavia hyötyjä.
- (26) Säännöksiä etanolin sekoittamisesta bensiiniin olisi tarkasteltava uudelleen direktiivin 98/70/EY soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella. Uudelleentarkastelun yhteydessä olisi arvioitava erityisesti säännöksiä höyrynpainerajoista ja mahdollisista vaihtoehdoista varmistaa, ettei etanolisekoitusten höyrynpaine ylitä hyväksyttäviä höyrynpaineen rajoja.
- (27) Kun bensiiniin sekoitetaan etanolia, polttoaineen höyrynpaine nousee. Bensiinin höyrynpainetta olisi myös valvottava ilman epäpuhtauksien päästöjen rajoittamiseksi.
- (28) Kun bensiiniin sekoitetaan etanolia, polttoaineseoksen höyrynpaine ei muutu lineaarisesti. On asianmukaista säätää, että tällaisten seosten kesäajan enimmäishöyrynpainetta varten voidaan myöntää poikkeus komission tehtyä asianmukaisen arvioinnin asiasta. Poikkeuksen ehtona olisi oltava ilmanlaatua ja ilman pilaantumista koskevan yhteisön lainsäädännön noudattaminen. Tällaisen poikkeuksen olisi vastattava todellista höyrynpaineen nousua, kun tietty prosenttimäärä etanolia on lisätty bensiiniin.
- (29) Jotta rohkaistaisiin vähähiilisten polttoaineiden käyttöä ja samalla saavutettaisiin ilmanlaatua koskevat tavoitteet, bensiinin jalostajien olisi mahdollisuuksien mukaan tuotettava saataville alhaisen höyrynpaineen omaavaa bensiiniä riittävässä määrin. Koska tilanne ei ole nyt tällainen, etanolisekoitusten höyrynpainerajaa olisi nostettava tiettyjen ehtojen täytyessä, jotta biopolttoainemarkkinat voisivat kehittyä.

- (30) Joissakin vanhoissa ajoneuvoissa ei saa käyttää bensiiniä, joka sisältää runsaasti biopolttoainetta. Nämä ajoneuvot voivat siirtyä jäsenvaltiosta toiseen. Sen vuoksi on aiheellista varmistaa, että kyseisiä vanhoja ajoneuvoja varten toimitetaan siirtymäaikana jatkuvasti sopivaa bensiiniä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava sidosryhmiä kuulemalla asianmukainen maantieteellinen kattavuus, joka heijastaa tällaisen bensiinin kysyntää. Bensiiniä koskevan merkinnän, esimerkiksi E5 tai E10, olisi oltava yhdenmukainen Euroopan standardointikomitean (CEN) laatiman asiaa koskevan standardin kanssa.
- (31) On aiheellista mukauttaa direktiivin 98/70/EY liitettä IV, jotta markkinoille voidaan saattaa dieselpolttoaineita, jotka sisältävät enemmän biopolttoaineita ("B7") kuin standardissa EN 590:2004 on määritelty ("B5"). Tämä standardi olisi saatettava ajan tasalle vastaavasti, ja siinä olisi vahvistettava raja-arvot teknisille parametreille, jotka eivät sisälly mainittuun liitteeseen, kuten hapetusstabiilisuus, syttymispiste, hiilijäännös, tuhkapitoisuus, vesipitoisuus, kokonaiskontaminaatio, kuparikorroosio, voitelevuus, kinemaattinen viskositeetti, samepiste, suodatettavuuden rajalämpötila, fosforipitoisuus, happoluku, peroksidit, happoluvun vaihtelu, injektorin likaantuminen ja lisäaineiden lisääminen säilyvyyden parantamiseksi.
- (32) Biopolttoaineiden tehokkaan markkinoinnin helpottamiseksi Euroopan standardointikomiteaa rohkaistaan jatkamaan nopeaa työskentelyään sellaisen standardin parissa, jolla mahdollistetaan biopolttoaineiden komponenttien sekoittaminen dieseliin entistä suurempina määrinä, ja erityisesti kehittämään "B10"-standardi.
- (33) Dieselin rasvahapon metyyliesterin (FAME) pitoisuusraja vaaditaan teknisistä syistä. Tällaista rajaa ei vaadita kuitenkaan muilta biopolttoaineiden komponenteilta, kuten puh-tailta dieselin kaltaisilta hiilivedyiltä, jotka tehdään biomassasta käyttämällä Fischer-Tropsch-prosessia tai vetykäsiteltyä kasviöljyä.
- (34) Jäsenvaltioiden ja komission olisi toteutettava asianmukaisia toimia helpottaakseen 10 ppm rikkiä sisältävän kaasuoiljyn saattamista markkinoille ennen 1 päivää tammikuuta 2011.
- (35) Tiettyjen metallisten lisäaineiden käyttö ja erityisesti metyyliisoklopentadienyli-mangaanitrikarbonylin (MMT) käyttö voi lisätä riskiä ihmisen terveydelle ja aiheuttaa vahinkoa ajoneuvojen moottoreille ja päästöjenrajoituslaitteistolle. Lukuisat ajoneuvojen valmistajat neuvovat olemaan käyttämättä polttoainetta, joka sisältää metallisia lisäaineita, ja tällaisen polttoaineen käyttö voi mitätöidä ajoneuvon takuun. Sen vuoksi on aiheellista valvoa jatkuvasti metallisen MMT:n käyttöä polttoaineessa kuulemalla kaikkia asianomaisia sidosryhmiä. Kunnes asiaa on tarkasteltu uudelleen, on tarpeen ryhtyä toimiin mahdollisesti aiheutuvan vahingon vakavuuden rajoittamiseksi. Sen vuoksi on aiheellista asettaa MMT:n käytölle polttoaineessa yläraja, joka perustuu tällä hetkellä käytettävissä olevaan tieteelliseen tietoon. Tätä rajaa olisi tarkistettava ylöspäin
- ainoastaan, jos voidaan osoittaa, että korkeampi annos-
osuus ei aiheuta kielteisiä vaikutuksia. Jotta vältetään se, että kuluttajat mitätöivät tietämättään ajoneuvojensa takuun, on myös tarpeen vaatia, että kaikki metallisia lisä-
aineita sisältävät polttoaineet merkitään.
- (36) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kan-
nustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoita, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vas-
taavuus, ja julkaisemaan kyseiset taulukot.
- (37) Direktiivin 98/70/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päi-
vänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (38) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitettua mekanismia koskevia täytäntöönpanotoimen-
piteitä, mukauttaa menetelmiä koskevia periaatteita ja ole-
tusarvoja, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, täyttävätkö biopolttoaineet kestävyyskriteerit, vahvistaa biologisesti erityisen monimuotoisia ruohoalueita koskevat kriteerit ja maantieteelliset alueet, tarkistaa polttoaineen MMT-
pitoisuuden rajaa ja mukauttaa teknisen ja tieteellisen kehi-
tyksen vaatimusten mukaisesti elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmää, polttoai-
neen laatuvaatimuksiin liittyviä sallittuja analyttisiä mene-
telmiä ja höyrynpainetta koskevaa sallittua poikkeusta bioetanolia sisältävälle bensiinille. Koska nämä toimenpi-
teet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin muita kuin keskeisiä osia mukauttamalla mene-
telmiin liittyviä periaatteita ja oletusarvoja, ne on hyväk-
syttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (39) Direktiivissä 98/70/EY säädetään useista polttoaineiden laatuvaatimuksista, joista jotkut ovat nyt tarpeettomia. Siinä säädetään myös useista poikkeuksista, joiden sovel-
tamisaika on loppunut. Mainitut säännökset olisi selkeyden vuoksi poistettava.
- (40) Tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/32/EY ⁽³⁾ säädetään joistakin sisävesiliikenteen polttoaineen käyttöön liittyvistä näkö-
kohdista. Mainitun direktiivin ja direktiivin 98/70/EY soveltamisalojen rajaaminen vaatii selvennystä. Kummas-
sakin direktiivissä säädetään sisävesialuksissa käytettävän kaasuoiljyn rikin enimmäispitoisuuksien raja-arvoista. Sel-
keyden ja oikeusvarmuuden vuoksi mainittuja direktiivejä olisi mukautettava, jotta vain yhdessä säädöksessä säädet-
täisiin kyseisestä raja-arvosta.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13.

- (41) Sisävesialusten moottoreiden osalta on kehitetty uusia, entistä puhtaampia tekniikoita. Näissä moottoreissa voidaan käyttää ainoastaan polttoainetta, jonka rikkipitoisuus on hyvin alhainen. Sisävesialusten polttoaineiden rikkipitoisuutta olisi vähennettävä mahdollisimman pian.
- (42) Direktiivi 98/70/EY ja direktiivi 1999/32/EY olisi näin ollen muutettava vastaavasti.
- (43) Tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/12/ETY⁽¹⁾ on muutettu huomattavasti ajan mitaan, minkä vuoksi siinä ei enää ole mitään olennaista sisältöä. Direktiivi olisi sen vuoksi kumottava.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat tieliikenteen ja liikkuvien työkonien polttoaineiden yhteismarkkinoiden luominen ja ympäristön suojeleminen vähimmäistasolla näiden polttoaineiden käytöltä, vaan ne voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 98/70/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/70/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Soveltamisala

Tässä direktiivissä vahvistetaan tieliikenteen moottoriajoneuvojen, liikkuvien työkonien (mukaan lukien sisävesialukset, kun ne eivät ole merellä), maatalous- ja metsätraktoreiden sekä huvialusten, kun ne eivät ole merellä, osalta:

- a) otto- ja dieselmoottoreissa käytettäviä polttoaineita koskevat terveyteen ja ympäristönäkökohtiin perustuvat tekniset laatuvaatimukset ottaen huomioon näiden moottoreiden tekniset vaatimukset; ja
- b) elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevat tavoitteet."

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Ensimmäisessä kohdassa:

- i) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

"3. 'kaasuöljyillä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi liikkuvissa työkonissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huvialuksissa', kaikkia raakaöljystä saatavia nesteitä, jotka kuuluvat CN-koodeihin 2710 19 41 ja 2710 19 45 (*) ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi direktiiveissä 94/25/EY (**), 97/68/EY (***) ja 2000/25/EY (****) tarkoitetuissa dieselmoottoreissa;

(*) CN-koodien numerointi kuten yhteisessä tullitariffissa (EYVL L 256, 7.6.1987, s. 1).

(**) EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

(***) EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

(****) EYVL L 173, 12.7.2000, s. 1.";

- ii) Lisätään alakohdat seuraavasti:

"5. 'jäsenvaltioilla, joissa on alhaiset kesälämpötilat', Tanskaa, Viroa, Suomea, Irlantia, Latviaa, Liettuaa, Ruotsia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa;

6. 'elinkaarenaikaisilla kasvihuonekaasupäästöillä' kaikkia CO₂-, CH₄- ja N₂O-nettopäästöjä, joiden voidaan osoittaa johtuvan polttoaineesta (seoskomponentit mukaan lukien) tai käytetystä energiasta. Tähän kuuluvat kaikki merkitykselliset vaiheet tuotannosta tai viljelystä, maankäytön muutokset mukaan lukien, kuljetuksista ja jakelusta sekä jalostamisesta ja poltosta riippumatta siitä, missä päästöt tapahtuvat;

7. 'kasvihuonekaasupäästöillä energiayksikköä kohti' toimitettuun polttoaineeseen tai energiaan liittyvien, hiilidioksidiekvivalenttina mitattujen kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismassaa jaettuna toimitetun polttoaineen tai energian kokonaisenergisäisällöllä (polttoaineen osalta sen alempana lämpöarvona ilmaistuna);

8. 'toimittajalla' tahoa, joka on vastuussa siitä, että polttoaineesta tai energiasta maksetaan valmis-tevero, tai, jos veroa ei ole maksettava, muuta jäsenvaltion määrittelemää asianmukaista tahoa;

9. 'biopolttoaineilla' samaa kuin uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian edistämisestä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY (*).

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16".

(1) EYVL L 74, 27.3.1993, s. 81.

b) Poistetaan toinen kohta.

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2–6 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella saatetaan markkinoille ainoastaan sellaista bensiiniä, joka on liitteessä I esitettyjen ympäristöperusteisten laatuvaatimusten mukaista.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa erityisiä säännöksiä enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävän bensiinin käyttöön otosta syrjäisimmillä alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimittajat varmistavat sellaisen bensiinin markkinoille saattamisen, jonka happipitoisuus on enintään 2,7 prosenttia ja etanolipitoisuus enintään 5 prosenttia, vuoteen 2013 asti, ja ne voivat vaatia tällaisen bensiinin saattamista markkinoille pidempään, jos ne pitävät sitä tarpeellisenä. Niiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja biopolttoaineen pitoisuudesta bensiinissä ja erityisesti eri bensiinisekoitusten asianmukaisesta käytöstä.

4. Jäsenvaltiot, joissa on alhaiset kesälämpötilat, voivat, jollei 5 kohdasta muuta johdu, sallia kesäkaudella sellaisen bensiinin markkinoille saattamisen, jonka enimmäishöyrnpaine on 70 kPa.

Jäsenvaltiot, joissa ei sovelleta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, voivat, jollei 5 kohdasta muuta johdu, sallia kesäkaudella sellaisen etanolia sisältävän bensiinin markkinoille saattamisen, jonka enimmäishöyrnpaine on 60 kPa korotettuna liitteen III mukaisella höyrnpainetta koskevalla poikkeuksella, sillä edellytyksellä, että käytetty etanoli on biopolttoainetta.

5. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat soveltaa jompaa-kumpaa 4 kohdassa säädetyistä poikkeuksista, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja annettava kaikki asiaankuuluvat tiedot. Komissio arvioi poikkeuksen suotavuutta ja kestoa ottamalla huomioon molemmat seuraavista seikoista:

- a) korkeamman höyrnpaineen avulla vältetyt sosiaalis-taloudelliset ongelmat, ajallisesti rajoitetut tekniset mukautustarpeet mukaan lukien; ja
- b) korkeamman höyrnpaineen ympäristö- tai terveysvaikutukset ja etenkin vaikutus ilmanlaatua koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamiseen sekä kyseisessä jäsenvaltiossa että muissa jäsenvaltioissa.

Jos komission arvioinnista käy ilmi, että poikkeuksen soveltaminen on vastoin ilmanlaatua tai ilman pilaantumista koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, niihin liittyvät raja-arvot ja päästöjen enimmäismäärät mukaan lukien,

hakemus hylätään. Komission olisi otettava huomioon myös asiaankuuluvat tavoitearvot.

Jos komissio ei ole esittänyt vastustustaan kuuden kuukauden kuluessa kaikkien asiaankuuluvien tietojen vastaanottamisesta, kyseinen jäsenvaltio voi soveltaa pyydettyä poikkeusta.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat edelleen sallia, että markkinoille saatetaan pieniä määriä lyijyä sisältävää bensiiniä, jonka lyijypitoisuus on enintään 0,15 g/l, siten että sen osuus on enintään 0,03 prosenttia kokonaismyynnistä, käytettäväksi erikoistyyppisissä vanhoissa ajoneuvoissa ja jaeltavaksi erityisten intressiryhmien kautta.”

b) Poistetaan 7 kohta.

4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Dieselpolttoaine

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella voidaan saattaa markkinoille ainoastaan sellaisia dieselpolttoaineita, jotka ovat liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukaisia.

Liitteessä II asetettujen vaatimusten estämättä jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen dieselin markkinoille saattamisen, jonka rasvahapon metyyliesterin (FAME) pitoisuus on yli 7 prosenttia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja biopolttoaineen ja erityisesti FAMEn pitoisuudesta dieselpolttoaineessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008 liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettäviä kaasuoöljyjä saa saattaa markkinoille niiden alueella ainoastaan, jos ne sisältävät rikkiä enintään 1 000 mg/kg. Tammikuun 1 päivästä 2011 alkaen nämä kaasuoöljyt saavat sisältää rikkiä enintään 10 mg/kg. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muita nestemäisiä polttoaineita kuin näitä kaasuoöljyjä saa käyttää sisävesialuksissa ja huviveneissä ainoastaan, jos kyseisten nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuus ei ylitä näiden kaasuoöljyjen sallittua enimmäisrikkipitoisuutta.

Toimitusketjussa ilmenevän vähäisen kontaminaation huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat 1. tammikuuta 2011 alkaen kuitenkin sallia, että liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettävä kaasuoöljy sisältää rikkiä enintään 20 mg/kg, kun se toimitetaan loppukäyttäjille. Jäsenvaltiot voivat myös sallia, että kaasuoöljyä, joka sisältää rikkiä enintään 1 000 mg/kg, saatetaan edelleen markkinoille 31 päivään joulukuuta 2011 asti raideliikenteen kulkuneuvojen sekä maatalous- ja metsätraktoreiden käyttöön, mikäli ne voivat varmistaa, että päästöjenrajoitustekniikoiden asianmukainen toiminta ei vaaranna.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa erityisiä säännöksiä enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävien dieselpolttoaineen ja kaasuöljyjen käyttöön otosta syrjäisimmillä alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

4. Jäsenvaltioissa, joissa talvet ovat hyvin kylmät, dieselpolttoaineiden ja kaasuöljyjen enimmäistislautumispiste 65 prosenttia 250 °C:ssa voidaan korvata enimmäistislautumispisteellä 10 prosenttia (tilavuusprosentteina) 180 °C:ssa.”

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset

1. Jäsenvaltioiden on osoitettava toimittaja tai toimittajat, joka vastaa tai jotka vastaavat toimitettujen polttoaineiden ja energian energiayksikköä kohti laskettujen elinkaarenaikaisen kasvihuonekaasupäästöjen seurannasta ja niitä koskevasta raportoinnista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tieliikenteen moottoriajoneuvoissa käytettävän sähkön toimittajat saavat halutessaan osallistua 2 kohdassa säädetyn vähennysvelvoitteen täyttämiseen, jos ne voivat osoittaa, että ne voivat riittävällä tavalla mitata ja seurata kyseisiin ajoneuvoihin käytettäväksi toimitettua sähköä.

Toimittajien on 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen vuosittain ilmoitettava jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle kussakin jäsenvaltiossa toimittamiensa polttoaineiden ja energian kasvihuonekaasuintensiteetti ja annettava vähintäänkin seuraavat tiedot:

- kunkin toimitetun polttoaine- tai energiatyyppin kokonaismäärä sekä tiedot ostopaikasta ja alkuperästä; ja
- elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt energiayksikköä kohti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kertomukset todennetaan.

Komissio laatii tarvittaessa tämän kohdan täytäntöönpanoa koskevat ohjeet.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimittajat vähentävät toimitettujen polttoaineiden ja energian energiayksikköä kohti laskettuja elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä niin vaihteittain kuin se on mahdollista jopa 10 prosentilla 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä verrattuna 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun polttoaineiden vertailutasoon. Vähennys muodostuu seuraavasti:

- 6 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toimittajat noudattavat tätä vähennystä koskevia seuraavia välitavoitteita: 2 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ja 4 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä;

b) ohjeellinen 2 prosentin lisävähennys 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä, jollei 9 artiklan 1 kohdan h alakohdasta muuta johdu, toisella tai molemmilla seuraavista menetelmistä:

i) liikennettä varten toimitettu energia, joka on tarkoitettu käytettäväksi minkä hyvänsä tyyppisissä maantieajoneuvoissa, liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- tai metsätraktoreissa tai huviveneissä;

ii) sellaisen teknologian (hiilidioksidin talteenotto ja varastointi mukaan lukien) käyttö, jolla pystytään vähentämään toimitetun polttoaineen tai energian elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti;

c) ohjeellinen 2 prosentin lisävähennys 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä, jollei 9 artiklan 1 kohdan i alakohdasta muuta johdu; tämä tavoite saavutetaan käyttäen Kiiton pöytäkirjan puhtaan kehityksen mekanismin kautta ostettuja hyvityksiä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY (*) polttoainetuotannon alalla toteutettaville vähennyksille asetetuista ehdoista.

3. Biopolttoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan 7 d artiklan mukaisesti. Muiden polttoaineiden ja muun energian elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan käyttäen tämän artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimittajaryhmä saa halutessaan täyttää 2 kohdassa tarkoitetut vähennysvelvoitteet yhteisesti. Tällaisessa tapauksessa niitä on 2 kohtaa sovellettaessa pidettävä yhtenä toimittajana.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Näitä toimenpiteitä ovat erityisesti

a) muiden polttoaineiden kuin biopolttoaineiden sekä energian elinkaarenaikaisen kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmä;

b) menetelmä, jolla 2 kohtaa sovellettaessa määritetään ennen 1 päivää tammikuuta 2011 polttoaineiden vertailutaso, joka perustuu fossiilisten polttoaineiden elinkaarenaikaisiin kasvihuonekaasupäästöihin energiayksikköä kohti vuonna 2010;

c) edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi mahdollisesti tarvittavat säännöt;

d) sähköajoneuvojen osuutta laskettaessa käytettävä menetelmä, jonka on oltava direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 4 kohdan mukainen.

(*) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.”

6) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”7 b artikla

Biopolttoaineita koskevat kestävyyskriteerit

1. Riippumatta siitä, onko raaka-aineet tuotettu yhteisön alueella vai sen ulkopuolella, biopolttoaineista peräisin oleva energia otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa ainoastaan, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–6 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit.

Muista kuin maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden on kuitenkin täytettävä ainoastaan tämän artiklan 2 kohdassa asetettu kestävyyskriteeri, jotta ne otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 35 prosenttia.

Tammikuun 1 päivästä 2017 alkaen 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 50 prosenttia. Tammikuun 1 päivästä 2018 kyseisen vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 60 prosenttia biopolttoaineiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, joissa tuotanto on alkanut aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

Biopolttoaineiden käytöstä saatava vähennys kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan 7 d artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Niiden biopolttoaineiden osalta, jotka on tuotettu 23 päivänä tammikuuta 2008 toiminnassa olleissa laitoksissa, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2013.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaalta maalta eli maalta, jonka maankäyttötatus on tammikuussa 2008 tai sen jälkeen ollut jokin seuraavista, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla edelleen tämä maankäyttötatus:

a) aarniometsä tai muu puustoinen maa eli kotoperäisistä lajeista koostuva metsä tai muu puustoinen maa, joissa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja joissa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriintyneet;

b) alue, joka on osoitettu:

i) laissa tai toimivaltaisen viranomaisen toimesta luonnonsuojelutarkoitukseen; tai

ii) sellaisten harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelemiseen, jotka on tunnustettu kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, jos ne on tunnustettu 7 c artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti,

ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa tätä luonnonsuojelutarkoitusta;

c) biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, joka on

i) luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka pitää yllä luonnollista lajien koostumusta ja ekologisia ominaisuuksia ja prosesseja; tai

ii) ei-luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka ei säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka on lajirikasta ja huonontumatonta, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi ruohoalueena.

Komissio vahvistaa tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ruohoalueen määrittämiseksi. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu maasta, johon on sitoutunut paljon hiiltä, eli maasta, jonka maankäyttötatus oli tammikuussa 2008, muttei ole enää, jokin seuraavista:

a) kosteikko eli pysyvästi tai suuren osan vuotta veden peittämä tai kyllästämä maa;

b) pysyvästi metsän peittämä alue eli yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys yli 30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnysarvot *in situ*;

c) yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys 10–30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnysarvot *in situ*, ellei esitetä näyttöä siitä, että alueen hiilivaranto ennen maankäyttötatoksen muuttamista ja sen jälkeen on sellainen, että sovellettaessa liitteessä IV olevan C osan mukaista menetelmää tämän artiklan 2 kohdan ehdot täyttyisivät.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos maalla oli raaka-aineen hankinnan ajankohtana sama maankäyttötatus kuin tammikuussa 2008.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa tuottaa raaka-aineesta, joka on hankittu maalta, joka oli tammikuussa 2008 turvemaata, jolle esitetä näyttöä siitä, että tämän raaka-aineen viljelyyn ja korjuuseen ei liity aiemmin kuivattamattoman maan kuivatusta.

6. Hankittaessa yhteisössä viljeltyjä maatalouden raaka-aineita, joita käytetään biopolttoaineiden tuotantoon ja jotka otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa, on noudatettava yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 (*) liitteessä II olevassa A osassa otsikon 'Ympäristö' alla ja kyseisessä liitteessä olevassa 9 kohdassa luetelluissa sääöksissä vahvistettuja vaatimuksia ja normeja sekä mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan nojalla määriteltyjä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksia.

7. Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle sellaisten kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, jotka tuottavat huomattavan määrän yhteisössä kulutettuja biopolttoaineita tai niiden raaka-aineita, kertomuksen kansallisista toimenpiteistä, joita on toteutettu 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien noudattamisen sekä maaperän, veden ja ilman suojelun osalta. Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012.

Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen biopolttoaineiden kasvavan kysynnän vaikutuksesta sosiaaliseen kestävyysyhteisössä ja kolmansissa maissa, yhteisön biopolttoainepolitiikan vaikutuksesta elintarvikkeiden saatavuuteen kohtuuhintaan varsinkin kehitysmaissa asuville sekä laajemmista kehitysnäkökohdista. Kertomuksissa käsitellään maankäyttöoikeuksien noudattamista. Niissä ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifoinut ja pannut täytäntöön kunkin seuraavista Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksista:

- yleissopimus, joka koskee pakollista työtä (nro 29),
- yleissopimus, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua (nro 87),
- yleissopimus, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden soveltamista (nro 98),
- yleissopimus, joka koskee samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa (nro 100),
- yleissopimus, joka koskee pakkotyön poistamista (nro 105),

- yleissopimus, joka koskee työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää (nro 111),
- yleissopimus, joka koskee työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää (nro 138),
- yleissopimus, joka koskee lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi (nro 182).

Kertomuksissa ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifoinut ja pannut täytäntöön:

- Cartagenaan bioturvallisuuspöytäkirjan,
- uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen.

Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012. Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi, erityisesti silloin, kun on olemassa näyttöä siitä, että biopolttoaineiden tuotanto vaikuttaa huomattavasti elintarvikkeiden hintoihin.

8. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot eivät saa muista ympäristökestävyysyistä kieltäytyä ottamasta huomioon tämän artiklan mukaisesti hankittuja biopolttoaineita.

7 c artikla

Biopolttoaineita koskevien kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen

1. Kun biopolttoaineet aiotaan ottaa huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa, jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita osoittamaan, että 7 b artiklan 2–5 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit on täytetty. Tätä varten niiden on edellytettävä talouden toimijoilta sellaisen ainetasejärjestelmän käyttöä, joka:

- a) sallii eri kestävyysominaisuudet omaavien raaka-aineiden tai biopolttoaineiden erien yhdistämisen;
- b) edellyttää, että a alakohdassa tarkoitettujen erien kestävyysominaisuuksia ja kokoa koskevat tiedot ovat jatkuvasti liitettävissä seokseen; ja
- c) edellyttää kaikkien seoksesta poistettujen erien kokonaisuuden kuvaamista siten, että sillä on samat kestävyysominaisuudet ja sitä on sama määrä kuin kaikkien seokseen lisättyjen erien kokonaisuudella.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosina 2010 ja 2012 kertomuksen edellä 1 kohdassa kuvattuna ainetaseeseen perustuvan todentamismenetelmän toiminnasta ja mahdollisuuksista sallia joidenkin tai kaikkien raaka-aineiden tai biopolttoaineiden muita todentamismenetelmiä. Arvioinnissaan komissio ottaa huomioon todentamismenetelmät, joissa kestävyysominaisuuksia koskevan tiedon ei tarvitse olla fyysisesti liitettyä yksittäisiin eriin tai seoksiin. Arvioinnissa otetaan huomioon tarve säilyttää todentamisympäristön yhtenäisyys ja tehokkuus, mutta välttää samalla kohtuuttoman rasitteen aiheuttaminen teollisuudelle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa muiden todentamismenetelmien sallimista koskevia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat toimittavat luotettavaa tietoa ja saattavat pyynnöstä jäsenvaltion käyttöön tietojen pohjana käytetyt lähtötiedot. Jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita teettämään riittävän tasoinen riippumaton tarkastus toimitetuille tiedoille ja esittämään todisteet siitä, että näin on tehty. Tarkastuksessa on varmistettava, että talouden toimijoiden käyttämät järjestelmät ovat tarkkoja, luotettavia ja suojattu väärinkäytöksiltä. Tarkastuksessa on arvioitava näytteenottotajuuksia ja -menetelmiä sekä lähtötietojen täsmällisyyttä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja ovat erityisesti tiedot 7 b artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien noudattamisesta, asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi, huonontuneiden maiden kunnostamiseksi ja liiallisen vedenkulutuksen välttämiseksi alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden huomioon ottamiseksi.

Komissio laatii 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoantavaa menettelyä noudattaen luettelon kahdessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asianmukaisista ja asiaankuuluvista tiedoista. Komissio huolehtii erityisesti siitä, että näiden tietojen toimittaminen ei aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitetta toimijoille yleensä eikä erityisesti pienviljelijöille, tuottajajärjestöille ja osuuskunnille.

Tässä kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan riippumatta siitä, ovatko biopolttoaineet yhteisössä valmistettuja vai tuotuja.

Jäsenvaltioiden on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot koottuina komissiolle. Komissio julkistaa ne direktiivin 2009/28/EY 24 artiklassa tarkoitettuna avoimuusfoorumilla yhteenvedonä, että säilytetään kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus.

4. Yhteisö pyrkii tekemään kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa on kestävyyskriteerejä koskevia määräyksiä, jotka vastaavat tämän direktiivin kestävyyskriteerejä koskevia säännöksiä. Jos yhteisö on tehnyt sopimuksia, joissa on määräyksiä 7 b artiklan 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien soveltamisalaan kuuluvista asioista, komissio voi pitää näitä sopimuksia osoituksena siitä, että kyseisissä maissa viljellyistä raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet täyttävät kyseiset kestävyyskriteerit. Tällaisia sopimuksia tehtäessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota toimenpiteisiin sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, epäsuoriin maankäytön muutoksiin, huonontuneiden maiden kunnostukseen, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseen alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa mainittuihin tekijöihin.

Komissio voi katsoa, että vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset biomassatuotteiden tuotannolle, sisältävät 7 b artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa tai osoittavat, että biopolttoaine-erät täyttävät 7 b artiklan 3–5 kohdassa asetettuja kestävyyskriteerejä. Komissio voi katsoa, että nämä järjestelmät sisältävät tarkat tiedot, joita tarvitaan tiedotettaessa toimenpiteistä, joihin on ryhdytty sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, huonontuneiden maiden kunnostamisesta, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseksi alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, ja 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tekijöistä. Komissio voi myös tunnustaa sellaiset harvinaiset, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelualueet, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitusten välisen järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, 7 b artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi alueiksi.

Komissio voi päättää, että kasvihuonekaasuvähennysten mittaamiseen tähtäävät vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät sisältävät 7 b artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa.

Komissio voi katsoa, että maa, joka kuuluu vakavasti huonontuneiden tai erittäin pilaantuneiden maa-alueiden parantamista koskevaan kansalliseen tai alueelliseen kunnostamisohjelmaan, täyttää liitteessä IV olevan C osan 9 kohdassa tarkoitettuja kriteerejä.

5. Komissio tekee päätöksiä 4 kohdan nojalla vain, jos kyseinen sopimus tai järjestelmä täyttää asianmukaiset luotettavuudella, läpinäkyvyydellä ja riippumattomilla tarkastuksilla asetettuja vaatimukset. Kasvihuonekaasuvähennysten mittaajajärjestelmien on lisäksi täytettävä liitteessä IV esitetyt

menetelmiä koskevat vaatimukset. Edellä 7 b artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen biologisesti erittäin monimuotoisten alueiden luetteloiden on täytettävä asianmukaiset objektiivisuuteen liittyvät vaatimukset ja oltava kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisia, ja niihin on voitava hakea asianmukaisesti muutosta.

6. Edellä olevan 4 kohdan mukaiset päätökset tehdään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Tällaiset päätökset tehdään enintään viideksi vuodeksi.

7. Jos talouden toimija esittää 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kohteena olevan sopimuksen tai järjestelmän mukaisesti saadut todisteet tai tiedot siltä osin kuin kyseinen päätös kattaa ne, jäsenvaltio ei saa vaatia toimittajalta lisänäyttöä 7 b artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien täyttymisestä eikä tietoja tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

8. Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 7 b artiklan soveltamista tietyn biopolttoainelähteen osalta ja tekee kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja noudattaen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä päätöksen siitä, voiko kyseinen jäsenvaltio ottaa kyseisestä lähteestä olevan biopolttoaineen huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa.

9. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen

- a) kestävyyskriteerejä koskevien tietojen toimittamiseksi perustetun järjestelmän tehokkuudesta; sekä
- b) siitä, onko mahdollista ja asianmukaista ottaa ilman, maaperän ja vesien suojelun osalta käyttöön pakollisia vaatimuksia, kun otetaan huomioon viimeisimmät tiedolliset tiedot ja yhteisön kansainväliset velvoitteet.

Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi.

7 d artikla

Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskeminen

1. Biopolttoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan 7 a artiklaa ja 7 b artiklan 2 kohtaa sovellettaessa seuraavasti:

- a) jos biopolttoaineen tuotantoketjulle on liitteessä IV olevassa A tai B osassa määritetty kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten oletusarvo ja jos kyseisten biopolttoaineiden liitteessä IV olevan C osan 7 kohdan mukaisesti laskettu biopolttoaineen e_f -arvo on nolla tai alle nolla, käyttämällä kyseistä oletusarvoa;
- b) käyttämällä todellista arvoa, joka on laskettu liitteessä IV olevassa C osassa määritellyn menetelmän mukaisesti; tai

- c) käyttämällä arvoa, joka on saatu laskemalla liitteessä IV olevan C osan 1 kohdassa tarkoitettua kaavan muuttujien summa, jossa liitteessä IV olevan D tai E osan mukaisia eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää tiettyjen muuttujien osalta ja liitteessä IV olevassa C osassa vahvistetun menetelmän mukaisesti laskettuja todellisia arvoja voidaan käyttää kaikkien muiden muuttujien osalta.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 toimitettava komissiolle kertomus, joka sisältää luettelon niiden alueella olevista alueista, jotka on luokiteltu tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön, jäljempänä 'NUTS', tasolle 2 tai tarkemmin eritellylle NUTS-tasolle, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 (**) mukaisesti ja joilla maatalouden raaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyyppillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin tämän direktiivin liitteessä IV olevan D osan 'Eritelty oletusarvot viljelylle'-otsikon alla esitetyt päästöt, sekä kuvauksen luettelon laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Käytettävissä menetelmissä on otettava huomioon maaperän ominaispiirteet, ilmasto ja oletetut raaka-ainetuotot.

3. Liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjä oletusarvoja ja liitteessä IV olevassa D osassa esitettyjä viljelyn eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää ainoastaan kun raaka-aineet:

- a) on viljelty yhteisön ulkopuolella;
- b) on viljelty yhteisössä alueilla, jotka sisältyvät 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon; tai
- c) ovat muita jätteitä tai tähteitä kuin maatalous-, vesiviljely- ja kalastusjätettä.

Sellaisten biopolttoaineiden osalta, jotka eivät kuulu a, b tai c alakohdan soveltamisalaan, käytetään todellisia viljelyn arvoja.

4. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, onko mahdollista laatia luetteloja kolmansissa maissa sijaitsevista alueista, joilla maatalousraaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyyppillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin liitteessä IV olevan D osan Viljely-otsikon alla esitetyt päästöt, ja kertomukseen liitetään mahdollisuuksien mukaan tällaiset luettelot ja kuvaus niiden laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

5. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi kertomuksen liitteessä IV olevan B ja E osan arvioituista tyyppillisistä arvoista ja oletusarvoista kiinnittäen erityistä huomiota kuljetusten ja jalostuksen päästöihin, ja se voi tarvittaessa päättää näiden arvojen oikaisemisesta. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan epäsuorien maankäytönmuutosten vaikutusta kasvihuonekaasupäästöihin ja käsitellään tapoja minimoida tämä vaikutus. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön ja jossa esitetään epäsuorista maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvien päästöjen osalta konkreettiset menetelmät, joilla varmistetaan tämän direktiivin ja erityisesti 7 b artiklan 2 kohdan noudattaminen.

Tällaisen ehdotuksen on sisällettävä tarvittavat turvatoimet, joiden avulla saadaan varmuus ennen tämän menetelmän soveltamista tehdyille investoinneille. Niiden laitosten osalta, jotka tuottivat biopolttoaineita ennen vuoden 2013 loppua, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen ei ennen 31 päivää joulukuuta 2017 johda siihen, että näissä laitoksissa tuotettavien biopolttoaineiden ei katsottaisi täyttävän tämän direktiivin mukaisia kestävyyttä koskevia vaatimuksia, jos ne muuten olisivat täyttäneet vaatimukset, edellyttäen että näiden biopolttoaineiden avulla saavutetaan vähintään 45 prosentin vähennys kasvihuonekaasuihin. Tätä sovelletaan biopolttoainelaitosten kapasiteettiin vuoden 2012 lopussa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät päättämään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 tällaisista komission tekemistä ehdotuksista.

7. Liitettä IV voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen muun muassa lisäämällä muita, samaa tai muuta raaka-ainetta käyttäviä biopolttoaineiden tuotantoketjuja koskevat arvot ja muuttamalla C osassa säädettyjä menetelmiä. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Liitteessä IV säädettyjen oletusarvojen ja menetelmien osalta kiinnitetään erityistä huomiota:

- jätteiden ja tähteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sivutuotteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sähkön ja lämmön yhteistuotannon huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään, ja
- viljelykasvien tähteiden asemaan sivutuotteina.

Kasvi- tai eläinöljyjätteestä valmistettuun biodieseliin sovellettavia oletusarvoja tarkistetaan mahdollisimman pian.

Liitteessä IV olevaan oletusarvojen luetteloon tehtävissä muutoksissa tai lisäyksissä noudatetaan seuraavaa:

- a) kun tietyn tekijän vaikutus kokonaispäästöihin on pieni, kun variaatiota on vain vähän tai kun todellisten arvojen määrittäminen on hyvin kallista tai vaikeaa, oletusarvojen on oltava tavanomaisten tuotantoprosessien tyypillisiä arvoja;

- b) kaikissa muissa tapauksissa oletusarvojen on oltava varovaisia arvioita verrattuna tavanomaisten tuotantoprosessien arvoihin.

8. On laadittava yksityiskohtaiset määritelmät, mukaan lukien liitteessä IV olevan C osan 9 kohdassa tarkoitettuja luokkia varten edellytettävät tekniset eritelmät. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7 e artikla

Biopolttoaineiden kestävyyttä koskevat täytäntöönpanotoimet ja kertomukset

1. Edellä 7 b artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 7 c artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa, 7 c artiklan 6 ja 8 kohdassa, 7 d artiklan 5 kohdassa ja 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 7 d artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanotoimissa on myös otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 2009/28/EY tavoitteet.

2. Edellä 7 b artiklan 7 kohdassa, 7 c artiklan 2 ja 9 kohdassa, 7 d artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 7 d artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamat kertomukset ja 7 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen ja viidennen alakohdan sekä 7 d artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavat raportit ja tiedot on laadittava ja toimitettava sekä direktiivissä 2009/28/EY että tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia varten.

(*) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

(**) ** EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1."

- 7) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on seurattava 3 ja 4 artiklassa säädettyjen bensiiniä ja dieselpolttoaineita koskevien vaatimusten noudattamista soveltaen bensiinin osalta eurooppalaisessa standardissa EN 228:2004 ja dieselpolttoaineiden osalta eurooppalaisessa standardissa EN 590:2004 tarkoitettuja analyysimenetelmiä."

- 8) Lisätään artikla seuraavasti:

"8 a artikla

Metalliset lisäaineet

1. Komissio arvioi polttoaineisiin sisältyvien metallisten lisäaineiden aiheuttamia terveys- ja ympäristöriskejä ja kehittää tätä varten testimenetelmän. Se tiedottaa päätelmistään Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

2. Kunnes 1 kohdassa tarkoitettu testimenetelmä on kehitetty, metyyliisoklopentadienyli-mangaanitrikarbonyylimisen metallisen lisäaineen (MMT) esiintyminen polttoaineessa rajoitetaan 6 mg:aan mangaania litraa kohti 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen. Raja on 2 mg mangaania litraa kohti 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua polttoaineen MMT-pitoisuutta koskevaa rajaa tarkastellaan uudelleen 1 kohdassa tarkoitettulla testimenetelmällä tehdyn arvioinnin tulosten perusteella. Pitoisuusraja voidaan laskea nolleen, jos se on riskienarvioinnin nojalla perusteltua. Pitoisuusrajaa ei voida nostaa, ellei se ole riskienarvioinnin nojalla perusteltua. Tällainen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merkintä polttoaineen sisältämistä metallisista lisäaineista on esillä kaikkialla, missä metallisia lisäaineita sisältäviä polttoaineita asetetaan kuluttajien saataville.

5. Merkinnässä on oltava seuraava teksti: 'Sisältää metallisia lisäaineita'.

6. Merkintä on kiinnitettävä selvästi näkyvällä tavalla paikkaan, jossa on esillä tietoa polttoainetyypistä. Merkinnän koon ja kirjasinlajin on oltava sellainen, että se on selvästi nähtävissä ja helposti luettavissa."

9) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka yhteydessä se esittää tarvittaessa ehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi. Kertomuksessa on käsiteltävä erityisesti seuraavia asioita:

- a) ajoneuvoteknologian käyttö ja kehittyminen ja erityisesti mahdollisuus lisätä biopolttoaineen sallittua enimmäispitoisuutta bensiinissä ja dieselissä sekä tarve tarkastella uudelleen 3 artiklan 3 kohdassa mainittua päivämäärää;
- b) tieliikenneajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskeva yhteisön politiikka;
- c) mahdollisuus soveltaa liitteen II vaatimuksia ja erityisesti polysyklisten aromaattisten hiilivetyjen raja-arvoa liikkuviin työkoneisiin (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreihin sekä huvialuksiin;
- d) detergenttien käytön lisääminen polttoaineissa;
- e) muiden metallisten lisäaineiden kuin MMT:n käyttö polttoaineissa;

f) bensiinissä ja dieselissä käytettyjen ainesosien kokonaismäärä ottaen huomioon yhteisön ympäristölainsäädäntö, mukaan lukien yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (*) sekä sen johdannaisdirektiivien tavoitteet;

g) 7 a artiklan 2 kohdassa asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen seuraukset päästökauppajärjestelmälle;

h) mahdollinen tarve mukauttaa 2 artiklan 6 ja 7 kohtaa sekä 7 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa, jotta voidaan arvioida mahdollisuuksia osallistua sen tavoitteen saavuttamiseen, jonka mukaan kasvihuonekaasuja vähennetään jopa 10 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Perusteena käytetään mahdollisuuksia vähentää polttoaineen ja energian käytöstä aiheutuvia elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä yhteisössä ottaen huomioon etenkin ympäristön kannalta turvallisten hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitekniikoiden ja sähköajoneuvojen kehitys sekä 7 a artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen päästöjen vähentämiskeinojen kustannustehokkuus;

i) mahdollisuus ottaa käyttöön lisätoimenpiteitä, joiden avulla toimittajat voivat vähentää elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti 2 prosentilla 7 a artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun polttoaineiden vertailutasoon verrattuna käyttäen Kioton pöytäkirjan mukaisen puhtaan kehityksen mekanismin kautta ostettuja hyvityksiä direktiivissä 2003/87/EY asetetuista ehdoista, jotta voidaan arvioida mahdollisia muita tapoja osallistua tämän direktiivin 7 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, jonka mukaan kasvihuonekaasuja vähennetään jopa 10 prosentilla vuoteen 2020 mennessä;

j) ajantasainen kustannus-hyötyanalyysi ja vaikutustenarviointi, joka koskee bensiinin sallitun enimmäishöyrin paineen laskemista kesäkaudella alle 60 kPa:n.

2. Komissio antaa viimeistään vuonna 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka koskee 7 a artiklassa tarkoitettua kasvihuonekaasupäästöille vuodeksi 2020 asetetun tavoitteen saavuttamista ja jossa otetaan huomioon, että tämän tavoitteen ja direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta liikenteessä koskevan tavoitteen on oltava johdonmukaisia kyseisen direktiivin 23 artiklan 8 ja 9 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella.

Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa ehdotuksen tavoitteen muuttamisesta.

(*) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1."

10) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos liitteessä I tai II tarkoitettujen sallittujen analyttisten menetelmien mukauttaminen tekniikan kehitykseen on tarpeen, muutokset, joilla muutetaan tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, voidaan hyväksyä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Myös liitettä III voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen. Kyseinen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

11) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa polttoaineiden laatua käsittelevä komitea, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

2. Edellä olevien 7 b, 7 c ja 7 d artiklan mukaisissa biopolttoaineiden kestävyyttä koskeissa asioissa komissiota avustaa direktiivin 2009/28/EY 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyttä käsittelevä komitea.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

12) Poistetaan 14 artikla;

13) Korvataan liitteet I, II, III ja IV tämän direktiivin liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Direktiivin 1999/32/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 1999/32/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3. ’meriliikenteessä käytettävällä polttoaineella’ raakaöljystä saatavaa nestemäistä polttoainetta, joka on tarkoitettu käytettäväksi tai jota käytetään aluksella, mukaan lukien ISO 8217:ssä määritelty polttoaineet. Se kattaa raakaöljystä saatavan nestemäisen polttoaineen, jota käytetään sisävesialuksissa tai huviveneissä, sellaisina kuin ne on määritetty liikkuviin työkonseihin asennettavien polttomootoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

97/68/EY (*) ja huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 16 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/25/EY (**), kun alukset ovat merellä;

(*) EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

(**) EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.”

b) Poistetaan 3 j alakohta;

2) Muutetaan 4 b artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti: ”Yhteisön satamissa laiturissa olevissa aluksissa käytettävän meriliikenteessä käytettävän polttoaineen enimmäisrikkipitoisuus”;

b) poistetaan 1 kohdan a alakohta;

c) poistetaan 2 kohdan b alakohta;

3) Korvataan 6 artiklan 1 a kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Näytteidenotto on aloitettava päivänä, jona vastaava polttoaineen enimmäisrikkipitoisuutta koskeva raja-arvo tulee voimaan. Näytteitä on otettava riittävän tiheään ja riittävässä määrin ja siten, että ne ovat edustavia sekä tutkittavan polttoaineen osalta että asianomaisilla merialueilla ja satamissa olevissa aluksissa käytettävän polttoaineen osalta.”

3 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 93/12/ETY.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE

"LIITE I

**OTTOMOOTTOREILLA VARUSTETUISSA AJONEUVOISSA KÄYTETTÄVIEN KAUPALLISTEN
POLTTOAINEIDEN YMPÄRISTÖPERUSTEISET LAATUVAATIMUKSET**

Laji: **Bensiini**

Parametrit ⁽¹⁾	Yksikkö	Raja-arvot ⁽²⁾	
		Vähimmäisarvo	Enimmäisarvo
Tutkimusoktaaniluku		95 ⁽³⁾	—
Moottorioktaaniluku		85	—
Höyrynpaine, kesäkausi ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Tislaus:			
— prosenttiosuus, joka haihtuu 100 °C:ssa	til.-%	46,0	—
— prosenttiosuus, joka haihtuu 150 °C:ssa	til.-%	75,0	—
Hiilivetyanalyysi:			
— olefiinejä	til.-%	—	18,0
— aromaatteja	til.-%	—	35,0
— bentseeniä	til.-%	—	1,0
Happipitoisuus	massa-%		3,7
Oksygenaattit			
— Metanoli	til.-%		3,0
— Etanoli (stabilointiaineet voivat olla tarpeen)	til.-%		10,0
— Isopropyylialkoholi	til.-%	—	12,0
— Tert-butyylialkoholi	til.-%	—	15,0
— Isobutyylialkoholi	til.-%	—	15,0
— Eetterit, joissa on vähintään 5 hiiliatomia molekyyliä kohti	til.-%	—	22,0
— Muut oksygenaattit ⁽⁶⁾	til.-%	—	15,0
Rikkipitoisuus	mg/kg	—	10,0
Lyijypitoisuus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ On käytettävä standardissa EN 228:2004 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määritettyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 228:2004 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.

⁽²⁾ Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat "todellisia arvoja". Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259:2006 ("Öljytuotteet. Mittaustulosten tarkkuuden määrittäminen ja soveltaminen testimenetelmiin"), ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259:2006 esitettyjen kriteerien perusteella.

⁽³⁾ Jäsenvaltiot voivat päättää sallia edelleen sellaisen lyijyttömän tavallisen bensiinin saattamisen markkinoille, jonka moottorioktaaniluvun (MON) vähimmäisarvo on 81 ja tutkimusoktaaniluvun (RON) vähimmäisarvo 91.

⁽⁴⁾ Kesäkausi alkaa viimeistään 1 päivänä toukokuuta ja päättyy aikaisintaan 30 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltioissa, joissa on alhaiset kesälämpötilat, kesäkausi alkaa viimeistään 1 päivänä kesäkuuta ja päättyy aikaisintaan 31 päivänä elokuuta.

⁽⁵⁾ Jäsenvaltioissa, joissa on alhaiset kesälämpötilat ja joissa on voimassa 3 artiklan 4 ja 5 kohdan mukainen poikkeus, höyrynpaine saa olla enintään 70 kPa. Jäsenvaltioissa, joissa on voimassa 3 artiklan 4 ja 5 kohdan mukainen poikkeus etanolia sisältävän bensiinin osalta, höyrynpaine saa olla enintään 60 kPa, ja lisäksi sovelletaan liitteessä III määritettyä höyrynpainetta koskevaa poikkeusta.

⁽⁶⁾ Muut monoalkoholit ja eetterit, joiden tislauksen loppupiste ei ole korkeampi kuin standardissa EN 228:2004 määritetty tislauksen loppupiste.

LIITE II

**DIESELMOOTTOREILLA VARUSTETUISSA AJONEUVOISSA KÄYTETTÄVIEN KAUPALLISTEN
POLTTOAINEIDEN YMPÄRISTÖPERUSTEISET LAATUVAATIMUKSET**

Laji: **Diesel**

Parametrit ⁽¹⁾	Yksikkö	Raja-arvot ⁽²⁾	
		Vähimmäisarvo	Enimmäisarvo
Setaaniluku		51,0	—
Tiheys 15 °C:ssa	Kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Tislaus:			
— 95 til.-%:n saanto tasolla:	°C	—	360,0
Polysykliset aromaattiset hiilivedyt	massa-%	—	8,0
Rikkipitoisuus	mg/kg	—	10,0
FAME-yhdisteiden pitoisuus – EN 14078	til.-%	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ On käytettävä standardissa EN 590:2004 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määriteltyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 590:2004 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.

⁽²⁾ Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat "todellisia arvoja". Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259:2006 ("Öljytuotteet. Mittaustulosten tarkkuuden määrittäminen ja soveltaminen testimenetelmiin"), ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259:2006 esitettyjen kriteerien perusteella.

⁽³⁾ FAME-yhdisteiden on oltava standardin EN 14214 mukaisia.

LIITE III

BIOETANOLIA SISÄLTÄVÄLLE BENSIINILLE SALLITTU HÖYRYNPAINETTA KOSKEVA POIKKEUS

Bioetanolipitoisuus (til.-%)	Höyrynpainetta koskeva poikkeus (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Sallittu höyrynpainetta koskeva poikkeus taulukossa mainittujen pitoisuuksien välillä olevalle etanolipitoisuudelle määritetään interpoloimalla lineaarisesti taulukossa välittömästi ylempänä ja välittömästi alempana olevasta etanolipitoisuudesta.

LIITE IV

**BIOPOLTTOAINEIDEN ELINKAARENAIKAISTEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN LASKEMISTA
KOSKEVAT SÄÄNNÖT**

A. Biopolttoaineiden tyypilliset arvot ja oletusarvot, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	Tyypillinen kasvihuonekaasupäästöjen vähennys	Kasvihuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli sokerijuurikkaasta	61 %	52 %
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	45 %	34 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	53 %	47 %
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	69 %	69 %
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	56 %	49 %
etanoli sokeriruo'osta	71 %	71 %
etyyli-tert-butyylieetterin (ETBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
tert-amyylietyylieetterin (TAEE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	45 %	38 %
biodiesel auringonkukasta	58 %	51 %
biodiesel soijapavusta	40 %	31 %
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	36 %	19 %
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	62 %	56 %
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	88 %	83 %
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	51 %	47 %
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	65 %	62 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	40 %	26 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	68 %	65 %
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	58 %	57 %
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	80 %	73 %
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	84 %	81 %
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	86 %	82 %

(*) Ei sisällä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi luokitelluista eläimistä saaduista sivutuotteista tuotettua eläinöljyä.

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. Arvioidut tyypilliset arvot ja oletusarvot tuleville biopolttoaineille, joita ei ollut markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	Tyypillinen kasviuonekaasupäästöjen vähennys	Kasviuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli vehnän oljesta	87 %	85 %
etanoli jätetuusta	80 %	74 %
etanoli viljelystä puusta	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel jätetuusta	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel viljelystä puusta	93 %	93 %
dimetyylieetteri (DME) jätetuusta	95 %	95 %
DME viljelystä puusta	92 %	92 %
metanoli jätetuusta	94 %	94 %
metanoli viljelystä puusta	91 %	91 %
metyyli-tert-butyylieetterin (MTBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

C. Menetelmät

1. Biopolttoaineiden tuotannosta ja käytöstä aiheutuvat kasviuonekaasupäästöt lasketaan seuraavasti:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

jossa

E = polttoaineen käytöstä aiheutuvat kokonaispäästöt;

e_{ec} = raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt;

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt;

e_p = jalostuksesta aiheutuvat päästöt;

e_{td} = kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt;

e_u = käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt;

e_{sca} = paremmista maatalouskäytännöistä johtuvasta maaperän hiilikertymästä saatavat vähennykset päästöissä;

e_{ccs} = hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat vähennykset päästöissä;

e_{ccr} = hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat vähennykset päästöissä; sekä

e_{ee} = sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavasta ylimääräisestä sähköstä saatavat vähennykset päästöissä.

Koneiden ja laitteiden valmistuksesta aiheutuvia päästöjä ei oteta huomioon.

2. Polttoaineista aiheutuvat kasviuonekaasupäästöt, E , ilmaistaan hiilidioksidiekvivalenttigrammoina polttoaineen megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).
3. Poiketen 2 kohdasta arvoja, jotka on laskettu hiilidioksidiekvivalenttigrammoina megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$), voidaan mukauttaa, jotta huomioon otetaan polttoaineiden todellisen kulutuksen erot ilmaistuna ajokilometreinä megajoulea kohti (km/MJ). Tällaisia mukautuksia voidaan tehdä ainoastaan, jos esitetään näyttöä eroista polttoaineen todellisessa kulutuksessa.
4. Biopolttoaineista saatavat vähennykset kasviuonekaasupäästöissä lasketaan seuraavasti:

$$\text{VÄHENNYS} = (E_F - E_B)/E_F$$

jossa

E_B = biopolttoaineesta aiheutuvat kokonaispäästöt; ja

E_F = fossiilisesta vertailukohdasta aiheutuvat kokonaispäästöt.

5. Kasvihuonekaasut, jotka otetaan huomioon 1 kohtaa sovellettaessa, ovat CO₂, N₂O ja CH₄. Hiilidioksidiekvivalentin laskemista varten nämä kaasut painotetaan seuraavasti:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt, e_{ec} , sisältävät itse tuotanto- tai viljelyprosessista, raaka-aineiden korjuusta, jätteistä ja vuodoista sekä raaka-aineiden tuotannossa tai viljelystä käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt. Ne eivät sisällä hiilidioksidin talteenottoa raaka-aineiden viljelystä. Niistä vähennetään soihdutuksesta öljyntuotantoalueilla missä tahansa maailmassa aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen sertifioitujen vähennykset. Vaihtoehtona todellisten arvojen käytölle viljelystä aiheutuvien päästöjen arviot voidaan johtaa keskiarvoista, joiden laskemisen perustana käytetään pienempiä maantieteellisiä alueita kuin oletusarvojen laskemisessa on käytetty.

7. Annualisoidut päästöt, jotka aiheutuvat maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista, e_l , lasketaan jakamalla kokonaispäästöt tasaisesti 20 vuodelle. Näiden päästöjen laskemisessa käytetään seuraavaa sääntöä:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B^{(1)},$$

jossa

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt (ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttimassana biopolttoaineen energiayksikköä kohti);

CS_R = vertailumaankäyttötapaan liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Vertailun pohjana on maankäyttö tammikuussa 2008 tai 20 vuotta ennen raaka-aineen hankkimista, sen mukaan, kumpi ajankohdista on myöhempi;

CS_A = tämänhetkiseen maankäyttöön liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvisto). Jos hiilivaranto kumuloituu yli vuoden mittaisen jakson aikana, CS_A :lle määritetty arvo on arvioitu varanto pinta-alayksikköä kohti 20 vuoden jälkeen tai sadon ollessa kypsä sen mukaan, kumpi ajankohdista on aikaisempi;

P = viljelykasvin tuottavuus (ilmaistuna biopolttoaineen energiana pinta-alayksikköä kohti vuodessa); ja

e_B = hyvitys 29 gCO₂eq/MJ biopolttoaineesta, jos biomassaa on saatu huonontuneesta ja sittemmin kunnostetusta maasta 8 kohdan edellytysten mukaisesti.

8. Hyvitys 29 gCO₂eq/MJ myönnetään, jos esitetään näyttöä siitä, että maa täyttää seuraavat edellytykset:

a) se ei ollut maanviljelykäytössä tai muussa käytössä tammikuussa 2008; ja

b) se kuuluu johonkin seuraavista luokista:

i) vakavasti huonontunut maa, myös aiemmin maanviljelykäytössä ollut maa;

ii) erittäin pilaantunut maa.

Hyvitystä 29 gCO₂eq/MJ sovelletaan enintään 10 vuoden ajan siitä lähtien, kun maa on otettu maanviljelykäyttöön, edellyttäen, että hiilivarantojen säännöllinen kasvu ja eroosion merkittävä väheneminen varmistetaan i alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta ja maaperän pilaantumista vähennetään ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta.

9. Edellä 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luokien määrittämiseen seuraavasti:

a) ”vakavasti huonontuneella maalla” tarkoitetaan maata, joka on merkittävän ajan ollut joko huomattavan suolaantunut tai jonka orgaanisen aineen pitoisuus on ollut huomattavan alhainen ja joka on eroosion pahoin kuluttamaa;

b) ”erittäin pilaantuneella maalla” tarkoitetaan maata, joka ei sovellu elintarvikkeiden eikä rehun viljelyyn maaperän pilaantumisen vuoksi.

Tällaiseksi maaksi luetaan myös maa, josta komissio on tehnyt päätöksen 7 c artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Luku, joka saadaan jakamalla hiilidioksidin molekyylipaino (44,010 g/mol) hiilen molekyylipainolla (12,011 g/mol), on 3,664.

10. Direktiivin 2009/28/EY liitteessä V olevan C osan 10 kohdan mukaista opasta käytetään perustana tässä direktiivissä tarkoitettujen hiilivarantojen laskemiselle.
11. Jalostuksesta aiheutuvat päästöt, e_p , sisältävät itse jalostuksesta, jätteistä ja vuodoista sekä jalostuksessa käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt.

Muulla kuin polttoaineen tuotantolaitoksessa tuotetun sähkön kulutuksen laskemiseksi kyseisen sähkön tuotannon ja jakelun kasvihuonekaasupäästötason oletetaan olevan yhtä suuri kuin sähkön tuotannosta ja jakelusta aiheutuva keskimääräinen päästötaso tietyllä alueella. Tuottajat voivat tästä poiketen käyttää yksittäisen sähköntuotantolaitoksen keskiarvoa kyseisessä laitoksessa tuotetulle sähkölle, jos kyseistä laitosta ei ole liitetty sähköverkkoon.

12. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, e_{td} , sisältävät raaka-aineiden ja puolivalmiiden tuotteiden kuljetuksesta ja varastoinnista sekä valmiiden tuotteiden varastoinnista ja jakelusta aiheutuvat päästöt. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, jotka otetaan huomioon 6 kohdan nojalla, eivät kuulu tämän kohdan soveltamisalaan.
13. Käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt, e_w , katsotaan biopolttoaineiden osalta nollassi.
14. Hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat päästövähennykset, e_{ccs} , joita ei ole jo sisällytetty kohtaan e_p , rajoittuvat päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen ja varastoimalla hiilidioksidi, joka liittyy suoraan polttoaineen tuotantoon, kuljetukseen, jalostukseen ja jakeluun.
15. Hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat päästövähennykset, e_{ccr} , rajoittuvat niihin päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen hiilidioksidi, jossa hiili on peräisin biomassasta ja joka korvaa kaupallisissa tuotteissa ja palveluissa käytettävän fossiilisen hiilidioksidin.
16. Sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavan ylimääräisen sähkön avulla saatavat päästövähennykset, e_{ee} , otetaan huomioon, jos kyseessä on ylimääräinen sähkö, joka on tuotettu yhteistuotantoa käyttävillä polttoaineen tuotantojärjestelmillä, paitsi jos yhteistuotantoon käytetty polttoaine on muu sivutuote kuin viljelykasvien tähde. Tätä ylimääräistä sähköä laskettaessa sähkön ja lämmön yhteistuotantoyksikön kokona pidetään pienintä mahdollista kokoa, joka on tarpeen, jotta yhteistuotantoyksikkö voi toimittaa polttoaineen tuottamiseen tarvittavan lämmön. Tähän ylimääräiseen sähkseen liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten katsotaan olevan yhtä suuret kuin se kasvihuonekaasun määrä, joka aiheutuisi, jos sama määrä sähköä tuotettaisiin voimalassa, joka käyttää samaa polttoainetta kuin yhteistuotantolaitos.
17. Jos polttoaineen tuotantoprosessissa syntyy sekä polttoaine, jonka päästöt lasketaan, että yksi tai useampi muu tuote ("sivutuotteet"), kasvihuonekaasupäästöt jaetaan polttoaineen tai sen välituotteen sekä sivutuotteiden välillä suhteessa niiden energiasisältöön (joka määritetään alemman lämpöarvon perusteella, kun kyseessä ovat muut sivutuotteet kuin sähkö).
18. Edellä 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten jaettavat päästöt ovat $e_{ec} + e_p + ne_{p,n} + e_{td,n}$ sekä $e_{ee,n}$ osat, jotka syntyvät sen prosessivaiheen loppuun mennessä, jossa sivutuote tuotetaan. Jos päästöjä on osoitettu sivutuotteille elinkaaren varhaisemmassa prosessivaiheessa, kyseisten päästöjen osa, joka on osoitettu viimeisessä tällaisessa prosessivaiheessa välituotepolttoaineelle, käytetään tähän tarkoitukseen päästöjen kokonaismäärän sijasta.

Laskentaa varten otetaan huomioon kaikki sivutuotteet, mukaan lukien sähkö, joka ei kuulu 16 kohdan soveltamisalaan, lukuun ottamatta viljelykasvien tähteitä, kuten olkea, sokeriruokojätettä, kuoria, tähkiä ja pähkinänkuoria. Jos sivutuotteilla on negatiivinen energiasisältö, niiden energiasisältö katsotaan laskentaa suoritettaessa nollassi.

Jätteiden, viljelykasvien tähteiden, kuten oljen, sokeriruokojätteen, kuorten, tähkien ja pähkinänkuorten, sekä muiden jalostustähteiden, myös raakaglyserolin (jalostamaton glyseroli), ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen kyseisten materiaalien keräämistä.

Kun kyseessä ovat jalostamossa tuotetut polttoaineet, laskentayksikkö 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa on jalostamo.

19. Edellä 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa fossiilisena vertailukohtana E_f käytetään yhteisössä käytetävistä bensiinin ja dieselpolttoaineen fossiilisesta osasta peräisin olevien päästöjen viimeisimpiä käytettävissä olevia keskiarvoja niiden tietojen perusteella, jotka on toimitettu tämän direktiivin perusteella. Mikäli näitä tietoja ei ole käytettävissä, käytetään arvoa 83,8 gCO₂eq/MJ.

D. Eritellyt oletusarvot biopolttoaineille

Eritellyt oletusarvot viljelylle: "e_{ec}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	12	12
etanoli vehnästä	23	23
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	20	20
etanoli sokeriruo'osta	14	14
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	29	29
biodiesel auringonkukasta	18	18
biodiesel soijapavusta	19	19
biodiesel palmuöljystä	14	14
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	0	0
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	18	18
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	15	15
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maa- kaasua vastaavana	0	0
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0

(*) Lukuun ottamatta eläinöljyä, joka on tuotettu eläimistä saatavista sivutuotteista, jotka on asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti luokiteltu luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi.

Eritellyt oletusarvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): "e_p - e_{ec}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	19	26
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	32	45
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32	45
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomai- sessa kattilassa)	21	30
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	14	19
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	1	1
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolt- toaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	15	21
etanoli sokeriruo'osta	1	1

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	16	22
biodiesel auringonkukasta	16	22
biodiesel soijapavusta	18	26
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	35	49
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	13	18
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	9	13
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	10	13
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	10	13
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	30	42
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	7	9
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	4	5
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	14	20
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11

Eritellyt oletusarvot kuljetukselle ja jakelulle: "e_{td}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	2	2
etanoli vehnästä	2	2
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	2	2
etanoli sokeriruo'osta	9	9
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	1	1
biodiesel auringonkukasta	1	1
biodiesel soijapavusta	13	13
biodiesel palmuöljystä	5	5
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	1	1
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	5	5
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	3	3
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	5	5
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	4	4

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	33	40
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	57	70
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	57	70
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	46	55
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	39	44
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	26	26
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	37	43
etanoli sokeriruo'osta	24	24
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	46	52
biodiesel auringonkukasta	35	41
biodiesel soijapavusta	50	58
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	54	68
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	32	37
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	10	14
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	41	44
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	29	32
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	50	62
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	27	29
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	35	36
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	17	23
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	13	16
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	12	15

E. Arvioidut eriteltyt oletusarvot tuleville biopolttoaineille, jotka eivät olleet markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008

Eriteltyt arvot viljelylle: "e_{ec}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	3	3
etanoli jätepuusta	1	1
etanoli viljellystä puusta	6	6
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	1	1
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	4	4
DME jätepuusta	1	1
DME viljellystä puusta	5	5
metanoli jätepuusta	1	1
metanoli viljellystä puusta	5	5
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Eritellyt arvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): " $e_p - e_{ce}$ ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	5	7
etanoli puusta	12	17
Fischer-Tropsch-diesel puusta	0	0
DME puusta	0	0
metanoli puusta	0	0
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Eritellyt arvot kuljetukselle ja jakelulle: " e_{td} ", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa.

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	2	2
etanoli jätepuusta	4	4
etanoli viljellystä puusta	2	2
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	3	3
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	2	2
DME jätepuusta	4	4
DME viljellystä puusta	2	2
metanoli jätepuusta	4	4
metanoli viljellystä puusta	2	2
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	11	13
etanoli jätepuusta	17	22
etanoli viljellystä puusta	20	25
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	4	4
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	6	6
DME jätepuusta	5	5
DME viljellystä puusta	7	7
metanoli jätepuusta	5	5
metanoli viljellystä puusta	7	7
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/31/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (United Nations Framework Convention on Climate Change, UNFCCC), joka hyväksyttiin neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽³⁾, perimmäisenä tavoitteena on ilmaston kasvihuonekaasupitoisuuksien vakauttaminen sellaiselle tasolle, että estetään ihmisen toiminnan vaaralliset vaikutukset ilmastojärjestelmään.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 2002 tekemällä päätöksellä N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ perustetussa kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa yksilöidään ilmastonmuutos keskeiseksi toimintakohteeksi. Ohjelmassa todetaan, että yhteisö on sitoutunut vähentämään vuosiin 2008–2012 mennessä kasvihuonekaasujen päästöjä kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna ja että pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen maailmanlaajuisia päästöjä on tarpeen vähentää noin 70 prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna.
- (3) Tammikuun 10 päivänä 2007 annetussa komission tiedonannossa ”Maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen rajoittaminen kahteen celsiusasteeseen – Toimet vuoteen

2020 ja sen jälkeen” todetaan, että mikäli kasvihuonekaasupäästöjä halutaan koko maailmassa vähentää 50 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, tämä edellyttää kehittyneiltä mailta 30 prosentin päästövähennyksiä vuoteen 2020 mennessä ja 60–80 prosentin päästövähennyksiä vuoteen 2050 mennessä, sekä että nämä vähennykset ovat teknisesti toteutettavissa ja niistä saatavat hyödyt ovat paljon kustannuksia suuremmat, mutta tavoitteeseen pääsemiseksi on hyödynnettävä kaikki vähentämiskeinot.

- (4) Hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi on väli-vaiheen teknologia, jolla edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä. Se tarkoittaa hiilidioksidin (CO₂) talteenottoa teollisuuslaitoksista, sen siirtoa varastointipaikalle ja sen injektointia sopivaan maanalaiseen geologiseen muodostumaan pysyvää varastointia varten. Tämä teknologia ei saisi toimia kannustimena fossiilisia polttoaineita käyttävien voimalaitosten osuuden kasvattamiseen. Sen kehittäminen ei saisi johtaa siihen, että sekä tutkimuksessa että rahoituksena toteutettavat ponnistelut energiansäästöpolitiikkojen, uusiutuvan energian sekä muiden turvallisten ja kestävien, vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien teknologioiden tukemiseksi vähenevät.
- (5) Alustavat arviot, joita on tehty direktiivin vaikutusten arvioimiseksi ja joihin on viitattu komission vaikutusarvioinnissa, osoittavat, että vuoteen 2020 mennessä voitaisiin varastoida seitsemän miljoonaa tonnia hiilidioksidia ja jopa 160 miljoonaa tonnia vuoteen 2030 mennessä olettaen, että hiilidioksidipäästöt vähenevät 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, ja edellyttäen, että talteenottoon ja varastointiin saadaan yksityistä, kansallista ja yhteisön tukea ja että se osoittautuu ympäristön kannalta turvalliseksi teknologiaksi. Hiilidioksidipäästöt, joilta säästytään vuonna 2030, voisivat merkitä noin 15 prosentin osuutta unionissa vaadittavista vähennyksistä.
- (6) Toisessa Euroopan ilmastonmuutosohjelmassa, joka perustettiin 9 päivänä helmikuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen torjuminen” perusteella valmistelevaan ja tarkastelemaan yhteisön tulevaa ilmastopolitiikkaa, perustettiin hiilidioksidin talteenottoa ja geologista varastointia käsittelevä työryhmä. Työryhmän tehtävänä oli tarkastella hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia keinona lieventää ilmastonmuutosta. Työryhmä julkaisi alan sääntelystä yksityiskoh-taisen raportin, joka hyväksyttiin kesäkuussa 2006. Siinä korostetaan, että hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia varten on tarpeen kehittää sekä toimintalinjauksia että sääntelykehyksiä, ja kehoitetaan komissiota tutkimaan asiaa edelleen.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 3.2.2009, s. 75.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (7) Tammikuun 10 päivänä 2007 annetussa komission tiedonannossa "Kestävää sähköntuotantoa fossiilista polttoaineista: tavoitteena kivihiilen päästöjen lähes täydellinen eliminointi vuodesta 2020" toistettiin, että olisi laadittava sääntelykehys, joka perustuu hiilidioksidivuotojen kokonaisvaltaiseen riskiarviointiin, johon sisältyvät varastointipaikan valinnalle asetettavat vaatimukset vuotoriskin minimoimiseksi sekä varastoinnin varmentamisen edellyttämät valvonta- ja raportointijärjestelyt ja riittävät toimintapidevalmiudet vuototapauksissa. Tiedonannossa vahvistettiin komission tämän alan toimintasuunnitelma vuodelle 2007. Siinä edellytetään, että hiilidioksidin talteenotolle ja varastoinnille laaditaan toimiva hallintakehys, johon sisältyvät sääntelykehysten, kannustimien ja tukiohjelmien suunnittelu ja ulkosuhteisiin liittyvät seikat, kuten hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskeva tekninen yhteistyö tärkeimpien maiden kanssa.
- (8) Myös maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti jäsenvaltioita ja komissiota tehostamaan tutkimusta ja teknologian kehittämistä sekä kehittämään tarvittavat tekniset, taloudelliset ja sääntelyä koskevat puitteet olemassa olevien oikeudellisten esteiden poistamiseksi sekä ympäristölle turvallisen hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin kehittämiseksi uusien fossiilisia polttoaineita käyttävien voimalaitosten yhteydessä mahdollisesti vuoteen 2020 mennessä.
- (9) Maaliskuussa 2008 kokoontunut Eurooppa-neuvosto palautti mieleen, että hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevaa sääntelykehystä ehdotettiin sen varmistamiseksi, että tätä uutta teknologiaa käytettäisiin ympäristön kannalta turvallisella tavalla.
- (10) Kesäkuussa 2008 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota esittämään mahdollisimman pian mekanismin, jolla edistetään jäsenvaltioiden ja yksityisen sektorin investointeja sen varmistamiseksi, että vuoteen 2015 mennessä rakennetaan ja otetaan käyttöön jopa 12 hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin demonstrointilaitosta.
- (11) Kaikkia hiilidioksidin talteenoton ja geologisen varastoinnin eri osatekijöitä eli hiilidioksidin talteenottoa, kuljetusta ja varastointia on kokeiltu pilottihankkeissa pienemmissä mittakaavassa kuin se, joka vaaditaan niiden teolliseen soveltamiseen. Nämä osatekijät on vielä yhdistettävä täydelliseksi talteenotto- ja varastointiprosessiksi, teknologia-kustannukset on saatava pienemmiksi, ja parempaa tieteellistä tietoa on kerättävä. Tämän takia on tärkeää, että yhteisön ponnistelut, jotka koskevat talteenoton ja varastoinnin demonstrointityötä yhteisessä strategiakehyksessä aloitetaan mahdollisimman pian ja että tämä käsittää erityisesti hiilidioksidin varastoinnin turvallista soveltamista koskevan oikeudellisen kehityksen, kannustimia erityisesti jatkokutkimukselle ja kehittämiseksi, demonstrointihankkeita ja yleisen tietoisuuden lisäämiseen tähtäviä toimia.
- (12) Kansainvälisellä tasolla on oikeudellisia esteitä hiilidioksidin varastoinnille merenpohjan alla oleviin geologisiin muodostumiin poistettu hyväksymällä asiaa koskevia riskinhallintakehyksiä jätteen ja muun aineen mereen laskeamisen aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1972 tehtyyn yleissopimukseen vuonna 1996 liitetyn Lontoon pöytäkirjan (vuoden 1996 Lontoon pöytäkirja) ja Koillis-Atlantin meriympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen (OSPAR-yleissopimus) nojalla.
- (13) Vuoden 1996 Lontoon pöytäkirjan sopimuspuolet hyväksyivät vuonna 2006 muutoksia pöytäkirjaan. Näillä muutoksilla sallitaan hiilidioksidin talteenottoprosesseista tulevien hiilidioksidivirtojen varastointi merenpohjan alla oleviin geologisiin muodostumiin sekä säädellään tätä toimintaa.
- (14) OSPAR-yleissopimuksen sopimuspuolet hyväksyivät vuonna 2007 yleissopimuksen liitteisiin muutoksia, joilla sallitaan hiilidioksidin varastointi merenpohjan alla oleviin geologisiin muodostumiin, päätöksen ympäristölle turvallisesta hiilidioksidivirtojen varastoinnista geologisiin muodostumiin sekä OSPARin ohjeet tämän toiminnan riskinarvioinnista ja hallinnoinnista. Ne tekivät myös päätöksen, jolla kielletään hiilidioksidin sijoittaminen meren vesipatsaaseen ja merenpohjaan mahdollisten kielteisten vaikutusten vuoksi.
- (15) Yhteisöllä on jo useita oikeudellisia välineitä joidenkin hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin liittyvien ympäristöriskien, erityisesti hiilidioksidin talteenottoon ja siirtoon liittyvien, hallitsemiseksi, ja näitä välineitä olisi käytettävä aina kun se on mahdollista.
- (16) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/1/EY⁽¹⁾ on tiettyjen teollisten toimintojen osalta sopiva väline hiilidioksidin talteenotosta ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien sääntelyyn, ja sitä olisi sen vuoksi sovellettava mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista tulevien hiilidioksidivirtojen talteenottoon geologista varastointia varten.
- (17) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY⁽²⁾ olisi sovellettava hiilidioksidivirtojen talteenottoon ja siirtoon geologista varastointia varten. Sitä olisi sovellettava myös tässä direktiivissä tarkoitettuihin varastointipaikkoihin.
- (18) Tätä direktiiviä olisi sovellettava hiilidioksidin geologiseen varastointiin jäsenvaltioiden alueilla, niiden talousvyöhykkeillä ja niiden mannerlaatoilla. Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava hankkeisiin, joiden tarkoituksena on uusien tuotteiden ja prosessien tutkimus, kehittäminen tai testaus, ja joiden tarkoituksena on kokonaisuudessaan alle 100 000 hiilidioksiditonin varastointi. Tämä kynnysarvo vaikuttaa sopivalta myös muiden asian kannalta merkityksellisten yhteisön säädösten soveltamiseksi. Hiilidioksidin varastointia tämän direktiivin alueellisen soveltamisalan ulkopuolelle ulottuviin varastointikomplekseihin ja hiilidioksidin varastointia vesipatsaaseen ei olisi sallittava.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

- (19) Jäsenvaltioille olisi jätettävä oikeus määrittää, miltä niiden alueeseen kuuluvilta alueilta varastointipaikat voidaan valita. Tähän kuuluu myös jäsenvaltioiden oikeus olla sallimatta mitään varastointia alueensa osiin tai koko alueelleen tai asettaa etusijalle muu maaperän käyttö, kuten hiilivetyjen etsintä, tuotanto ja varastointi tai pohjavettä johtavien kerrostumien geoterminen käyttö. Jäsenvaltioiden olisi tässä yhteydessä erityisesti kiinnitettävä riittävää huomiota mahdollisen varastointipaikan käytön muihin energiaan liittyviin vaihtoehtoihin, myös strategisiin, jotka koskevat jäsenvaltion energiahuollon turvaamista tai uusiutuvien energialähteiden kehittämistä. Sopivan varastointipaikan valinta on ratkaisevan tärkeää sen varmistamiseksi, että varastoitu hiilidioksidi pysyy täysin ja pysyvästi eristettynä. Jäsenvaltioiden olisi varastointipaikkoja valitessaan otettava mahdollisimman objektiivisella ja tehokkaalla tavalla huomioon geologiset ominaisuutensa, esimerkiksi seismisyyden. Varastointiin olisi sen vuoksi valittava vain sellaisia paikkoja, joissa ei ole merkittävää vuotoriskiä ja joissa ei todennäköisesti voi esiintyä ainaakaan merkittäviä ympäristö- tai terveysvaikutuksia. Tämä olisi määritettävä luonnehtimalla ja arvioimalla mahdollisen varastointikompleksin ominaisuudet erityisten vaatimusten mukaisesti.
- (20) Tehostetulla hiilivetyjen talteenotolla tarkoitetaan hiilivetyjen talteen ottamista muulla tavoin kuin vettä johtamalla tai muilla keinoin. Tehostettu hiilivedyn talteenotto ei sinällään kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Kun tehostettu hiilivetyjen talteenotto yhdistetään hiilidioksidin geologiseen varastointiin, olisi kuitenkin sovellettava tämän direktiivin säännöksiä ympäristölle turvallisesta hiilidioksidin varastoinnista. Tuossa tapauksessa ei vuotoja koskevia tämän direktiivin säännöksiä ole tarkoitus soveltaa maan pinnalla sijaitsevista laitoksista peräisin olevaan hiilidioksidiin, joka ei ylitä tavanomaisessa hiilivetyjen poistamisprosessissa välttämätöntä määrää ja joka ei vaaranna geologisen varastoinnin turvallisuutta tai jolla ei ole haitallisia vaikutuksia lähiympäristöön. Tällaiset päästöt katetaan sisällyttämällä varastointipaikat kasvihuonekaasujen päästökauppaoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/87/EY⁽¹⁾, jossa edellytetään päästökauppaoikeuksien palauttamista vuotaneiden päästöjen takia.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi asetettava hiilidioksidin geologista varastointia koskevat ympäristötiedot yleisön saataville voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
- (22) Jäsenvaltioiden, jotka aikovat sallia hiilidioksidin geologisen varastoinnin alueellaan, olisi huolehdittava alueellaan käytettävissä olevan varastointikapasiteetin arvioinnista. Komission olisi järjestettävä näiden jäsenvaltioiden välinen tietojen ja parhaiden toimintatapojen vaihto tässä direktiivissä säädetyn tietojenvaihdon yhteydessä.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä, missä tapauksissa tarvitaan tutkimuksia paikan valintaa varten tarvittavien tietojen keräämiseksi. Tutkimuksen, millä tarkoitetaan toimia pinnanalaiseen kerrokseen tunkeutumiseksi, olisi oltava luvanvaraista. Jäsenvaltioiden ei tarvitse asettaa tutkimuslupien myöntämismenettelyyn osallistumista koskevia ehtoja, mutta jos ne tekevät niin, niiden olisi ainakin varmistettava, että tutkimuslupien myöntämismenettelyt ovat avoinna kaikille tahoille, joilla on tarvittavat valmiudet. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että luvat myönnetään objektiivisten, julkisten ja syrjimättömien arviointiperusteiden nojalla. Tutkimusinvestointien suojaamiseksi ja edistämiseksi tutkimuslupa olisi myönnettävä rajatulle kolmiulotteiselle tilalle ja rajatuksi ajaksi, jona aikana luvanhaltijalla olisi oltava yksinomainen oikeus tutkia mahdollista hiilidioksidin varastointikompleksia. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tänä aikana alueella ei sallita toimintaa, joka häiritsisi tutkimuksia. Jos toimintaa ei harjoiteta kohtuullisen ajan kuluessa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tutkimuslupa peruutetaan ja voidaan myöntää muille tahoille.
- (24) Varastointipaikkoja ei saisi käyttää ilman varastointilupaa. Varastointiluvan olisi oltava tärkein väline, jolla varmistetaan, että tämän direktiivin aineelliset vaatimukset täytetään ja että hiilidioksidin geologinen varastointi tehdään siten ympäristön kannalta turvallisella tavalla. Varastointilupia myönnettäessä tutkimusluvan haltijalle olisi annettava etusija kilpailijoihin nähden, sillä tavanomaisissa olosuhteissa tämä on jo tehnyt merkittäviä investointeja.
- (25) Sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin vaatimuksia sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla yhteisössä, olisi kaikkien varastointilupahakemusten tämän direktiivin täytäntöönpanon alkuvaiheessa oltava niiden vastaanottamisen jälkeen komission käytettävissä. Varastointilupaluonnokset olisi toimitettava komissiolle, jotta se voi antaa niistä lausunnon neljän kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Kansallisten viranomaisten olisi otettava komission lausunto huomioon, kun ne päättävät luvista, ja niiden olisi perusteltava kaikki poikkeamiset komission lausunnosta. Yhteisön tasolla tehtävän tarkastelun olisi omalta osaltaan myös parannettava yleisön luottamusta hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin.

(1) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

- (26) Toimivaltaisen viranomaisen olisi tarkasteltava uudelleen varastointilupaa ja tarvittaessa saatettava se ajan tasalle tai peruutettava se, muun muassa silloin, kun sille on ilmoitettu vuodoista tai merkittävistä häiriöistä, tai kun toiminnanharjoittajien toimittamista raporteista tai tehdyistä tarkastuksista käy ilmi, ettei lupaehtoja ole noudatettu, tai kun se saa tietoonsa, ettei toiminnanharjoittaja jollain muulla tavalla täytä lupaehtoja. Jos lupa peruutetaan, toimivaltaisen viranomaisen olisi joko myönnettävä uusi lupa tai suljettava varastointipaikka. Siihen asti toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava vastuulleen varastointipaikka ja erityiset oikeudelliset velvoitteet. Aiheutuneet kustannukset olisi perittävä entiseltä toiminnanharjoittajalta.
- (27) Hiilidioksidivirran koostumukselle on asetettava rajoituksia, jotka sopivat yhteen geologisen varastoinnin tärkeimmän tavoitteen kanssa, joka on hiilidioksidipäästöjen eristäminen ilmakehästä, ja jotka perustuvat riskeihin, joita kontaminaatio voi aiheuttaa siirto- ja varastointiverkon turvallisuudelle sekä ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Tämän vuoksi hiilidioksidivirran koostumus olisi todennettava ennen injektointia ja varastointia. Hiilidioksidivirran koostumus on tulosta talteenottolaitoksissa toteutettavista prosesseista. Sen jälkeen, kun talteenottolaitokset on sisällytetty direktiiviin 85/337/ETY, talteenottoa koskevan lupamenettelyn yhteydessä on suoritettava ympäristövaikutusten arviointi. Talteenottolaitosten sisällyttäminen direktiiviin 2008/1/EY takaa lisäksi sen, että on määritettävä paras käytettävissä oleva tekniikka hiilidioksidivirran koostumuksen parantamiseksi ja käytettävä sitä. Varastointipaikan toiminnanharjoittajan olisi lisäksi tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttävä ja injektoitava hiilidioksidivirtoja vain, jos virtojen koostumus on analysoitu, myös syövyttävien aineiden osalta, ja riskin arviointi on suoritettu ja se on osoittanut, että hiilidioksidivirran epäpuhtauksien taso vastaa tässä direktiivissä tarkoitettuja koostumukselle asetettuja vaatimuksia.
- (28) Seuranta on olennaisen tärkeää sen arvioimiseksi, käyttäytykö injektoitu hiilidioksidi odotetulla tavalla, tapahtuuko kulkeutumista tai vuotamista ja vahingoittaako mahdollinen havaittu vuoto ympäristöä tai ihmisten terveyttä. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että toiminnanharjoittaja seuraa toiminnan aikana varastointikompleksia ja injektointilaitteistoja noudattaen seurantasuunnitelmaa, joka on laadittu erityisten seuranta-vaatimusten perusteella. Suunnitelma olisi esitettävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi. Kun kyseessä on geologinen varastointi merenpohjan alle, seuranta olisi vielä mukautettava vastaamaan erityisiä vaatimuksia, joita sovelletaan hiilidioksidin talteenoton ja geologisen varastoinnin hallinnointiin meriympäristössä.
- (29) Toiminnanharjoittajan olisi raportoitava muun muassa seurannan tuloksista toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran vuodessa. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi perustettava tarkastusjärjestelmä sen varmistamiseksi, että varastointipaikkaa käytetään tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti.
- (30) Olisi annettava säännökset korvausvastuusta, joka koskee hiilidioksidin pysyvän eristämisen pettämisen johdosta paikalliselle ympäristölle ja ilmastolle aiheutuvia vahinkoja. Vastuuta ympäristövahingoista (suojeltaville lajeille ja luontotyypeille sekä vesille ja maaperälle aiheutuvasta vahingosta) säännellään ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/35/EY ⁽¹⁾, jota olisi sovellettava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien varastointipaikkojen käyttöön. Vuodoista aiheutuviin ilmastovahinkoihin liittyvä vastuu katetaan sisällyttämällä varastointipaikat direktiiviin 2003/87/EY, jossa vaaditaan päästöoikeuksien palauttamista vuotaneiden päästöjen osalta. Tässä direktiivissä olisi lisäksi säädettävä, että varastointipaikan toiminnanharjoittajan on vuotojen tai merkittävien häiriöiden ilmetessä toteutettava korjaavia toimenpiteitä niitä koskevan suunnitelman mukaisesti, joka on toimitettu toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle, joka on hyväksynyt sen. Jos toiminnanharjoittaja ei toteuta tarpeellisia korjaavia toimenpiteitä, olisi toimivaltaisen viranomaisen toteutettava ne ja perittävä kustannukset toiminnanharjoittajalta.
- (31) Varastointipaikka olisi suljettava, jos luvassa ilmoitetut tätä koskevat ehdot täyttyvät, mikäli toiminnanharjoittaja, joka on saanut siihen luvan toimivaltaiselta viranomaiselta, pyytää sitä, tai jos toimivaltainen viranomainen niin päättää varastointiluvan peruuttamisen jälkeen.
- (32) Varastointipaikan sulkemisen jälkeen toiminnanharjoittajan olisi edelleen vastattava ylläpidosta, seurannasta ja valvonnasta, raportoinnista ja korjaavista toimenpiteistä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti ja noudattaen sulkemisen jälkeistä vaihetta koskevaa suunnitelmaa, joka on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on hyväksynyt sen. Toiminnanharjoittajan olisi vastattava myös muista asiaan vaikuttavasta yhteisön lainsäädännöstä johtuvista velvollisuuksista siihen asti, kunnes vastuu varastointipaikasta on siirretty toimivaltaiselle viranomaiselle.
- (33) Vastuu varastointipaikasta ja kaikista siitä johtuvista erityisistä oikeudellisista velvollisuuksista olisi siirrettävä toimivaltaiselle viranomaiselle, jos ja kun kaikki saatavilla oleva näyttö viittaa siihen, että varastoitu hiilidioksidi pysyy täysin ja pysyvästi eristettynä. Toiminnanharjoittajan olisi toimitettava tätä varten raportti toimivaltaiselle viranomaiselle siirron hyväksymiseksi. Sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin vaatimuksia sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla yhteisössä, olisi kaikkien raporttien direktiivin täytäntöönpanon alkuvaiheessa oltava niiden vastaanottamisen jälkeen komission käytettävissä. Kaikki alustavat hyväksymispäätökset olisi toimitettava komissiolle, jotta se voi antaa niistä lausunnon neljän kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Kansallisten viranomaisten olisi otettava komission lausunto huomioon, kun ne päättävät hyväksymisestä, ja niiden olisi perusteltava kaikki poikkeamiset komission lausunnosta. Samoin kuin yhteisön tasolla tehtävän alustavien varastointilupien tarkastuksen olisi alustavien hyväksymispäätösten tarkastuksen omalta osaltaan parannettava yleisön luottamusta hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin.

⁽¹⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (34) Muita kuin tämän direktiivin, direktiivin 2003/87/EY ja direktiivin 2004/35/EY kattamia vastuita olisi erityisesti injektointivaiheen, sulkemisen ja sen jälkeisen ajan, kun vastuu on siirretty toimivaltaiselle viranomaiselle, osalta käsiteltävä kansallisella tasolla.
- (35) Vastuun siirtämisen jälkeen seuranta olisi vähennettävä tasolle, jolla vuodot ja merkittävät häiriöt voidaan edelleen havaita, mutta sitä olisi uudelleen tehostettava, jos ilmenee vuotoja tai merkittäviä häiriöitä. Toimivaltainen viranomainen ei saisi periä kustannuksiaan entiseltä toiminnanharjoittajalta vastuun siirtämisen jälkeen lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse virheestä, johon toiminnanharjoittaja on syyllistynyt ennen varastointipaikkaa koskevan vastuun siirtoa.
- (36) Jotta voitaisiin varmistua siitä, että voidaan täyttää sulkemiseen ja sulkemisen jälkeiseen aikaan liittyvät velvollisuudet, direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan sisällyttämisestä johtuvat velvollisuudet sekä tästä direktiivistä johtuvat velvollisuudet toteuttaa korjaavia toimenpiteitä vuotojen tai merkittävien häiriöiden sattuessa, näiden toimien rahoitukseen olisi varauduttava. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että mahdollinen toiminnanharjoittaja huolehtii rahoituksesta rahavakuuden tai muun vastaavan järjestelyn avulla niin, että vakuus on voimassa ja pätevä ennen injektoinnin aloittamista.
- (37) Kansalliset viranomaiset saattavat vastuun siirtämisen jälkeen joutua vastaamaan kustannuksista, jotka liittyvät hiilidioksidin varastointiin, kuten seurantakustannuksista. Toiminnanharjoittajan olisi näin ollen ennen vastuun siirtämistä annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarpeellinen rahoitusosuus jäsenvaltioiden määrittämien järjestelyjen mukaisesti. Tämän rahoitusosuuden olisi katettava vähintään ennakoidut seurantakustannukset 30 vuoden ajaksi. Rahoitusosuuden taso olisi määritettävä komission hyväksymien ohjeiden perusteella, jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano koko yhteisössä.
- (38) Hiilidioksidin siirtoverkkojen ja varastointipaikkojen käyttöoikeudesta saattaa, riippumatta mahdollisten käyttäjien maantieteellisestä sijainnista unionin alueella, tulla edellytys sähkön- ja lämmöntuotannon sisämarkkinoille tulolle tai kilpailullisen toiminnan harjoittamiselle näillä markkinoilla riippuen hiilidioksidin ja sen talteenoton ja varastoinnin suhteellisista hinnoista. Onkin asianmukaista tehdä järjestelyjä sitä varten, että mahdolliset käyttäjät saavat tällaisen oikeuden. Tämä olisi tehtävä tavalla, josta kukin jäsenvaltio päättää itse pitäen tavoitteenaan oikeudenmukaista, vapaata ja syrjimätöntä pääsyä ja ottaen huomioon muun muassa käytettävissä olevan tai kohtuullisin keinoin käyttöön saatavan siirto- ja varastointikapasiteetin sekä sen osuuden kansainvälisiin oikeudellisiin välineisiin ja yhteisön lainsäädäntöön perustuvista hiilidioksidipäästöjen vähentämisvelvoitteistaan, jotka on määrä saavuttaa hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin avulla. Hiilidioksidin siirtoputkisto olisi mahdollisuuksien mukaan suunniteltava siten, että helpotetaan sellaisten hiilidioksidivirtojen, jotka täyttävät kohtuulliset vähimmäiskoostumukselle asetetut rajat, pääsyä putkistoon. Jäsenvaltioiden olisi myös otettava käyttöön riitojenratkaisumenettelyjä, jotta siirtoverkkojen ja varastointipaikkojen käyttöoikeutta koskevat riidat voitaisiin ratkaista nopeasti.
- (39) Tarvitaan säännöksiä, joilla varmistetaan, että rajat ylittävien hiilidioksidin siirtojen, rajat ylittävien varastointipaikkojen tai rajat ylittävien varastointikompleksien osalta asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset noudattavat yhdessä tämän direktiivin ja kaikkien muiden yhteisön säädösten vaatimuksia.
- (40) Toimivaltaisen viranomaisen olisi laadittava rekisteri myönnetystä varastointiluvista sekä kaikista suljetuista varastointipaikoista ja niitä ympäröivistä varastointikomplekseista ja pidettävä sitä yllä. Rekisteriin olisi sisällyttävä myös näiden alueiden kolmiulotteista rakennetta kuvaavia karttoja, jotka toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on otettava huomioon asiaa koskevilla suunnittelu- ja lupamenettelyissä. Rekisteri olisi myös toimitettava komissiolle.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tämän direktiivin täytäntöönpanosta kertomuksia, jotka perustuvat kyselylomakkeisiin, jotka komissio laatii eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY (1) mukaisesti.
- (42) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (43) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (2) mukaisesti.
- (44) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa liitteitä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (45) Direktiivi 85/337/ETY olisi muutettava siten, että sen soveltamisalaan lisätään tämän direktiivin mukainen hiilidioksidivirtojen talteenotto ja siirto geologista varastointia varten sekä hiilidioksidin varastointipaikat. Direktiivi 2004/35/EY olisi muutettava siten, että sen soveltamisalaan lisätään tässä direktiivissä tarkoitettujen varastointipaikkojen käyttö. Direktiivi 2008/1/EY olisi muutettava siten, että sen soveltamisalaan lisätään hiilidioksidivirtojen talteenotto geologista varastointia varten mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista.

(1) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

(2) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (46) Tämän direktiivin antamisella olisi varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen hiilidioksidin geologisen varastoinnin aiheuttamilta riskeiltä. Tästä syystä jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/12/EY ⁽¹⁾ ja jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006 ⁽²⁾ olisi muutettava siten, ettei geologista varastointia varten talteen otettu ja siirretty hiilidioksidi kuuluu mainittujen säästöjen soveltamisalaa. Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY ⁽³⁾ olisi myös muutettava siten, että sallitaan hiilidioksidin injektointi suolaisiin pohjavesiesiintymiin geologista varastointia varten. Kaikki tällainen injektointi on pohjaveden suojeleminen koskevan yhteisön lainsäädännön alaisuudessa, ja sen on oltava direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä pohjaveden suojelesta pilaantumisesta ja huononemisesta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY ⁽⁴⁾ mukaista.
- (47) Siirtyminen vähän hiilidioksidia aiheuttavaan sähköntuotantoon edellyttää fossiilisiin polttoaineisiin perustuvan sähköntuotannon osalta, että uudet investoinnit tehdään siten, että päästöjen merkittävä vähentäminen on entistä helpompaa. Tämän vuoksi tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY ⁽⁵⁾ olisi muutettava siten, että siinä edellytetään, että kaikissa kapasiteetiltaan tietyntyyppisissä polttolaitoksissa, joiden alkuperäinen rakennus- tai käyttöluupa on myönnetty tämän direktiivin voimaantulon jälkeen, on laitosalueella sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistoille, jos sopivia varastointipaikkoja on saatavilla ja jos hiilidioksidin kuljetus ja hiilidioksidin talteenottolaitteiden jälkiasennus on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Kuljetuksen ja jälkiasennuksen taloudellista toteutettavuutta olisi arvioitava siten, että otetaan jälkiasennuksen osalta huomioon välttämättömien hiilidioksidin aiheuttamat oletetut kustannukset erityisissä paikallisissa olosuhteissa ja oletetut hiilidioksidin päästöluvista aiheutuvat kustannukset yhteisössä. Arviointien olisi perustuttava viimeisimpiin tietoihin. Olisi myös tarkasteltava teknisiä vaihtoehtoja ja analysoitava arviointiprosesseihin liittyviä epävarmuustekijöitä. Toimivaltaisen viranomaisen olisi määritettävä ehtojen täyttymisen toiminnanharjoittajan tekemän arvioinnin ja muiden, erityisesti ympäristön ja ihmisten terveyden suojelelun osalta, käytettävissä olevien tietojen perusteella.
- (48) Komission olisi 30 päivään kesäkuuta 2015 mennessä tarkastettava tätä direktiiviä uudelleen sen täytäntöönpanon alkuvaiheessa saatujen kokemusten pohjalta ja tehtävä tarvittaessa ehdotuksia sen tarkistamiseksi.
- (49) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on oikeudellisen kehyksen vahvistaminen ympäristölle turvalliselle hiilidioksidin varastoinnille, vaan se voidaan sen vaikutusten ja laajuuden takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (50) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽⁶⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoita, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (51) Tämän direktiivin soveltaminen ei vaikuta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamiseen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan oikeudellinen kehys ympäristön kannalta turvallisesti tapahtuvaa hiilidioksidin geologista varastointia varten osana ilmastomuutoksen torjuntaa.

2. Ympäristön kannalta turvallisesti tapahtuvan hiilidioksidin geologisen varastoinnin tarkoituksena on hiilidioksidin pysyvä eristäminen niin, että voidaan estää kielteiset vaikutukset ja mahdolliset riskit ympäristölle ja ihmisten terveydelle tai, jollei tämä ole mahdollista, poistaa ne mahdollisimman hyvin.

2 artikla

Soveltamisala ja kielto

1. Tätä direktiiviä sovelletaan hiilidioksidin geologiseen varastointiin jäsenvaltioiden alueella, niiden talousvyöhykkeillä ja niiden mannerlaatoilla, siten kuin ne on määritelty Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa (UNCLOS).

⁽¹⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9. Direktiivi 2006/12/EY on kumottu 12 päivästä joulukuuta 2010 jätteistä ja tiettyjen direktiivin kumoamisesta 19 päivänä marraskuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/98/EY (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19.

⁽⁵⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta hiilidioksidin geologiseen varastointiin, jonka aiottu varastoitava kokonaismäärä on alle 100 000 tonnia ja jonka tarkoituksena on uusien tuotteiden ja prosessien tutkimus, kehittäminen tai testaus.

3. Hiilidioksidin varastointi varastointipaikoilla, joilla varastointikompleksi ulottuu 1 kohdassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle, ei ole sallittua.

4. Hiilidioksidin varastointi vesipatsaaseen ei ole sallittua.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) "hiilidioksidin geologisella varastoinnilla" hiilidioksidivirtojen injektointia ja siihen liittyvää varastoimista maanalaisiin geologisiin muodostumiin;
- 2) "vesipatsaalla" pystysuunnassa yhtäjaksoista vesistön pinnasta pohjasedimenttiin ulottuvaa vesimassaa;
- 3) "varastointipaikalla" geologisessa muodostumassa olevaa tiettyä kolmiulotteista tilaa, jota käytetään hiilidioksidin varastointiin ja siihen liittyviä maan pinnalla olevia laitoksia tai injektointilaitoksia;
- 4) "geologisella muodostumalla" litostratigraafista yksikköä, jossa voidaan erottaa ja kartoittaa toisistaan erottuvia kivilajikerroksia;
- 5) "vuodolla" kaikenlaista hiilidioksidin vapautumista varastointikompleksista;
- 6) "varastointikompleksilla" varastointipaikkaa ja sitä ympäröivää geologista pääaluetta tai yksikköä, jolla voi olla vaikutusta varastoinnin eheyteen ja varmuuteen, eli sekundaarisia eristäviä muodostumia;
- 7) "hydrologisella yksiköllä" hydraulisessa yhteydessä toisiinsa olevien huokoston huokostilaa, jossa paineyhteys voidaan mitata teknisin välinein ja jota rajoittavat virtausesteet kuten siirrokset, suoladoomit, litologiset rajat tai hydrologisen yksikön ohentuminen olemattomaksi tai muuttuminen paljastumaksi;
- 8) "tutkimuksella" hiilidioksidin geologiseen varastointiin tarkoitettujen mahdollisten varastointikompleksien arviointia toimin, joilla tunkeudutaan maanalaisiin osiin, mihin kuuluvat muun muassa poraukset geologisten tietojen hankkimiseksi mahdollisen varastointikompleksin geologisista kerrostumista ja tarvittaessa injektointitestien tekeminen varastointipaikan ominaispiirteiden selvittämiseksi;
- 9) "tutkimusluvalla" toimivaltaisen viranomaisen tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti tekemää kirjallista ja perusteltua tutkimuksen sallimista koskevaa päätöstä, jossa määritellään edellytykset, joiden mukaisesti tutkimus voidaan tehdä;
- 10) "toiminnanharjoittajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, sekä yksityistä että julkista, joka käyttää varastointipaikkaa tai jolla on se valvonnassaan tai jolle on kansallisen lainsäädännön mukaisesti luovutettu ratkaiseva taloudellinen päättävältä varastointipaikan teknisen toiminnan suhteen;
- 11) "varastointiluvalla" toimivaltaisen viranomaisen tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti tekemää yhtä tai useampaa kirjallista ja perusteltua päätöstä, jolla toiminnanharjoittajalle myönnetään lupa hiilidioksidin geologiseen varastointiin varastointipaikassa ja jossa määritellään varastointia koskevat edellytykset;
- 12) "merkittävällä muutoksella" muutosta, josta ei ole määräystä varastointiluvassa ja jolla voi olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön tai ihmisten terveyteen;
- 13) "hiilidioksidivirralla" hiilidioksidin talteenottoprosesseista aiheutuvaa aineiden virtaa;
- 14) "jätteellä" aineita, jotka on määritelty jätteeksi direktiivin 2006/12/EY 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;
- 15) "hiilidioksidipluomilla" hiilidioksidin leviämistilavuutta geologisessa muodostumassa;
- 16) "kulkeutumisella" hiilidioksidin liikkumista varastointikompleksissa;
- 17) "merkittävällä häiriöllä" mitä tahansa injektointi- tai varastointitoiminnoissa tai itse varastointikompleksin tilassa esiintyvää häiriötä, johon liittyy vuodon riski tai riski ympäristölle tai ihmisten terveydelle;
- 18) "merkittävällä riskillä" kyseessä olevaa varastointipaikkaa koskevaa vahingon mahdollisuuksien yhdistelmää ja sen suuruista vahingon mahdollisuutta, ettei sitä voi jättää huomiotta saattamatta kyseenalaiseksi tämän direktiivin tarkoitusta;
- 19) "korjaavilla toimenpiteillä" mitä tahansa toimenpiteitä, joita toteutetaan merkittävien häiriöiden korjaamiseksi tai vuotojen sulkemiseksi, jotta hiilidioksidin vapautuminen varastointikompleksista voidaan estää tai pysäyttää;
- 20) "varastointipaikan sulkemisella" hiilidioksidin injektoinnin lopettamista lopullisesti asianomaiseen varastointipaikkaan;
- 21) "sulkemisen jälkeisellä ajalla" varastointipaikan sulkemisen jälkeistä aikaa, johon sisältyy myös vastuun toimivaltaiselle viranomaiselle siirtämisen jälkeinen aika;
- 22) "siirtoverkolla" putkiverkkoa, mukaan lukien siihen liittyvät paineenkorotusasemat, jota käytetään hiilidioksidin siirtämiseen varastointipaikkaan.

2 LUKU

VARASTOINTIPAIKKOJEN VALINTA JA TUTKIMUSLUVAT

4 artikla

Varastointipaikkojen valinta

1. Jäsenvaltioilla on oikeus määrätä, miltä alueilta varastointipaikat voidaan valita tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Tämä sisältää jäsenvaltioiden oikeuden kieltää varastointi jollakin alueensa osalla tai koko alueellaan.

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat sallia hiilidioksidin geologisen varastoinnin alueellaan, on huolehdittava alueensa osilla tai koko alueellaan käytettävissä olevan varastointikapasiteetin arvioinnista, mikä sisältää tutkimuksen sallimisen 5 artiklan mukaisesti. Komissio voi järjestää tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon näiden jäsenvaltioiden välillä 27 artiklassa säädetyn tietojenvaihdon yhteydessä.

3. Geologisen muodostuman sopivuus varastointipaikaksi on määritettävä karakterisoimalla ja arvioimalla mahdollinen varastointikompleksi ja sitä ympäröivä alue liitteessä I esitettyjen perusteiden mukaisesti.

4. Varastointipaikaksi saa valita vain sellaisia geologisia muodostumia, joissa ei ehdotetuissa käyttöolosuhteissa ole merkittävää vuotoriskiä ja joissa ei esiinny merkittäviä ympäristö- tai terveysriskejä.

5 artikla

Tutkimusluvut

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että 4 artiklan mukaista varastointipaikkojen valintaa varten tarvittavien tietojen tuottaminen edellyttää tutkimusta, sen on varmistettava, ettei tällaista tutkimusta tehdä ilman tutkimuslupaa.

Injektointitestien seuranta voidaan tarvittaessa sisällyttää tutkimuslupaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkimuslupia voivat hakea kaikki tahot, joilla on tarvittavat valmiudet, ja että luvat myönnetään tai evätään objektiivisten, julkisten ja syrjimättömien arviointiperusteiden nojalla.

3. Luvan voimassaoloaika ei saa ylittää ajanjaksoa, joka tarvitaan sen tutkimuksen suorittamiseksi, jota varten lupa on myönnetty. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pidentää luvan voimassaoloa, jos myönnetty aika ei riitä kyseisen tutkimuksen loppuunsaattamiseksi ja jos tutkimus on suoritettu luvan mukaisesti. Tutkimusluvut myönnetään rajatulle kolmiulotteiselle tilalle.

4. Tutkimusluvan haltijalla on yksinoikeus tutkia mahdollista hiilidioksidin varastointikompleksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei alueella tänä aikana sallita toimintaa, joka häiritsisi tutkimuksia.

3 LUKU

VARASTOINTILUVAT

6 artikla

Varastointiluvat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei mikään varastointipaikka toimi ilman varastointilupaa, että kullakin varastointipaikalla on vain yksi toiminnanharjoittaja ja että varastointipaikalla ei sallita mitään varastointia häiritsevää toimintaa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varastointilupia voivat hakea kaikki tahot, joilla on tarvittavat valmiudet, ja että luvat myönnetään objektiivisten, julkisten ja avointen arviointiperusteiden nojalla.

3. Varastointilupa on ensisijaisesti myönnettävä kunkin paikan tutkimusluvan haltijalle edellyttäen, että paikan tutkimus on saatettu päätökseen, että tutkimusluvan ehtoja on noudatettu ja että varastointilupahakemus on tehty tutkimusluvan voimassaoloaikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin vaatimusten soveltamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei kompleksia käytetä lupamenettelyn aikana mihinkään häiritsevään toimintaan.

7 artikla

Varastointilupahakemukset

Toimivaltaiselle viranomaiselle tehtävissä varastointilupahakemuksissa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- 1) mahdollisen toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 2) selvitys mahdollisen toiminnanharjoittajan teknisistä valmiuksista;
- 3) 4 artiklan 3 ja 4 kohdan mukainen varastointipaikan ja kompleksin luonnehdinta ja arviointi varastoinnin odotetusta turvallisuudesta;
- 4) injektoitavan ja varastoitavan hiilidioksidin kokonaismäärä sekä suunnitellut lähteet ja kuljetustavat, hiilidioksidivirtojen koostumus, injektointinopeudet ja -paineet sekä injektointilaitteistojen sijainti;
- 5) merkittävien häiriöiden ehkäisemiseen tarkoitettujen toimenpiteiden kuvaus;
- 6) 13 artiklan 2 kohdan mukainen ehdotettu seurantasuunnitelma;

- 7) 16 artiklan 2 kohdan mukainen ehdotettu korjaavia toimenpiteitä koskeva suunnitelma;
 - 8) 17 artiklan 3 kohdan mukainen ehdotettu alustava suunnitelma sulkemisen jälkeiseksi ajaksi;
 - 9) direktiivin 85/337/ETY 5 artiklan mukaisesti toimitettavat tiedot;
 - 10) selvitys siitä, että 19 artiklassa vaadittu rahallinen vakuus tai muu vastaava järjestely on voimassa ja pätevä ennen injektoinnin aloittamista.
- 4) 12 artiklan mukaiset hiilidioksidivirran koostumusta ja sen hyväksymismenettelyä koskevat vaatimukset sekä tarvittaessa injektointia ja varastointia koskevat lisävaatimukset erityisesti merkittävien häiriöiden ehkäisemiseksi;
 - 5) 13 artiklan mukainen hyväksytty seurantaohjelma, velvollisuus panna se täytäntöön ja sen ajan tasalla pitämistä koskevat vaatimukset sekä 14 artiklan mukaiset raportointivaatimukset;
 - 6) vaatimus, jonka mukaan toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava vuodoista tai merkittävistä häiriöistä, sekä 16 artiklan mukainen hyväksytty korjaavia toimenpiteitä koskeva suunnitelma ja velvollisuus toteuttaa korjaavia toimenpiteitä suunnitelman mukaisesti vuotojen tai merkittävien häiriöiden sattuessa;

8 artikla

Varastointiluvan ehdot

Toimivaltainen viranomainen saa myöntää varastointiluvan vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- 1) toimivaltainen viranomainen on 7 artiklan perusteella toimitetun hakemuksen ja muun asiaa koskevan tiedon perusteella vakuuttunut siitä, että:
 - a) kaikkia tämän direktiivin ja muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimuksia on noudatettu;
 - b) toiminnanharjoittaja on taloudellisesti vakavarainen sekä teknisesti pätevä ja luotettava harjoittamaan toimintaa varastointipaikalla ja valvomaan sitä ja että toiminnanharjoittajan ja sen koko henkilöstön ammatillinen ja tekninen kehittyminen ja koulutus on varmistettu;
 - c) siinä tapauksessa, että samassa hydrologisessa yksikössä sijaitsee useampia kuin yksi varastointipaikka, mahdolliset varastointipaikkojen väliset paineyhteydet ovat sellaiset, että molemmat paikat voivat samanaikaisesti vastata tämän direktiivin vaatimuksia;
 - 2) toimivaltainen viranomainen on ottanut huomioon lupaluonnoksesta annetun 10 artiklan mukaisen komission lausunnon.
- 7) 17 artiklassa tarkoitetut sulkemisehdot ja hyväksytty alustava suunnitelma sulkemisen jälkeiseksi ajaksi;
 - 8) määräykset varastointiluvan muuttamisesta, uudelleentarkastelusta, päivittämisestä ja peruuttamisesta 11 artiklan mukaisesti;
 - 9) 19 artiklan mukainen vaatimus asettaa rahallinen vakuus tai muu vastaava järjestely ja pitää se voimassa.

10 artikla

Komission suorittama varastointilupaluonnosten tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava lupahakemukset komission saataville kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Niiden on annettava saataville myös muu asiaan liittyvä aineisto, joka toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon, kun se harkitsee päätöstä varastointiluvan myöntämisestä. Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikista varastointilupaluonnoksista ja muusta aineistosta, joka on otettu huomioon päätösluonnosta laadittaessa. Komissio voi antaa varastointilupaluonnoksista lausunnon, joka ei ole sitova, neljän kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Jos komissio päättää olla antamatta lausuntoa, se ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle kuukauden kuluessa lupaluonnoksen toimittamisesta ja esittää perustelunsa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle lopullisesta päätöksestä ja esitettävä perustelunsa, jos se poikkeaa komission lausunnosta.

9 artikla

Varastointilupien sisältö

Luvassa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- 1) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 2) varastointipaikan ja varastointikompleksin täsmällinen sijaintipaikka ja rajat sekä hydrologiseen yksikköön liittyvät tiedot;
- 3) varastointitoimintoja koskevat vaatimukset, hiilidioksidin määrä, joka saadaan kaikkiaan varastoida maaperään, varaston painerajoitukset sekä suurimmat injektointinopeudet ja paineet;

11 artikla

Varastointilupien muuttaminen, uudelleentarkastelu, päivittäminen ja peruuttaminen

1. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista varastointipaikan toimintaan suunnitelluista, myös toiminnanharjoittajaa koskevista, muutoksista. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa päivitettävä varastointilupa tai sen ehdot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei mitään huomattavia muutoksia toteuteta, jollei ole myönnetty uutta tai päivitettyä varastointilupaa tämän direktiivin mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa sovelletaan direktiivin 85/337/EY liitteessä II olevan 13 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava uudelleen varastointilupaa ja tarvittaessa päivitettävä tai viimeisenä keinona peruutettava se:

- a) jos sille on ilmoitettu tai se on saanut tiedon vuodoista tai merkittävistä häiriöistä 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) jos 14 artiklan mukaisesti toimitetuista raporteista tai 15 artiklan mukaisesti tehdyistä ympäristötarkastuksista käy ilmi, ettei lupaehtoja ole noudatettu tai että vuotojen tai merkittävien häiriöiden riski on olemassa;
- c) jos se on tietoinen mistä tahansa muusta tapauksesta, jossa toiminnanharjoittaja ei ole noudattanut lupaehtoja;
- d) jos se on ilmeisesti välttämätöntä viimeisimpien tieteellisten tutkimustulosten ja tekniikan kehittymisen perusteella; tai
- e) viiden vuoden kuluttua luvan myöntämisestä ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta a–d alakohdan soveltamista.

4. Kun lupa on peruutettu 3 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on joko myönnettävä uusi varastointilupa tai suljettava varastointipaikka 17 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti. Siihen saakka, kunnes uusi varastointilupa on myönnetty, toimivaltaisen viranomaisen on tilapäisesti vastattava kaikista tästä direktiivistä johtuvista oikeudellisista velvoitteista, jotka koskevat hyväksymisperusteita, jos toimivaltaisen viranomaisen päättää jatkaa hiilidioksidin injektointia, seuranta ja korjaavia toimenpiteitä, direktiivin 2003/87/EY mukaista päästöoikeuksien palauttamista vuoden sattuessa sekä direktiivin 2004/35/EY 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisia ehkäiseviä ja korjaavia toimia. Toimivaltaisen viranomaisen on perittävä sille mahdollisesti aiheutuneet kustannukset entiseltä toiminnanharjoittajalta, myös 19 artiklassa tarkoitettua rahallista vakuutta käyttäen. Jos varastointipaikka suljetaan 17 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, sovelletaan 17 artiklan 4 kohtaa.

4 LUKU

TOIMINTAA, SULKEMISTA JA SULKEMISEN JÄLKEISTÄ AIKAA KOSKEVAT VELVOLLISUUDET

12 artikla

Hiilidioksidivirran hyväksymisperusteet ja -menettelyt

1. Hiilidioksidivirran on koostuttava lähes yksinomaan hiilidioksidista. Tästä syystä siihen ei saa lisätä mitään jätettä tai muuta ainetta tämän jätteen tai muun aineen hävittämiseksi. Hiilidioksidivirrassa voi kuitenkin olla pieniä määriä siihen liittyviä aineita, jotka ovat peräisin lähteestä tai talteenotto- tai injektointiprosessista ja jäämiä aineista, joita on lisätty hiilidioksidin kulkeutumi-

sen seuraamisen ja todentamisen helpottamiseksi. Kaikkien satunnaisten aineiden tai lisättyjen aineiden pitoisuuksien on oltava alle sellaisten tasojen, jotka voisivat:

- a) aiheuttaa haitallisia vaikutuksia varastointipaikan tai siihen liittyvän siirtoinfrastruktuurin eheyteen;
- b) olla merkittävä riski ympäristölle tai ihmisten terveydelle; tai
- c) rikkoa sovellettavan yhteisön lainsäädännön vaatimuksia.

2. Komissio hyväksyy tarvittaessa suuntaviivoja niiden tapauskohtaisten edellytysten määrittämiseksi, joita sovelletaan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden noudattamiseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja

- a) hyväksyy ja injektoidi hiilidioksidivirtoja ainoastaan, jos niiden koostumus, syövyttävät aineet mukaan lukien, on analysoitu ja on suoritettu riskinarviointi ja jos riskinarviointi on osoittanut, että pitoisuudet vastaavat 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia;
- b) pitää rekisteriä toimitettujen ja injektoidi hiilidioksidivirtojen määristä ja ominaisuuksista sekä koostumuksesta.

13 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja seuraa injektointilaitteistoja, varastointikompleksia (mahdollisuuksien mukaan myös hiilidioksidipluunia) ja tarpeen mukaan ympäröivää aluetta, jotta voidaan:

- a) vertailla hiilidioksidin ja muodostuman sisältämän veden todellista ja mallinnettua käyttäytymistä varastointipaikassa;
- b) havaita merkittävät häiriöt;
- c) havaita hiilidioksidin kulkeutuminen;
- d) havaita hiilidioksidivuodot;
- e) havaita ympäristöön, erityisesti juomaveteen, väestöön tai ympäröivän biosfäärin hyödyntäjiin kohdistuvat merkittävät kielteiset vaikutukset;
- f) arvioida 16 artiklan mukaisesti toteutettujen korjaavien toimenpiteiden tehoa;
- g) päivittää varastointikompleksin turvallisuuden ja eheyden arviointi lyhyellä ja pitkällä aikavälillä, mihin sisältyy sen arviointi, pysyykö varastoitu hiilidioksidi täydellisesti ja pysyvästi eristettynä.

2. Seurannan on perustuttava seurantasuunnitelmaan, jonka toiminnanharjoittaja laatii liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukaisesti, mihin kuuluvat myös seurantaan koskevat yksityiskohdaiset määräykset direktiivin 2003/87/EY 14 artiklan ja 23 artiklan 2 kohdan nojalla laadittujen ohjeiden mukaisesti, ja joka toimitetaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi tämän direktiivin 7 artiklan 6 kohdan ja 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Suunnitelma on päivitettävä liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukaisesti ja joka tapauksessa joka viides vuosi arvioitujen vuotoriskien sekä arvioitujen ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien muutosten samoin kuin uuden tieteellisen tiedon ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi. Päivitetyt suunnitelmat on toimitettava uudelleen toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi.

14 artikla

Toiminnanharjoittajan raportointi

Toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle sen määräämin määräajoin ja joka tapauksessa vähintään kerran vuodessa seuraavat tiedot:

- 1) kaikki 13 artiklan mukaisen seurannan tulokset raportointikaudelta, myös tiedot käytetystä seurantatekniikasta;
- 2) raportointikaudella toimitettujen ja injektoitujen hiilidioksidivirtojen määrät ja ominaisuudet sekä niiden 12 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti rekisteröity koostumus;
- 3) todiste rahallisen vakuuden asettamisesta ja voimassa pitämisestä 19 artiklan ja 9 artiklan 9 kohdan mukaisesti;
- 4) kaikki muut tiedot, joiden toimivaltainen viranomainen katsoo olevan merkityksellisiä varastointiluvan ehtojen noudattamisen arvioimiseksi ja tiedon lisäämiseksi hiilidioksidin käyttäytymisestä varastointipaikassa.

15 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset järjestävät säännöllisiä ja satunnaisia tarkastuksia sisältävän tarkastusjärjestelmän, joka koskee kaikkia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia varastointikomplekseja, jotta voidaan tarkistaa direktiivin säännösten noudattaminen ja edistää sitä sekä seurata ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvia vaikutuksia.
2. Tarkastuksiin olisi kuuluttava muun muassa käyntejä maan pinnalla sijaitsevilla laitoksilla, myös injektointilaitoksissa, toiminnanharjoittajan toteuttamien injektointi- ja seurantatoimien arviointi sekä toiminnanharjoittajan pitämien asiaankuuluvien rekisterien tarkastaminen.
3. Säännölliset tarkastukset on tehtävä vähintään kerran vuodessa aina siihen asti, kun on kulunut kolme vuotta varastointipaikan sulkemisesta, ja joka viides vuosi siihen asti, kun vastuu on

siirretty toimivaltaiselle viranomaiselle. Niissä on tutkittava asianomaiset injektointi- ja seurantalaitteistot sekä kaikki varastointikompleksista ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvat merkitykselliset vaikutukset.

4. Satunnaisia tarkastuksia on tehtävä:

- a) jos toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettu tai se on saanut tiedon vuodoista tai merkittävistä häiriöistä 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) jos 14 artiklan mukaisissa raporteissa on havaittu lupaehtojen puutteellista noudattamista;
- c) jos on tutkittava vakavia ympäristöön tai ihmisten terveyteen liittyviä valituksia;
- d) muissa tapauksissa, joissa toimivaltainen viranomainen katsoo sen asianmukaiseksi.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on kunkin tarkastuksen jälkeen laadittava kertomus sen tuloksista. Kertomuksessa on arvioitava tämän direktiivin vaatimusten noudattamista ja ilmoitettava, tarvitaanko lisätoimia. Kertomus on toimitettava asianomaiselle toiminnanharjoittajalle, ja sen on oltava julkisesti saatavilla asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti kahden kuukauden kuluessa tarkastuksesta.

16 artikla

Vuotojen tai merkittävien häiriöiden ilmetessä toteutettavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vuotojen tai merkittävien häiriöiden ilmetessä toiminnanharjoittaja ilmoittaa asiasta välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle ja toteuttaa tarvittavat korjaavat toimenpiteet, ihmisten terveyden suojeluun liittyvät toimenpiteet mukaan luettuina. Jos kyseessä on vuoto tai merkittävä häiriö, johon liittyy vuotoriski, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta myös direktiivin 2003/87/EY mukaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut korjaavat toimenpiteet on toteutettava vähintään korjaavia toimenpiteitä koskevan suunnitelman pohjalta, joka on toimitettu toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi 7 artiklan 7 kohdan ja 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
3. Toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa vaatia toiminnanharjoittajaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet samoin kuin ihmisten terveyden suojeluun liittyvät toimenpiteet. Mainitut toimenpiteet voivat olla korjaavia toimenpiteitä koskevassa suunnitelmassa mainittuja toimenpiteitä täydentäviä tai niistä poikkeavia. Toimivaltainen viranomainen voi myös milloin tahansa toteuttaa itse korjaavia toimenpiteitä.
4. Jos toiminnanharjoittaja ei toteuta tarvittavia korjaavia toimenpiteitä, toimivaltaisen viranomaisen on itse toteutettava ne.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on perittävä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuneet kustannukset toiminnanharjoittajalta, myös 19 artiklassa tarkoitettua rahallista vakuutta käyttäen.

17 artikla

Varastointipaikan sulkemiseen ja sulkemisen jälkeiseen aikaan liittyvät velvollisuudet

1. Varastointipaikka on suljettava
 - a) jos luvassa ilmoitetut tätä koskevat ehdot täyttyvät;
 - b) toiminnanharjoittajan perustellusta pyynnöstä, kun toimivaltainen viranomainen on antanut siihen luvan; tai
 - c) jos toimivaltainen viranomainen niin päättää sen jälkeen, kun varastointilupa on peruutettu 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Jos varastointipaikka on suljettu 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti, toiminnanharjoittaja vastaa edelleen tämän direktiivin vaatimusten mukaisesta seurannasta, raportoinnista ja korjaavista toimenpiteistä sekä kaikista velvoitteista, jotka liittyvät direktiivin 2003/87/EY mukaiseen päästöoikeuksien palauttamiseen vuodon sattuessa ja direktiivin 2004/35/EY 5–8 artiklan mukaisiin ehkäiseviin ja korjaaviin toimiin, siihen asti, kunnes vastuu varastointipaikasta siirretään toimivaltaiselle viranomaiselle tämän direktiivin 18 artiklan 1–5 kohdan mukaisesti. Toiminnanharjoittaja vastaa myös varastointipaikan sinetöinnistä ja injektointilaitteistojen purkamisesta.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut velvollisuudet on täytettävä sulkemisen jälkeistä aikaa koskevan suunnitelman perusteella, jonka toiminnanharjoittaja on laatinut parhaan käytännön pohjalta ja liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukaisesti. Alustava sulkemisen jälkeistä aikaa koskeva suunnitelma on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi 7 artiklan 8 kohdan ja 9 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Ennen kuin varastointipaikka suljetaan tämän artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti:
 - a) alustava sulkemisen jälkeistä aikaa koskeva suunnitelma on tarvittaessa päivitettävä, ottaen huomioon riskianalyysi, parhaat käytännöt ja tekniset parannukset;
 - b) alustava suunnitelma on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi; ja
 - c) toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä alustava suunnitelma lopullisena sulkemisen jälkeistä aikaa koskevana suunnitelmana.
4. Sen jälkeen kun varastointipaikka on suljettu 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, toimivaltainen viranomainen vastaa tämän direktiivin vaatimusten mukaisesta seurannasta ja korjaavista toimenpiteistä sekä kaikista velvollisuuksista, jotka liittyvät direktiivin 2003/87/EY mukaiseen päästöoikeuksien palauttamiseen vuodon sattuessa sekä direktiivin 2004/35/EY 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisiin ehkäiseviin ja korjaaviin toimiin. Toimivaltaisen viranomaisen on täytettävä tässä direktiivissä säädetty sulkemisen jälkeistä aikaa koskevat velvollisuudet tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun alustavan sulkemisen jälkeistä aikaa koskevan suunnitelman pohjalta, jota on tarvittaessa päivitettävä.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on perittävä toiminnanharjoittajalta 4 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuneet kustannukset, myös 19 artiklassa tarkoitettua rahallista vakuutta käyttäen.

18 artikla

Vastuun siirto

1. Jos varastointipaikka on suljettu 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla, kaikki oikeudelliset velvollisuudet, jotka liittyvät tämän direktiivin vaatimusten mukaiseen seurantaan ja korjaaviin toimenpiteisiin, direktiivin 2003/87/EY mukaiseen päästöoikeuksien palauttamiseen vuototapauksessa sekä direktiivin 2004/35/EY 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisiin ehkäiseviin ja korjaaviin toimiin, on siirrettävä toimivaltaiselle viranomaiselle joko sen omasta aloitteesta tai toiminnanharjoittajan pyynnöstä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kaikki saatavilla oleva näyttö osoittaa, että varastoitu hiilidioksidi pysyy täysin ja pysyvästi eristettynä;
 - b) on kulunut toimivaltaisen viranomaisen määrittelemä vähimmäisaika. Tämän vähimmäisajan on oltava vähintään 20 vuotta, jollei toimivaltainen viranomainen ole vakuuttunut siitä, että a alakohdassa tarkoitettu peruste täyttyy ennen tämän ajan päättymistä;
 - c) 20 artiklassa tarkoitettut taloudelliset velvoitteet on täytetty;
 - d) paikka on sinetöity ja injektointilaitteistot on purettu.
2. Toiminnanharjoittajan on laadittava raportti, jossa osoitetaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen edellytyksien täyttyminen, ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle vastuun siirron hyväksymiseksi. Raportissa on osoitettava ainakin, että:
 - a) injektoidun hiilidioksidin todellinen käyttäytyminen vastaa mallinnettua käyttäytymistä;
 - b) havaittavia vuotoja ei ole;
 - c) varastointipaikka kehittyy kohti pitkän aikavälin vakautta.

Komissio voi hyväksyä suuntaviivoja ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen seikkojen arviointia varten ja korostaa niissä mahdollisia vaikutuksia teknisiin perusteisiin, joilla on merkitystä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisaikojen määrittelyssä.

3. Kun toimivaltainen viranomainen on todennut, että 1 kohdan a ja b alakohdan edellytykset täyttyvät, sen on laadittava alustava päätös vastuun siirron hyväksymisestä. Alustavassa päätöksessä on mainittava menetelmä, jolla 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttyminen todetaan, sekä mahdolliset päivitetty vaatimukset, jotka koskevat varastointipaikan sinetöintiä ja injektointilaitteistojen purkamista.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, etteivät 1 kohdan a ja b alakohdan edellytykset täyty, sen on ilmoitettava toiminnanharjoittajalle päätöksensä perustelut.

4. Jäsenvaltioiden on saatettava 2 kohdassa tarkoitetut raportit komission saataville kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Niiden on myös saatettava saataville muu asiaan liittyvä aineisto, joka toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon, kun se laatii vastuun siirron hyväksymistä koskevaa alustavaa päätöstä. Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikista toimivaltaisen viranomaisen 3 kohdan mukaisesti laatimista alustavista hyväksymispäätöksistä sekä mahdollisesta muusta aineistosta, joka on otettu huomioon päädyttyä sen sisältämään lopputulokseen. Komissio voi antaa alustavasta hyväksymispäätöksestä lausunnon, joka ei ole sitova, neljän kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. Jos komissio päättää olla antamatta lausuntoa, se ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle kuukauden kuluessa alustavan hyväksymispäätöksen toimittamisesta ja esittää perustelunsa.

5. Kun toimivaltainen viranomainen on todennut, että 1 kohdan a–d alakohdan edellytykset täyttyvät, sen on tehtävä lopullinen päätös ja annettava se tiedoksi toiminnanharjoittajalle. Toimivaltaisen viranomaisen on myös ilmoitettava komissiolle lopullisesta päätöksestä ja esitettävä perustelunsa, jos se poikkeaa komission lausunnosta.

6. Kun vastuu on siirretty, 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut säännölliset tarkastukset lopetetaan ja seuranta voidaan vähentää tasolle, jolla vuodot ja merkittävät häiriöt voidaan havaita. Jos havaitaan vuotoja tai merkittäviä häiriöitä, seurantaa on tehostettava ongelman laajuuden ja korjaavien toimenpiteiden tehon arvioimiseksi.

7. Jos kyseessä on toiminnanharjoittajan virhe, mukaan lukien tietojen puutteellisuus, asiaankuuluvien tietojen salaaminen, huolimattomuus, tietoinen petos tai laiminlyönti noudattaa asianmukaista huolellisuutta, toimivaltaisen viranomaisen on perittävä entiseltä toiminnanharjoittajalta vastuun siirron jälkeen aiheutuneet kustannukset. Sen jälkeen, kun vastuu on siirretty, muita kustannuksia ei enää voida periä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan soveltamista.

8. Jos varastointipaikka on suljettu 17 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, vastuun siirron katsotaan toteutuneen jos ja kun kaikki saatavilla oleva näyttö osoittaa, että varastoitu hiilidioksidi pysyy täysin ja pysyvästi eristettynä ja kun paikka on sinetöity ja injektointilaitteistot on purettu.

19 artikla

Rahallinen vakuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdollinen toiminnanharjoittaja esittää osana varastointilupahakemustaan todisteet siitä, että hän voi hankkia riittävän rahallisen vakuuden tai vastaavan järjestelyn jäsenvaltioiden määrittämien järjestelyjen mukaisesti. Tämän tarkoituksena on sen varmistaminen, että kaikki tämän direktiivin mukaisesti myönnettävästä luvasta johtuvat velvollisuudet, myös ne, jotka liittyvät varastointipaikan sulkemista ja sen jälkeistä aikaa koskeviin vaatimuksiin, samoin kuin varastointipaikkojen saattamisesta direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan johtuvat velvollisuudet voidaan täyttää. Rahallisen vakuuden on oltava voimassa ja pätevä ennen injektoinnin aloittamista.

2. Rahallista vakuutta tarkistetaan määräjain arvioitua vuotoriskiä koskevien muutosten sekä kaikkien tämän direktiivin mukaisesti myönnettävästä luvasta johtuvien velvollisuuksien, samoin kuin varastointipaikan saattamisesta direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan johtuvien velvollisuuksien aiheuttamien arvioitujen kustannusten ottamiseksi huomioon.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun rahallisen vakuuden tai muun vastaavan järjestelyn on oltava voimassa ja pätevä:

- a) sen jälkeen, kun varastointipaikka on suljettu 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla ja siihen asti kunnes vastuu varastointipaikasta on siirretty toimivaltaiselle viranomaiselle 18 artiklan 1–5 kohdan mukaisesti;
- b) sen jälkeen kun varastointilupa on peruutettu 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti:
 - i) kunnes uusi varastointilupa on myönnetty;
 - ii) jos varastointipaikka on suljettu 17 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, 18 artiklan 8 kohdan mukaiseen vastuun siirtoon saakka edellyttäen, että 20 artiklassa tarkoitetut taloudelliset velvoitteet on täytetty.

20 artikla

Rahoitusjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja asettaa jäsenvaltioiden määrittämien järjestelyjen mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen saataville rahoitusosuuden ennen kuin 18 artiklan mukainen vastuu on siirtynyt. Toiminnanharjoittajan rahoitusosuudessa on otettava huomioon liitteessä I tarkoitetut perusteet ja seikat, jotka liittyvät hiilidioksidin varastoinnin historiaan ja jotka ovat merkityksellisiä siirron jälkeisten velvollisuuksien määrittelyn kannalta, ja sen on katettava vähintään ennakoidut seurantakustannukset 30 vuoden ajaksi. Rahoitusosuus voidaan käyttää sellaisten kustannusten kattamiseen, jotka toimivaltainen viranomainen on maksanut vastuun siirron jälkeen sen varmistamiseksi, että hiilidioksidi on täysin ja pysyvästi eristetty geologisiin varastointipaikkoihin vastuun siirron jälkeen.

2. Komissio voi hyväksyä 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusten arvioimiseksi suuntaviivoja, jotka laaditaan jäsenvaltioita kuullen, jotta varmistetaan avoimuus ja ennakoitavuus toiminnanharjoittajien kannalta.

5 LUKU

KOLMANSILLE OSAPUOLILLE MYÖNNETTÄVÄ KÄYTTÖOIKEUS

21 artikla

Siirtoverkon ja varastointipaikkojen käyttöoikeus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mahdolliset käyttäjät voivat käyttää siirtoverkkoja ja varastointipaikkoja tuotetun ja talteen otetun hiilidioksidin geologista varastointia varten 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu käyttöoikeus myönnetään jäsenvaltion määräämällä avoimella ja syrjimättömällä tavalla. Jäsenvaltioiden on pidettävä tavoitteena oikeudenmukaista ja avointa pääsyä ja otettava huomioon:

- a) varastointikapasiteetti, joka on käytettävissä tai voidaan kohtuullisin keinoin saada käyttöön 4 artiklassa määritellyillä alueilla, ja siirtokapasiteetti, joka on käytettävissä tai voidaan kohtuullisin keinoin saattaa käyttöön;
- b) se osuus kansainvälisiin oikeudellisiin välineisiin ja yhteisön lainsäädäntöön perustuvista päästövähennysvelvoitteista, jotka se aikoo täyttää hiilidioksidin talteenoton ja geologisen varastoinnin avulla;
- c) tarve evätä käyttöoikeus, jos tekniset eritelvät eivät ole yhteensopivia eikä ongelmaa voida kohtuullisesti ratkaista;
- d) tarve ottaa huomioon varastointipaikan tai siirtoverkon omistajan tai toiminnanharjoittajan asianmukaisesti perustellut kohtuulliset tarpeet sekä kaikkien muiden sellaisten varaston tai verkon tai niihin liittyvien prosessointi- tai käsittelylaitosten käyttäjien edut, joihin asia voi vaikuttaa.

3. Siirtoverkon haltijat ja varastointipaikkojen toiminnanharjoittajat voivat evätä käyttöoikeuden kapasiteetin puutteen vuoksi. Epäämiselle on esitettävä asianmukaiset perustelut.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja, joka epää käyttöoikeuden kapasiteetin puutteen tai liittymän puuttumisen vuoksi, tekee tarpeelliset parannukset niiltä osin kuin se on taloudellista tai kun mahdollinen asiakas on valmis maksamaan niistä, edellyttäen, ettei tämä vaikuta kielteisesti hiilidioksidin siirron ja geologisen varastoinnin ympäristöturvallisuuteen.

22 artikla

Riitojen ratkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on riitojen ratkaisemiseen soveltuva menettelyt, mukaan luettuna osapuolista riippumaton viranomainen, jolla on käytettävissään kaikki asiaa koskevat tiedot, jotta siirtoverkkojen ja varastointipaikkojen käyttöoikeuksia koskevat riidat voidaan ratkaista nopeasti ottaen huomioon 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut perusteet ja näitä käyttöoikeuksia koskevilla neuvotteluissa mahdollisesti mukana olevien osapuolten lukumäärä.

2. Rajojen yli ulottuvat riidat ratkaistaan sen jäsenvaltion riitojenratkaisumenettelyn mukaisesti, jonka lainkäyttövaltaan se siirtoverkko tai se varastointipaikka kuuluu, johon pääsy on evätty. Jos rajojen yli ulottuvassa riidassa asianomainen siirtoverkko tai varastointipaikka ulottuu useamman kuin yhden jäsenvaltion alueelle, asianomaisten jäsenvaltioiden on neuvoteltava keskenään varmistaakseen, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti.

6 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on perustettava tai nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyjen velvollisuuksien noudattamisesta. Jos nimetään useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltion on luotava järjestelyt näiden viranomaisten tämän direktiivin soveltamiseksi toteuttaman toiminnan sovittamiseksi yhteen.

24 artikla

Rajat ylittävä yhteistyö

Rajat ylittävien hiilidioksidin siirtojen, rajat ylittävien varastointipaikkojen tai rajat ylittävien varastointikompleksien osalta asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava yhdessä tämän direktiivin ja kaikkien muiden asiaan vaikuttavien yhteisön säädösten vaatimuksia.

25 artikla

Rekisterit

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava ja pidettävä yllä seuraavia:

- a) rekisteri myönnettyistä varastointiluvista; ja
- b) pysyvä rekisteri kaikista suljetuista varastointipaikoista ja niitä ympäröivistä varastointikomplekseista, varastointitilojen kolmiulotteista rakennetta ja niiden sijaintiympäristöä kuvaavat kartat ja tilojen poikkileikkaukset mukaan luettuina, sekä saatavilla olevista tiedoista, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, onko varastoitu hiilidioksidi täysin ja pysyvästi eristetty.

2. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on otettava 1 kohdassa tarkoitetut rekisterit huomioon asiaa koskevilla suunnittelumenettelyissä ja myönnettäessä lupia toiminnalle, joka voi vaikuttaa hiilidioksidin geologiseen varastointiin rekisteröidyissä varastointipaikoissa tai joihin tämä varastointi voi vaikuttaa.

26 artikla

Yleisölle tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on asetettava hiilidioksidin geologista varastointia koskevat ympäristötiedot yleisön saataville voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

27 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava joka kolmas vuosi komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rekisteri mukaan lukien. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2011 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille vähintään kuusi kuukautta ennen kertomuksen toimittamisen määräpäivää.

2. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevan tietojenvaihdon.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle 25. päivään kesäkuuta 2011 mennessä ja niiden muutokset viipymättä.

29 artikla

Liitteiden muuttaminen

Liitteiden muuttamiseksi voidaan hyväksyä toimenpiteitä. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

30 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa ilmastonmuutoskomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

7 LUKU

MUUTOKSET

31 artikla

Direktiivin 85/337/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 85/337/ETY seuraavasti:

- 1) Muutetaan liite I seuraavasti:
 - a) Korvataan 16 kohta seuraavasti:

”16. Putket, joiden halkaisija on yli 800 mm ja pituus yli 40 km ja jotka on tarkoitettu

 - kaasun, öljyn ja kemikaalien siirtoihin, ja
 - hiilidioksidivirtojen siirtoihin geologista varastointia varten, mukaan luettuina niihin liittyvät paineenkorotusasemat.”
 - b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”23. Hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/31/EY (*) tarkoitettut varastointipaikat.

24. Direktiivin 2009/31/EY mukaiset laitokset, jotka on tarkoitettu hiilidioksidivirtojen talteenottoon geologista varastointia varten tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvista laitoksista tai joissa talteen otetun hiilidioksidin kokonaismäärä on vähintään 1,5 megatonnia vuodessa.

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”

- 2) Muutetaan liite II seuraavasti:
 - a) Lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”j) Direktiivin 2009/31/EY mukaiset laitokset, jotka on tarkoitettu hiilidioksidivirtojen talteenottoon geologista varastointia varten laitoksista, jotka eivät kuulu tämän direktiivin liitteen I soveltamisalaan.”
 - b) Korvataan 10 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i) Öljy- ja kaasuputkistot sekä hiilidioksidivirtojen siirtoihin geologista varastointia varten tarkoitettut putket (ei koske liitteen I mukaisia hankkeita).”

32 artikla

Direktiivin 2000/60/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan j alakohdassa kolmannen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohta seuraavasti:

”— hiilidioksidivirtojen johtamisen varastointitarkoituksessa geologisiin muodostumiin, jotka ovat luontaisesti soveltumattomia muihin tarkoituksiin, jos tällainen johtaminen tehdään hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (*) mukaisesti, tai jos se ei kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan sen 2 artiklan 2 kohdan nojalla;

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”

33 artikla

Direktiivin 2001/80/EY muuttaminen

Lisätään direktiiviin 2001/80/EY artikla seuraavasti:

”9 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien sellaisten polttolaitosten toiminnanharjoittajat, joiden nimellinen sähköntuotantoteho on vähintään 300 megawattia ja joiden alkuperäinen rakennuslupa, tai jos tällaista menettelyä ei ole, alkuperäinen käyttö lupa on myönnetty hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (*) voimaantulon jälkeen, ovat arvioineet seuraavien ehtojen täyttymisen:

— sopivia varastointipaikkoja on käytettävissä,

- siirtolaitteistot ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa,
- hiilidioksidin talteenoton jälkiasentaminen on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.

2. Jos 1 kohdan ehdot täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että laitosalueella varataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistoille. Toimivaltaisen viranomaisen on, erityisesti ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun osalta määrittävät ehtojen täyttyminen 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnin ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”

34 artikla

Direktiivin 2004/35/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2004/35/EY liitteeseen III kohta seuraavasti:

”14. Hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (*) mukaisten varastointipaikkojen käyttö;

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”

35 artikla

Direktiivin 2006/12/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2006/12/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kaasumaisiin päästöihin ilmakehään eikä hiilidioksidiin, joka on otettu talteen ja siirretty geologista varastointia varten tai varastoitu geologisesti hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (*) mukaisesti tai joka ei kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan sen 2 artiklan 2 kohdan nojalla;

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”

36 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1013/2006 1 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”h) hiilidioksidin siirrot geologista varastointia varten hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (*) mukaisesti;

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”

37 artikla

Direktiivin 2008/1/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2008/1/EY liitteeseen I kohta seuraavasti:

”6.9 Hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston

direktiivin 2009/31/EY (*) mukainen hiilidioksidivirtojen talteenotto geologista varastointia varten tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista.

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”

8 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

38 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 27 artiklassa tarkoitettua kertomukset.

2. Komissio arvioi tässä 31 päivään maaliskuuta 2015 mennessä toimitettavassa kertomuksessa tämän direktiivin täytäntöönpanosta saadun kokemuksen pohjalta, hiilidioksidin talteenotosta ja varastoinnista saadun kokemuksen valossa ja ottaen huomioon tekniikan kehityksen ja tuoreimman tieteellisen tiedon, erityisesti seuraavaa:

— onko riittävällä tavalla osoitettu hiilidioksidin pysyvä eristäminen niin, että ympäristölle aiheutuvat kielteiset vaikutukset ja niistä ihmisten terveydelle aiheutuvat riskit voidaan mahdollisimman hyvin estää tai niitä voidaan vähentää mahdollisimman paljon, ja hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin turvallisuus ympäristön ja ihmisten kannalta,

— tarvitaanko edelleen menettelyjä, jotka koskevat komission suorittamaa 10 artiklassa tarkoitettua alustavien varastointilupien tarkastelua ja 18 artiklassa tarkoitettua vastuun siirtoa koskevia alustavia päätöksiä,

— kokemuksia hiilidioksidivirran hyväksymisperusteita koskevien säännösten soveltamisesta ja 12 artiklassa tarkoitettua menettelyä,

— kokemuksia 21 ja 22 artiklassa tarkoitettua kolmansien osapuolten pääsyä koskevien säännösten ja 24 artiklaan sisältyvien rajat ylittävää yhteistyötä koskevien säännösten soveltamisesta,

— direktiivin 2001/80/EY 9 a artiklassa tarkoitettuja säännöksiä, joita sovelletaan polttolaitoksiin, joiden nimellinen sähköntuotantoteho on vähintään 300 megawattia,

— hiilidioksidin geologisen varastoinnin tulevaisuudennäkymiä kolmansissa maissa,

— liitteessä I ja liitteessä II tarkoitettujen perusteiden kehittämistä ja päivitystä,

- kokemuksia kannustimista hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologian soveltamiseksi biomassaa polttaviin laitoksiin,
- hiilidioksidin siirtoon liittyvien ympäristöriskien lisäsääntelyn tarvetta,

ja tekee tarvittaessa ehdotuksen direktiivin tarkistamiseksi.

3. Jos on riittävällä tavalla osoitettu hiilidioksidin pysyvä eristäminen niin, että ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvat kielteiset vaikutukset ja mahdolliset riskit voidaan mahdollisimman hyvin estää tai, jos se ei ole mahdollista, poistaa, sekä hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin turvallisuus ympäristön ja ihmisten kannalta samoin kuin sen taloudellinen toteutettavuus, uudelleentarkastelussa on tutkittava, onko tarpeen ja mahdollista asettaa pakolliset päästönormit kaikille uusille sähköä tuottaville suurille polttolaitoksille direktiivin 2001/80/EY 9 a artiklan mukaisesti.

39 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja siirtymätoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 25. päivään kesäkuuta 2011 mennessä. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat varastointipaikat toimivat 25. päivään kesäkuuta 2012 mennessä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti:

- a) varastointipaikat, joita 25. päivänä kesäkuuta 2009 käytetään voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;
- b) varastointipaikat, joille on 25. päivänä kesäkuuta 2009 tai sitä ennen myönnetty lupa tällaisen lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että näitä paikkoja käytetään viimeistään vuoden kuluttua tästä päivämäärästä.

Näissä tapauksissa ei sovelleta 4 ja 5 artiklaa, 7 artiklan 3 kohtaa, 8 artiklan 2 kohtaa ja 10 artiklaa.

40 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

41 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE I

4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT MAHDOLLISTEN VARASTOINTIKOMPLEKSIEN JA NIITÄ YMPÄRÖIVÄN ALUEEN LUONNEHTIMIS- JA ARVIOINTIPERUSTEET

Tämän direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu mahdollisten varastointikompleksien ja niitä ympäröivien alueiden luonnehtiminen ja arviointi on toteutettava kolmessa vaiheessa arviointiajankohdan parhaiden käytäntöjen ja seuraavassa esitettyjen perusteiden mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksen yhden tai useamman perusteen noudattamisesta edellyttäen, että toiminnanharjoittaja osoittaa, että 4 artiklan mukaiset määrittelyt voidaan edelleen tehdä luonnehtimisen ja arvioinnin pohjalta.

Vaihe 1: Tietojen keruu

Tietoa on kerättävä riittävästi, jotta voidaan laatia kolmiulotteinen staattinen geologinen tilavuusmalli varastointipaikasta ja varastointikompleksista, peitteenä oleva eristävä kivilajiyksikkö mukaan luettuna, sekä ympäröivästä alueesta, hydrologisessa yhteydessä olevat alueet mukaan luettuina. Näiden tietojen on katettava ainakin seuraavat varastointikompleksin ominaispiirteet:

- a) geologia ja geofysiikka;
- b) hydrogeologia (erityisesti kulutukseen tarkoitettun pohjaveden olemassaolo);
- c) varastosäiliötekniikka (mukaan lukien huokostilavuuden laskeminen hiilidioksidin injektoinnille kallioperään sekä lopullisen varastointikapasiteetin laskeminen);
- d) geokemia (liukenemisnopeudet, mineralisointinopeudet);
- e) geomekaniikka (läpäisevyys, rakopaine);
- f) seismisyys;
- g) luonnolliset ja ihmistekoiset mahdolliset hiilidioksidin vuotoreitit, mukaan luettuna kaivot ja porausreiät, sekä niiden tila;

Seuraavat kompleksin ympäristön ominaispiirteet on dokumentoitava:

- h) varastointikompleksin ympäristössä sijaitsevat geologiset pääalueet, joihin hiilidioksidin varastointi varastointipaikkaan saattaa vaikuttaa;
- i) väestöjakauma varastointipaikan yläpuolisella alueella;
- j) lähellä sijaitsevat arvokkaat luonnonvarojen esiintymät (erityisesti luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisten eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ mukaiset Natura 2000-alueet, juomakelpoinen pohjavesi sekä hiilivedyt);
- k) varastointikompleksin ympärillä tapahtuva toiminta ja mahdolliset vuorovaikutukset näiden toimintojen kanssa (esimerkiksi hiilivetyjen etsintä, tuotanto ja varastointi, pohjavesiesiintymien käyttö maalämpöön ja maanalaisten vesivarojen käyttö);
- l) lähellä sijaitsevat mahdolliset hiilidioksidilähteet (myös arviot hiilidioksidin kokonaismäärästä, joka voisi olla taloudellisesti käytettävissä varastointiin) ja riittävät siirtoverkot.

Vaihe 2: Kolmiulotteisen staattisen geologisen mallin laatiminen

Vaiheessa 1 kerättyjen tietojen pohjalta laaditaan tietokonesimulaatioiden avulla varaston kolmiulotteinen staattinen geologinen malli tai joukko tällaisia malleja ehdolla olevasta varastointikompleksista, peitteenä oleva eristävä kivilajiyksikkö ja toisiinsa hydrologisessa yhteydessä olevat alueet ja fluidit mukaan luettuina. Tässä staattisessa geologisessa mallissa (mallissa) on käsiteltävä seuraavia kompleksin ominaispiirteitä:

- a) fyysisen esteen geologinen rakenne;
- b) varastosäiliön geomekaaniset, geokemialliset ja virtausominaisuudet, pintakerrokset (peitteenä oleva eristävä kivilajiyksikkö sekä läpäisemättömät, huokoiset ja läpäisevät kerrokset) ja ympäröivät muodostumat;

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

- c) rakoilujärjestelmän luonnehtiminen ja kaikki ihmistekoiset kulkeutumisreitit;
- d) varastointikompleksin pinta-ala ja paksuus;
- e) huokostilavuus (mukaan luettuna huokoisuuden jakautuminen);
- f) fluidien jakautumisen perustila;
- g) mahdolliset muut merkitykselliset ominaispiirteet.

Mallin laatimisessa käytettyihin muuttujiin liittyvä epävarmuus on arvioitava laatimalla kullekin muuttujalle useita vaihtoehtoistarkasteluja ja laskemalla niihin liittyvät luottamusrajat. Myös itse malliin liittyvät mahdolliset epävarmuudet on arvioitava.

Vaihe 3: Varastoinnin dynaamisen käyttäytymisen luonnehtiminen, herkkyyden luonnehtiminen, riskianalyysi

Luonnehtimisen ja arvioinnin on perustuttava dynaamiseen mallinnukseen, johon sisältyy useita aika-askelsimulaatioita hiilidioksidin injektoinnista varastointipaikkaan. Simuloinnissa käytetään vaiheessa 2 tehdystä varastointikompleksin tietokonesimulaatiosta saatua kolmiulotteista staattista geologista mallia (malleja).

Vaihe 3.1: Varastoinnin dynaamisen käyttäytymisen luonnehtiminen

Huomioon on otettava ainakin seuraavat tekijät:

- a) mahdolliset injektointinopeudet ja hiilidioksidivirran ominaisuudet;
- b) kytketyn prosessin (eli sen, miten simulaatioissa tutkitut yksittäiset vaikutukset vaikuttavat yhdessä) mallinnuksen toimivuus;
- c) reaktiiviset prosessit (eli miten maakamaraan injektoidun hiilidioksidin reaktiot *in situ* -mineraalien kanssa vaikuttavat malliin);
- d) mitä varastosäiliösimulaattoria on käytetty (tiettyjen löydösten validoimiseksi voidaan tarvita useita simulaatioita);
- e) lyhyen ja pitkän aikavälin simulaatiot (hiilidioksidin geokemiallisen käyttäytymisen ja sen seurausten selvittämiseksi vuosikymmenten ja vuosituhanten aikana, mukaan luettuna hiilidioksidin liukenemisnopeus veteen).

Dynaamisella mallinnuksella on selvittettävä seuraavia tekijöitä:

- f) varastointimuodostuman paine ja lämpötila injektointinopeuden ja ajassa kumuloituvan injektoidun määrän funktiona;
- g) hiilidioksidin sijainti ja ulottuvuus syvyys- ja vaakasuunnassa ajan funktiona;
- h) hiilidioksidin virtauksen luonne varastossa, myös käyttäytyminen faaseissa;
- i) hiilidioksidia eristävät mekanismit ja niiden nopeudet (myös vuotokohdat sekä pysty- ja vaakatasossa olevat läpäisemättömät kerrokset);
- j) sekundaariset hiilidioksidia sitovat järjestelmät koko varastointikompleksissa;
- k) varastointipaikan kapasiteetti ja painegradientti;
- l) varastointimuodostuman (-muodostumien) ja peitteenä olevan eristävän kivilajijyksikön rakoiluriski;
- m) riski, että osa hiilidioksidista päättyy peitteenä olevaan eristävään kivilajijyksikköön;
- n) varastointipaikan vuotoriski (esim. hylätyistä tai huonosti suljetuista kaivoista ja porausrei'istä);
- o) hiilidioksidin kulkeutuminen (reunalta avoimessa varastossa);
- p) rakojen sulkeutumisnopeus;

- q) muutokset muodostuman (muodostumien) fluidikemiassa ja siitä aiheutuvat reaktiot (esim. pH-muutokset ja mineraalin muodostuminen), myös reaktiivisuusmallinnus vaikutusten arvioimiseksi;
- r) muodostumassa olevien fluidien siirtymä;
- s) lisääntynyt seismisyys ja sen nouseminen maanpinnan tasoa kohti.

Vaihe 3.2: Herkkyysanalyysi

Jotta voidaan selvittää arvioinnin herkkyys tietyistä muuttujista tehtyjen oletusten suhteen, on tehtävä useita simulaatioita. Simulaatioissa on muutettava staattisen geologisen mallin (mallien) muuttujia, ja dynaamisessa mallinnuksessa on muutettava nopeusfunktioita ja oletuksia. Kaikki merkittävät herkkyydet on otettava huomioon riskinarvioinnissa.

Vaihe 3.3: Riskinarviointi

Riskinarviointiin on sisällyttävä muun muassa seuraavat tekijät:

3.3.1 Vaarojen luonnehtiminen

Vaarojen luonnehtimisessa on tarkasteltava vuotomahdollisuutta varastointikompleksista, sellaisena kuin tämä on todettu edellä kuvatulla dynaamisella mallinnuksella ja turvallisuusarvioinnilla. Tarkastelussa on käsiteltävä muun muassa seuraavia tekijöitä:

- a) mahdolliset vuotoreitit;
- b) kuinka suuria vuodot kyseisillä vuotoreiteillä voivat olla (vuotonopeudet);
- c) mahdollisten vuotojen kannalta kriittiset muuttujat (esim. varaston enimmäispaine, suurin injektointinopeus, lämpötila ja herkkyys staattisessa geologisessa mallissa (malleissa) tehdyille oletuksille);
- d) hiilidioksidin varastoinnin toissijaiset vaikutukset, kuten muodostuman fluidien siirtyminen ja hiilidioksidin varastoinnin seurauksena muodostuneet uudet aineet;
- e) muut mahdolliset tekijät, jotka voisivat uhata ihmisten terveyttä tai ympäristöä (esim. hankkeeseen liittyvät fyysiset rakenteet).

Vaarojen karakterisoinnissa on tarkasteltava kaikkia mahdollisia käyttöolosuhteita varastointikompleksin turvateknisten ominaisuuksien testaamiseksi.

3.3.2 Altistumisen arviointi – altistumisen arvioinnin on perustuttava ympäristön ominaisuuksiin ja varastointikompleksin yläpuolella olevan väestön jakaumaan ja toimiin sekä vaiheessa 3.3.1 yksilöidystä mahdollisista vuotoreiteistä vuotavan hiilidioksidin mahdolliseen käyttäytymiseen ja kohtaloon.

3.3.3 Vaikutusten arviointi – vaikutusten arvioinnin on perustuttava niiden lajien, yhteisöjen ja luontotyyppien herkkyyteen, joihin vaiheessa 3.3.1 yksilöidyt mahdolliset hiilidioksidivuodot voivat vaikuttaa. Tarvittaessa on käsiteltävä vaikutuksia, jotka johtuvat altistuksesta korkeille hiilidioksidikonsentraatioille biosfäärissä, mukaan luettuina maaperä, merisedimentit ja merenpohjan vedet (tukehtuminen, hyperkapnia), sekä näiden ympäristöjen hiilidioksidivuotojen johdosta alentuneille pH-arvoille. Arvioinnissa on käsiteltävä myös muiden aineiden vaikutuksia, joita voi esiintyä vuotavissa hiilidioksidivirroissa (joko injektoitavassa hiilidioksidivirrassa olevat epäpuhtaudet tai hiilidioksidin varastoinnin johdosta muodostuvat uudet aineet). Näitä vaikutuksia on tarkasteltava useissa aika- ja tilavuusskaaloissa, ja ne on yhdistettävä vakavuudeltaan eritasoihin vuoto-onnettomuuksiin.

3.3.4 Riskien karakterisointi – tähän sisältyy varastointipaikan turvallisuuden ja eheyden arviointi lyhyellä ja pitkällä aikavälillä, mukaan luettuna vuotoriskin arviointi ehdoteuissa käyttöoloissa sekä pahimpien mahdollisten ympäristö- ja terveysvaikutusten arviointi. Riskien kartoitus on tehtävä vaaran, altistumisen ja vaikutusten arvioinnin perusteella. Siinä on myös arvioitava epävarmuuden lähteet, jotka on yksilöity varastointipaikan karakterisointi- ja arviointivaiheiden kuluessa, ja mahdollisuuksien mukaan kuvaus siitä, miten on mahdollista rajoittaa epävarmuustekijöitä.

LIITE II

**13 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUN SEURANTASUUNNITELMAN LAATIMISTA
JA PÄIVITTÄMISTÄ SEKÄ SULKEMISEN JÄLKEISTÄ SEURANTAA KOSKEVAT PERUSTEET****1. Seurantasuunnitelman laatiminen ja päivittäminen**

Liitteessä I olevassa vaiheessa 3 tarkoitetun riskianalyysin mukaisesti ja 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen seuranta-vaatimusten täyttämiseksi on laadittava ja pidettävä ajan tasalla 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu seurantasuunnitelma seuraavien perusteiden mukaisesti:

1.1 Suunnitelman laatiminen

Seurantasuunnitelmassa on selostettava yksityiskohtaisesti hankkeen tärkeimmissä vaiheissa toteutettava seuranta, johon kuuluvat käyttöä edeltävä (perustasoon liittyvä) ja käytönaikainen sekä sulkemisen jälkeen toteutettava seuranta. Kussakin vaiheessa on määriteltävä seuraavat tekijät:

- a) seurattavat muuttujat;
- b) käytetty seurantateknikka ja perustelut sen valinnalle;
- c) seurantapaikat ja näytteenottoapaikat;
- d) seurantatiheys ja näytteenottoajankohdat.

Seurattaviksi muuttujiksi valitaan sellaisia muuttujia, joiden avulla voidaan toteuttaa seurannan tarkoitukset. Suunnitelman on joka tapauksessa kuitenkin käsitettävä seuraavien muuttujien jatkuva ja tietyin väliajoin tapahtuva seuranta:

- e) hiilidioksidivuodot injektointilaitoksessa;
- f) hiilidioksidin virtaustilavuus injektointikaivujen suulla;
- g) hiilidioksidin paine ja lämpötila injektointikaivojen suulla (massavirtauksen määrittämiseksi);
- h) injektoidun aineen kemiallinen analyysi;
- i) varastosäiliön lämpötila ja paine (hiilidioksidin olomuodon ja eri faaseissa käyttäytymisen määrittämiseksi).

Seurantatekniikan valinnan on perustuttava parhaisiin suunnitteluajankohtana saatavilla oleviin käytäntöihin. Valintaa tehtäessä on harkittava seuraavia vaihtoehtoja, ja kuhunkin tapaukseen valitaan sopivin:

- j) tekniikat, joilla voidaan osoittaa ja paikantaa hiilidioksidi ja määrittää sen kulkeutumisreitit maan pinnanalaisessa kerroksessa ja pinnalla;
- k) tekniikat, joilla saadaan tietoa hiilidioksidipluumin painetilavuuskäyttäytymisestä ja vaaka- ja syvyys-suuntaisesta jakaumasta parantamalla numeerista kolmiulotteista simulaatiota 4 artiklan ja liitteen I mukaisesti laadittuihin varastointimuodostuman kolmiulotteisiin geologisiin malleihin;
- l) tekniikat, joilla on suuri alueellinen kattavuus, jotta voidaan saada tietoja mahdollisista aiemmin tuntemattomista vuotoreiteistä koko varastointikompleksin alueelta ja sen ulkopuolelta siltä varalta, että esiintyy vakavia häiriöitä tai hiilidioksidin kulkeutumista varastointikompleksin ulkopuolelle.

1.2 Suunnitelman päivittäminen

Seurannassa kerätyt tiedot on koottava yhteen ja tulkittava. Havaittuja tuloksia on verrattava käyttäytymiseen, jota on ennustettu 4 artiklan ja liitteessä I olevan vaiheen 3 mukaisesti toteutetun turvallisuuden arvioinnin yhteydessä tehdystä kolmiulotteisen painetilavuus- ja kylläisyyskäyttäytymisen dynaamisessa simuloinnissa.

Jos havaittu käyttäytyminen poikkeaa merkittävästi ennustetusta, on kolmiulotteista mallia kalibroitava niin, että se vastaa havaittua käyttäytymistä. Mallin kalibroinnin on perustuttava seurantasuunnitelman mukaisesti tehtyihin havaintoihin, ja tarvittaessa on hankittava lisätietoja, jotta luottamusta kalibroinnin yhteydessä tehtyihin oletuksiin voidaan lisätä.

Liitteessä I olevat vaiheet 2 ja 3 on toistettava käyttäen kalibroitua kolmiulotteista mallia (malleja) uusien vaaraa koskevien vaihtoehtotarkastelujen ja vuoto nopeuksien tuottamiseksi ja riskinarvioiden tarkistamiseksi ja päivittämiseksi.

Jos mallin mukauttaminen aiempaan kehitykseen ja kalibrointi johtaa siihen, että määritellään uusia hiilidioksidilähteitä, reittejä ja vuoto nopeuksia tai todettuja merkittäviä poikkeamia aikaisemmista arvioinneista, on seurantasuunnitelma päivitettävä tämän mukaisesti.

2. Sulkemisen jälkeinen seuranta

Sulkemisen jälkeisen seurannan on perustuttava 13 artiklan 2 kohdassa ja tämän liitteen 1.2 kohdassa tarkoitetun seurantasuunnitelman toteuttamisen aikana kerättyihin ja mallinnettuihin tietoihin. Sulkemisen jälkeistä seurantaa käytetään erityisesti tietojen hankkimiseen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määritystä varten.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 406/2009/EY,

tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009,

**jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön
kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC), joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽³⁾, ensisijaisena tavoitteena on vakauttaa ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuudet sellaiselle tasolle, että estetään ihmisen toiminnan vaaralliset vaikutukset ilmastojärjestelmään.

(2) Yhteisön näkemys, jonka on viimeksi esittänyt erityisesti maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto, on se, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi maapallon keskimääräinen vuosittainen pintalämpötila saisi nousta enintään 2 celsiusastetta suhteessa esiteollisella kaudella

vallinneeseen tasoon, mikä tarkoittaa, että kasvihuonekaasupäästöjä olisi maailmanlaajuisesti vähennettävä vuoteen 2050 mennessä ainakin 50 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen olisi vähennettävä edelleen vuoden 2020 jälkeen osana yhteisön ponnisteluja tähän globaaliin päästövähennystavoitteeseen pääsyn edistämiseksi. Kehittyneiden maiden, myös Euroopan unionin jäsenvaltioiden, olisi edelleenkin näytettävä suuntaa ja sitouduttava yhteisesti vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2020 mennessä 30 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Niiden olisi tehtävä näin myös vähentääkseen yhteisesti kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2050 mennessä 60–80 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna. Kaikkien talouden alojen olisi annettava panoksensa näiden päästövähennysten saavuttamiseen, kansainvälinen meriliikenne ja lentoliikenne mukaan luettuina. Lentoliikenne myötävaikuttaa näiden päästövähennysten saavuttamiseen, koska se on sisällytetty yhteisössä toteutettavaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään, jäljempänä ”yhteisön järjestelmä”. Jos jäsenvaltiot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä hyväksyneet sellaista sopimusta, johon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta sisältyvät kansainvälisen meriliikenteen päästöt, tai jos yhteisö ei ole mainittuun päivään mennessä hyväksynyt tällaista sopimusta UNFCCC:n kautta, komission olisi tehtävä ehdotus kansainvälisten meriliikenteen päästöjen sisällyttämisestä yhteisön vähentämissitoumukseen, jolloin tavoitteena on ehdotetun säädöksen voimaantulo vuoteen 2013 mennessä. Ehdotuksella olisi saatettava kaikki kielteiset vaikutukset yhteisön kilpailukykyyn mahdollisimman vähiin samalla kun otetaan huomioon mahdolliset ympäristöhyödyt.

(3) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi lisäksi yhteisön tavoitteen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2020 mennessä 30 prosenttia vuoden 1990 tasosta, millä yhteisö edistää omalta osaltaan maailmanlaajuisen ja kattavan sopimuksen aikaansaamista vuoden 2012 jälkeiselle ajalle edellyttäen, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat sitoutuvat toteuttamaan riittäviä toimia vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (4) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että yhteisö on sitoutunut muuntamaan Euroopan erittäin energiatehokkaaksi ja vähän kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavaksi taloudeksi, ja päätti, että kunnes vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva maailmanlaajuinen ja kattava sopimus on tehty ja sitomatta yhteisön kantaa kansainvälisissä neuvotteluissa, yhteisö tekee määrätietoisesti ja itsenäisen sitoumuksen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta.
- (5) Energiatehokkuuden parannukset ovat olennainen tekijä, jotta jäsenvaltiot pystyvät täyttämään tämän päätöksen mukaiset vaatimukset. Tässä yhteydessä komission olisi seurattava tarkasti, miten edistytään tavoitteessa vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, ja ehdotettava lisätoimia, jos edistyminen on riittämätöntä.
- (6) Yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä, joka kattaa tietyt talouden alat, on perustettu direktiivillä 2003/87/EY⁽¹⁾. Kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava päästöjen vähentämiseen, jotta kasvihuonekaasupäästöjä voidaan kustannustehokkaasti vähentää vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Jäsenvaltioiden olisi siksi otettava käyttöön lisätoimenpiteitä, joilla voidaan rajoittaa edelleen kasvihuonekaasupäästöjä, jotka ovat peräisin lähteistä, jotka eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan.
- (7) Kunkin jäsenvaltion osuus olisi määriteltävä suhteessa asianomaisen jäsenvaltion tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen tasoon vuonna 2005, kuitenkin siten mukautettuna, että niiden ulkopuolelle jätetään sellaisten laitosten päästöt, jotka olivat olemassa vuonna 2005 mutta jotka on otettu yhteisön järjestelmään kaudella 2006–2012. Vuosittaiset kiintiöt kaudeksi 2013–2020 hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistuna olisi määriteltävä tarkistettujen ja todennettujen tietojen perusteella.
- (8) Jäsenvaltioiden vähentämispyrkimysten olisi perustuttava jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun periaatteeseen ja tarpeeseen lisätä kestävää talouskasvua kaikkialla, ja niissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden suhteellinen bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden. Jäsenvaltioiden, joilla tällä hetkellä on suhteellisen alhainen BKT asukasta kohden ja siten korkeat BKT:n kasvuodotukset, olisi voitava lisätä kasvihuonekaasupäästöjään vuoden 2005 tasosta, mutta yhteisön itsenäisen vähentämissitoumuksen edistämiseksi niiden olisi kuitenkin rajoitettava kasvihuonekaasupäästöjensä kasvua. Jäsenvaltioiden, joilla tällä hetkellä on suhteellisen korkea BKT asukasta kohden, olisi vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjään vuoden 2005 tasosta.
- (9) Jotta osuudet, joilla jäsenvaltiot osallistuvat pyrkimykseen täyttää yhteisön itsenäinen vähentämissitoumus, jakautuvat oikeudenmukaisesti jäsenvaltioiden kesken, ei mitään jäsenvaltiota olisi vaadittava vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2020 mennessä enempää kuin 20 prosenttia alle vuoden 2005 tason eikä minkään jäsenvaltion olisi sallittava lisätä kasvihuonekaasupäästöjään vuoteen 2020 mennessä yli 20 prosenttia yli vuoden 2005 tason. Kasvihuonekaasupäästöjä olisi vähennettävä vuosina 2013–2020. Kunkin jäsenvaltion olisi saatava siirtää seuraavalta vuodelta määrä, joka on enintään 5 prosenttia sen vuosittaisesta päästökaupasta. Jos jäsenvaltion päästöt jäävät alle tämän vuosittaisen päästökaupan, jäsenvaltion olisi saatava siirtää tämän ylittävät päästövähennyksensä seuraaville vuosille.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi keinona tasoittaa eri jäsenvaltioille vähentämisestä aiheutuvia kustannuksia, maantieteellistä joustavuutta edistämällä ja keinona parantaa yhteisön kokonaissitoutumisen yleistä kustannustehokkuutta saatava siirtää osa vuotuisesta päästökaupasta toisille jäsenvaltioille. Näiden siirtojen avoimuus olisi varmistettava ilmoittamalla niistä komissiolle ja rekisteröimällä kukin siirto molempien jäsenvaltioiden rekistereihin. Tällaiset siirrot voidaan toteuttaa molemmille sopivalla tavalla, mukaan lukien huutokaupalla, asiamiesperusteisesti toimivia markkinavälittäjiä käyttämällä tai kahdenvälisin järjestelyin.
- (11) Kasvihuonekaasujen päästöjä olisi vähennettävä Euroopan unionissa merkittävästi. Hanketoiminnasta saatujen hyvitysten käyttöä olisi rajoitettava niin, että se täydentää kotimaista toimintaa. Unioni on edelleen sitoutunut puhtaan kehityksen mekanismin jatkuvaan parantamiseen ja se pyrkii parannuksiin asianmukaisten kansainvälisten prosessien kautta. On tärkeää, että hanketoiminnasta saatavat jäsenvaltioiden käyttämät hyvitykset merkitsevät todellisia, todennettavia, täydentäviä ja pysyviä päästövähennyksiä ja että niillä on selviä etuja kestävässä kehityksessä kannalta eikä merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia. Jäsenvaltioiden olisi myös raportoitava laadullisista arviointiperusteista, joita ne soveltavat tällaisten hyvitysten käyttöön.
- (12) Jotta jäsenvaltiolla on liikkumavaraa sitoumustensa täyttämisessä ja jotta voidaan edistää kestävää kehitystä kolmansissa maissa, erityisesti kehitysmaissa, sekä lisätä investoijien luottamusta, yhteisön olisi edelleenkin tunnustettava tietty määrä kolmansissa maissa toteutettavista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämishankkeista saatavia hyvityksiä siihen asti, kun on saatu aikaan ilmastomuutosta koskeva kansainvälinen sopimus, jäljempänä ”kansainvälinen ilmastomuutos sopimus”. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että niiden toimenpiteet, jotka koskevat näiden hyvitysten ostamista, edistävät hankkeiden oikeudenmukaista maantieteellistä jakautumista, erityisesti lisäämällä vähiten kehittyneistä maista ja pienistä saarikehitysmaista ostettujen sertifioitujen päästövähennysten osuutta, ja kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen aikaansaamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Jäsenvaltioiden olisi siksi voitava käyttää hyvityksiä, jotka myönnetään kaudella 2008–2012 toteutettujen kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten johdosta, edellyttäen, että ne on saatu hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava käyttää kasvihuonekaasujen päästöhyvityksiä, jotka myönnetään kauden 2008–2012 jälkeen toteutettujen vähennysten johdosta, edellyttäen, että ne on saatu kyseisellä kaudella rekisteröidyistä ja toteutetuista hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella.
- (14) Vähiten kehittyneissä maissa on toteutettu vain hyvin harvoja puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) hankkeita. Koska yhteisö tukee CDM-hankkeiden oikeudenmukaista jakautumista muun muassa komission maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittoutuman kautta, kuten 18 päivänä syyskuuta 2007 annetussa komission tiedonannossa ”Maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittoutuman luominen Euroopan unionin ja ilmastomuutokselle alttiimpien köyhien kehitysmaiden välille” todetaan, on aiheellista tarjota varmuus siitä, että myös sellaisista hankkeista saatavat hyvitykset tunnustetaan, jotka käynnistetään vähiten kehittyneissä maissa kauden 2008–2012 jälkeen, edellyttäen, että ne ovat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012. Tällaiset hyvitykset olisi tunnustettava vuoteen 2020 saakka tai kunnes kyseinen maa tekee yhteisön kanssa sopimuksen, riippuen siitä, kumpi ajankohta on aikaisempi.
- (15) Jäsenvaltioiden liikkumavaran lisäämiseksi ja kestävä kehityksen edistämiseksi kehitysmaissa jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää sellaisista hankkeista saatavia täyden- täviä hyvityksiä, jotka johtuvat yhteisön ja kolmansien maiden välisistä sopimuksista. Jos ei tehdä kansainvälistä ilmastomuutossopimusta, jossa määritellään kehittyneiden maiden sallitut päästömäärät, yhteistoteutushankkeita (JI-hankkeet) ei voida jatkaa vuoden 2012 jälkeen. Tällaisista hankkeista saadut kasvihuonekaasujen päästöjä koskevat hyvitykset olisi kuitenkin edelleenkin tunnustettava kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella.
- (16) On tärkeää, että jäsenvaltiot voivat edelleen käyttää CDM-hyvityksiä, sillä siten autetaan varmistamaan näitä hyvityksiä koskevien markkinoiden toteutuminen vuoden 2012 jälkeen. Tällaisten markkinoiden varmistamiseksi ja jotta kasvihuonekaasupäästöjä voidaan yhteisössä vähentää edelleen ja siten edistää yhteisön uusiutuvaa energiaa, energiatehokkuutta, energian toimitusvarmuutta, innovointia ja kilpailukykyä koskevien tavoitteiden toteutumista, tarkoituksena on, että siihen asti, kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on saatu aikaan, kukin jäsenvaltio voi vuosittain käyttää kolmansissa maissa toteutetuista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämishankkeista saatavia hyvityksiä määrän, joka vastaa enintään kolmea prosenttia kunkin jäsenvaltion niistä kasvihuonekaasupäästöistä, jotka eivät kuuluneet direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan vuonna 2005, tai muissa jäsenvaltioissa toteutetuista hankkeista saatavia hyvityksiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava siirtää tämän määrän käyttämätön osa toisille jäsenvaltioille. Tiettyjen jäsenvaltioiden, joilla on negatiivinen raja tai tässä päätöksessä vahvistettu enintään viiden prosentin positiivinen raja, olisi edellä tarkoitettujen hyvitysten lisäksi voitava käyttää vuosittain vähiten kehittyneissä maissa ja pienissä saarikehitysmaissa toteutetuista hankkeista saatavia lisähyvityksiä yhteen prosenttiin saakka niiden vuoden 2005 todennetuista päästöistä, jos ne täyttävät jonkin tässä päätöksessä asetetuista neljästä ehdosta.
- (17) Tämä päätös ei saisi estää tiukempia kansallisia tavoitteita. Jos jäsenvaltiot rajoittavat tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvia kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin niiden tämän päätöksen velvoitteet edellyttävät, tässä päätöksessä asetettua kasvihuonepäästöjen vähennysten hyvitysten käyttöä koskevaa rajoitusta ei olisi sovellettava päästöjen lisävähennyksiin kansallisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (18) Kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa saavutettavan kustannustehokkuuden lisäämiseksi erityisesti jäsenvaltioissa, joilla on kunnianhimoisia tavoitteita, jäsenvaltiot voivat käyttää hyvityksiä, jotka on saatu yhteisön tason hankkeista sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklassa.
- (19) Heti kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on saatu aikaan, jäsenvaltioiden olisi tunnustettava vain sellaiset ser- tifioidut päästövähennykset, jotka on saatu kyseisen sopimuksen ratifioineista maista, jollei yhteisöstä lähestymistavasta muuta johdu.
- (20) Se, että tietyissä tämän päätöksen säännöksissä viitataan siihen, että yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, ei vaikuta siihen, että myös jäsenvaltiot voivat tehdä tämän sopimuksen.
- (21) Kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on hyväksytty vuoden 2012 jälkeiseksi kaudeksi, ja siten kuin tuossa sopimuksessa määrätään, yhteisön ja sen jäsenvaltioiden olisi osallistuttava sopimuksen ratifioineille kehitysmaille suunnattavaan rahoitukseen, joka on tarkoitettu sellaisiin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoimiin, joita voidaan mitata ja todentaa ja joista voidaan raportoida ja jotka ovat kansallisesti asianmukaisia ja vastaavat tavoitetta rajoittaa maailmanlaajuisen vuotuisen keskimääräisen pintalämpötilan nousu kahteen celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneesta tasosta.
- (22) Kun kansainvälinen ilmastomuutossopimus on hyväksytty vuoden 2012 jälkeiseksi kaudeksi, ja siten kuin tuossa sopimuksessa määrätään, yhteisön ja sen jäsenvaltioiden olisi osallistuttava sellaisille kehitysmaille annettavien avustusten rahoittamiseen, jotka ovat ratifioineet sopimuksen, etenkin niiden yhteisöjen ja maiden osalta, joita ilmastomuutos eniten uhkaa, tarkoituksin tukea niitä mukautumisessa ja riskien vähentämisstrategioissa.

- (23) Jos yhteisö ei ole hyväksynyt kansainvälistä ilmastomuutossopimusta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, komission olisi tehtävä ehdotus maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä yhteisön vähennyssitoumukseen yhdenmukaistettujen sääntöjen mukaisesti ja siten, että jatketaan UNFCCC:n yhteydessä tehtyä työtä ja varmistetaan maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden osuuden pysyvyys ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyys sekä täsmällinen seuranta ja kirjanpito, jolloin tarkoituksena on, että ehdotettu säädös tulee voimaan vuodesta 2013 alkaen. Komission olisi arvioitava, olisiko yksittäisten jäsenvaltioiden ponnistelujen jakaantumista mukautettava tämän mukaisesti.
- (24) Tämän päätöksen mukaisten sitoumusten täytäntöönpanon edistymistä olisi arvioitava vuosittain niiden raporttien perusteella, joista säädetään järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 280/2004/EY ⁽¹⁾. Joka toinen vuosi olisi arvioitava ennakoitua edistystä, ja vuonna 2016 olisi tehtävä perusteellinen arvio tämän päätöksen täytäntöönpanosta.
- (25) Jos direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan tehdään mukautuksia, olisi vastaavasti mukautettava niiden kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää, jotka eivät kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan.
- (26) Kun yhteisö on hyväksynyt kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, jäsenvaltioiden päästörajoja olisi mukautettava sen uuden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumuksen saavuttamiseksi, joka yhteisölle asetetaan tuossa sopimuksessa, ottaen huomioon jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun periaatteen ja kestävän talouskasvun tarpeen kaikkialla yhteisössä. Niiden hyvitysten määrää, jotka saadaan kolmansissa maissa toteutetuista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämishankkeista ja jotka kukin jäsenvaltio voi käyttää, olisi lisättävä enintään puolella tämän päätöksen mukaisesti lisävähentämispyrkimyksestä.
- (27) Olisi käytettävä päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti perustettuja rekistereitä ja direktiivin 2003/87/EY mukaisesti nimettyä keskusvalvojaa, jotta voidaan varmistaa kaikkien tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi käytettyjen toimenpiteiden täsmällinen käsittely ja kirjanpito.
- (28) Koska yhteisön tekemä vähentämissitoumus merkitsee paitsi jäsenvaltioiden keskushallinnolle myös niiden alue- ja paikallishallinnoille sekä muille alue- ja paikallistason edustusfoorumeille ja organisaatioille asetettavia tehtäviä, jäsenvaltioiden olisi varmistettava keskusviranomaistensa ja eri tason paikallisviranomaistensa yhteistyö.
- (29) Yksittäisten jäsenvaltioiden, keskushallintojen sekä alue- ja paikallistason organisaatioiden ja viranomaisten ohella myös markkinoilla toimijat sekä kotitaloudet ja yksittäiset kuluttajat olisi saatava mukaan yhteisön sitoumuksen täytäntöönpanoon riippumatta siitä, millaisen määrän kasvi-huonekaasupäästöjä ne aiheuttavat.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava uusien innovoivien tekniikoiden käytölle annettava rahoitus, jotta teollisuuden toimijat voivat luoda uusia työpaikkoja, ja siten parantaa kilpailukykyä ja auttaa saavuttamaan Lissabonin strategiaan asetetut tavoitteet.
- (31) Koska sähköntuotannon lisääminen uusiutuvista energialähteistä on erityisen merkittävä keino vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ⁽²⁾ yhteydessä.
- (32) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (33) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta määritellä kaudella 2013–2020 sovellettavat vuosittaiset päästökiintiöt hiilidioksidiekvivalenttitonneina, osoittaa säännöt, jotka helpottavat jäsenvaltioiden suorittamaa päästökiintiöidensä osien siirtoa ja lisäävät näiden siirtojen avoimuutta, sekä hyväksyä toimenpiteitä rekistereitä ja keskusvalvojaa koskevien säännösten täytäntöönpanemiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitteita, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

⁽¹⁾ EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 16.⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä vahvistetaan se vähimmäisosuus, jolla jäsenvaltioiden on osallistuttava yhteisön sitoumukseen vähentää kaudella 2013–2020 kasvihuonekaasupäästöjä, jotka kuuluvat tämän päätöksen soveltamisalaan, näiden osuuksien saavuttamista koskevat säännöt ja menettely, jolla arvioidaan tämän sitoumuksen täyttymistä.

Tässä päätöksessä vahvistetaan myös säännökset, jotka koskevat sellaisen tiukemman, 20 prosenttia ylittävän yhteisön vähentämissitoumuksen arviointia ja täytäntöönpanoa, jota sovelletaan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastomuutossovimuksen, joka johtaa 3 artiklassa vaadittuja korkeampiin päästövähennyksiin, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymästä 30 prosentin vähennystä koskevasta sitoumuksesta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) "kasvihuonekaasupäästöillä" tarkoitetaan hiilidioksidin (CO₂), metaanin (CH₄), typpioksiduulin (N₂O), fluorattujen hiilivetyjen (HFC-yhdisteet), perfluorattujen hiilivetyjen (PFC-yhdisteet) ja rikkiheksafluoridin (SF₆) päästöjä, jotka kuuluvat liitteessä I lueteltuihin, hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistuihin luokkiin siten kuin tämä on määritelty päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti, direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvia kasvihuonekaasupäästöjä lukuun ottamatta.
- 2) "vuosittaisella päästökiintiöllä" tarkoitetaan vuosittain sallittujen kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää vuosina 2013–2020 siten kuin 3 artiklan 2 kohdassa on tarkemmin säädetty.

3 artikla

Päästötasot kautena 2013–2020

1. Kunkin jäsenvaltion on rajoitettava vuoteen 2020 mennessä kasvihuonekaasupäästöjään ainakin kyseiselle jäsenvaltiolle tämän päätöksen liitteessä II asetetulla prosenttimäärällä suhteessa sen päästöihin vuonna 2005.

2. Jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta ja 5 artiklasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion, jolle on liitteessä II vahvistettu negatiivinen päästöraja, on, myös tässä päätöksessä vahvistettua liikkumavaraa käyttämällä, varmistettava, etteivät sen kasvihuonekaasupäästöt vuonna 2013 ylitä sen vuosien 2008, 2009 ja 2010 keskimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä, jotka on raportoitu ja todennettu direktiivin 2003/87/EY ja päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti.

Jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta ja 5 artiklasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion, jolle on liitteessä II vahvistettu positiivinen päästöraja, on, myös tässä päätöksessä vahvistettua liikkumavaraa käyttämällä, varmistettava, etteivät sen kasvihuonekaasupäästöt vuonna 2013 ylitä tasoa, joka on määritelty lineaarisesti alkaen vuodesta 2009 sen keskimääräisistä vuosittaisista kasvihuonekaasupäästöistä vuosina 2008, 2009 ja 2010, jotka on raportoitu ja todennettu direktiivin 2003/87/EY ja päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti, ja päättyen vuonna 2020 kyseisen jäsenvaltion liitteessä II määriteltyyn rajaan.

Jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta ja 5 artiklasta muuta johdu, kunkin jäsenvaltion on, myös tässä päätöksessä vahvistettua liikkumavaraa käyttämällä, vuosittain rajoitettava kasvihuonekaasupäästöjään lineaarisesti sen varmistamiseksi, etteivät sen päästöt ylitä sille vuodeksi 2020 asetettua liitteessä II määriteltyä rajaa.

Kun asiaa koskevat tarkistettut ja todennetut päästötiedot ovat saatavilla, on kuuden kuukauden sisällä hyväksyttävä toimenpiteitä kauden 2013–2020 vuosittaisten päästökiintiöiden määrittämiseksi hiilidioksidiekvivalenttitonneina.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Kaudella 2013–2019 kukin jäsenvaltio voi siirtää seuraavalta vuodelta määrän, joka on enintään viisi prosenttia sen vuosittaisesta päästökiintiöstä. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ovat sen vuosittaista päästökiintiötä pienemmät, ottaen huomioon tämän kohdan sekä 4 ja 5 kohdan mukaisten liikkumavarojen käytön, se voi siirtää seuraaville vuosille vuoteen 2020 asti sen osan tietyn vuoden vuosittaisesta päästökiintiöstä, joka ylittää sen kasvihuonekaasupäästöt kyseisenä vuonna.

Jäsenvaltio voi pyytää suurempaa, yli viiden prosentin siirtoa vuosina 2013 ja 2014 sellaisten äärimmäisten sääolosuhteiden vuoksi, jotka ovat johtaneet kasvihuonekaasupäästöjen huomattavaan lisääntymiseen mainittuina vuosina verrattuna vuosiin, joihin sääolosuhteet ovat olleet normaalit. Tätä varten jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kertomus, jossa tämä pyyntö perustellaan. Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa, myönnetäänkö suurempi siirto.

4. Jäsenvaltio voi siirtää enintään viisi prosenttia tietyn vuoden vuosittaisesta päästökiintiöstään toiselle jäsenvaltiolle. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän oman tämän artiklan mukaisen velvoitteensa täyttämiseen tänä tietynä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2020 asti. Jäsenvaltio ei voi siirtää mitään osaa vuosittaisesta päästökiintiöstään, jos kyseinen jäsenvaltio ei siirron ajankohtana täytä tämän päätöksen mukaisia vaatimuksia.

5. Jäsenvaltio voi siirtää toisille jäsenvaltioille sen osan vuositaisesta päästökiintiöstään, joka ylittää sen kasvihuonekaasupäästöt kyseisenä vuonna, ottaen huomioon 3 ja 4 kohdan mukaiset liikkumavarat. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän oman tämän artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseen samana vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2020 asti ulottuvana kautena. Jäsenvaltio ei voi siirtää mitään osaa vuosittaisesta päästökiintiöstään, jos se ei siirron ajankohtana täytä tämän päätöksen mukaisia vaatimuksia.

6. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen siirtojen helpottamiseksi ja niiden avoimuuden lisäämiseksi hyväksytään toimenpiteitä, joissa osoitetaan tällaisten siirtojen soveltamissäännöt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Energiatohokkuus

1. Komissio arvioi vuoteen 2012 mennessä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden edistymistä tavoitteessa vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä verrattuna vuotta 2020 koskeviin ennusteisiin, jotka on esitetty 19 päivänä lokaakuuta 2006 annetussa komission tiedonannossa vahvistetun energiatohokkuuden toimintasuunnitelman mukaisesti, ja antaa tätä koskevan kertomuksen.

2. Tarvittaessa ja etenkin jäsenvaltioiden auttamiseksi niiden pyrkimyksissä täyttää yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisvelvoitteet osuuksiensa mukaisesti, komissio ehdottaa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä tiukennettuja tai uusia toimenpiteitä energiatohokkuuden parantamisen vauhdittamiseksi.

5 artikla

Hanketoiminnasta saatujen hyvitysten käyttö

1. Jäsenvaltiot voivat 3 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi käyttää seuraavia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia hyvityksiä:

- a) direktiivissä 2003/87/EY säädetyt sertifioidut päästövähennykset (CER) ja päästövähennysyksiköt (ERU), jotka myönnetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 toteutettujen päästövähennysten johdosta, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012;
- b) sertifioidut päästövähennykset ja päästövähennysyksiköt, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen toteutettujen päästövähennysten johdosta, edellyttäen, että ne ovat peräisin ennen vuotta 2013 rekisteröidyistä hankkeista, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012;
- c) sertifioidut päästövähennykset, jotka myönnetään sellaisten vähiten kehittyneissä maissa toteutettujen hankkeista saatavien päästövähennysten johdosta, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, kunnes nämä maat ovat ratifioineet yhteisön kanssa tehdyn asiaa koskevan sopimuksen tai vuoteen 2020 saakka, riippuen siitä, kumpi ajankohta on aikaisempi;
- d) metsittämistä tai uudelleenmetsittämishankkeiden johdosta saatavat väliaikaiset sertifioidut päästövähennykset tai pitkäaikaiset sertifioidut päästövähennykset, edellyttäen, mikäli

jäsenvaltio on käyttänyt väliaikaisia tai pitkäaikaisia sertifioituja päästövähennyksiä neuvoston päätöksen 2002/358/EY⁽¹⁾ mukaisesti sitoumuksiinsa kaudella 2008–2012, että tämä jäsenvaltio sitoutuu näiden hyvitysten jatkuvaan korvaamiseen väliaikaisilla tai pitkäaikaisilla sertifioituilla päästövähennyksillä tai muilla Kioton pöytäkirjan mukaan pätevillä yksiköillä ennen väliaikaisten tai pitkäaikaisten sertifioitujen päästövähennysten voimassaolon päättymispäivää, ja tämä jäsenvaltio sitoutuu myös tämän päätöksen nojalla käytettyjen väliaikaisten tai pitkäaikaisten sertifioitujen päästövähennysten jatkuvaan korvaamiseen väliaikaisilla tai pitkäaikaisilla sertifioituilla päästövähennyksillä tai muilla sitoumuksiin käytettävissä olevilla yksiköillä ennen väliaikaisten tai pitkäaikaisten sertifioitujen päästövähennysten voimassaolon päättymispäivää. Jos korvaaminen tapahtuu käyttämällä väliaikaisia tai pitkäaikaisia sertifioituja päästövähennyksiä, tämän jäsenvaltion on myös korvattava kyseiset väliaikaiset ja pitkäaikaiset sertifioidut päästövähennykset ennen niiden voimassaolon päättymispäivää jatkuvasta pohjalta, kunnes ne korvataan yksiköillä, joiden voimassaoloa ei ole rajoitettu.

Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että niiden toimenpiteet näiden hyvitysten ostamiseksi edistävät hankkeiden oikeudenmukaista maantieteellistä jakautumista ja kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen aikaansaamista.

2. Jos kansainvälistä ilmastomuutosopimusta koskevia neuvotteluja ei saada päätökseen 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, jäsenvaltiot voivat 3 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi käyttää 1 kohdassa tarkoitettujen toimien ohella kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia täydentäviä hyvityksiä, jotka on saatu hankkeista tai muista päästöjen vähentämistoimista direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen tekemisen jälkeen jäsenvaltiot voivat tammikuusta 2013 lähtien käyttää vain sellaisissa kolmansissa maissa toteutetuista hankkeista saatavia hyvityksiä, jotka ovat ratifioineet mainitun sopimuksen.

4. Kukin jäsenvaltio saa käyttää 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja hyvityksiä vuosittain vain määrän, joka on enintään kolme prosenttia asianomaisen jäsenvaltion vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöistä, lisättynä millä tahansa 6 kohdan mukaisesti siirretyllä määrällä.

5. Liitteessä III lueteltujen jäsenvaltioiden, joille on vahvistettu liitteen II mukaisesti negatiivinen raja tai enintään viiden prosentin suuruinen positiivinen raja, on 4 kohdan nojalla käytettyjen hyvitysten lisäksi voitava käyttää vuosittain vähiten kehittyneissä maissa ja pienissä saarikehitysmaissa toteutetuista hankkeista peräisin olevia lisähyvityksiä yhteen prosenttiin saakka niiden vuoden 2005 todennetuista päästöistä, jos ne täyttävät jonkin seuraavista neljästä ehdosta:

- a) Euroopan unionin ilmastomuutosta ja uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamista koskevaan toimenpidepakkettiin liittyvän komission vaikutustustenarvioinnin mukaan koko toimenpidekokonaisuuden suorat kustannukset ylittävät 0,70 prosenttia bruttokansantuotteesta;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 2002, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämiseksi yhteisesti (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

- b) kyseiselle jäsenvaltiolle tosiasiallisesti hyväksytyn tavoitteen ja alakohdassa tarkoitettun komission vaikutustenarvioinnin mukaisen kustannusvaikutuslaskelman välillä on lisäys, joka on vähintään 0,1 prosenttia bruttokansantuotteesta;
- c) liikenteeseen liittyvien päästöjen osuus tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvista kyseisen jäsenvaltion kokonaispäästöistä on yli 50 prosenttia; tai
- d) direktiivissä 2009/28/EY vahvistettu kyseisen jäsenvaltion uusiutuvia energiamuotoja koskeva tavoite vuoteen 2020 mennessä on yli 30 prosenttia.

6. Kukin jäsenvaltio saa vuosittain siirtää toiselle jäsenvaltiolle käyttämättömän osan vuotuisesta määrästä, joka vastaa 4 kohdan määritelmän mukaista kolmea prosenttia. Jos jäsenvaltion hyvitysten vuotuinen käyttö jää 4 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, jäsenvaltio voi siirtää käyttämättömän osan tästä määrästä myöhemmille vuosille.

7. Jäsenvaltiot voivat ilman mitään määrällistä rajoitusta käyttää päästöjen vähentämissitoumustensa täyttämiseen myös yhteisön tason hankkeista peräisin olevia hyvityksiä, jotka on myönnetty direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan mukaisesti.

6 artikla

Raportointi, edistymisen arviointi, muutokset ja tarkistus

1. Kunkin jäsenvaltion on päätöksen N:o 280/2004/EY 3 artiklan mukaisesti toimittamassaan raportissa ilmoitettava seuraavat seikat:

- a) vuosittaiset kasvihuonekaasupäästönsä, jotka johtuvat 3 artiklan täytäntöönpanosta;
- b) 5 artiklan mukaisesti käytettyjen hyvitysten käyttö, maantieteellinen jakautuminen ja niiden tyypit sekä hyvityksiin sovelletut laatuksikriteerit;
- c) ennakoitu edistyminen tämän päätöksen mukaisten velvoitteiden saavuttamisessa, mukaan lukien tiedot kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä sekä kansallisista kehitysarvioista;
- d) tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja toimenpiteistä, jotka on suunnattu rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin niiden tämän päätöksen mukaiset sitoumukset edellyttävät ja 8 artiklassa tarkoitettun ilmastomuutosta koskevan kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanoa silmällä pitäen.

2. Jos jäsenvaltio käyttää sellaisista hanketyypeistä peräisin olevia hyvityksiä, joita toimijat eivät voi käyttää yhteisön järjestelmässä, tämän jäsenvaltion on perusteltava yksityiskohtaisesti tällaisten hyvitysten käyttö.

3. Komissio arvioi päätöksen N:o 280/2004/EY 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamissaan raporteissa, onko jäsenvaltioiden edistyminen riittävää niiden tämän päätöksen mukaisen velvoitteiden täyttämiseksi.

Arvioinnissa otetaan huomioon edistyminen yhteisön politiikkojen ja toimenpiteiden toteuttamisessa sekä jäsenvaltioiden päätöksen N:o 280/2004/EY 3 ja 5 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot.

Vuodelta 2013 ilmoitetuista kasvihuonekaasupäästöistä alkaen arviointi sisältää joka toinen vuosi myös ennusteen siitä, miten yhteisö edistyy tämän päätöksen mukaisten vähentämissitoumustensa ja jäsenvaltiot velvoitteidensa täyttämässä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa raportissa komissio arvioi tämän päätöksen yleistä täytäntöönpanoa, mukaan lukien CDM-hyvitysten käyttöä ja laatua sekä tarvetta yhteisiin ja yhteensovittuihin lisäpolitiikkoihin ja -toimenpiteisiin yhteisön tasolla tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, jotta jäsenvaltioita autettaisiin noudattamaan tämän päätöksen mukaisia sitoumuksiaan, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia.

5. Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia päätöksen N:o 280/2004/EY muuttamiseksi ja hyväksyy muutoksia komission päätökseen 2005/166/EY ⁽¹⁾ siten, että muutossäädöksiä voidaan soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien, jotta varmistetaan erityisesti

- a) kasvihuonepäästöjen nopeampi, tehokas, avoin ja kustannus-tehokas seuranta, raportointi ja todentaminen;
- b) vuoden 2020 jälkeisiä kasvihuonekaasupäästöjä koskevien kansallisten kehitysarvioiden laatiminen.

7 artikla

Korjaavat toimet

1. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn vuotuisen päästökiintiön, ottaen huomioon 3 ja 5 artiklan mukaisesti käytetyt liikkumavarat, sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) jäsenvaltion seuraavan vuoden päästökiintiöstä vähennetään näitä ylimääräisiä päästöjä vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina kerrottuna ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevalla kertoimella 1,08;
- b) laaditaan korjaava toimintasuunnitelma tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
- c) keskeytetään väliaikaisesti oikeus siirtää osa jäsenvaltion päästökiintiöstä ja JI/CDM-oikeuksia toiselle jäsenvaltiolle, kunnes jäsenvaltio on täyttänyt 3 artiklan 2 kohdan mukaiset velvoitteensa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2005/166/EY, tehty 10 päivänä helmikuuta 2005, järjestelmästä yhteisön kasvihuonepäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY täytäntöönpanosäännöistä (EUVL L 55, 1.3.2005, s. 57).

2. Jäsenvaltion, jota 1 kohta koskee, on kolmen kuukauden kuluessa toimitettava komissiolle arviointi ja korjaava toimintasuunnitelma, joka sisältää:

- a) toimet, jotka jäsenvaltio toteuttaa 3 artiklan 2 kohdan mukaisten erityisvelvoitteidensa täyttämiseksi, asettaen etusijalle kansalliset politiikat ja toimenpiteet sekä yhteisön toimien täytäntöönpanon;
- b) näiden toimien toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.

Komissio voi antaa lausunnon kyseisen jäsenvaltion korjaavasta toimintasuunnitelmasta.

Ennen lausunnon antamista komissio voi toimittaa korjaavan toimintasuunnitelman 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle ilmastomuutoskomitealle huomautuksia varten.

8 artikla

Mukautukset, joita sovelletaan Euroopan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen

1. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteisö on allekirjoittanut kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen, joka johtaa vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin kasvihuonekaasujen pakollisiin vähennyksiin, jotka ovat yli 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tukemasta 30 prosentin vähentämissitoumuksesta, komissio antaa kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti seuraavia tekijöitä:

- a) kansainvälisten neuvottelujen puitteissa sovittujen toimenpiteiden luonne ja muiden kehittyneiden maiden sitoutuminen päästövähennyksiin, jotka ovat verrattavissa yhteisön sitoumuksiin, ja taloudellisesti edistyneimpien kehitysmaiden sitoutuminen riittävien toimien toteuttamiseen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti;
- b) kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen seuraukset ja niiden edellyttämät ratkaisut yhteisön tasolla siirtymiseksi kohti 30 prosentin vähentämistavoitetta tasapainoisella, avoimella ja oikeudenmukaisella tavalla, ottaen huomioon Kioton pöytäkirjan ensimmäisenä sitoumus kautena tehty työ;
- c) yhteisön teollisuuden kilpailukyky hiilivuodon riskien yhteydessä;
- d) kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen vaikutus muihin yhteisön talouden aloihin;
- e) vaikutus yhteisön maatalousalaan, mukaan lukien hiilivuodon riskit;

- f) asianmukaiset menettelyt maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämiseksi yhteisön järjestelmään;
- g) metsittäminen, uudelleenmetsittäminen sekä metsien häviämisen ja huononemisen estäminen kolmansissa maissa, jos tältä osin saadaan aikaan kansainvälisesti tunnustettu järjestelmä;
- h) tarve toteuttaa muita yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä yhteisön ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien sitoumusten täyttämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän päätöksen muuttamiseksi 1 kohdan mukaisesti niin, että muutossäädös voi tulla voimaan, kun yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen, ja että mainitun sopimuksen mukainen päästöjen vähentämissitoumus voidaan panna täytäntöön.

Tämän ehdotuksen on perustuttava avoimuuden, taloudellisen tehokkuuden ja kustannustehokkuuden periaatteisiin sekä vähentämisponnistelujen oikeudenmukaiseen ja solidaariseen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä.

3. Ehdotuksessa on tarvittaessa sallittava, että jäsenvaltiot voivat tämän päätöksen mukaisten hyvitysten lisäksi käyttää sellaista kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen, peräisin olevia sertifioituja päästövähennyksiä, päästövähennyskikköjä tai muita hyväksyttyjä hyvityksiä.

4. Ehdotukseen on tarvittaessa sisällytettävä myös toimenpiteitä, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden käyttää 3 kohdassa tarkoitetun käytettävissä olevan lisämäärän tästä määrästä myöhempinä vuosina tai siirtää käyttämättömän osan tästä määrästä toiselle jäsenvaltiolle.

5. Esityksen on sisällettävä tarvittaessa myös muita toimenpiteitä, joita tarvitaan 1 kohdan mukaisten pakollisten vähennysten saavuttamiseen avoimella, tasapainoisella ja oikeudenmukaisella tavalla, ja erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla jäsenvaltioille annetaan tarvittaessa mahdollisuus käyttää myös muuntotyypisiä hankkeita hyviksi tai hyödyntää kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen nojalla luotuja muita järjestelyjä.

6. Osana kansainvälistä ilmastomuutosopimusta hyväksyttyjen sääntöjen perusteella komissio tekee ehdotuksen maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä yhteisön vähentämistavoitteeseen tarvittaessa yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, joilla varmistetaan maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden osuuden pysyvyys ja ympäristötavoitteiden tunkimättömyys sekä täsmällinen seuranta ja kirjanpito. Komissio arvioi, onko yksittäisten jäsenvaltioiden osuukien jakaantumista mukautettava tämän mukaisesti.

7. Ehdotuksen on sisällettävä asianmukaiset siirtymäajan ja lykkäävät toimenpiteet, joita sovelletaan kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen voimaantuloon asti.

9 artikla

Maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvä menettely ilman ilmastomuutosta koskevaa kansainvälistä sopimusta

Jos yhteisö ei ole hyväksynyt kansainvälistä ilmastomuutossopimusta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, jäsenvaltiot voivat määritellä aikomuksensa sisällyttää maankäyttö, maankäytön muutokset ja metsätalous yhteisön vähentämissitoumukseen ottaen huomioon UNFCCC:n yhteydessä tehdyssä työssä sovelletut menetelmät. Jäsenvaltioiden määritelmät huomioon ottaen komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2011 mennessä sääntöjä, joiden mukaisesti päästöt ja poistumat, jotka liittyvät maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen, voidaan sisällyttää yhteisön vähentämissitoumukseen varmistaen maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden osuuden pysyvyyden ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden sekä täsmällisen seurannan ja kirjanpidon, ja tekee tarvittaessa ehdotuksen tavoitteena sen voimaantulo vuodesta 2013 alkaen. Komission arvioinnissa tarkastellaan, onko yksittäisten jäsenvaltioiden osuuksien jakaantumista mukautettava tämän mukaisesti.

10 artikla

Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan muutokset ja sen 24 a artiklan soveltaminen

Tämän päätöksen 3 artiklan mukaista kunkin jäsenvaltion päästöjen enimmäismäärää mukautetaan:

- a) sellaisten kasvihuonekaasujen päästökiintiöiden mukaisesti, jotka on myönnetty direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan nojalla ja joka on tulosta mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lähteiden osalta tehdystä muutoksesta, komission hyväksyttyä lopullisesti direktiivin 2003/87/EY mukaisesti kansalliset jakosuunnitelmat kaudelle 2008–2012;
- b) sellaisen päästökiintiöiden tai hyvitysten määrän mukaisesti, joka on myönnetty direktiivin 2003/87/EY 24 ja 24 a artiklan nojalla tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien jäsenvaltion päästövähennysten osalta;
- c) sellaisen kasvihuonekaasupäästöjen päästökiintiöiden määrän mukaisesti, joka on peräisin direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle jätetyiltä laitoksilta ajalta, jolloin ne ovat olleet järjestelmän ulkopuolella.

Komissio julkaisee mukauttamisen tuloksena saadut määrät.

11 artikla

Rekisterit ja keskusvalvoja

1. Tämän päätöksen mukaisten siirtojen täsmällinen kirjanpito varmistetaan päätöksen N:o 280/2004/EY 6 artiklan mukaisesti perustettavilla yhteisön ja jäsenvaltioiden registreillä. Nämä tiedot saatetaan yleisön saataville.

2. Direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan mukaisesti nimetty keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjansa avulla automaattisen tarkastuksen kustakin tämän päätöksen mukaisesta siirrosta ja estää ne tarvittaessa varmistaakseen, ettei tapahdu sääntöjenvastaisuuksia. Nämä tiedot saatetaan yleisön saataville.

3. Komissio hyväksyy 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12 artikla

Asetuksen (EY) N:o 994/2008 muutokset

Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi komissio hyväksyy muutoksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesta standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä 8 päivänä lokakuuta 2008 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 994/2008 ⁽¹⁾.

13 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa päätöksen N:o 280/2004/EY 9 artiklalla perustettu ilmastomuutoskomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

14 artikla

Kertomus

Komissio laatii kertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanosta. Kertomuksessa arvioidaan myös sitä, miten tämän päätöksen täytäntöönpano on vaikuttanut kilpailuun kansallisella, yhteisön ja kansainvälisellä tasolla. Komissio toimittaa kertomuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään lokakuuta 2016 mennessä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia, erityisesti siltä osin, onko syytä eriyttää kansallisia tavoitteita vuoden 2020 jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL L 271, 11.10.2008, s. 3.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE I

**TÄMÄN PÄÄTÖKSEN 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT LUOKAT SELLAISINA KUIN NE ON
MÄÄRITELTY TARKEMMIN PÄÄTÖKSEN 2005/166/EY LIITTEEN I LUOKISSA 1–4 JA 6**

Energia

— polttoaineen polttaminen

— polttoaineiden hajapäästöt

Teollinen tuotanto

Liuottimien ja muiden tuotteiden käyttö

Maatalous

Jätteet

LIITE II

3 ARTIKLAN MUKAISET JÄSENVALTIOIDEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖRAJAT

	Jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen päästörajat vuonna 2020 verrattuina vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästörajoihin
Belgia	– 15 %
Bulgaria	20 %
Tšekki	9 %
Tanska	– 20 %
Saksa	– 14 %
Viro	11 %
Irlanti	– 20 %
Kreikka	– 4 %
Espanja	– 10 %
Ranska	– 14 %
Italia	– 13 %
Kypros	– 5 %
Latvia	17 %
Liettua	15 %
Luxemburg	– 20 %
Unkari	10 %
Malta	5 %
Alankomaat	– 16 %
Itävalta	– 16 %
Puola	14 %
Portugali	1 %
Romania	19 %
Slovenia	4 %
Slovakia	13 %
Suomi	– 16 %
Ruotsi	– 17 %
Yhdistynyt kuningaskunta	– 16 %

*LIITE III***5 ARTIKLAN 5 KOHDASSA TARKOITETUT JÄSENVALTIOT**

Belgia

Tanska

Irlanti

Espanja

Italia

Kypros

Luxemburg

Itävalta

Portugali

Slovenia

Suomi

Ruotsi

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) itonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

